

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 23  
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА  
ВРЪЗКА НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,  
ПРОВЕДЕНО НА 7 ЮЛИ 2022 г.**

**ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Надежда Йорданова – министър на правосъдието**

**ОТСЪСТВАТ: Галина Захарова, Гергана Мутафова, Цветинка Пашкунова**

**На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен секретар на Висшия съдебен съвет**

Откриване на заседанието – 09.32 ч.

(Влизат журналисти, правят протоколни снимки, след което напускат залата)

**НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА:** Колеги, 18 от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет участват в днешното заседание. Имаме кворум, така че можем да започнем работа.

Дневният ред, който е предварително обявен, се състои от 42 точки. Постъпили са предложения за включване на

допълнителни точки в дневния ред, предполагам ги виждате, а именно от точка 43 до точка 46.

**Точка 43.** Проект на решение за актуализация на Инвестиционната програма за 2022 г. на Висшия съдебен съвет по § 51-00 „Основен ремонт на дълготрайни материални активи“.

**Точка 44.** Проект на решение за промяна по бюджета на съдебната власт за 2022 г. във връзка с писмо на Министерството на финансите № 04-11-155/29.06.2022 г., в изпълнение на Решение № 27/10.05.2022 г. на Междуведомствения съвет по Комплексната автоматизирана система за управление на страната при извънредно положение, военно положение или положение на война.

**Точка 45.** Проект на решение за организиране и провеждане на процедура на договаряне без предварително обявление по реда на чл. 79, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗОП с предмет „Разширяване на съществуващи, добавяне на нови функционалности и интеграции и оптимизиране на Единната информационна система на съдилищата“.

**Точка 46.** Проект на решение за организиране и провеждане на обществена поръчка за избор на изпълнител с предмет „Избор на доставчик на електрическа енергия и координатор на балансираща група за обектите, предоставени за

управление на Висшия съдебен съвет, присъединени на средно и ниско напрежение“.

Колеги, коментари и становища по така предложените допълнителни точки от дневния ред?

Заповядайте, г-н Гроздев!

СТЕФАН ГРОЗДЕВ: Благодаря, г-жо Министър!

Искам да заявя от името на Комисия „Управление на собствеността“, че оттеглям от днешния дневен ред точка 43 – относно проекта на решение за актуализация на Инвестиционната програма. Същата не е в режим на спешност, за да бъде гледана днес. Освен това тя ще бъде внесена в следващото заседание на Пленума заедно с други актуализации, така че наведнъж ще се гледат всичките актуализации. Поради това оттеглям точката.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гроздев!

Други становища и предложения? Не виждам. С оглед изчерпването на дискусиата, подлагам на гласуване включването на точки 44, 45 и 46 в дневния ред.

Който е „за“, моля да гласува! Гласуваме с вдигане на ръка. Благодаря Ви!

17 гласа „за“.

„Против“? 1 глас „против“. Така предложените точки са включени в дневния ред. Благодаря!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

**По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред**

**ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

**Р Е Ш И:**

**I. ОТТЕГЛЯ т. 43 от дневния ред.**

**II. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:**

**43. (ОТТЕГЛЕНА)**

**44.** Проект на решение за промяна по бюджета на съдебната власт за 2022 г., във връзка с писмо на Министерство на финансите № 04-11-155/29.06.2022 г., в изпълнение на Решение № 27 от 10.05.2022 г. на Междуведомствения съвет (МВС) по Комплексната автоматизирана система за управление на страната при извънредно положение, военно положение или положение на война (КАС).

*Внася: Комисия „Бюджет и финанси“*

**45.** Проект на решение за организиране и провеждане на процедура на договаряне без предварително обявление по реда на чл. 79, ал. 1, т. 3, б. „б“) от ЗОП с предмет: „Разширяване на съществуващи, добавяне на нови функционалности и интеграции, и оптимизиране на Единна информационна система на съдилищата“.

*Внася: Комисия „Бюджет и финанси“*

**46.** Проект на решение за организиране и провеждане на обществена поръчка за избор на изпълнител с предмет: „Избор на доставчик на електрическа енергия и координатор на балансираща

група за обектите, предоставени за управление на Висшия съдебен съвет, присъединени на средно и ниско напрежение“.

*Внася: Комисия „Бюджет и финанси“*

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, продължаваме по предварително обявения дневен ред.

**Точка 1** е разглеждане по същество на предложение на министъра на правосъдието проф. Янаки Стоилов с вх. № ВСС-11155/16.07.2021 г. и уточнено под № ВСС-11155/19.04.2022 г., и на предложение с вх. № ВСС-4564/02.03.2022 г. на министъра на правосъдието Надежда Йорданова за предсрочно освобождаване от длъжност на Главния прокурор на Република България Иван Стоименов Гешев поради наличие на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България.

С оглед предходно решение на Пленума на Висшия съдебен съвет, веднага след влизане в сила на определението на Върховния административен съд по дело № 3944/2022 г., трябваше да го включа в дневния ред. Включен е въпросът, така че няма законова пречка да разгледаме тази точка.

Да припомня, че до този момент имаше и доказателствени искания, събрахме част от доказателствата. Ще има ли други доказателствени искания, за да изпълним процедурата, или?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз няма да посочвам доказателства, които да събираме, но ми се струва, че преди да започнем обсъждането по същество, ние трябва да поставим на обсъждане въпроса по какъв начин ще процедираме. Доколкото

става въпрос за две отделни предложения, които имат повече от десет различни основания, както фактическите, така и правните доводи по тях биха били различни. Както няколко пъти съм казвала при предходни обсъждания, още от първото предложение, моето виждане е, че трябва, както процедирахме при преценка на допустимостта, така да процедираме и към настоящия момент, т.е. да се докладва предложението, всяко основание поотделно, главният прокурор, ако има възражения, да ги направи или да наведе тези, които вече писмено е направил, и в този смисъл основание по основание да се излагат съображения и евентуално да се прави преценка дали са събрани всички допустими, относими и необходими доказателства за изясняване от фактическа страна на повдигнатия по конкретното основание въпрос.

В този смисъл аз правя процедурно предложение да гласуваме да протече обсъждането ни по този начин днес. Мисля, че това ще внесе и яснота, и някакъв ред в обсъждането. Освен това следва да решим и по какъв начин да бъдат обсъдени двете предложения – дали първо да бъде обсъдено това, което е направено от проф. Янаки Стоилов в качеството му на министър на правосъдието миналата година, доколкото то е първо по време, или обратно – да се пристъпи първо към обсъждане на предложението от министър Йорданова от м.март тази година.

Моля Ви да подложите на гласуване този въпрос, ако няма други изказвания.

**НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА:** Заповядайте, г-н Гешев!

**ИВАН ГЕШЕВ:** Аз, както винаги, напълно подкрепям госпожа Дишева. Напълно съм съгласен да обсъдим точка по точка, като, разбира се, гласуването да бъде общо и за двете предложения, това е публично, и така сме процедирали до този

момент. Така че аз мисля, че това е правилният подход, ще стане по-ясно и ще допринесе за изясняване на обективната истина, госпожо Дишева. (Реплика на А.Дишева без микрофон: Мисля, че тя не е важна само за мен.) За обществото, г-жо Дишева.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Колеги, въздържайте се от коментари извън протокола и микрофона, защото това затруднява работата.

Други становища, колеги?

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, нямаме две предложения – ние ги обединихме. Имаме едно предложение, което ние може да го разгледаме хронологично по постъпването – първото беше на Янаки Стоилов, и да вървим пункт по пункт. Само за прецизност казвам, че нямаме две предложения. Няма никакъв проблем да започнем с г-н Янаки Стоилов, пункт по пункт да обсъждаме, съгласен съм, и накрая да гласуваме.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Все заради прецизността – предложенията са две, производството е едно. Обединихме двете предложения за разглеждане в едно общо производство. Само за прецизност, понеже се позоваваме на нея.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Други становища? Не виждам други становища. Поради това подлагам на гласуване процедурното предложение на госпожа Дишева основанията в предложенията да бъдат обсъдени всяко

едно поотделно в хронологична последователност, по реда на внасянето им.

Който е „за“, моля да гласува!

19 гласа „за“.

„Против“? Не виждам. Процедурното предложение е прието. Всъщност ние ще спазим начина на работа при разглеждане на допустимостта на предложенията.

Колеги, според приетите от Пленума на Висшия съдебен съвет Правила за разглеждане на предложенията за предсрочно освобождаване на главния прокурор, председателите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, вносителят на предложението го докладва. След това пристъпваме към становище на съответното лице и дебат.

Аз ще докладвам предложението на г-н Янаки Стоилов така, както е уточнено от мен съобразно указанията, които получих от Пленума на Висшия съдебен съвет. Ще работя по документа от 19.04.2022 г.

Първото основание, на което считаме, че е налице и обосновава предсрочно прекратяване на мандата на главния прокурор, е свързано с обстоятелство относно разгласяването на данни от досъдебно производство, представляващо нарушение на чл. 32 и чл. 33 от Закона за специалните разузнавателни средства, както и публични изявления и коментари, които показват пристрастност, предубеденост и нарушават презумпцията за невиновност. Правните квалификации са пред Вас. Фактическите обстоятелства са две групи в това основание.

На първо място. На 28.01.2020 г. по разпореждане на Иван Гешев е публикувана извадка от постановление и звукозаписи,



придобити чрез специални разузнавателни средства на разговор между президента и командващия военновъздушните сили ген. Стойков.

На второ място. На 14.07.2020 г. по разпореждане на Иван Гешев прокуратурата оповести данни, придобити чрез специални разузнавателни средства по отношение на други лица: Огнян Стефанов – журналист, Александър Паунов – депутат, разговаряли с обвиняемия Васил Божков.

Разпространяването на записите, посочени в точка 2, беше предшествано от изявление на говорителя на главния прокурор: *„Ще станете свидетели как обвиняеми си партнират с журналисти, политици“*.

С тези действия е нарушен чл. 32 от Закона за специалните разузнавателни средства, който забранява използването на данни, придобити със СРС за друго, извън целите за наказателното производство. В публикациите наблюдаващите прокурори и главният прокурор са огласили събраните чрез СРС данни, което е закононарушение.

Действително Наказателно-процесуалният кодекс позволява да се оповестяват определени данни в хода на досъдебното производство с разрешение на наблюдаващия прокурор. Това правомощие обаче, тази възможност не обхваща данни, придобити със специални разузнавателни средства, предвид специалната забрана в закона. Освен това има и съдебна практика в подобен смисъл, в която компетентно длъжностно лице е оповестило данни, събрани от специални разузнавателни средства.

Има и поредица от изявления (те са посочени), последващо интервю на 10 юли от главния прокурор в тази поредица от действия. Действително оповестяването на

определена информация, свързана с дейността на Прокуратурата на Република България, е правно допустимо, но то е допустимо само в определени граници. То трябва да служи, за да се формира мнение, информираност на обществото по отношение на дейността на прокуратурата, но то не трябва да нарушава презумпцията за невинност. Също така не трябва да нарушава и установените стандарти, включително и оповестени в становище на Консултативния съвет на европейските прокурори за това, че прокуратурата трябва да работи обективно, безпристрастно и да не нарушава правата на гражданите.

Тъй като имахте достатъчно време да се запознаете с наведените основания както от фактическа, така и от правна страна, аз мисля да приключа с това кратко изложение на първото основание.

Благодаря Ви!

Господин Гешев, ще вземете ли становище, или да продължим?

ИВАН ГЕШЕВ: Ако ми дадете думата, ще взема.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Разбира се, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря, г-жо Министър!

Ще се извиня предварително, че ще започна не точно по съществото на това изложение, което чухме преди малко. Ще кажа няколко принципни неща, защото съм длъжен да ги кажа. На Вас, колеги, те са известни, това са основополагащи в голямата си част правни принципи. Сигурен съм, че са познати и на госпожа Йорданова, но изпитвам силно подозрение, че са познати на хората, които са писали искането и уточнението. Не съм сигурен, че госпожа Йорданова го е писала, защото тя е изтъкнат юрист и не би допуснала грешки, и въобще да изготви изложения, които в

голямата си част са в противоречие с Конституцията на Република България, Закона за съдебната власт, Наказателно-процесуалния кодекс, и като цяло с общата теория на правото и основни принципи на правовата държава, функционирането на трите вида власти, разделението на властите и т.н. Така че като примери в тази насока мога да посоча, и се надявам да са технически грешки наличните в изложението твърдения, че прокуратурата е централизирана. Мисля, че откакто г-жа Йорданова беше член на правителството на господин Бойко Борисов (мисля, като началник кабинет в едно министерство), знае, че от 2016 г. има конституционна реформа, въз основа на която беше променен, изменен Законът за съдебната власт и прокуратурата е само единна.

Разбрах от изложението, че прокуратурата ръководи съдебното следствие. Досега си мислех, че това е правомощие на съда. Разбрах също така, че прокуратурата разкрива престъпления. Според българското законодателство това правомощие е на Министерството на вътрешните работи.

За законодателната инициатива, която има прокуратурата, даже не искам да коментирам. Но съм длъжен да кажа, че и искането ѝ, и уточнението ѝ по същество представляват – не искам да обидя журналистическия жанр „есе“, но представляват политически твърдения, напълно неверни, някакви изявления, умозаклучения и съждения за личността на главния прокурор и на прокуратурата, и просто цитиране на различни норми, без въобще да се осъзнава съдържанието на тези норми, като трите нямат никаква връзка помежду си.

Защо казвам всичко това? Трябва да е ясно защо са внесени тези искания. Исканията и уточнението си позволих да кажа, че са смешни. Госпожа Йорданова мисля, че в едно изявление

каза, че не може да е смешна една конституционна процедура. Тук искам да внеса едно уточнение – аз не съм казал, че е смешна конституционната процедура, а съм казал, че основанията, госпожо Йорданова, са смешни, и те са смешни за всеки кандидат студент в специалността „Право“. И съм сигурен, че юридическата общност, която има представа от наказателно правораздаване, се забавлява искрено. (Реплика без микрофон, не се чува.) И съм сигурен, вярвайте ми! Но това, което искам да кажа, да продължа в тази насока, е, че единственото обяснение да се внесе в такъв вид това нещо с искане за отстраняване на главен прокурор или на председател на Върховния касационен съд (то е идентично), или на председател на Върховния административен съд, може да бъде обосновано не с целите на закона, а само и единствено с конюнктурни политически цели. Тези конюнктурни политически цели мисля, че са ясни на всеки един български гражданин, и те са овладяване на съдебната власт, в частност на прокуратурата, смяната на главния прокурор персонално без всякакви основания, вероятно инсталиране на някой, който ще е послушен, госпожо Йорданова, на определени хора, а аз няма да бъда послушен и не съм бил никога послушен, и използването на прокуратурата вероятно за неправомерни цели, вероятно по какъвто начин се използва Министерството на вътрешните работи, и вероятно по какъвто начин някои политици искат да използват антикорупционната комисия, маскирано под съдебна реформа.

Така че втората цел, която е странична, е да се zlepостави Висшият съдебен съвет, да се правят изявления в медиите относно моралния интегритет на всички колеги тук. Мисля, че имаше такива изказвания от г-жа Йорданова – извинявам се, ако цитирам неправилно или интерпретирам неправилно. Много лесно е

да коментираш в медиите, трудно е – и мисля, че госпожа Йорданова ще разбере, днес колко трудно е да говори с юридически аргументи. Признавам си, че и на мен ми е трудно, защото няма как да отговоря на смешни политически твърдения по юридически начин, но някак си ще се постарая. И затова бях длъжен да обясня в началото какво правим в момента и каква е целта на това нещо.

И ще продължа нататък, защото излъчването на нашето заседание е по Българската национална телевизия, госпожа Йорданова като изтъкнат юрист знае тези неща, всички колеги ги знаят, но съм длъжен да кажа няколко неща, основни, принципни неща, защото българските граждани не са длъжни да са запознати с работата на прокуратурата, с правомощията на главния прокурор, с правомощията на Висшия съдебен съвет, а в медиите е лесно да се говорят – няма да кажа „глупости“, неща, които просто не кореспондират с актуалното законодателство и Конституцията, с ясното разбиране, че законите и Конституцията напоследък някак си не са актуални, да кажа по този начин. И затова ще кажа, че разделението на властите изисква сезирането с предложение за отстраняване на главния прокурор, пък и на т. нар., колкото и да не харесвам термина, „тримата големи“, да се основава на правни аргументи, а не на политически съждения, каквито са налични в искането на госпожа Йорданова и в днешното уточнение. И докато процедурата за избор преценява качествата на главния прокурор освен всичко друго, искането за отстраняването трябва да почива на конкретни факти, конкретни факти за конкретни нарушения, на конкретните дати. Това трябва да съдържа едно искане за отстраняване на главния прокурор.

Тук отварям една скоба и ще се спра по същество. По разпореждане на главния прокурор е публикувано прессъобщение

на Специализираната прокуратура. Къде е това разпореждане, госпожо Йорданова? Как е изпратено – писмено, по факс, с пощенски гълъб? По същата логика може да се каже – по разпореждане на председателя на ВАС е публикувано прессъобщение на ВАС или на Административен съд-София-град. Да, вероятно така смятате Вие, но обективно това не отговаря на истината, и това може да се види. Ще коментирам по-нататък.

Едва ли може да си кореспондира с принципа на разделение на властите исканата от г-жа Йорданова и някои хора, които са зад нея, политически удобна смяна на ръководител в независимата съдебна власт. Това е целта и трябва да си я кажем директно. Сега няма да коментирам дали това поведение представлява злоупотреба с власт. Какви са целите – на всеки колега тук е ясно. Искането ѝ по същество представлява лична оценка на професионалните и нравствени качества на главния прокурор. Тя има право да прави тази лична оценка. Проблемът е, че не опира на никакви факти тази лична оценка. Госпожа Йорданова има право да не ме харесва, но това не означава, че има факти да иска моето отстраняване, според законодателството на Република България. Разбира се, нейното лично усещане е много важно. Не изключвам правото ѝ на лична оценка, но разбира се, само и единствено в качеството на гражданин. Когато си обаче министър на правосъдието и внасяш такива сериозни, задействаш такива сериозни процедури, това не може да почива само на личното ти харесване, нехаресване, на личната оценка и смешни аргументи. Защото – пак ще се върна – да твърдиш, че прокуратурата има законодателна инициатива, е смешно, поне за юристите. Министърът на правосъдието съм сигурен, че е наясно с

предвидените в закона процедури, въпреки че в искането прозира пълно непознаване и неразбиране на тези процедури.

Ще кажа и следното. Предложението за освобождаване е ясно, че е една специфична дейност, в която поведението на главния прокурор трябва да се подвежда под хипотеза на определени правни норми, за да се направи заключението, че е налице тежко нарушение на служебните задължения. В нейните твърдения, политически, такова нещо няма, още повече че министърът на правосъдието... (Не довършва.) Надявам се да не е тя, а някой друг да го е писал, защото тези искания и уточнения ми приличат, според това, което каза една колежка младши прокурор в Софийска районна прокуратура, че са го писали поне трима човека, които, между другото, не са си говорили помежду си, когато са го сглобявали, и със силно съмнение, че всички са юристи – на базата на тези неща, които казах. Така че от това искане прозира това, което казах – поне на това прилича. Надявам се да не е по този начин. И в него е доразвита Конституцията даже – мисля, че Министерството на правосъдието влиза в ролята на конституционен законодател, защото иска отстраняване на главен прокурор за бездействие. Мисля, че ясно е посочено в Конституцията, че се иска отстраняване за конкретни действия. Сега няма да коментирам, че такива няма, че и фактите не са изложени даже, това са подробности. Искане за бездействие отстраняване. Ако Министерството на правосъдието смята, че трябва да се внесе някаква конституционна промяна, аз мисля, че има определен ред, определена конституционна процедура в Народното събрание, мнозинство квалифицирано, и да променят този текст. Но към момента е само за действия. Но явно някой или разширява, тълкува

разширително Конституцията, или просто не я е прочел. Не мога да предположа кое от двете е.

Освен съждения за начина, по който работи прокуратурата, в тези искания почива явно непознаване какво прави прокуратурата и какви са нейните законови правомощия. Или неразбиране, или нежелание да бъде разбрана – не мога да преценя кое от двете. В първата част от това искане, касаещо по същество и изхождащо от доц.Рашков, се съдържат медийни твърдения, мнения по-скоро. Един от основните принципи в журналистиката, поне на мен доколкото ми е известно, е, че журналистът трябва да различава, и ние трябва да различаваме мнението, което има всеки гражданин и всеки журналист, от фактите, всеки журналист има право на мнение. Но да почива искането за отстраняване на разпечатки от журналистически мнения от антипрокурорската търсачка Google – явно там поставиха началото на тази тенденция за събиране на доказателства в различни процедури, е меко казано, несериозно. Затова пък съм приложил за аналогичните случаи и сходния брой публикации. Не знам как ще преценим кое е адекватното доказателство – дали публикациите, които аз съм приложил, или господин Рашков. Тук искам да посоча, че недопустима намеса в съдебната власт е министър на вътрешните работи – в лично качество според него – да поиска от колегата си министър на правосъдието отстраняване на главен прокурор и отделно да публикува на сайта на Министерството на вътрешните работи своето искане за отстраняване на главния прокурор. Ясно е какво означава. Това означава натиск от изпълнителната власт върху съдебната власт и това никой не го отрази. Това явно не е проблем. Може би това е признак, г-жо Йорданова, за демокрация, за правова държава, за



разделение на властите, права на човека, а и най-вече върховенството на закона.

Абстрактният препис на възможни нарушения на Кодекса за етичното поведение няма да го коментирам – навсякъде са цитирани такива текстове. Просто те нямат връзка с конкретните факти и това ще стане ясно в изложението. Между другото е смесена и фигурата на главния прокурор с прокуратурата като цяло и с правомощията на отделните прокурори. Това ще стане ясно при обсъждането.

Твърди се, че главният прокурор носи отговорност за действията на цялата прокуратура и за решения, които са от правомощията на отделен прокурор, на Дирекция „Публична комуникация“, т.е. личната отговорност на главния прокурор и главният прокурор трябва да носи лична отговорност за чужди действия, които отделно не са противоправни и не са и нарушения. Но това вече е по същество. Това е, ако мога да дам пример – председателят на ВКС или председателят на ВАС да носи отговорност за определени съдебни решения във Върховния административен съд и във Върховния касационен съд, и в системата на съда. Горедолу е същото. Защо някой съдия е произнесъл тази присъда? Виновен е председателят на Върховния касационен съд. Това е логиката на изложението в голямата си част.

Това, че не са формулирани фактите, датите, на коя дата, за какво, какво е нарушението – това е ясно, но това са подробности, не искам да ги цитирам, защото ще кажат, че се защитавам по някакъв начин с тези формални доводи. Това, че не става ясно какви нарушения съм извършил, срещу какви факти е

необходимо да се защитавам – и това въобще не смятам да го коментирам.

От една страна се счита, че съм издал указания, които не трябва да издавам, от друга страна се счита, че не съм издал указания, които трябвало да издам. Явно Министерството на правосъдието вече влиза и в ролята на главен прокурор и оценява какво трябва да прави главният прокурор. Не знам къде Министерството на правосъдието и г-жа Йорданова има такива правомощия – на това ще се спрем в една от точките. Както казах, избилстват нарушения на други лица, включително и роднини по права линия, включително и като работата ми като прокурор, дори и като следовател, административен ръководител на Специализираната прокуратура, макар и ВАС да не допусна тези аргументи, заместник-главен прокурор. Както казах и миналия път, вървим с бързи стъпки към детската градина. Там също имам определени прегрешения. Надявам се да не стигна до тях, защото, как да кажа(?), излъчват ни на живо по БНТ. Дори ми се забранява да имам право на мнение в съответствие с българската Конституция и да изразявам становище, и в съответствие с определени европейски документи и становищата Консултативния съвет на европейските прокурори, които ще стане въпрос да ги коментирам.

Казах вече голяма част от тези бездействия какво представляват, че голяма част от действията, които се твърди, че са допуснати, а те не са и нарушения, ... (Не се разбира.) извършени евентуално от други лица от състава на прокуратурата, но не от главния прокурор. Поне формалната логика изисква да заключа, че причината за липсата на конкретно формулиране на нарушения се дължи (добронамерено мога да кажа) на недостатъчно задълбочено познаване на спецификите и задълженията на главния прокурор, на

дейността на прокуратурата като цяло, поради което съм приложил теоретично изложение за правомощията на главния прокурор – мисля, че го има на сайта на Висшия съдебен съвет, всеки български гражданин, който желае, може да го прочете. То е с чисто образователна цел.

Коментирах как структурно и организационно прокуратурата е централизирана, дори силно централизирана, но не е вярно, г-жо Йорданова. Не е вярно, откакто бяхте в Министерството на правосъдието, ма-а-лко след като си тръгнахте, с измененията в Закона за съдебната власт единна е само. Навсякъде в Европа прокуратурата е единна, навсякъде. Посочете ми една прокуратура, която не е единна. Но не е централизирана, не е централизирана.

Няма да коментирам други такива забавни факти. Ще кажа само, че прокуратурата не упражнява и никога не е упражнявала функции по разкриване, както казах, на престъпните деяния. Това е правомощие на Министерството на вътрешните работи. Ще посоча само, че конкретните досъдебни производства, или наказателни производства в досъдебната фаза – кой както предпочита, се ръководят от наблюдаващ прокурор и той взема решенията си само и единствено въз основа на доказателствата по делото, на закона и вътрешното си убеждение. И българският главен прокурор, г-жо Йорданова, според сега действащото законодателство, към момента (имате правомощие да внесете съответните законови изменения) не разполага с правомощие да дава писмени (забранени са указанията изобщо), писмени и устни, и всякакви други указания на конкретните наблюдаващи прокурори. И там отговорността, ако има някакви нарушения, е лична. Аз съм

административен ръководител на съответните административни ръководители.

Не така е ситуацията в Австрия. Не така е ситуацията в Германия. Когато бе извършен така нареченият одит „Функционален и структурен модел на прокуратурата“ от Службата за подкрепа на структурните реформи, г-жо Йорданова, беше препоръчано да се докладва, главният прокурор да се намесва по-активно, да се докладват на главния прокурор важни казуси. Прочетете го, препоръчвам на всички български граждани. Между другото, там оценката е обективна и 80% положителна, включително и към специализираните структури. И така е положението в Австрия, в Германия. Мисля, че в Австрия и министърът на правосъдието ..., главният прокурор, ако не се лъжа. Можете, имате право да внесете в Народното събрание изменения, главният прокурор да контролира и да носи отговорност за всички досъдебни производства, и тогава при някакъв проблем ще можете с пълно право да ми искате отстраняването. Към момента такава законова възможност няма, госпожо Йорданова, за съжаление, по-скоро за Ваше съжаление, и за мое, защото да контролираш няколкостотин хиляди производства е доста сложно, вярвайте ми, фактически.

Не ми стана ясно (само за прецизност в тази насока) и как според министъра на правосъдието действията ми биха могли да *„компрометират ролята на прокурора в съдебното следствие за приключването му със законосъобразен правен резултат“* (цитат), на база на всичко, което казах. Това е една много ценна мисъл, върху която работя вече няколко месеца, но нямам ясен отговор какво седи зад нея. Вероятно бъдещи законодателни изменения, които също ще са сериозен принос в българската правна история.

Продължавам, надявам се вече по същество. Извинявайте за това въведение, но бях длъжен да кажа тези неща за българските граждани, за да стане ясно в каква процедура сме – процедура за овладяване на част от съдебната власт и процедура за компрометиране на Висшия съдебен съвет. Аз мога да предвидя какво ще стане, живот и здраве, каквото и да е решението, като излезе госпожа Йорданова, и политическите изказвания вече са ми ясни почти.

Госпожо Йорданова, мен не ме притеснява, ако целият държавен инструментариум на държавата се насочи към отстраняване на главния прокурор – ако Ви цитирам правилно. Въобще не ме притеснява. Да Ви кажа ли защо? Защото аз работя за колегите си и за българските граждани, а не за българските политици, г-жо Йорданова, защото българските политици са вредни, те си заминават и остават българските граждани, и България остава – и това е разликата. И въобще не ме притеснява дали целият държавен инструментариум, дали ще има проверки на НАП на роднините ми, дали ще почне тормоз върху близки мои хора през МВР... (Реплика без микрофон, не се чува.) Въобще не е пресилено, госпожо Йорданова. Защото няма от какво да се притеснявам.

И затова продължавам нататък по същество по поставената от Вас важна тема, касаеща специалните разузнавателни средства. По този важен въпрос има доста подробен отказ на Специализираната прокуратура, който мисля, че всеки един се е запознал и българските граждани, ако желаят, могат да се запознаят. Теоретичната част вътре мисля, че е ясна и тя е ясна за всеки прилагаш наказателно право юрист. Между другото, този отказ, доколкото ми е известно, не е подложен на институционален контрол от г-н Рашков – това означава, че той се е

съгласил с тези изводи. Между другото, ако правилно си спомням (защото отдавна съм чел този отказ, когато беше публикуван на страницата на ВСС), имаше цитати от негови научни постижения и трудове, касаещи специалните разузнавателни средства като аргументация. Може би това е причината да не бъде поискано от негова страна да бъде осъществен инстанционен контрол. Но доколкото ми е известно, осъществен е служебно инстанционен контрол от Апелативната специализирана прокуратура и този отказ е потвърден. Цялата теоретична част вътре е ясна и безспорна, всеки български гражданин може да се запознае.

Бих желал да припомня отново, вече го казах, че разпореждания за публикуване на съответни съобщения не съм давал. Ако госпожа Йорданова си беше дала труда да прочете правилата за медийната комуникация, които съм приложил, е ясно, че аз там разрешения, заповеди, указания устно, писмено, с имейл, с пощенски гълъб, госпожо Йорданова, не давам. Има конкретни отговорности на конкретни служители и аз няма как да нося отговорност за медийната политика на отделните прокуратури или на Дирекция „Публична комуникация“, или на пресцентъра и т.н.

Разбирам желанието Ви да бъда свързан с тези неща, но дори и да бях дал разпореждане, дори и аз лично да бях ги казал тези неща, пак казах, те не представляват каквото и да е нарушение. И ще кажа защо. Ясна е нормативната база, регламентирана в Конституцията, съгласно която (чл. 41, ал. 1 от Конституцията) българските граждани имат право да получават информация, разбира се, при спазване на определени изисквания – те са уредени в чл. 198 от НПК, и спазване презумпцията за невиновност. Логично е по дела от висок обществен интерес на българските граждани да бъде давана информация, включително и

такава, която няма да затрудни разследването. Това става след разрешение всеки път. И тези разрешения, между другото, са приложени, аз съм ги приложил, от наблюдаващите прокурори, т.е. те преценяват какъв обем от информация, кога, дали да бъде оповестена в съответствие с медийната стратегия на прокуратурата. Ще напомня на г-жа Йорданова, че когато действаше Механизмът за сътрудничество и проверка, в докладите за преодоляване на различни проблемни области са посочени прозрачността в действията на съдебните органи и отчетността пред гражданското общество. Пак повтарям, прозрачност и отчетност както по текущи, така и по приключили наказателни производства.

В доклада на Европейската комисия от 2019 г., която преустановява действието на Механизма за сътрудничество и проверка по отношение на Република България, тук ще припомня отново за българските граждани, благодарение и на специализираните структури, където се отчита, че са решили те проблема с организираната престъпност, проблем, който се връща благодарение на политическия документ, който някои наричат Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, с който се закриват тези структури – за радост на организираната престъпност, мафията, олигархията и т.н., така че в този доклад се подчертава, че прозрачното докладване и общественият контрол са основните стълбове, върху които се основава следващата фаза на мониторинга ... (Не се разбира.) национално равнище.

Няма да се спирам – може да видите на страница 7 ангажиментите на България по Механизма за сътрудничество и проверка, съответните резултати в тази насока и т.н., и т.н., конкретни препоръки в насока предоставяне на официална

информация, създадени с оглед установената от международните наблюдатели трудна медийна среда. Затова в изпълнение на ангажиментите за отчетност на съдебната власт, в частност прокуратурата и за преустановяване на опити за тиражиране на подвеждащи медийни отразявания на определени факти, прокуратурата е акцентирала върху разгръщане на активна медийна кампания с цел информиране на обществото за гледната точка на прокуратурата. В тази медийна кампания ние сме спазвали принципите, които посочих – това е медийна кампания на отделните прокуратури, спазили сме тази законова регламентация и сме дали в крайна сметка и другата гледна точка. Не знам дали си спомняте колко пъти е обвинявана прокуратурата, че е скрита, че не дава информация. Сега явно някои се притесниха, че даваме обективна информация и се вижда по някакъв начин истината, защото за нас това е истината. Явно някой се притеснява и се опитва да забрани на прокуратурата и на съдебната власт да дава информация, въпреки че такива са европейските изисквания. Разбира се, както казах, това е осъществявано само при спазване на законовите изисквания, защита на личните данни, чл. 198 от НПК, спазване на всички процесуални изисквания за законосъобразно събиране на доказателства.

Сега ще посоча и нещо друго. Тези неща, извинявам се, тези становища, изявления, брифинги са давани в голямата си част след проведени открити съдебни заседания, на които могат да присъстват граждани, които преценят. Тоест, тази информация в голямата си част е публична. Чак след това прокуратурата е дала съответните изявления, брифинги, становища. Тоест, по тази логика може би трябва да се иска отстраняването и на ръководители на съдилища, защото съдебните заседания за публични и се



разгласява информация, която може би е проблем и нарушава определени стандарти, които Вие посочихте преди малко.

Сега за специализираните, както ги нарича госпожа Йорданова разузнавателни средства, или специални – зависи от гледната точка, кой както преценява, да ги нарича, но ясно е за какво става въпрос. Всички те и събраните в резултат на тях веществени доказателствени средства се подчиняват на общия ред на Наказателно-процесуалния кодекс, на общ режим. Това е така, без значение на вида на доказателствата или доказателствено средство. Полученото разрешение по чл. 198 от НПК легитимира огласяването на доказателства пред обществеността. Наказателно-процесуалният кодекс е процесуален закон, нормите му са императивни и е недопустимо разширително или стеснително тълкуване. Мисля, че това за всеки от нас е известно, надявам се да стане известно и на хората, които ни слушат. Съжалявам, че повтарям тези азбучни истини, но явно трябва да се кажат предвид многото изречени лъжи и пропагандни тези и всякакви други такива политически съждения, които в крайна сметка увреждат устоите на държавата, държавността и стабилността на съдебната власт и доверието в нея. Съответно от всичко, което казах, не е пречка да се разгласяват, след разрешение от наблюдаващ прокурор, тези части от ВДС-и, които е преценил наблюдаващият прокурор. Това е преценка на конкретния наблюдаващ прокурор, с оглед и интересите на разследването.

За мен не е новина, че определени политически сили се опитват да защитават г-н Божков, който е невинен до доказване на противното, той се укрива в Дубай, той е обвиняем само. Естествено, няма пречки той да се яви и пред българския съд и да докаже своята невинност, ако има желание, и за това пречки няма.

Не ме притеснява. Видях как закриха специализираните съд и прокуратура, виждам, че защитават интересите и трябва да бъдат смачкани делата на всички хора с много пари – така ми прилича, надявам се да не е така, г-жо Йорданова, искрено се надявам, ама в крайна сметка дали е така или не е така, резултатът ще е същият, така че и да бъдат евентуално освободени милиард и половина, които са обезпечени от КОНПИ след уведомление на прокуратурата, така че мен това не ме учудва, вече не би трябвало да учудва и българските граждани. И според мен някои хора – имах възможността да кажа пред журналистите – това според тях е съдебна реформа. Нека българските граждани да знаят, че това е съдебната реформа и те ще платят цената, включително (ще си говорим по-нататък) със загинали хора на пътя в резултат на бездействие на Народното събрание, а може би – надявам се да не е така, - и на Министерството на правосъдието, въпреки инициативите на прокуратурата в тази насока. Но това не е важно. Важно е да закрием Специализирания съд и прокуратура – надявам се не, за да решим проблемите на мафията и олигархията. Важно е да овладеем прокуратурата, да си сложим свои хора, да слушат евентуално, може би – надявам се да не е така, г-жо Йорданова, но така ми приличат нещата.

Сега ще посоча задължителната практика, защото цитирахте практика на Върховния касационен съд (който желае, може да го прочете) – тълкувателно решение № 4/2014 г. по тълкувателно дело № 4/2014 г. – *„информацията, съдържаща се във ВДС, не може да бъде държавна тайна единствено с оглед начина ѝ на придобиване чрез СРС“* и т.н., и т.н. И може да прецените. Има и съответни други решения на Върховния

касационен съд. Цитирал съм ги още в миналото заседание, когато обсъждахме тази тема, може би миналата година.

Широкият медиен интерес обосновава и тази прозрачност, която прокуратурата ще продължи да има към българските граждани, защото прокуратурата работи само и единствено в интерес на българските граждани, а не на мафията, олигархията, конюнктурни политици и т.н. Работи за българските граждани и за българското общество, и в крайна сметка за България.

Както казах, прессъобщения, брифинги, изявления на прокуратурата, които се опитват да ми се вменят, към които нямам отношение – мисля, че стана ясно защо, са естествено средство за информиране на обществото и обезпечават запознаването му със значими дела. Пак казвам, вижте Приложение 3. Няма в това приложение никъде, че главният прокурор дава указания – да не се повтарям отново и да Ви отегчавам. И е ясно, че не съм и давал такива. Не ми остава време, вярвайте ми, да се занимавам и с медийна политика.

Разпространената ни информация от наказателно производство от публични органи не се забранява и съответно задължителни за Република България актове на Европейския съюз и други международни актове. На страница 10 от изложението ми ще видите – Директивата на Европейския съд 343/2016 на Европейския парламент и Съвета от 09.03.2016 г., чл. 10 от Европейската конвенция за правата на човека, препоръки, мнения на Консултативния съвет на европейските прокурори. Няма да Ви отегчавам, който желае, на сайта на Висшия съдебен съвет може да се запознае. Няма да цитирам и на страници 11, 12 съответните решенията на ЕСПЧ в тази насока.

И в заключение по тази важна тема ще кажа. Първо, няма факти. Второ, няма връзка между твърденията на г-жа Йорданова, а и на г-н Рашков ... (Не се разбира.) г-жа Йорданова, в уточнението ѝ за това, че съм давал указания, разпореждания или нещо друго от този род за публикуване, брифинги, съобщения. Те са част от медийната стратегия на прокуратурата, почиваща върху Приложение № 3, уреждащо тази медийна стратегия на прокуратурата, конкретни говорители, прокурори, административни ръководители, Дирекция „Публична комуникация“. А отделно в тях няма нарушение каквото и да е. И това мисля, че е ясно.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз по-скоро по процедурата искам да попитам. Сега дали обсъждаме I.1 или цялото I, тъй като I.1 има четири подточки с арабски цифри, от които три са идентични и едната е по-различна. Та въпросът, който задавам, е, ако обсъждаме цялата точка I, за това дебатираме. Ако обсъждаме обаче само I.1, е хубаво министърът на правосъдието да ни посочи точно какво от изброените нарушения в чл. 129, ал. 3, т. 5 е извършил главният прокурор, тъй като там изложена само фактология, без каквито и да е правни аргументи.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Аз в началото на изложението направих уточнението, че ще докладвам съобразно уточнението си към предложението с дата 19.04.2022 г., защото въз основа на този документ Пленумът на Висшия съдебен съвет счете, че са отстранени недостатъците от формална страна. И докладвах точка първа от това предложение.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Римско или арабско?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Римско, римско.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Цялата?

ИВАН ГЕШЕВ: Говорим за уточнението Ви?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, говорим за уточнението – I, и в него има I.1, I.2.

ИВАН ГЕШЕВ: Уточненията Ви са две – говорим от 19.04., две точки. Това е уточнението, което обсъждаме.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: След това изясняване имате възможност за становища.

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Слушах много внимателно господин Гешев. Преди да взема становище по това основание, бих искала да задам въпроса дали господин Гешев оспорва изложението на фактите. Като се съгласяваме всички, че ясно разграничаваме кое е твърдение за факти, кое е извод, понеже той в заключителната си част каза: „Нямам факти“. Няма факти и затова питам дали фактът на въпросните публикации и тяхното съдържание, както и мястото, където са публикувани, се оспорва, защото това според мен са фактите, другото са твърдения за изводи и за правен анализ.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Съжалявам, госпожо Дишева, и се извинявам, че не съм се изразил прецизно. Има факти, но тези факти не ме касаят мен. Мисля, че това стана ясно от това изложение.

Тези факти не зная кой точно касаят, но определено не е главният прокурор с изключение на моето изявление по Нова телевизия, касаещо съветника на президента господин Милушев, за

което съм приложил съответните разрешения от наблюдаващите прокурори. Това е единственото, което касае мен.

А ако госпожа Йорданова желае, по някакъв начин смята, че представляват нарушения, а според мен не представляват нарушения, може да внесе, има правомощия за дисциплинарни производства на конкретни лица, които са... (Не довършва.) Има право да внесе. Към момента не е внесла, така че аз съм в очакване. Подозирам обаче, че са изтекли определени срокове, но да не влизаме в тези подробности, защото законите и Конституцията в момента не са много актуални, не са с приоритет. Това мога да кажа само, това уточнението.

Госпожо Дишева, още веднъж се извинявам за правната непрецизност.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Становища, колеги?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Въпросът ми е към Вас все по същата част от предложението. Като вносител на предложението, имам предвид като министър на правосъдието. Очевидно е, че Вие поддържате предложението на проф. Янаки Стоилов и го заявихте изрично.

Твърдите ли и във връзка с възраженията на господин Гешев, твърдите ли, че има нарочно писмено или устно разпореждане на главния прокурор? Говорим за тези основания по точки 1.1 и 1.2, че има нарочни, защото господин Гешев възрази, че няма такива разпореждания, ако правилно съм разбрала...

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Не твърдя, че има писмени разпореждания. В противен случай ще трябва да ги приложи или да изискам тяхното представяне. Твърденията от гледна точка за това

- за наличие на устни разпореждания на главния прокурор и съответно пък в случай, че няма такива, бездействието му, за непредприемане на коригиращи действия в тази ситуация, се произтича от задълженията и правомощията на главния прокурор, така както са посочени в чл. 138 от Закона за съдебната власт и, разбира се, т. 8.4 от Кодекса за етичното поведение на българските магистрати.

Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: .... госпожа Дишева.

Това, което цитирахте, има такива текстове в Конституцията и Закона за съдебната власт, ама няма връзка с твърденията Ви, но да не изпадаме в такива подробности. След като твърдите за устни, предполагам, че имате звукозапис, който можете да предоставите, на моите устни разпоредби (реплики) или някакви свидетелски показания? За свидетелските е ясно, но звукозапис, госпожо Йорданова, защото нали е модерно сега, в момента? Имате ли такива звукозаписи?

РЕПЛИКА: Как да ги предостави, след като няма?!

ИВАН ГЕШЕВ: Ще го доказва отрицателен ...

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Да, госпожо Йорданова.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Нали разбирате, че презумпцията, че аз притежавам звукозапис означава презумпция, че нарушавам Конституцията? Моля да се въздържаеме от подобни предположения, така че... (Реплики.)

Заповядайте.

ЙОРДАН СТОЕВ: Бих искал само да доуточня въпроса, който постави господин Гешев. Вие казахте „устни“. Бихте ли ни посочили откъде черпите информация, че има такива налични устни

разпореждания, за да можем и ние да направим своята преценка. Откъде? Благодаря.

Съответно уточнете - ако има, от кого и кога са подадени. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Аз мисля, че бях достатъчно ясна. (Реплики на изключени микрофони.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Аз не съм присъствала на подобни разговори, съответно не мога да посочвам час, минута, дата и т.н. Въпросът е с оглед правомощията на главния прокурор.

Заповядайте.

ЙОРДАН СТОЕВ: Отговорът, който дадохте е абсолютно безсмислен. Вие сте го записали и сте го посочили като основание. Ние го четем. И ние в момента Ви задаваме елементарния въпрос: мотивирайте се и кажете откъде имате информация, че има налични такива устни указания. Това сте написали и това е основанието, на което се базира Вашето искане. Вие го защитавате, заставате зад него, и ние просто Ви питаме за елементарния факт, на което да отговорите: имам такава информация от еди-къде си, дадена ми е еди-кога си, от... За да можем да сме сигурни, че такъв факт изобщо съществува. Благодаря Ви.

Отговорът Ви не беше пълен!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Чапкънова. След това – господин Иванов.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви.

Всъщност аз бих желала да взема отношение след като чуя Вашите уточнения във връзка с устните разпореждания, защото днес Вие навеждате факти, които не съществуват в уточнението Ви,



така че аз бих желала да взема отношение след като чуя Вашия отговор на въпроса на колегата Стоев. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Господин Иванов, а след това госпожа Дишева.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Аз не знам как да се изразя. Може би ще са малко разсъждения на глас. Един въпрос към Вас, госпожо Министър.

Понеже това, което се случва в момента ми прилича на някакъв вид процес - ние доказваме нещо, което Вие сте написали в предложението и господин Стоилов, но има и предложение, в което се твърдят разни неща. И ние сега, за да вземем решение, поне аз така го възприемам като бивш прокурор, трябва да се убедя какво е правилното решение. Моето убеждение би следвало да бъде подкрепено с някаква фактология, с някакви факти или доказателства.

Та в този ред на мисли се чудя как се доказва устно разпореждане. Единият вариант е със запис, другият е със свидетелски показания, третият е с паметна бележка от това, което се е случило и някой да е написал нещо и да разказва какво се е случило. Не знам Вие с какво разполагате, но ако имате нещо подобно Ви моля да ми кажете, за да ме убедите как да реша аз правилно.

Другият ми, малко по-епохален въпрос, пак като човек, занимаващ се с наказателно право: според Вас къде е тежестта на доказаното? Защото утре... (неясен израз) знам, че това е основен принцип в този тип производства и доказва този, който твърди. Та, Вие като човек, който твърди такива нарушения, пак Ви моля, дайте ми някакви доказателствени факти, за да мога аз да взема правилното решение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, господин Иванов.

Госпожа Дишева и след това аз ще отговоря на въпросите.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря, но аз изчаках, иначе щях да задавам въпроси още след Вашето уточнение, но господин Гешев междувременно излезе.

Съгласно отговора, който госпожа Йорданова даде на моя въпрос във връзка с наличието на писмени или устни разпореждания, доколкото правилно съм разбрала, тя твърди, че няма коригиращи действия, съм записала, на поведението на други лица.

В този смисъл бих искала, господин Гешев, да задам въпрос: дали сте съгласен с публикацията на тази информация по т. 1.1 и по т.1.2? Дали считате, че какъвто и да било проблем има в публикуването на тази информация? Вие между другото го заявихте, че няма нарушение, но нека понеже говоренето Ви беше, според мен, по-общо да се съсредоточим върху това първо основание и да започнем, всъщност ние го започнахме вече, да изясняваме фактите.

Първо, смятате ли Вие, че няма никакъв проблем или никакво нарушение в публикуването на тази информация? Също така, в лично направеното от Вас изявление по време на интервюто, което между другото се надявам, че всички колеги са слушали, доколкото то беше предоставено и е присъединено към нашите материали, става въпрос за интервю на 10 юли 2020 г. в предаването „Здравей, България!“ по Нова телевизия, в което всъщност Вие преразказвате свидетелски показания, дадени от съветника на президента тогава, мисля, че към настоящия момент не е съветник, доколкото действително действията, описани в точки

1.1 и 1.2 се отнасят за действие, направено от друго лице. Вие обаче казахте, че не оспорвате факта, че те са публикувани на сайта на прокуратурата, затова въпросът ми се изразява в това: дали Вие считате, че има някакъв проблем в публикуването на тази информация? В първата точка става въпрос за извадки от постановление и звукозапис, които са придобити чрез специални разузнавателни средства. Във втория случай по същия начин, но по отношение на други лица.

Всъщност, в зависимост от отговора, който дадете имам и последващ въпрос. (Реплики.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Момент!

Господин Стоилов, след това аз ще отговоря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли аз да довърша?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре. След това господин Стоилов и след това аз трябва да отговоря, господин Стоев.

Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Не разбрах, че ми давате думата.

Всъщност исках да направя нещо като много кратко и ясно обръщение към колегите. Нека да се въздържаме днес от лични обвинения и нападки извън рамките на говоренето на микрофон и в рамките на официалното заседание.

Между другото, не е, как да кажа, подпомагащо престижа на този орган! Само в този смисъл иначе, колеги, мисля, че сте се убедили, мога да отговоря на всеки един от Вас и на всяка Ваша реплика. Не го правете! Нека да спестим подобен дебат! Той е излишен и не е за целите на това производство.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, господин Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Вземам думата във връзка с въпроса, който зададе госпожа Дишева. Считам, че този въпрос изобщо не е относим към предмета. Няма такава тема. Темата е съвсем различна. Това дали има последваща реакция ли беше или не, или коригиращи действия, за нас това изобщо не фигурира в предложението, което Вие сте подкрепили. Така че, според мен, този въпрос по-скоро цели да чуя отговора на въпроса, който аз зададох на Вас. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Аз мисля, че бях достатъчно ясна. С писмени доказателства не разполагам. Предположението за устни разпореждания - предположението, защото така е записано, че видно, че със знанието и разпореждането на главния прокурор, тоест аз не разполагам и няма как да разполагам с доказателство за устни разпореждания. Изводът е направен с оглед правомощията на главния прокурор.

Господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: По коментара на госпожа Дишева: къде в законодателството има правомощия да давам устни указания, госпожо? Кажете ми къде го има това нещо?... (Реплики.)

Къде в законодателството, госпожо? Вие твърдите, че съм извършил престъпление, така ли? Къде? Кой текст, колеги? Просто си говорим тук. Юристи ли сме? А иначе, добре. Не ми отговаряйте, аз отговорът го знам. Риторичен въпрос.

Госпожо Дишева, ще Ви кажа ясно - мястото за защита независимостта на съдебната власт, включително и на съда и прокуратурата, е във Висшия съдебен съвет! Ние спазваме добрия тон и, както виждате, дискутираме, стараем се да обсъдим политически съждения с юридически доводи, което е изключително

трудно. И мястото, за разлика от политиците, които обикалят телевизиите и уронват престижа на Висшия съдебен съвет, съмнявайки се в интегритета на всеки един от Вас, колеги, и да не цитирам други цитати от различни предавания, които може би представляват нарушение на някой етичен кодекс на някое министерство, ако съществува такъв, но аз не съм в процедура да искам отстраняването на някой такъв политик, който нарушава етичните правила, но е ясно, че нарушава в тези изказвания принципи на разделение на властите, основните принципи на демокрацията. И мястото за защита независимостта е Висшият съдебен съвет! Срещу хора, които уронват тази независимост, които казват, че целият арсенал на държавата или механизъм, или инструментариум, забравих точната дума, ще бъде изправен срещу част от съдебната власт и мястото да се отговори на тези неща е тук, в тази процедура.

А иначе, на Вашия въпрос - Вашият въпрос няма отношение към мен, госпожо Йорданова. Дишева, извинявайте! Извинявайте за лапсуса. Пожелавам Ви да станете министър на правосъдието. Това е, така да се каже, това е една висока длъжност. Виждате с какви сериозни правомощия разполага един министър на правосъдието, ... по законодателството. (Атанаска Дишева отговаря на изключен микрофон.)

Шегувам се във връзка с лапсуса, затова се извинявам за лапсуса. Извинявайте! Но в резултат на многото говорене е това. Не, това са едни хубави неща, на всеки, което може да се случи (обръща се към Ат. Дишева), да работи в интерес на държавата и на правосъдието.

И в този ред на мисли аз заставам зад всеки колега, независимо дали е съдия, независимо дали е прокурор, независимо

дали е служител, съдебен служител или следовател, който спазва закона, не нарушава закона и защитава независимостта на съдебната власт и на колегите си! Мисля, че бях ясен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Госпожа Дишева... Добре, господин Стоев, заповядайте. След това - госпожа Дишева.

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз само исках да уточня, защото ще напреднем във времето, че правилно съм разбрал Вашия отговор - факти няма, има предположения. Това го казахте прекалено ясно и мисля, че е протоколирано. На базата на тези предположения ние ще правим съответните изводи. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Аз заявих, че нямам доказателства.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Изхождайки от задължението на главния прокурор.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Госпожа Дишева, след това господин Магдалинчев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Макар да не получих отговор на въпросите, които зададох към господин Гешев относно фактите, аз ще задам въпросите във връзка с които зададох предходния въпрос и, за да обоснова защо считам, че отговорът на въпроса, който преди малко зададох е свързан с посоченото основание по т. 1.

Попитах дали господин Гешев счита за правилно, законосъобразно и за съответно на Конституцията, публикуването на извадка, избрана очевидно от постановление, а и звукозаписи, придобити чрез специални разузнавателни средства на разговор между президента и командващия Военно-въздушните сили, тогава генерал Стойков, и съответно пак публикуване, оповестяване на

данни, придобити чрез специални разузнавателни средства по отношение на други лица - един депутат и един журналист.

Защо считам, че отговорът на този въпрос е важен и е относим към тази точка? И уточнявам, че ние изясняваме в момента фактите, обаче в мен се затвърждава убеждението, че господин Гешев не прави разлика между факти и изводи, и правни изводи в частност, от една страна, между факти и фактически изводи, и правни изводи, от друга.

Моето становище е, че главният прокурор по принцип, и в конкретния случай господин Гешев, е отговорен за медийната политика на прокуратурата. И когато стигнем до обсъждане на правните изводи по тази точка аз ще изложа съображенията си, затова считам, че въпросът е относим и ще задам следващия си въпрос: ако считате, господин Гешев, че публикуването на извадки от записи, придобити чрез специални разузнавателни средства, едното от които по отношение на президента, очевидно разрешено по нечие искане, очевидно разрешено от съдия, дали сте предприел някакви действия по отношение на лицата в най-широк смисъл, които са разпоредили публикуването на тези съобщения?

Под черта е посочено на коя дата са публикувани. Те са публикувани на сайта на прокуратурата и Вие казахте, че не оспорвате тези факти. Вие предприехте ли някакви действия по отношение на лицата, които са разпоредили публикуването на тези съобщения, в частност разгласяването на данни, придобити чрез СРС от разговор на президента?

В това считам, че разбирате какви други въпроси са включени: първо, приемате ли за допустимо изобщо подслушването на президента, след това приемате ли за допустимо публикуването на извадки от такъв разговор, без оглед на тяхното съдържание?

Разбрах становището Ви, че Вие смятате, че всичко може да бъде публикувано, ако то е предназначено да информира широката общественост.

Същото се отнася и за Вашето лично интервю, което на втора страница от това допълнение към предложението, е коментирано, но конкретният ми въпрос е: дали сте предприел някакви действия по отношение на лицата, които конкретно са разпоредили публикуването на тези съобщения? Включително дисциплинарни мерки, защото Вие самият повдигнахте този въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Явно не съм бил достатъчно ясен, но по-ясен, госпожо Дишева, не мога да бъда! Не мога и да Ви задължа да ме разберете. Това, че Вие не ме разбирате не е мой проблем. Мисля, че бях достатъчно ясен, а иначе - дали съм предприел някакви мерки, краткият ми въпрос към Вас е: на какво основание? Кое е правно допустимо? И за какво? А иначе не преча на Вашата политическа интерпретация на тази ситуация. Имате право на лична, житейска, гражданска, политическа и всякаква друга интерпретация. За съжаление, според мен, не почива на правни такива основания.

И мисля повече да не коментирам нищо и да отговарям на въпроси. Мисля, че бях достатъчно ясен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре, заповядайте, госпожо Чапкънова. И след това...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, само кратки пояснения, защото... (Говори на изключен микрофон.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре, съвсем кратко и след това - госпожа Чапкънова.



АТАНАСКА ДИШЕВА: Доколкото разбрах господин Гешев, той обаче ще излезе и се явява безсмислено, счита, че няма никакъв проблем в публикуването на подобни извадки. Той казва: очевидно не сте ме разбрала. Пространното изложение, което той направи в началото на обсъждането по тази точка според мен навежда такъв извод.

Само това уточнение исках да направя, но господин Гешев излезе и, за съжаление, аз наистина не мога да разбера дали правилно съм го разбрала.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Чапкънова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, госпожо Министър.

Аз призовавам всички колеги да спазваме взетото от нас решение днес в началото на това заседание, а именно да обсъждаме пункт по пункт наведените данни за евентуални нарушения, извършени от главния прокурор.

Имам усещането, че се прави някакъв опит изкуствено да бъде изместен дебатът в друга насока или евентуално да бъдат допълнени някои от съжденията, с които сме сезирани от страна на министъра на правосъдието.

Колеги, пред мен е уточнението, което ние разискваме и аз бих желала да взема отношение по пунктовете, така както са изложени от министъра и с оглед уточнението, което направи днес на зададените въпроси.

Първо, за мен беше изключително трудно да се ориентирам какви са твърдените нарушения, защото в пункт 1.1, 1,2 се твърди, както и във втория абзац на втората страница, който няма номерация, се твърди, че са налице извършени действия от главния прокурор, които са квалифицирани като тежко нарушение

или като неизпълнение на неговите служебни задължения. В същото време накрая на този абзац се твърди, че главният прокурор е осъществил действия и бездействия, тоест налице е противоречие между наведените факти и съжденията за евентуално извършени нарушения.

В предложението или по-скоро в уточнението наведени факти за бездействие от страна на главния прокурор, които да са на база неизпълнение на негови конкретни задължения няма. Едва днес, в днешното заседание беше допълнена тази точка първа от страна на министъра на правосъдието като тя уточни, че няма коригиращи действия по отношение на други лица, точно съм си го записала, във връзка с тези разпространени, според твърденията, незаконно придобити чрез специални разузнавателни средства, доказателства.

За мен вече е много лесно да взема отношение по пункт 1.1 и по пункт 1.2, тъй като там се твърди съответно действие, осъществено на 28 януари 2020 г., 14.07.2020 г., което се изразява в издаване на разпореждане.

Колеги, няма нужда да обяснявам, всички сме юристи, за да бъде индивидуализирано едно нарушение е нужно да знаем кога е извършено това нарушение, съответно къде е извършено, кой го е извършил. Определено тук се твърди, че те са извършени от главния прокурор и основното, което трябва да разберем и по-скоро да анализираме фактите, които са ни предоставени, как е осъществено това нарушение, тоест чрез какви действия или бездействия.

По точки 1 и 2 пред нас се твърди, по 1.1 и 1.2 се твърди, че са налице такива действия, които са осъществени чрез разпореждане. Днес обаче в... Да, ето вижте – виждам учудване.

Пред мен е Вашето уточнение, така че аз се позовавам само на него, чета доказателствени източници, така да се каже, само въз основа на него. Вие днес уточнихте, че такива разпореждания няма. Принципно е възможно. Прокурорите издават разпореждания. Това са такива актове, когато са в писмена форма, аналогично на техните постановления, имат сходни реквизити.

Вие днес заявихте, че такива разпореждания няма. У Вас са налице само предположения. Предположенията за факти, доказателствената тежест е при Вас, така че няма как да взема отношение за нещо, което не се твърди, че съществува. Вие можете да имате предположения във всяка една насока, без оглед на това какво касае то, така че аз няма как да взема отношение по точки 1.1, 1.2, те са категорично недоказани. Доказателствената тежест, отново заявявам, е у Вас.

По отношение на другото наведено нарушение, което не е номерирано, а именно за изявления на главния прокурор в предаването „Здравей, България!“ на 10.07.2020 г. мисля, че тук е бил спазен редът. Доказателства има, които са приложени към преписката. Редът за разгласяване на доказателства по досъдебно производство, той е предвиден в чл. 198 от НПК. Няма смисъл да дублирам вече казаното и да разсъждавам какъв е редът. Разбира се, трябва, първо, разрешение на наблюдаващия прокурор, който да прецени доколко разгласяването на тези обстоятелства би попречило за разкриване на обективната истина и в какъв обем биха могли да бъдат разгласени тези обстоятелства.

Нямах намерение да вземам отношение по повод режима на доказателствата, които са придобити сред специални разузнавателни средства. Вие се позовахте на практика, общо казано, без да цитирате определени решения.

Пред мен е Решение № 464 от 28.05.2007 г. на ВКС по наказателно дело 234/2007 г. на Трето наказателно отделение с докладчик съдия Павлина Панова, много от колегите, даже бих казала, всички колеги прокурори са запознати вероятно с това, включително и съдиите, които гледат наказателна материя и в това решение много ясно е казано, че в крайна сметка данни, получени в резултат на специални разузнавателни средства се подчиняват на режима на специалния закон до момента, в който органите на досъдебно производство по силата на планираната от тях тактика по разследване по всяко конкретно дело се позоват на получената чрез тях информация и на доказателствените средства, чрез които тя се възпроизвежда. В момента, в който тези материали бъдат приобщени към материалите по делото, те вече стават част от доказателствата по това дело и съответно приложимият закон е Наказателно-процесуалния кодекс.

Нямах намерение да правя това уточнение, тъй като в крайна сметка няма наведени данни и доказателства за извършено нарушение в тази насока. Казвам го само като уточнение, защото виждам, че дебатът беше направен опит да бъде пренесен в тази насока с оглед някакъв такъв теоретичен спор относно това какъв е режимът на доказателствата, които са събрани по този ред.

Това е краткото ми отношение, което бих могла да взема. За мен липсват каквито и да са доказателства за извършени както действия, така и бездействия. От правна гледна точка Вие сама знаете, че когато твърдите определени доказателства, които съответно считате, че представляват нарушение на конкретни служебни задължения, Вие трябва да посочите конкретните служебни задължения, тоест да посочите конкретния нормативен акт, от който произхожда съответното служебно задължение.

Аналогично стои въпросът и тогава, когато се позовавате на бездействие. Съответно, за да твърдите, че има бездействие от страна на лице, което е извършило нарушение без оглед на това дали се касае за административно, дисциплинарно нарушение, Вие трябва да посочите конкретната норма, която вменява ангажимент на лицето да действа, за да твърдите, че е налице бездействие. В конкретния случай няма такива посочени норми, така че аз, първо, още веднъж заявявам, че не можах да намеря доказателства в твърденията от Вас нарушения, а Вие днес категорично заявихте, че изобщо нямате такива, а градите своето предложение единствено на предположения и правните изводи не можах да намеря в конкретното предложение. Липсва конкретна правна норма, за която се твърди, че е нарушена.

Това е моето кратко становище и още веднъж заявявам, че спазвам процедурата, така както беше приета от нас в началото на днешното заседание и много ще моля всички колеги да процедират по този начин, без да изместваме дебата в ненужната посока. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища?

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Отдавна вдигах ръка, но очевидно не ме виждате от позицията, от която сте в залата.

По отношение на това, което каза госпожа Чапкънова, че, видите ли, в направеното уточнение не са изяснени всички факти и обстоятелства, няма конкретно позоваване на нарушението на една или друга правна норма, която да обоснове отговорността на главния прокурор.

Колеги, ние приехме правила за разглеждане на това или на тези предложения и съгласно тези правила имахме възможността да оставим направените предложения за предсрочно освобождаване от длъжност на главния прокурор без движение, да дадем указания по отношение на кои пунктове ние считаме, че има неяснота и съответно да дадем срок тези неясноти и липса на подробни уточнения във връзка с фактически и правни изводи да бъдат отстранени.

Този етап от нашата работа, както добре знаете, премина. Това уточнение, което направи госпожа Йорданова, на предложението, внесено от министър Янаки Стоилов, беше прието. Беше прието в този вид, върху който ние разискваме в днешното заседание.

С оглед на това аз считам, че възражения от вида на това: не сте направили нужните уточнения от фактическа и правна страна, са неотнормими и не бихме могли да се позоваваме на тях. Това е предложението, това са уточненията, това е материалът, върху който работим. Това е по отношение на репликата на госпожа Чапкънова във връзка с това, че уточнението на министър Йорданова не е в достатъчна степен, което възпрепятства обсъждането на фактите и правните изводи по него.

Аз все пак искам да се възползвам от възможността, предвидена в чл. 17 от Правилата, а именно възможността всеки от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет да задава въпроси на вносителя на предложението и на лицето, за което се отнася. И понеже тук почти се оформя един правен спор във връзка с оповестяването на данни, които са станали известни чрез специални разузнавателни средства, аз бих искала да попитам господин главния прокурор във връзка със случаите по т. 1.1 и т. 1.2

може ли да каже дали специални разузнавателни средства като вещественни доказателствени средства са били присъединени от органа на досъдебното производство към предварителното следствие, към делото? Това ми е въпросът.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Керелска.

Само изключвайте микрофоните, че има шум.

Госпожа Имова имаше желание за реплика, може би.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, госпожо Министър.

Аз се включвам по повод на изказването на колежата Керелска, която изключително непрецизно борави с правни понятия, които отдавна са утвърдени както в закона, така и в съдебната практика.

Специалните разузнавателни средства са способ за събиране на доказателства, а веществените доказателствени средства, които са изготвени въз основа на експлоатация на специални разузнавателни средства, тях вече законът ги третира като годни доказателства, приобщени в един наказателен процес.

Нека правим разлика между две неща - когато една информация се събира чрез специални разузнавателни средства до момента, в който не е преценено дали тази информация би могла да се приобщи в рамките на наказателния процес, тази информация представлява единствено и само една предварителна информация, придобита чрез специални разузнавателни средства. Към този момент, преди да се прецени дали тази информация би могла да установява факти и обстоятелства, относими към предмета на доказване в едно наказателно производство и да бъдат приобщени като вещественни доказателства, и тази информация да бъде приобщена във формата на вещественни доказателствени средства, тоест те да бъдат годни, за да могат да бъдат допуснати и

разглеждани в един наказателен процес, до този момент тази информация, която се събира в рамките на използване на техническите средства и специалните способности, които служат за събирането ѝ, тази информация действително се регулира от Закона за специалните разузнавателни средства. И тогава така събрана, органът, който е поискал събирането ѝ преценява дали от този момент тя да остане само под регулацията на Закона за специалните разузнавателни средства или да придобие друго правно значение, а именно правно значение на доказателствено средство в един наказателен процес. Много Ви моля, разграничавайте тези понятия!

И пак ще се върна към Решението на Върховния касационен съд, Наказателна колегия, № 464 от 28 май 2007 г. по наказателно дело № 234 от 2007 г. на Трето отделение. Имах честта да бъда ръководител на това отделение преди да стана член на Висшия съдебен съвет, така че имам достатъчно широк поглед върху работата на Наказателна колегия на Върховния касационен съд и мога да Ви уверя, че това, което е направила колегата Павлина Панова е изключително прецизно, изключително точно, изяснява правни понятия кога една информация се регулира от Закона за специалните разузнавателни средства и кога тази информация става част от веществено доказателствено средство.

Когато тя бъде такава, тя се подчинява на режима на НПК, а режимът на НПК предвижда възможност да бъдат разгласени, да бъдат оповестявани доказателства, които имат статут на доказателства в рамките на наказателния процес единствено и само с разрешение на наблюдаващия прокурор. Точно това е сторено и при разгласяването на информацията, съдържаема във веществени доказателствени средства и по т. 1.1 и по т. 1.2,



които са споменати, както и по ненаименуваната точка по същото искане, отнасяща се до разгласяване на свидетелски показания, дадени по висящо наказателно производство от съветника на президента господин Милушев.

Така или иначе, и в трите случая, които са релевирани в това предложение, се касае за дадено разрешение от наблюдаващ прокурор за оповестяване на веществени доказателствени средства. В този случай имаме едно легитимно приложение на разгласяването, което няма нищо общо с режима, който е въведен в чл. 32 и чл. 33 от Закона за специалните разузнавателни средства.

Изключително ми е неудобно да констатирам, че такива именити юристи са успели да допуснат една много сериозна правна неточност, а именно, че Закона за специалните разузнавателни средства бил специален спрямо Наказателно-процесуалния кодекс по отношение на веществени доказателствени средства, събрани чрез способите на специални разузнавателни средства. Това е абсолютен правен абсурд, който не бива да си позволи нито един правник, но, така или иначе, това е факт.

И, за да приключа с тази точка, ще спомена и неправилния цитат, неправилното позоваване на едно Решение № 149 от 31.07.2015 г. по НОХД № 389 от 2014 г. на Апелативен съд-Варна.

По това дело в действителност е признат за виновен служител на Териториално отделение на „Борба с организираната престъпност“ в този район на Велико Търново. Там този служител си е позволил, понеже е влязло в сила, аз мога да си позволя да разясня фактологията по това дело, понеже отдавна вече е приключил този процес с влязла в сила присъда, по това дело този служител си е позволил в рамките на процеса на използване на

специални разузнавателни средства да използва информацията, придобита чрез тези средства преди да се реши дали въобще тази информация ще бъде инкорпорирана в наказателно дело, да информира трето лице за факти и обстоятелства отнасящи се до информация, събрана чрез използване на технически способности спрямо контролирани лица.

Този случай е съществено различен от фактологията, която се представя по пункт първи, а именно касае се за престъпление по чл. 145а, ал. 2 в случая, защото е извършено от длъжностно лице, което се възползва от служебното си положение, за да разгласи такава информация и ето тук е илюстрация на правния анализ, който преди това споменах в решението на Върховния касационен съд, че всъщност в този случай имаме нарушение на лични права, на правото на тайна на личната информация.

Да не забравяме, когато говорим за осъществяване на престъпления кои обществени отношения са обект на защита от определен престъпен състав. В случая чл. 145а се намира в главата „Престъпления против личността“, уважаеми колеги, и тук се засяга правото на лична информация, на тайната на лична информация. Това е космически различно от темата, с която ние сме сезирани по т. 1 от предложението за предсрочно освобождаване на главния прокурор и приключвам.

С оглед на обстоятелството, че допълнително се навежда едно фактическо обстоятелство, за да се уточни каква би била отговорността на главния прокурор по този пункт на предложението за предсрочното освобождаване, навежда се въпросът какви действия са били предприети, коригиращи действия от главния прокурор. Ами, на мен ми се струва, че, първо, това

поведение разбрахме, че е в резултат на разрешение на наблюдаващи прокурори, главният прокурор дори не е разпоредил публикуването на тези информация в публичната сфера, но това е ирелевантно. В случая няма относимост към негови лични действия спрямо оповестяване на тази информация, но дори да има, казвам „дори да има“, за какви коригиращи действия се говори, след като става дума за правомерно изпълнение на служебни задължения от страна на прокуратурата – наблюдаващи прокурори дават разрешение по чл. 198, тази информация въз основа на даденото решение се публикува. Какви незаконосъобразни действия тук са извършени? Аз също задавам риторичен въпрос и моля Ви сами да си отговорите на този въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, господин Гешев. След това - госпожо Керелска.

ИВАН ГЕШЕВ: Колеги, все пак имаше въпрос към мен. Ще се постарая да не отговарям на всичките въпроси, защото е ясно каква цел стои зад тях. Ще се постарая да изчерпя всичко с отговора на госпожа Йорданова с оглед и напредване на времето.

А иначе, колеги, ясно е, че за гражданите трябва да обясним юридическата страна на въпроса. Ясно е, че в някаква степен ще има обучителен процес за Министерство на правосъдието, въпреки че според мен те са наясно с тези юридически положения, предвид високия експертен потенциал на Министерство на правосъдието, който е общоизвестен, но въпреки всичко са изготвили това уточнение, така че ще помоля просто колегите да разясняваме в разумни граници правните основания, все пак да имат обща представа българските граждани.

Всички от нас имат представа от тези основания и сме запознати, но все пак заради българските граждани и заради

излъчването е хубаво да ги обясним тези неща, но все пак това да не се превръща в обучителен семинар за гимназисти, а не за хора, които имат висше юридическо образование. Разбирам, че се налага с оглед напредване на времето.

Иначе, по отношение на госпожа Керелска – госпожо Керелска, мисля, че бях ясен в своето изложение. Само ще отбележа, че предварително следствие мисля, че имаше в НПК от 1975 г., който към момента не е действащ, така че това възпрепятства възможността да отговоря на Вашия въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз все пак държа да отговорите на моя въпрос, въпреки неточността, на която Вие се позовавате. Въпросът ми е: Дали в крайна сметка данните от специални разузнавателни средства са били приобщени и те са се трансформирали във веществени доказателствени средства? Отговорът на този въпрос е от изключително значение, тъй като именно този момент е вододелът, от който вече според колегите информацията, която се съдържа във веществените доказателствени средства би могла да бъде изнасяна в публичното пространство след разрешение на наблюдаващия прокурор, така че изясняването на този въпрос за мен е изключително важен. Той е от фактически характер и не виждам какво притеснява главния прокурор. Ако има информация - нека я каже, ако няма такава информация - бихме могли да дадем указания да се съберат доказателства в тази насока.

От това, което е записано в предложението лично аз не мога да направя категоричен извод по отношение на това дали специални разузнавателни средства, данните, които са събрани от тези специални разузнавателни средства са били приобщени към

предварителното разследване, дали те са се трансформирали, както казах аз, във веществени доказателствени средства и дали оттук нататък е възможно наблюдаващият прокурор да дава или да не дава разрешение по отношение на тяхното изнасяне в публичното пространство.

В тази връзка и мисля, че господин главният прокурор разбра защо го задавам този въпрос, както и колегите. Мисля, че той е важен и моля да ми се даде отговор.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Керелска.

Преди да продължим... (Шум и реплики.)

Момент! Моля Ви! Преди да продължим правя една сериозна забележка - моля Ви, когато се говори не коментирайте по между си особено тогава, когато колега дистанционно участва. Става шум в залата и не можем да се изслушваме спокойно. Призовавам Ви към придържане на малко по-добър ред в залата.

Заповядайте, господин Гешев. (Реплики.)

Добре, заповядайте, господин Дамянов. Извинявайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, аз ще се помъча да обясня на достатъчно достъпен и разбираем език процедурата по СРС-тата, приобщаването им и това, което знае прокурора.

След получаване на надлежно разрешение за използване на определено СРС, то не се експлоатира от прокурора. То се експлоатира, тоест се работи от други лица. Прокурорът разполага със СРС-та, едва когато те са станали част от наказателното производство. Той преди това ги няма, тоест, госпожо Керелска, на Вашия въпрос - той има тази информация, едва когато е станала част от наказателното производство. Съответно има процедура за унищожаване на другите записи, така да се каже, които не са послужили и не са станали част от

наказателното производство. Било звукозаписи, било видеозаписи или нещо друго.

И понеже беше повдигнат въпросът от госпожа Дишева за подслушването на президента. Когато прочетем материалите по тази точка ще видим, че предварителното производство не е образувано срещу президента. Образувано е срещу друго лице, спрямо когото се прилагат СРС-та, тоест ако това лице съм аз и ми подслушват телефона, ако Вие, госпожо Керелска, ми се обадите ще бъдете записана, защото аз съм подложен на СРС, не сте подложена Вие. В този случай наблюдаващият прокурор веднага е изпълнил задълженията си и е спрял производството, за което има надлежно постановление.

Това искам да кажа за СРС-тата и мисля, че образователната или каквато и да е друга процедура приключи и ще помоля, ако няма други изказвания, да минаваме по следващите точки, тъй като тази процедура очевидно ще продължи в противен случай в няколко дни.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища? Госпожо Керелска, Вие ли?

Да, и след това господин Магдалинчев.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само една реплика във връзка с образователните обяснения на господин Дамянов.

Аз все пак зададох въпрос към господин Гешев, на който не получих конкретен отговор. Вие теоретически ни разяснихте нещата и доколкото разбирам, според Вас би трябвало да направя извод от това, което Вие казахте, че данните от специални разузнавателни средства очевидно вече са приобщени в производството, защото иначе наблюдаващият прокурор просто няма достъп до тях. Правилно ли съм Ви разбрала?

Тоест, по пътя на логиката да си направя съответния извод, а не по пътя на конкретния отговор. (Шум и реплики.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Керелска.

Моля Ви, без реплики.

Господин Магдалинчев, заповядайте.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря, госпожо Министър.

Колеги, аз имам следния апел: да се придържаме стриктно към внесеното предложение. То определя параметрите на нашата работа. В момента разглеждаме предложението на проф. Стоилов, което беше внесено във Висшия съдебен съвет на база материалите, събирани от министъра на вътрешните работи доц. Рашков.

Когато с оглед естествената смяна, която настъпи през този период от време - проф. Стоилов напусна, тоест излезе от поста на министър на правосъдието, и госпожа Йорданова стана министър на правосъдието, ние дадохме една възможност на сегашния министър на правосъдието да уточни дали споделя и възприема тезата на министър Стоилов, дадохме ѝ възможност, ако има желание да прави допълнителни уточнение по така направеното предложение от министър Стоилов. Тя съответно направи и оттук насетне ние се придържаме стриктно към предложението на министъра и не излизаме и не добавяме факти и обстоятелства днес в това заседание. Могат да се тълкуват само фактите и обстоятелствата, и изводите, които са направени в съответното предложение по съответната точка.

Не считам, че може повече да разширяваме, отколкото е предложението на предложителя, така че молбата ми е да се концентрираме само в тези рамки.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, господин Магдалинчев.

Други становища?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, аз в своето изказване досега считам, че съм се придържала твърдо към предложението и по първата му част, затова не разбрах коментарите на колегите дали се отнасят за моето изказване, а правя това принципно изявление, понеже не беше конкретизирано по отношение на кое става въпрос.

Първо, по отношение на посоченото основание в т. 1, което, както вече стана въпрос, има три отделни елемента. Аз считам, че няма спор по фактите с изключение на един, на който ще се спра след малко.

Първо, твърди се, че на 28 януари 2020 г. е публикувана извадка от постановление и звукозапис, придобити чрез специални разузнавателни средства на разговор между президента и командващия Военно-въздушните сили генерал Стойков.

На следващо място се твърди, че на 14 юли 2020 г. прокуратурата е оповестила данни придобити чрез специални разузнавателни средства по отношение на други лица - Огнян Стефанов, журналист, и Александър Паунов, депутат, които са разговаряли с обвиняемия Васил Божков.

И на трето място се твърди, че в интервю на живо на 10 юли 2020 г. в предаването „Здравей, България!“ по Нова телевизия с анонс „Говори главният прокурор Иван Гешев“ той е разгласил свидетелски показания, дадени от съветника на президента Милушев.



По тези факти, така както ги изчетох в момента всъщност нямаме спор. От фактическа страна спорът е единствено относно, по мое виждане, твърдението в предложението, че има извадено разпореждане на Иван Гешев. В тази част аз приемам, че твърдението не е доказано. Стана ясно от изявлението на министър Йорданова, която поддържа предложението, че писмено разпореждане няма, а наличието на устно разпореждане не може да бъде доказано.

В този смисъл аз считам, повтарям, че ние спор по фактите нямаме. Всичко друго, което оттук насетне може да представлява нашият дебат, са изводи и правни съображения. И в този смисъл не съм съгласна с последно направеното изказване на господин Магдалинчев, че ние не можем да разширяваме това, което е казано в предложението, не можем да разширяваме основанието като фактическо изложение, но правните аргументи всъщност са наша задача и можем да правим правни изводи, да вадим аргументи каквито считаме за съобразно с фактическите констатации и с действащата правна уредба.

В този смисъл аз зададох няколко въпроса на господин Гешев, на които отговорите бяха чути и те бяха свързани с това дали той счита за правилно публикуването на данни, при това извадки, придобити чрез специални разузнавателни средства. Доколкото и ако правилно съм разбрала неговото изявление, той счита, че в конкретния случай няма допуснати нарушения.

В този смисъл аз заявявам, че не споделям това негово становище. Доколкото аз споделям становището на вносителя на предложението, че в конкретния случай разгласяването на данни от специални разузнавателни средства се подчинява на общия режим по Закона за специалните разузнавателни средства и че издаването

на разрешение от наблюдаващия прокурор следва да бъде съобразено със специалните текстове на чл. 32 и чл. 33 от Закона за специалните разузнавателни средства. (Шум в залата.)

Между другото, не напразно е предвиден състав...

На мен ли говорите, колега? (Реплики.)

Добре, защото ни пречите!

Както казах, затова е предвиден състав в Наказателния кодекс, с който всъщност се инкриминира използването на данни, получени от специални разузнавателни средства, извън целите на конкретното наказателно производство.

Аз няма да влизам в теоретичен, нито пък в практически дебат за това какво се е случвало по тези конкретни производства. Няма да анализирам и решението, което беше цитирано на Върховния касационен съд с докладчик тогава съдията във Върховния касационен съд съдия Панова, но съм все пак склонна да тълкувам това решение, доколкото беше цитирано, че става въпрос за момента позоваване на данни, придобити чрез специални разузнавателни средства, в конкретните случаи такова позоваване към датите 28 януари 2020 г. и 14 юли 2020 г. не е имало, защото по нито един от тези случаи не е имало внесен обвинителен акт в съда, за да може да става релевантно изобщо позоваване на публичността на съдебния наказателен процес. Толкова по този въпрос.

В този смисъл аз считам, че разпространяването, при това извадково, на данни, придобити чрез СРС-та противоречи на посочените изисквания на Закона за специалните разузнавателни средства.

На следващо място, защо считам, че поведението на господин Гешев като главен прокурор във връзка с тези публикации,

макар да няма и да не е доказано даването на пряко разпореждане от негова страна, е относимо към преценката на неговите професионални и нравствени качества.

Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 7 от Правилника за администрация на Прокуратурата на Република България, представляващ текста от Глава втора, която е „Администрация на главния прокурор“ е регламентирана общата администрация към главния прокурор и политиката по връзки с обществеността, така наречената „медийна политика“ се намира точно в тази глава. Медийната политика на прокуратурата е на пряко подчинение на главния прокурор. В този смисъл той е отговорен за информацията, която се публикува в публичното пространство относно дейността на прокуратурата.

Между другото, аргументи за обратното не могат да бъдат почерпени и от документа, на който господин Гешев се позовава, а това са Правилата за медийна комуникация в системата на Прокуратурата на Република България, чийто текст е представен и приобщен към материалите по преписката.

В чл. 4 или т. 1 в Раздел първи „Общи положения“ е казано, че предоставянето на публична информация се осъществява при съблюдаване на следните принципи: законност и безпристрастност, защита на правата на гражданите, защита на тайната на разследването, защита на личните данни, защита на класифицирана информация, спазване на презумпцията за невиновност, равнопоставеност на всички медии в случая е неотнормо.

На следващо място, в Раздел втори „Органи на комуникация с медиите“, в чл. 5 или т. 5 е казано, че комуникацията

с медиите се осъществява от говорителя на главния прокурор и наметне са изброени и други длъжности.

Според т. 6 или чл. 6, говорителят на главния прокурор, т. 6.3 казва: контролира и съгласува дейността на пресцентъра на прокуратурата, чието функциониране се осъществява от отдел „Връзки с обществеността и протокол“ в дирекция „Публична комуникация“ в администрацията на главния прокурор. Има и други текстове, с които няма да Ви занимавам.

Обърнах внимание на тези няколко правила, които са приети, между другото, в самата прокуратура, които според мен обосновават виждането, разбирането, че главният прокурор е пряко отговорен за медийната политика на прокуратурата. И в този смисъл след като на посочените дати са били разпространени извадки, повтарям, елементи от звукозаписи, придобити чрез специални разузнавателни средства, което по мое виждане е в нарушение на закона, главният прокурор е следвало да предприеме съответни действия и да изрази публично позицията си, че не одобрява подобно публикуване. Защото извадковото публикуване, например, дори и да приемем, че няма нарушение на текста на Закона за специалните разузнавателни средства, защото видите ли той бил неприложим след като имало разрешение на наблюдаващия прокурор, дори да приемем, че е така, извадковото представяне на част от данните, придобити чрез СРС, представлява например нарушение на принципа на защита на правата на гражданите и на личните данни както и на презумпцията за невиновност, това са все принципи, с които преди малко Ви запознах и те са посочени в Правилата за медийна комуникация в системата на Прокуратурата на Република България.

Освен това, вярно е според публично известната информация, че въпросното дело, за което е разпространена..., т.е. по повод на което е разрешено използване на специални разузнавателни средства, щях да кажа подслушване, но то е същото, и в рамките на които е записан разговор с участието на президента, ами за кои цели на публично информиране за целите на конкретното производство и в съответствие на тези принципи, за които преди малко говорих и те са записани писмено, е предназначено разпространението точно на тази информация? Аз не разбирам, отговорът се налага сам от себе си. И понеже г-н Гешев непрекъснато повтаря, че някой друг преследвал политически цели, на мене ми прилича като въпросното разпространение да е било именно в съответствие с преследване на някакви политически цели, много добре си спомняме в началото на 20-та година какво се случи. Президентът тогава беше върнал един указ за назначаването на г-н Главния прокурор, т.е. на Иван Гешев като главен прокурор, след това имаше една публична, между другото мисля че беше публично оповестено също на сайта на прокуратурата становище на главния прокурор, че се преустановява комуникацията с президента и т.н. Тези неща са налични като информация в публичното пространство, аз се надявам и Вие да ги помните.

Записах си от доста дългото изявление на г-н Гешев, на което той несъмнено има право, едно негово изявление, което много силно ме впечатли. Казвам това по повод на третото твърдяно действие, извършено в конкретния случай лично от главния прокурор, а именно разгласяването на свидетелски показания, дадени от съветника на президента Милушев, става въпрос за интервюто на 10 юли 2020 г., а също и във връзка с

разпространяването на разговори с обвиняемия Васил Божков, което пък е посочено като основание за разпространяването на информация на 14 юли 2020 г. Г-н Гешев каза, че въпросният...(Намесва се Ив.Гешев: Аз.) Знам, че сте Вие, г-н Гешев, въпросният обвиняем, ставаше въпрос за Васил Божков, можело да дойде в страната и да докаже невинността си. Впечатли ме, защото това според мене, понеже днеска се учим и аз ще се възползвам, представлява същностно неразбиране на презумпцията за невинност. Едно лице, което е дори обвиняемо, не е нужно да доказва своята невинност, а всъщност обвинението следва да доказва вината. Само уточнение терминологично. Приемам, че е грешка, защото иначе било много страшно главният прокурор да не знае кой какво трябва да доказва в наказателния процес. В заключение аз считам, че твърдените нарушения по т. 1 от предложението за отстраняване, което е внесено от професор Янаки Стоилов в качеството му на министър на правосъдието към момента на внасяне на предложението, са доказани и основателни. Всъщност, основателни, говоря, като нарушения. Когато стигнем до гласуване, както се разбрахме, по всички основания, ще изразя позицията си дали и кои евентуално от тези твърдени нарушения, представляват основание за отстраняване. Тук, както се разбрахме, говорим само за доказаност от фактическа страна и за правната аргументация за това дали определено поведение представлява нарушение или не.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, ще бъде много кратък и ще се постарая да бъде ясен. От дебатите дотук на всички юристи, практикуващи наказателно право, а предполагам, че и на

гражданите, стана ясно, че няма разпространяване на специални разузнавателни средства, а има оповестяване на веществен доказателствени средства, което е разрешено по съответния ред. Изготвянето на обвинителния акт няма нищо с реализацията на веществените доказателствени средства, поради което ние в момента нямаме предмет, а когато нямаме предмет ние няма какво повече да обсъждаме относно какво е нарушено и какво не е нарушено.

Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-жо Дишева. След това г-н Новански.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Твърде е вероятно да съм допуснала неточност в изказа си. Навсякъде където съм казала, ако съм казала, че става въпрос за разпространение на СРС-та съм имала предвид данни придобити чрез СРС. Моля да го имате предвид. Лапсус е вероятно или резултат от бързането.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

На мен ми се струва, че стигнахме до основния въпрос, до който се докара дискусиата, а той е следният - ако на някой не му харесва ал. 1 на чл. 198 от НПК да вземе да го промени. Разпоредбата на НПК съдържа, на този член, ал. 1, съдържа точно 12 думички. Тя не е променяна откакто е създаван, доколкото имам аз такъв спомен. Тя си стои и не може да смятаме, че я няма, съответно да правим изводи, че все едно я няма и благодарение на това, че я няма да си правим съответни изводи. Несериозно е да се говори - „прилича ми“, „имам усещане“ и т.н. Мисля, че стигнахме до основния въпрос, пак казвам, ако на някой не му харесва чл. 198,

ал. 1 на НПК да вземе пък да я промени и тогава вече да си прави съответните изводи и съждения.

Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Аз обръщам внимание, че твърденията по т. 1 са за пристрастност, предубеденост и нарушаване на презумпцията за невинност чрез извадковото публикуване на данни, придобити чрез специални разузнавателни средства.

Ще Ви припомня какво казва Консултативният съвет на европейските прокурори с едно становище на 9 октомври 2013 г.:

„т. 19. Прокурорите също разполагат с правото на свобода на изразяване при спазването на принципите на служебната тайна, задължението за поверителност, задължението за дискретност и обективност. При проявите си в медиите независимо от характера на проявата си те трябва да съзнават възможните рискове да бъде накърнена безпристрастността и авторитета на прокурорската служба.“

„т. 21. В рамките на комуникацията си с медиите прокурорите са длъжни да гарантират, че свободата на изразяване и свободата на пресата няма да имат предимство пред законните права и интереси на отделния индивид, изискванията за защита на личните данни и задълженията за поверителност.“

Така че, спазването на чл. 198 е важен елемент, разбира се, за законосъобразността на разпространяване на определена информация или не, но далеч не изчерпва преценката за това дали са спазени етичните стандарти.

Също така ще припомня и т. 8.4, към която наведох в началото, от Кодекса за етично поведение на българските магистрати, която казва така в първото си изречение: „Магистратът



на ръководна длъжност полага усилие да бъде информиран за всичко, което се случва в службата, която ръководи, за да може да взема правилни управленски решения и поема отговорност."

Това е за пълнота на всички обстоятелства, които са посочени.

Заповядайте, г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Г-жо Министър, Вие в предложението сте навели всички доводи. Днес не може да навеждате нови правни основания, сочещи на нарушение. Това е трябвало да го направите тогава, когато сте правили уточнението, за да може главният прокурор да се защити, а ние да знаем параметрите, по които се движим. Това което Вие преди малко прочетохте ние днес го чуваме за първи път от Вас и то не е част от Вашето предложение и не подлежи на обсъждане.

На г-жа Дишева ще кажа, че основното право на един обвиняем и съответно подсъдим в съдебната фаза е лично да участва в процеса, то е базисно, изключенията от него са изключително малко. На практика лице, срещу което не е повдигнато лично срещу него обвинение трудно може да се води задочно производство, което означава, че лице, което се укрива в чужбина, на практика лишава от възможността приключването на наказателното производство, в изключително редки случаи е възможно обратното, защото има и норми, европейски, които след това дават възможността на лицето да иска възобновяване и процесът да започне отново. Казвам го в контекста на презумпцията за невиновност. Нормата на чл. 198 е ясна. Допълването ѝ с препратки към Кодекса за етично поведение, към други препоръчителни документи, няма никакво правно значение.

И ще кажа най-накрая нещо. Кодексът е нормативен акт от висша степен и не може нито закон, нито правила да бъдат над него. Това е базисно понятие и хайде да приключим с този чл. 198. Между другото в Германия никой няма право да разгласява каквото и да е от производството, включително и адвокати, било в телевизионни студия, било и прокурори. Аз лично споделям германския почин. Радвам се, ако може да бъде въведен в България.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища? Заповядайте, г-н Гешев и след това госпожа Дишева.

ИВАН ГЕШЕВ: Колеги, ще помоля, както каза г-н Магдалинчев, да се придържаме към предмета, който се очертава, както примерно обвинителен акт, с искането на г-жа Йорданова и да не го разширяваме, защото може да продължим и да обсъждаме няколко дни.

Относно препоръчителните документи, касаещи Консултативния съвет на европейските прокурори, в моето изложение са посочени също конкретни текстове. Г-жа Йорданова със сигурност се е запознала. Препоръчвам ѝ също последното становище на Консултативния съвет на европейските прокурори от декември, което много ясно показва как прокурорите трябва да защитават своята независимост. Много ми е интересно на базата на този документ как би било оценено поведението на Министерство на правосъдието или поне на негови отделни представители, но както винаги ние използваме такива едни избирателни цитати. А отделно ще кажа, г-жо Йорданова, че това което цитирахте съм напълно съгласен с него. Това, че Вие цитирате нещо, с което съм напълно съгласен, не означава, че фактите, които сте посочили, са

в нарушение на това, което Вие цитирате. Мога да Ви чета и конституцията, и т.н., и т.н., за разлика от Вас аз мога да обвържа фактите с правото. Това, че цитирате правото не означава, че фактите, които сочите, ако въобще има такива, кореспондират с тези препоръчителни или задължителни, или нормативните актове. Сега да си разясняваме Закона за нормативните актове, какво представлява кодекс, какво е закон, какво е конституция, мисля че е излишно.

Колеги, предлагам да минаваме по същество на следващата точка.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Много кратко изказване ще направя. Налага се, защото в изказването на г-н Дамянов съзирам опит да бъде направено внушение, че моето изказване е било в защита на конкретно обвиняемо лице. Искам изрично да подчертая, че не съм имала такова намерение. Изказването ми беше провокирано от становището на г-н Гешев, че трябвало някой да докаже своята невинност. (Намесва се Ив.Гешев без включен микрофон: Не съм казал такова нещо.) Напротив, казахте го и го има в стенографския протокол, убедена съм. (Ст.Петров без включен микрофон: Да се даде възможност.; В.Имова: Ако желае. Той не е длъжен да доказва...) Именно, това казвам и аз. Изказването ми беше в смисъл да сме наясно чия е доказателствената тежест в наказателния процес. Само толкова. А споменаването на името на конкретно обвиняемо лице беше в резултат на споменаването на същото име от страна на г-н Гешев, за да поясня за какво става въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Пак, моля Ви, без забележки извън микрофоните. Колегите, които участват дистанционно не могат да чуят и се затруднява дебатът.

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Пак ще припомня, че зададох въпрос, на който не получих отговор. Това обстоятелство ще го коментирам във връзка с моето становище по отношение на това кои факти приемам за доказани и кои за недоказани.

Но сега искам да направя едно доказателствено искане или предложение. Тука многократно се цитира разпоредбата на чл. 198 от НПК като твърдението е, че и в трите случая, които са предмет на обсъждане по т. 1 от предложението, е имало такова разрешение на прокурора. Моето доказателствено искане е да изискам съответното постановление, защото видно от разпоредбата на чл. 199 от НПК в досъдебното производство прокурорът и разследващите органи се произнасят с постановление, т.е. да изискам постановленията във връзка с трите случая на изнасяне на информация, която е събрана със специални разузнавателни средства, с които постановления е разрешено изнасяне на тази информация.

Това е доказателственото ми искане. Моля да го подложите на обсъждане и съответно на гласуване.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Заповядайте, г-н Стоев. И моля Ви отново, колеги, без реплики извън микрофона.

ЙОРДАН СТОЕВ: Чакам си думата, дадохте ми я, благодаря.

Г-жо Керелска, прочетете материалите. И трите разрешения са приложени.

ИВАН ГЕШЕВ: Може ли да кажа и аз нещо?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Колеги, това няма отношение към мене!? Какво доказваме? Проверяваме наблюдаващите прокурори ли? Госпожо Керелска да започнем да проверяваме и съдебните служители дали не са нарушили Етичния кодекс на служителите в съдебната власт!? В каква процедура сме, г-жо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз мисля, че процедурата е ясна на всички и много Ви моля без такива реплики, които са действително извън процедурата и извън предмета на това, което установяваме. А понеже тези постановления, прокурорски, аз не съм ги видяла, тъй като доказателственият материал е огромен, може ли г-н Стоев да ми посочи приложение кой номер съставлява това, за което поставих въпрос и поисках да се събере като доказателство? Може ли да уточните?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Моля Ви в залата, ще може да възразите спокойно по реда си.

Г-н Иванов беше преди Вас, г-н Стоев, и след това Вие.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Благодаря.

Правилен е въпросът какво доказваме и за какво се води този разговор. Доказваме очевидното. Че тези СРС-та са станали ВДС-и след като са приложени по делото и по тях трима наблюдаващи прокурори са дали разрешение по законовия ред те да бъдат разгласени. Това по отношение на десет пъти зададения въпрос от г-жа Керелска. И само да кажа един израз от Възраждането: „четене му е майката“. Тези неща са в материалите. Г-н Стоев да каже на г-жа Керелска къде да ги намери?!

Имам процедурно предложение да приключим дебата по тази точка, за да вървим към следващите. Ние в момента преливаме от пусто в празно. Нито е конструктивно, нито е лицеприятно за гледане.

ИВАН ГЕШЕВ: Срамота!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви да не взимате думата без да Ви бъде дадена по надлежния ред.

Г-н Стоев, заповядайте.

ЙОРДАН СТОЕВ: Тъй като г-жа Керелска се обърна лично към мене, аз имам предложение, ако ми разрешите да дойда във Вашия кабинет, тъй като Вие явно не сте се запознали с материалите, не сте ги прочели, да Ви ги донеса лично. Възразявате ли, г-жо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Положила съм максимални усилия да се запозная с материалите, които, както знаете и виждате, са огромни като количество и като страници, и като информация. Просто ми кажете кой е номерът на приложението? Няма смисъл да ми ги носите. В крайна сметка това е информация, която трябва да бъде достъпна на всички, нали така? Ако ги донесете на хартиен носител в моя кабинет ще ги видя само аз. Казахте, че са качени като приложения. Кажете ми къде са тези приложения? Под кой номер? Имаме 27 приложения.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

(Размяна на реплики без включен микрофон - не се чува)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви, ако не спазваме реда ще дам почивка! Мисля, че запазихме досега добра дисциплина на работа така че нека да овладеем раздражението си и да се придържаме спокойно към процедурните правила.

Г-н Кузманов, заповядайте.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Казаха колегите, не сме на обучителен семинар, не сме да разясняваме материалите къде се намират, на коя страница. Всеки е имал предостатъчно време, тъй като материалите са на разположение от месеци при нас, да се запознаем с тях. Капацитетът на всеки един от нас е достатъчно голям, убеден съм в това, да се запознаем с материалите и да ги разпределим правилно. Разбрахме, че това предложение по тази точка е направено на база предположения от министъра, без да имаме доказателства за някаква дейтелност от страна на главния прокурор. Моля, наистина да продължим по същество, а не да преливаме от пусто в празно, както каза колегата.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Магдалинчев, ще Ви дам думата. Имаше процедурно предложение за прекратяване на дебата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Това щях да кажа, г-жо Министър, за процедурното предложение да го гласуваме както е направено.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска, да, и след това ще подложа процедурното предложение на гласуване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-жо Министър, аз настоявам ако г-н Стоев или някой друг от колегите не посочи в кое приложение се намират въпросните постановления, с които наблюдаващите прокурори са разрешили изнасянето на данни от специални разузнавателни средства по трите случая, които са коментирани в предложението по т. 1, моля да подложите на гласуване моето искане за събиране на тези доказателства.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Почвам да изпитвам срам като юрист! Не знам как някои присъстващи не ги е срам?! Нямам обяснение!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Гешев, въздържайте се от квалификации!

ИВАН ГЕШЕВ: Не е за Вас, не е за Вас, принципно говоря. Мен почва да ме е срам! И почва да ме е срам за това, което правим тука!

Приложението е т. 3, приложено към становище, изготвено от моята светла личност на дата 12.05.2022 г. Приложението към това становище е т. 3. Пише: „Копия на разрешения по реда на чл. 198 от НПК“. Ако желаете и не може да го намерите къде е в информационната система разполагате с възможност да извикате компютърните специалисти и да Ви отворят съответните документи. Ако имате желание може да ме повикате и мене, ще свърша същата работа. Дали бях достатъчно ясен, г-жо Керелска?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля да овладяваме раздразнението си...(Ив.Гешев: Не, няма раздразнение. Какво раздразнение?) Коментарът на представените доказателства е съвсем обичаен етап от една процедура, така че ако няма други становища или обратни предложения подлагам на гласуване процедурното предложение, направено от г-н Магдалинчев за преустановяване на дебата по тази точка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жо Министър, това беше предложение на г-н Иванов.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря за уточнението, г-н Магдалинчев. Вие се присъединихте към него. Г-н Иванов, извинявайте. Ако няма обратни предложения, колеги? Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-жо Керелска, дали искате да изразите становище с оглед направеното уточнение? Питам Ви



това, за да знам как да гласувам. Аз никога не бих подкрепила предложението за преустановяване на дебат по какъвто и да е въпрос, ако някой от членовете на пленума иска да се изкаже.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз останах с впечатление, че становища по отделните точки ще взимаме накрая на дискусиата, както и тогава ще правим своите изводи по отношение на това дали предложението или предложенията са основателни или не. Но ако считате, че все пак нашето гласуване е било в посока на това да взимаме становища по отношение на фактите, доколкото те са доказани, а правните изводи да оставим накрая, аз бих взела следното становище. Според мене действително нямаме спор по фактите така както са изложени в направеното предложение. Става въпрос за три случая на изнасяне на данни и информация, получена чрез специални разузнавателни средства.

Няма спор по отношение на това, че в третия случай тези данни са изнесени лично от главния прокурор Иван Гешев. Твърдението е, че в случая няма нарушение, тъй като има съответното разрешение, дадено с постановление на наблюдаващия прокурор по реда на чл. 198 от НПК. По отношение на другите два случая, това което в крайна сметка може да се приеме и да се направи като фактически извод, за мене не стана ясно в крайна сметка дали данните, събрани чрез специални разузнавателни средства, са били приобщени към досъдебното производство и с оглед на това дали те са станали веществени доказателствени средства по отношение на които е приложим редът по чл. 198 от НПК? И понеже не ми беше отговорено на този въпрос аз считам, че изводът, който може да се направи, е, че тези данни не са били приобщени към досъдебното производство, те не са се

трансформирали във веществени доказателствени средства и по отношение на тях е приложим чл. 32 и 33 от Закона за специалните разузнавателни средства, които текстовете забраняват изнасянето на информация, получена чрез специални разузнавателни средства, а не режимът на НПК и в случая на разпоредбата на чл. 198 от НПК не е приложима.

По отношение на третия случай това обстоятелство също не беше изяснено, така че и тука този извод може да бъде направен. Разликата между първите два случая и третият случай, както вече казах и както е ясно, се състои в това, че в първите два случая изнасянето на информацията не е осъществено лично от главния прокурор Иван Гешев, за разлика от третия случай, когато той е направил това в предаването „Здравей България“ по Нова телевизия.

Това са моите изводи по отношение на фактите. По отношение на това дали въз основа на тези факти ние можем да направим извод дали има нарушение на Кодекса за етично поведение на българските магистрати, в това число дали деянието само по себе си представлява уронване престижа на съдебната власт, мисля че не е сега моментът да се правят такива изводи. По мое мнение в този смисъл беше и взетото от нас решение в началото на тази дискусия.

Изводи по отношение на това дали предложенията са основателни или не според мене трябва да бъдат направени накрая след като ние изясним фактите по отношение на всички пунктове на двете предложения, защото в крайна сметка лично аз бих се поколебала да приема, че по някое от предложенията е налице уронване престижа на съдебната власт, което се сочи като основание, едно основанията за предсрочното освобождаване на

главния прокурор, но разгледани всички основания в съвкупност вече биха могли да обосноват друг извод.

Това е, което исках да кажа.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска. Да разбирам, че Вие правите процедурно предложение гласуването за това какво решение по чл. 20 от Вътрешните правила да бъде взето да бъде направено накрая след обсъждането на всички изложени обстоятелства?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не правя такова процедурно предложение, защото мисля, че гласуването ни беше в този смисъл. Ако колегите са разбрали нещо друго може да го подложим на гласуване и да има яснота по този въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря. Доколкото чувам от залата и невиждам, мисля, обратно виждане, това е решението в началото и се придържаме към него.

Отново... (Намесва се Ив.Гешев: Г-жа Дишева моли за поредното включване, за да бавим времето.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Гешев, моля без коментари извън микрофона.

ИВАН ГЕШЕВ: Не, понеже не видяхте, да Ви насоча .

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Това, което обръщам внимание е, че коментирахме дали приключваме дебата по т. 1 или не приключваме.

Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, позволявам си, както каза г-н Гешев, за пореден път да взема думата, но не за да бавя времето, както той твърди и не знам защо се смята, че имам такъв интерес, а за да изразя едно становище. Понеже тук, за разлика от колегите, които не са в залата, се направиха подигравателни

реплики и смехове във връзка със становището на г-жа Керелска и на факта, че тя не е чела разрешенията по чл. 198, ал. 1 НПК и от това се цели да се омаловажи определено смисълът на нейното изказване, си позволявам да направя ето тази бележка. Ние имаме три разрешения по чл. 198, ал. 1, които на практика гласят следното: Във връзка с разследване по досъдебно производство еди-кое си от 20-та година по опис на еди-коя си прокуратура, прокурорска преписка еди-коя си по опис на еди-коя си прокуратура и на основание чл. 198, ал. 1 от НПК, диспозитивът е следният: „Разрешавам да бъдат разгласени факти и обстоятелства и съдържащи се в изготвените технически експертизи в областта на компютърните системи и технологии по посоченото досъдебно производство при спазване на съответните правила на НПК и останалите специални закони.“. Няма да коментирам кой е останалият специален закон, аз имам своето становище и го изразих.

Обръщам внимание на това обстоятелство, защото тези три разрешения, които ние имаме, не ни дават достатъчно информация по категоричен начин да твърдим, поне аз не получавам от тях такава информация, че всъщност тези разрешения се отнасят точно за случаите, които са коментирани в първото от основанието. (Намесва се Ив. Гешев без включен микрофон: И твърдите, че съм излъгал ВСС, ли?) Моля да не ме прекъсвате, г-н Гешев! Не, не твърдя. Вие обаче твърдите същевременно, не твърдя, че сте излъгал, твърдя, че не е толкова лесно да се направят изводите, които тук твърдите, т.е. че това са разрешения, отнасящи се за конкретните три случая, защото в краткия текст на разрешенията ние нямаме информация, от която да могат да бъдат свързани съответните СРС-та с данните, които са

изнесени, и с номерата на делата, които са посочени, само това е информацията. И между другото, днеска очевидно много пъти ще ни се налага, кодексът и законът са нормативни актове от еднакъв ранг. Кодексът не е нормативен акт с по-висок ранг от закона. Чисто терминологично наистина и теоретично. Но разрешенията са на нашето внимание и аз Ви казвам - аз не разполагам с друга информация, вероятно за разлика от много от колегите, но не разполагам с друга информация освен тази, която ни е предоставена. И не мога да свържа номера на конкретното досъдебно производство със съдържанието на съответната информация, която е публично изнесена. Повтарям, позволявам си да направя това поредно изказване, защото начинът, колеги, по който се отнасяте към друг член на този орган, просто е, меко казано, недостоен, включително с непрекъснатите реплики на г-н Гешев, които не знам дали се чуват и които той, за съжаление не можа да изостави като маниер на поведение още от момента, в който го изслушвахме за главен прокурор. Не е работещо това.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Има процедурно предложение от г-н Иванов, моля да се подложи на гласуване вече.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, г-н Магдалинчев, точно това щях да направя, но трябваше да се чуе дали има обратно предложение. Нали така изисква процедурата?

Колеги, не видях, г-жо Дишева, правите ли обратно предложение.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, г-жа Керелска се изказа, вече нямам предложение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре, не правите обратно предложение, така че поставям на гласуване процедурното

предложение за прекратяване на обсъждането на т. 1 от предложението на професор Стоилов, поддържано от мен. Който е „за“, колеги, моля да гласува. (брои гласовете) Петнадесет гласа „за“. „Против“? Не виждам. Г-н Гешев не участва в гласуването. Предложението е прието.

Колеги, поставям извън формалната процедура въпроса продължаваме ли със следващата точка или обедна почивка?

ГЛАСОВЕ: Продължаваме.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре. Колеги, в залата има консенсус в 13 ч. да е обедната почивка. Ако няма друго предложение? Не виждам. Продължаваме към следващата точка.

Следващото основание е свързано с наличие на обстоятелства относно липса на еднакви критерии при преценката и действията по случаи, засягащи лица, заемащи висши държавни длъжности.

На 19 юни 2020 г. прокуратурата публикува само част от комуникации и чат при недопустим подбор на съобщения, съдържащи се в мобилни устройства иззети от процесуални и ангажирани лица - Пламен Бобоков – бизнесмен, Пламен Узунов – секретар в президентството, и други. Подборът или подреждането на данните от комуникацията или придобилия обществена известност термин „чат“ и публикуването на извадки от тях е направено при неясни критерии и не е свързано с разкриването на обективната истина. Целта е да се внуши на обществото, че определени обстоятелства са възникнали така както главният прокурор или други лица искат да създадат впечатление, че са възникнали. Подобно умишлено подреждане е груба проява на недопустим обвинителен уклон, противоречи на изискванията за обективност, всеостранност и пълнота на наказателно-

процесуалното разследване. Всички тези обстоятелства съставляват нарушение на изискването за, пак казвам, за обективност, всеостранност и пълнота на разследването и съответно за ненарушаване на презумпцията за невинност.

Благодаря Ви.

Г-н Гешев, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Да разбирам, г-жо Йорданова, че изоставяте тука, не искате да коментирам своето становище по темата „разделение на властите“, която я има в първоначалното, така да се каже, искане на г-н Рашков, а само върху тези факти, които посочихте?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Гешев, аз...(Ив.Гешев: Защото в първоначалното е посочено... други неща.) Г-н Гешев, аз поддържам предложенията в цялост с оглед процесуална икономика и с уважение, което имам... (Намесва се Ив.Гешев: Икономия.) Икономия, да. И с оглед уважението, което имам към всеки един от Вас, и вярвам, че сте се запознали с предложението, не преповтарям всяка една от думите, така че заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: След г-н Божков се насочваме към обвиняемия, подсъдимия Бобоков. По този въпрос мисля че говорих и отговорих принципно в предишната точка по абсолютно всички въпроси, които са идентични с тази точка. Само ще допълня, че аз нямам никакво отношение, никакво, към решението за медийна политика на отделна прокуратура и отделен прокурор какво е публикувал. Тук ясно е едно, че не става въпрос за веществени доказателствени средства, а придобити чрез използване на специални разузнавателни средства, така че надявам се, че юридическата част вече и там е изяснена. Нямам какво да допълня. Бях достатъчно обстоятелствен, надявам се.

А във връзка с разделение на властите, което е първоначалното искане, трябва да посоча, че там се цитира едно мое интервю, когато съм заместник-главен прокурор и още не съм встъпил в длъжност. По тази причина това е извън предмета на днешното обсъждане. Но с цел правна прецизност ще посоча, че в това интервю, който иска да го изгледа, първо беше обсъдено при избора ми за главен прокурор и след това по някакъв абсурден начин беше поискано отстраняването ми, след като бях избран като главен прокурор при обсъждане на това интервю и принципът и становището ми за разделение на властите, което също е някакъв своеобразен правен абсурд. Само ще посоча, че при изслушването ми за главен прокурор съм дал подробности и становище по този въпрос и който иска може да се запознае с протокола от избирането ми за главен прокурор. Само ще допълня с едно изречение и приключвам с тази точка, че много интересно е как се говори за разделение на властите от тогавашния министър.. и сегашен министър на вътрешните работи, от друга страна се коментират конкретни досъдебни производства като министър на вътрешните работи, каквито правомощия като политическо лице министърът няма. И с това поведение се говори, че аз нарушавам разделение на властите, а какво прави министърът с тези коментари в неговото становище, което е изготвено до министъра на правосъдието?

И спирам да коментирам. Мисля, че това е накратко основното в тази точка.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, имате възможност за становища, въпроси и изказвания.

Заповядайте, г-н Стоев.



ЙОРДАН СТОЕВ: Аз ще бъда съвсем кратък. Изцяло поддържам по предходната точка това, което казахме относно написаното от Вас „по разпореждане“. Няма да питам какво е това „разпореждане“, от кого е дадено, кога е дадено, в каква форма е дадено. Доводите, които изложих по предишната точка, същите доводи да се приемат, че ги излагам и сега във връзка с термина „по разпореждане“.

Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища?

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще повторя същите въпроси, но ще ги задам по-общо, защото и аз имам въпроси към министъра на правосъдието и към г-н Гешев.

Първо, г-жо Йорданова, твърдите ли, че има писмено разпореждане или устно на г-н Гешев, доколкото такъв текст е включен във Вашето изложение, представляващо уточнение на предложението на професор Стоилов по т. 2? И съответно въпросът ми към г-н Гешев е свързан с това, този път и аз, включително и по индиция, не намирам разрешение за разпространение на тази информация. Става въпрос за разрешението по чл. 198, ал. 1 НПК. Все поради същите съображения, че аз нямам информация за номера на съответното досъдебно производство, за да направя връзка между определено разрешение от тези, които са ни представени, а пък аз намирам само три, може би и аз не намирам къде са другите, със съдържанието както на обвинението така и на предмета на това досъдебно производство. Заради това мисля, че има нужда от разяснение в този смисъл.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева.

Правя уточнение, че не разполагам и не мога да представя доказателства за наличие на разпореждане от страна на г-н Гешев за публикуване на тази информация. Наличието на тази информация на сайта, на интернет страницата на прокуратурата, която се ръководи от г-н Гешев, за мен това е достатъчно основание за наличие на твърдяното от мен нарушение.

Благодаря.

Г-н Гешев, към Вас имаше въпрос. Заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Ако не греша едно от разрешенията, това е първото разрешение, ако не греша, или първото или второто, което касае компютърна информация и т.н., и т.н, компютърните системи, това може би е второто разрешение, което касае темата, която обсъждате. Това, което ще кажа накратко е, че поддържам абсолютно напълно заявеното изложение по т. 1 и нямам какво да допълня повече.

И само да кажа, г-жо Дишева, дали, посочих разрешението, дали има разрешение или няма, няма отношение към мен. Производството е за г-н Иван Гешев - главен прокурор на Република България, а не за един магистрат - дал, не дал разрешение, извършил теоретично нарушение, не извършил теоретично нарушение, съдебен служител, съдия, следовател и т.н. Иван Гешев. Така че, това няма отношение към предмета на това производство и мисля, че въпреки всичко съм се постарал да изясня всички въпроси и нюанси на тази тема.

Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Преди да дам следващата дума, колеги, които участвате дистанционно, някои от Вас е с включен микрофон и се чува шум. Погледнете си микрофоните и ги изключете, ако обичате.

Заповядайте, г-жо Дишева.

ИВАН ГЕШЕВ: Само да кажа, ако има повече въпроси, мисля че съм ясен, няма да отговарям. Не желая да отговарям на въпроси, тъй като считам, че съм изяснил...

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Гешев,...

ИВАН ГЕШЕВ: Може ли?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, само секунда.

ИВАН ГЕШЕВ: Да допълня изложението си.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, да, сега ще Ви дам думата, затова изчакайте. Заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че бях доста обстоятелствен при първата точка, която е идентична с тази, така че не смятам да отговарям на повече въпроси още повече повтарящи се, които целят, какво целят предполагам, че всички знаят.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Доста странно ми изглежда позицията на г-н Гешев, че нямало да отговаря на въпроси, които още не е чул. В такъв случай важно е просто да бъдат чути въпросите. Аз щях да го попитам твърди ли, че има разрешение. Той не можа да отговори на въпроса. Каза, че е без значение дали има такова разрешение по чл. 198, ал. 1 по конкретното дело за конкретния случай, който е предмет на т. 2 от искането на професор Стоилов. Ако някой друг от колегите може да уточни кое разрешение се отнася за този случай бих била много благодарна, но засега приемам, че няма такова разрешение още повече, че г-н Гешев не отговори на този въпрос.

Следващият въпрос, който искам да задам, може би колегите също могат да отговорят, може би аз не съм наясно, но

дали нямат отделните прокуратури самостоятелни сайтове? Един ли е сайтът на прокуратурата, колеги, наистина не знам? Нямам навика да чета информация от сайта на отделните прокуратури. Според мен... (Реплика от залата без включен микрофон: Какво общо има?) Ще кажа какво общо има. Добре, какъв е проблемът пък на отговора на този въпрос, това е някаква велика тайна ли, какво? Аз считам, че отделните прокуратури имат отделни сайтове. А пък тази информация, за която става въпрос по т. 2, е публикувана на сайта на прокуратурата. Заради това смятам, че г-н Гешев, като главен прокурор, по съображенията, които изложих в тази част, има отношение към съдържанието на публикациите доколкото той пряко отговаря за медийната политика на прокуратурата. Това е връзката на въпросите и това е значението на въпроса прокуратурите имат ли отделни сайтове, защото считам, че при публикуването на тази информация на сайта на прокуратурата той е можело да предприеме съответни действия за сваляне на тази информация, за изразяване на позиция особено ако няма разрешение в конкретния случай. Отговор на този въпрос аз не чух.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Декларирам, че не отговарям за сайта на прокуратурата, има компютърни специалисти, които се занимават с тази тема, така че не свалям, качвам или както там ги наричате съобщения и друга информация включително в други такива социални медии. (Ат.Дишева: Освен в Туитър.)

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Нали нямаше реплики да правим?!

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Това за другите важи, не за г-жа Дишева.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви, без реплики извън микрофона. Забележка по тази тема правя абсолютно на всеки без никакво изключение, както и за разговор в залата не по същество и не на микрофон.

Заповядайте, г-жо Чапкънова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви.

Аз няма да соча допълнителни аргументи към тази точка, тъй като изложените във връзка с липсата на разпореждания по повод предходната точка от мен важат и за тази.

Аз имам един-единствен въпрос към г-жа Министърката, който мисля, че е релевантен за случая с оглед обективното изясняване на обстоятелствата. Вие току-що заявихте, че за Вас е бил достатъчен фактът, че определена информация е била публикувана на сайта на прокуратурата. Моят въпрос към Вас е Вие изследвали ли сте режима, по-скоро начина, по който се публикуват тези разрешения? Кой ги публикува, съответно нужно ли е разрешение на определен прокурор и съответно кой е този прокурор, за да може да стигнете до извода, че всъщност тази публикация е в резултат на определени действия, защото разпореждане няма на главния прокурор?

Това е моят въпрос към Вас. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Чапкънова, става въпрос за направени от мен твърдения, че липсват обективни критерии за това как една информация, данни, събрани в рамките на едно досъдебно производство се оповестяват, кога не, въз основа на какви критерии се публикуват снимки на конкретни съобщения от конкретни лични комуникационни средства и кога не. Това само по себе си води до предубеденост. Аз своите твърдения ги навеждам и все пак правомощията на главния прокурор, който съгласно чл. 138,

т. 1 от Закона за съдебната власт ръководи и представлява прокуратурата. Посочих и задължението по Етичния кодекс на българските магистрати относно това какви са задълженията на административния ръководител.

Що се отнася до това как се осъществява медийната политика на прокуратурата, мисля че видяхме, са представени съответните правила.

Благодаря.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

И аз имам един въпрос. Сега разбрахме, че втората точка е почти идентична с първата. За мен е интересно значението на думата „недопустим подбор“. В тази връзка имам въпрос. Ако бяха се публикували целите разговори щеше ли да е окей, нормално ли щеше да е и няма ли да има разминаване с твърдяното по първа точка? Защото сега излиза, че единият път - защо си без шапка, вторият път - защо си с шапка?!

Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте за други становища и въпроси, съображения.

Заповядайте, г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Г-жо Министър, във Вашето допълнение и във Вашето изложение посочихте, че главният прокурор е нарушил редица принципи, но не посочихте кое от нарушенията според Вас той е извършил така както са записани в конституцията. Можете ли да ни го уточните, коя от трите хипотези там той ги е извършил, за да знам и аз по коя правна норма подвеждате тези факти? Внушение, че..., какво беше там, недопустим обвинителен уклон, много ми е интересно какъв е

допустимият обвинителен уклон или допустимото подреждане на „чатове“, защото аз не знам да има някаква нормативна уредба в тази връзка. Много Ви моля, кажете ми, за да разбера, кое точно от нарушенията е извършил главният прокурор, които са основание да предложим на президента да бъде освободен? След това ще взема отношение за това дали отговорността е лична, виновна или както чувам май безвиновна отговорност. И да, всички прокуратури имат отделни сайтове.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Аз много ясно съм посочила правното основание. Член 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията като общо взето всяко едно от обстоятелствата съставлява тежко нарушение. В своята съвкупност те са системно неизпълнение, част от тях, на задълженията, в други уронване на престижа на съдебната власт, всичките, така че ние ще коментираме правните доводи при всеки един от тях.

Аз дотолкова, доколкото съм запозната с интернет страницата на прокуратурата, тя е една и съответно има съответни табове, т.е. бутони за подраздели. Може би не беше най-удачният субект аз да правя това уточнение, но обективностите са такива.

Колеги, други становища, въпроси и коментари?

Не виждам. Да приемем, че т. 2 е изчерпана от предложението.

Да, колеги, до 13 ч. продължаваме работа, така че преминаваме към... А, г-жо Керелска, извинявайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Имам един уточняващ въпрос пак във връзка с разрешения, които се дават с постановление по чл. 198 от НПК. Приемаме ли за безспорно с оглед това, което се каза във връзка с т. 1, че всъщност във връзка с тази точка ние нямаме такова постановление на наблюдаващ прокурор? Защото от краткия

дебат, който се разви по темата, аз не разбрах някой от колегите да се позовава на такова разрешение. Още повече, действително тези разрешения, за които стана въпрос при обсъждането на т. 1, са в пълна невъзможност те да бъдат идентифицирани и да бъдат отнесени към конкретния случай. Така че, според мене, да, този въпрос остава абсолютно недоказан както по т. 1 така и по т. 2. Освен, ако някой може да се позове на някакъв материал, който е качен не знам къде си.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Г-н Гешев, ще вземете ли отношение? Заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Заявих ясно, че едно от разрешенията, това разрешение е приложено в т. 5 от моето становище, където са приложени четири разрешения за всички случаи, които касаят разрешение, тези четири разрешения касаят абсолютно всички случаи, касаещи разгласяване на информация с разрешение на наблюдаващ прокурор.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-жо Дишева, на микрофон, ако имате въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз поставих този въпрос, не получих отговор и възприех от фактическа страна, че такова разрешение няма. Моля, ако се твърди, че по тази точка има разрешение, че по основанието, посочено във втора точка има разрешение, да бъде посочено по кой номер на досъдебно производство е дадено това разрешение? Така ще стане съвсем ясно, а не да се твърди, че представените между другото в насипен вид разрешения, защото те са едно под друго качени в много дълъг материал, се отнася и за тази точка. Тогава не остават други три за предходната точка. Защото аз виждам само три.

ИВАН ГЕШЕВ: Четири са.



АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, посочете щом е толкова ясно по кое досъдебно производство се отнася? Кое от разрешенията се отнася по т. 2? Защото аз формирам моите изводи от правна страна въз основа на фактическата констатация, че такова разрешение в конкретния случай няма, доколкото тук за разлика от първата точка не става въпрос за данни, получени чрез експлоатация на СРС.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-н Гешев, ще вземете ли отношение или малко време да дадем?

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че бях... (говори по телефона: Дай ми номера на делото, касаеше.., кое беше?) Кое дело Ви интересува?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ами откъде да знам, аз затова Ви питам, т. 2?

ИВАН ГЕШЕВ: (говори по телефона: Касаещо обвиняемия Бобоков. Кой е номерът на досъдебното производство? Моля ти се, по-бързо!)

Пак заявявам, и предлагам да минем към следващата точка, едно от четирите разрешения касае точно това досъдебно производство. Приложени са всички разрешения, които касаят всички случаи, касаещи министър Йорданова. Извинявам се за правната некоректност, че не съм ги надписал отгоре за кой точно случай касае, но, г-жо Дишева, отговорността е лична. Аз нямам отношение към тези слу-ча-и. Дори да няма такова разрешение, това е проблем, касаещ друуги магистрати и съдебни служители. Дали бях ясен, за шести път го казвам? Ако трябва да го повторя пак?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, други изказвания?

Да, заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще пропусна наблягането с интервали, това което направи г-н Гешев, защото ми се вижда, че мястото му не е тука. (Намесва се Ив.Гешев без включен микрофон: Така, може ли, извинявайте?) Да, знам че отговорността е лична. ...(Ив.Гешев: Ето, ще получите отговор.)...Аргументи за това изложих при становището си.... (Ив.Гешев: 1223 прокурорска преписка. Първото - 1223, прокурорска преписка от 20-та година.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, колеги!

ИВАН ГЕШЕВ: За протокола - 1223.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, мисля че председателстващият заседанието дава думата!

ИВАН ГЕШЕВ: Извинявам се! Прощавайте!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Нека да успокоим емоциите и съответно да коментираме по същество.

Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: За протокола, прокурорска преписка 1223 от 2020 г. по описа на Специализираната прокуратура. Досъдебно производство № 97 от 2020 г. на Следствения отдел на Специализираната прокуратура. С повече номера не разполагам. Приложение е първо: разрешение от четирите, които са в приложението на моето становище. Това дали Ви устройва този отговор?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев. Дотолкова доколкото в тези документи не се съдържат имената на лицата, за които се отнасят, въпросите са относими и по същество, така че нека иронията да я оставим встрани, пак припомням да се придържаме към добрия тон.

Г-жо Дишева и след това г-н Новански.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Както казах преди да ме прекъсне г-н Гешев, ще пропусна наблягането на определен смисъл с интервали, някой друг го беше правил в някоя медийна изява, аз няма да си позволя. Известно ми е, че отговорността е лична и в изказването си по точка 1 мисля, че аргументирах защо считам, че по отношение на медийната политика на Прокуратурата главния прокурор е лично отговорен. Ще изложа съображения когато говорим по същество. Иначе съм съвсем наясно, че отговорността е лична, задълженията обаче не са разписани пряко и изчерпателно, поради бланкетния характер на определени норми, поради необходимостта да бъдат тълкувани правомощия и т.н. Това са въпроси, на които ще се спра по същество. Иначе повтарям съображения, които вече казах - в разрешенията не са посочени конкретни данни, които позволяват да бъдат свързани изнесените данни, които са посочени като основание в предложенията с конкретни лица, с конкретни номера на дело. Призовавам г-н Гешев да се държи възпитано. Мисля, че висотата на позицията и на този орган, на който ние в момента заседаваме го изисква, колкото и да е неприятен дебата, давам си сметка за това, за мен също не е приятен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева.

Г-н Новански заповядайте, след това г-н Гешев и Вие.

БОЯН НОВАНСКИ: Тези морални излияния ми идват малко в повече, но както и да е. Тук въпросът е в тази точка не дали има разрешение по 198, ал. 1 от НПК, защото се оказа, че такава има и то беше посочено. Въпросът е в думите „недопустим подбор" и аз зададох въпрос, на който обаче никой не ми отговори. Какво означава „недопустим подбор"? И дали ако беше публикуван целия

сайт нямаше да има втора точка, не целия сайт, а целия чат. Това е въпросът. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Съжалявам ако съм разбран неправилно, смятам, че дискусиата е в рамките на професионалния тон, ако случайно възприемате част от поведението ми като неуважително, уверявам ви, че нямам такова намерение, нито лично към Вас, нито към когото и да е и ако сте възприели по този начин, Ви уверявам, че е неправилно, все пак Ви се извинявам лично и на който прецените още ще се извиня.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Въпроси, коментари, становища по тази точка?

Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам един въпрос отново във връзка с тези разрешения по чл. 198 от НПК и въпросът ми е към г-н Гешев. Г-н Гешев, казвате, че отговорността е лична и то е така. Въпросът ми е всъщност по чие искане са получени тези разрешения, ако може изобщо да се приеме, че те касаят коментиранията от нас случаи. Лично аз не бих могла да направя такъв фактически извод, но това го оставяме настрана. Конкретният ми въпрос е бихте ли обяснили по чие искане съответните наблюдаващи прокурори са дали тези разрешения, за които Вие твърдите, че касаят случаите, които са предмет на обсъждане от нас в днешното заседание.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Моля ви, коментари, въпроси, на микрофон!

Заповядайте, г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Г-н Гешев, по Ваше лично искане ли, Вие направихте ли искане от наблюдаващия прокурор за

разкриване на тази тайна и за публикуването на прессъобщението. Това е въпросът, който трябва да зададем.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Дамянов, аз мисля, че въпросът така както го формулирах беше достатъчно ясен и не се налагаше да го коригирате и уточнявате, но все пак Ви благодаря за усърдието.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска, пак припомням, че думата се дава от председателстващия, моля Ви не вземайте без да Ви е дадена думата становище.

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Краткият отговор е не, а дългият отговор е, че тези разрешения се дават до съответната прокуратура и съответния говорител, съответния административен ръководител, а когато говори главния прокурор, до говорителя на главния прокурор, в зависимост какъв е случая и в случая аз нямам отношение към този проблем. А на отговорът на г-н Дамянов мисля, че обхваща и въпроса на г-жа Керелска. Само декларирам, че четири пъти няма да обяснявам едно и също нещо, и когато кажа, че отказвам, няма да коментирам определен въпрос означава, че този въпрос съм го коментирал вече и всеки може да се запознае с протокола, който ще бъде изготвен от днешното заседание на Пленума, че на този въпрос е отговорено. Четири пъти, пет пъти, шест пъти на един и същи въпрос, на една и съща тема просто смятам, че не е нужно и е обидно за членовете на ВСС да коментирам.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-н Стоев, заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз вземам думата само защото, г-жо министър, не чух отговор на въпроса на г-н Новански, който беше

отправен към Вас. Ако може да му отговорите, за да мога да си направя съответния извод.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Аз отговорих на този въпрос. Аз твърдя или поне не се запознах, не бяха представени критерии, въз основа на които се прави преценка как, какви части от информацията, която е събрана в досъдебното производство да бъде оповестявана публично, въз основа на какви критерии. Съответно аз, както и по първа точка твърдя, че е нарушен принципа на баланса при оповестяване на подобна информация. Що се отнася до това - ако би била оповестена информация в друг обем и в друг порядък, квалификация на подобни предположения не мога да правя.

Колеги, други становища, въпроси и предложения?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз съм провокирана да направя един коментар затова кой е отговорен за публикуването на въпросното съобщение и на т.нар. „чат“. Продължавам старателно да чета Правилата за медийна комуникация в системата на Прокуратурата, които са представени мисля, че от самия главен прокурор във връзка с неговото становище и тук виждам правомощията на говорителя на главния прокурор. В изказването си по точка 1 обосновах защо говорителя на главния прокурор е пряко подчинен на главния прокурор и ми се струва излишно да го повтарям. В точка 11 от тези правила чета следното: информация за медиите се предоставя от административния ръководител и/или от говорителя на съответната прокуратура. Наблюдаващият прокурор може да предостави информация по свои преписки и дела след като е съгласувал това с административния си ръководител. Предоставянето на информация по преписки и дела със засилен

медиен и обществен интерес се съгласува с говорителя на главния прокурор. След като на сайта на Прокуратурата се публикува въпросния чат, това се отнася между другото и за публикациите, които бяха предмет на обсъждане по точка 1. Според мен това означава, че говорителя на главния прокурор е направил съответното съгласуване, а пък дори и да става въпрос за информация по досъдебни производства, които очевидно не се водят във Върховната касационна прокуратура, поради съществуващите процесуални разпоредби, та това очевидно е съгласувано както с говорителя на главния прокурор, който пък бидейки подчинен на самия главен прокурор, е съгласувано с него. Излагам това в подкрепа на тезата си за личната отговорност и защо в конкретния случай г-н Гешев като главен прокурор към съответния период има отношение, както той сам се изразява, към тези въпроси. Да се твърди, че публикувана информация на сайта на Прокуратурата, независимо дали е съобщение или дали е извадка от данни, придобити чрез СРС-та, дали е чат някакъв, придобит от някакво мобилно устройство е все едно, но да се твърди, че главния прокурор просто е в пълно неведение с това какво се случва на сайта на Прокуратурата и какво прави говорителя на главния прокурор ми се струва необосновано, ще се въздържа от използване на друг израз.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Само по повод казаното от колегата Дишева. Съгласуването не е с главния прокурор, административният ръководител на прокуратурата, където се намира делото на производство, в случая ако не се лъжа Специализираната прокуратура. Това в случая няма абсолютно

никакво значение и ще ви кажа защо. Дори и да пишеше в правилата, че те се съгласуват с главния прокурор, този, който твърди, че той е знаел, трябва да представи такива доказателства ясни и категорични. В конкретният случай не абстрактно, не хипотетично, невъзможно е, вероятно е, сигурно, така говорят хората, подобни неща. В конкретният случай по тази точка трябва да има доказателства, че то е било съгласувано, дори че няма такива правила, с главния прокурор. Това е темата, която обсъждаме. Аз такива доказателства не виждам. Може ли някой да ми ги посочи е риторичния въпрос. Благодаря ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, други становища, въпроси и съображения по точката? Не виждам. Затова преустановявам дебатът по нея и вървим към следващото основание.

Това е точка 3 от предложението на проф. Стоилов и поддържано от мен. Става въпрос за уточнението, пак казвам, от април месец тази година.

Всъщност това обстоятелство касае действията от 9 юли 2020 г., при които служители на Бюрото за защита влязоха с въоръжен вид в помещенията на сградата на Министерството, във връзка с претърсвания и изземвания в кабинета на секретаря по „Правни въпроси“ и съветника на президента по сигурността, с което беше нарушен принципа на пропорционалност, т.е. използва се, начина на провеждане на процесуално-следствените действия бяха организирани по начин, по който беше прекомерен спрямо целта и биха могли да бъдат постигнати по по-щадящ начин. Става въпрос все пак за нахлуване в Президентската институция. Това съставлява злоупотреба със служебни задължения, нарушава принципа на разделение на властите и е недопустимо



посегателство над друга конституционно установена институция, а именно Президентската. Публичният отклик и мащабното отразяване на тези действия бяха по начин, по който и предизвикаха такова отношение спрямо българската държава, което доведе до уронване на престижа на съдебната власт и същевременно масови граждански недоволства. Това постави Прокуратурата в унизително състояние и урони и престижа, и авторитета и на независим съдебен орган. Нека да припомним, че към този момент Бюрото за защита беше към главния прокурор.

Благодаря.

Г-н Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Аз не съм съгласен, принципно ще се изкажа затова, че в унизително състояние е поставена Прокуратурата, в унизително състояние е поставена съдебната власт от това, което се случва, касаещо дори и тази процедура, и е обидно, и унизително, и това е въпрос на лична преценка, в крайна сметка Вие сте политик, това е политически изказ, изказването Ви беше чисто политическо.

Като предисловие само ще кажа, че няма как да има злоупотреба, използвам правилният термин, когато са извършени правомерни действия. Сега, разбира се, Вие имате право по всякакъв начин да ги окачествите, Вие сте политик на първо място, гоните политически цели явно, видно от Вашите искания и уточнения, а не юридически, това е моята оценка, извинявайте, че Ви го казвам, така че имате право на всякаква възможна оценка. Това не означава, че Вашата оценка е правилна, поради простата причина, че нито съответства на фактите, нито на правото, но след като не Ви е неудобно се извинявам, аз го казвам с неудобство, разбира се може да правите всякакви оценки, включително и

термини като „нахлуване“, „щурм“ и т.н. Това са медийни оценки, които всеки има право, не забранявам правото, но просто фактите са различни. Съгласен съм, че може би се създаде впечателние за непремереност, с това съгласен, но тук няма незаконосъобразност. Затова, че се създаде усещане за непремереност съм съгласен, но няма незаконосъобразност.

За пореден път ще изясня четири неща, които смятам за най-важни, или пет, колкото са, защото са най-важните.

Да, Бюрото по защита беше към главния прокурор. Да, Бюрото по защита беше преместено към Министерство на правосъдието по единствено политически причини. Да, резултатът е трагичен и ще бъде трагичен ако не е в момента за защитените лица, включително за охраната на магистратите, но това също е политическо решение, което не желая да коментирам. Към момента когато е било към главния прокурор правилата са приложени в приложение 2 от моето становище. Какви са правилата и какви правомощия има Бюрото по отношение на осигуряване на местопроизшествия, да го кажем по този начин, и каква е процедурата, включително и в закона, включително и правила за осъществяване функциите на Бюрото за защита при главния прокурор, извън изпълнението на специалната защита. Точка. Приложени са като приложение 2.

В конкретния случай ноторно известно е вече на всички, че тези действия бяха извършени с разрешение на два независими съда, така че няма как да са незаконосъобразни. Тук куриозното е това, което се позовават, но то пак е с политически характер, че задържания по реда мисля, че беше на 72 от ЗМВР, ако го цитирам правилно текста, са отменени от административния съд, българската Прокуратура все още не задържа по Закона за МВР и

това е административна процедура, и ако някой носи отговорност това е посочено в основанията мисля, че на г-н Рашков, извинявам се ако цитирам непрецизно, основанията са на Министерство на вътрешните работи и г-н Рашков може би трябва да вземе определени дисциплинарни мерки, че някой е извършил неправомерни действия, но това определено не е българската Прокуратура.

И, за да бъда изчерпателен ще приключа със следното нещо - правилата са спазени, законът е спазен. Точка 7, не е точка 7, точка 6 към становището като приложение е съответното предложение до главния прокурор, което е изготвено от съответния административен ръководител, с което се иска от главния прокурор да разпорежи охрана на действия по разследването по досъдебното производство. Ето тук вече може да видите номера, който цитирах коректно, може би ако бях се ориентирал своевременно щях да Ви посоча номера, без да се обаждам по телефона, той е 1223 от 2022 г., прокурорски номер на Специализираната прокуратура. Така че това е искането и аз съм спазил закона, като съм осъществил правомощията си, които към онзи момент са имал възможност да осъществявам. Българската Прокуратура, главният прокурор, съдебната власт не носят никаква отговорност за последните политически интерпретации от речта на политически субекти, недобросъвестното използване, недобросъвестното посочване на фактите и обстоятелствата, разбира се не изключвам правото на всеки български гражданин за политическа оценка, за политическо мнение, за лично становище, но все още докато съм юрист, докато сме юристи ние трябва да спазваме на първо място законите. Тук дискутираме едно нещо - дали са спазени законите, принципно и законодателството. Мисля, че бях ясен в тази насока. И втората е

личната отговорност на главния прокурор. Тук препращам към всички свои изявления до момента. Аз не виждам такава, а отделно подкрепям всички законосъобразни и правомерни действия на българските прокурори, следователи и съдебни служители, на които имам честта да съм главен прокурор.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища, въпроси и съображения?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам въпрос към г-н Гешев - защо считате, че в конкретния случай беше необходимо за целите на разследването използване на служители към Бюрото по защита, каквато преценка Вие очевидно сте направил, след като сте дал такова разрешение? Кое налагаше в конкретния случай в Президентството да се използват служители на Бюрото по защита? Те не се използват по всички досъдебни производства.

Само да уточня - въпросът е свързан с личната отговорност, за която вече стана въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-н Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Основанията са посочени в предложението. Мога да дам и подробни свои мотиви. Мисля, че бях достатъчно ясен. Дали ще ги възприемете, дали няма да ги възприемете, дали ще ги осмислите, дали не, дали ще се съгласите също няма значение за мен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища и въпроси?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да разбирам ли, г-н Гешев, че Вие сте споделил основанията, които са посочени в искането или предложение, не знам как се нарича?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Разбирайте, каквото желаете. Аз мисля, че бях достатъчно ясен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища и коментари?

Г-жо Чапкънова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Колеги, аз няма отново да се повтарям във връзка с твърдението от фактологична гледна точка за наличието на разпореждане. За мен е неясен как така се е стигнало до извода за нарушен принцип на пропорционалност и доколкото този принцип за пропорционалност е пряко свързан с нарушаването на принципите на разделение на властите и недопустимо посегателство на други конституционно установени институции, каквато е Президентската.

Да, вярно е, принципът на пропорционалност, както отдолу под черта е записано, е залегнал в Договора за Европейския съюз, чл. 5, § 4, но смея да твърдя, че този принцип регулира изпълнението на правомощията на Европейския съюз. Така действията на институциите в Европейския съюз се поставят в определени граници и съдържанието, и формата на техните действия трябва да съответстват на съответната цел, с която те се извършват. Считам, че тук прекалено широко е тълкуван този принцип и е прието, че той е приложим и по повод действията, които се извършват в рамките на едно наказателно производство. В конкретният случай смея да твърдя, че приложимата норма и реда, който предвижда начина, по който се извършват процесуалните

действия е Наказателно-процесуалния кодекс. А принципите, които Наказателно-процесуалния кодекс регламентира във връзка със самото провеждане на наказателния процес са изрично и лимитативно изброени. Такъв принцип там не съществува. И аз смея да твърдя, че това е прекалено широко тълкуване и прилагане, и при внасяне на принципи, които не са относими, но аз преди малко научих, че има и друг принцип на баланса, който също бил нарушен в предходното твърдение за извършени нарушения, така че във връзка с всичко изложено, моля, да имате и моето становище предвид, че категорично не виждам никаква връзка между твърдените нарушени принципи и така изложения принцип на пропорционалност, който за мен е абсолютно неприложим в конкретния случай. И си мисля, че може би, тъй като нямаше как да се твърди, че незаконосъобразно са извършени тези действия, тъй като те са в съответствие с процедурата, предвидена в НПК, т.е. поискани са необходимите разрешения, само и само да се вмъкне в рамките на определено нарушение, разширително са тълкувани принципите, въз основа на които действа Европейския съюз и той е приложен в рамките на нашия Наказателно-процесуален кодекс. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-н Кузманов, заповядайте!

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря, г-жо министър. Аз имам въпрос към Вас по повод терминологията, която използвате. Вие казвате „нахлуване“ в Президентството. Откъде извеждате този термин и какво влагате в него? И защо трябва главният прокурор да носи отговорност за начина на отразяване на дадено събитие, което отразяване става от медиите, които си имат своята политика.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря. Ще отговоря.

Други становища и въпроси?

Добре. Г-жо Керелска заповядайте! Нека се съберат и ще отговоря, разбира се.

Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпросът ми е към г-н Гешев, ако разрешите. Самият той в началото на изказването си по тази точка призна, че в действията на Прокуратурата има непремереност. И аз искам да попитам - г-н Гешев, Вие не си ли давахте сметка преди това, преди да се предприемат тези действия, че в крайна сметка ще се стигне до такава непремереност и тази непремереност всъщност ще има съответния социален и политически резултат. Какъв е той всички ние знаем. Именно след тази акция на Прокуратурата избухнаха протестите, които продължиха дълго време, доведоха до една дестабилизация на политическото управление в България и всичко останало, на което сме свидетели и знаем как и какво се е случило. Та това Ви питам - в крайна сметка преди да се предприеме тази стъпка, т.е. да се извършват действията по претърсване и изземване в Президентството Вие не си ли дадохте сметка като как ще бъдат изтълкувани тези действия.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, освен, че отговорността е лична, когато става дума за активно поведение в случая, каквото е по тази точка, действието трябва да е неправомерно. Не може да се носи санкционна отговорност за правомерни действия. Казвам го, ще го изложа и в дебата по същество, т.е. защото правото и правилата определят линията на поведение. В случаят няма спор, че закона е спазен. Дали е трябвало да отидат лица от Бюрото по защита или не, е преценка по целесъобразност и тя не подлежи на

никакъв контрол. Съжалявам да го кажа. И не може да се носи санкция, защото не сме в една санкционна процедура тук. Така че въпросът на колегата Керелска касае този въпрос. И пак повтарям - действията трябва винаги да са неправомерни. Не може да се носи санкционна отговорност за правомерни поведения. Това е абсурдно! И е базисен принцип в правото. И още повече - в една санкционна процедура нито нормите, нито принципите могат да се тълкуват разширително, просто защото се нарушава правото на защита.

И още нещо - има решение на Конституционния съд докъде се простира имунитета и защитата на президента. Не и върху сградата. Единствено е посочено в кои случаи и кои места. Така че обобщаване на Президентството или на някоя друга сграда в случая е без значение. То не се е ползвало с никаква закрила. И отново повтарям - говорим за правомерни действия, защото са в резултат на закони, които са приети от Народното събрание. Така решили, така ги приели! След това ги променили! В България често става така. Дали е за добро или за лошо всеки може да си отговори.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Керелска. И все пак и аз да отговоря.

Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ще си позволя един уточняващ въпрос. В какво г-н Гешев вижда тази непремемереност, за която той признава, че е била налице при извършване на тези действия в сградата на Президентството.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Съжалявам ако съм се изразил неправилно, може би трябва да се слушаме внимателно, а може би не съм се изразил неправилно. Това е, което искам да кажа, че се



създаде впечатление за премереност. Аз не казвам, че е налице премереност, а че се създаде впечатление за премереност, което са различни неща. Мисля, че всеки може да си отговори каква е разликата. А иначе може би такава премереност се създаде и когато пак с Бюрото за защита се извършиха действия в Министерство на правосъдието спрямо действащ министър от правителството на Бойко Борисов, тогавашното, включително след това и на заместник-министър, в сграда, която също няма имунитет, наречена „Министерство“. Съжалявам, че г-жа Йорданова не е включила тези случаи, но ако ги беше включила щях да отговоря по същия начин, както и в конкретния случай, касаещ Президентството. Явно сте ги пропуснали.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

За да отговоря на въпросите на г-н Кузманов. Използвала съм термина „нахлуване“ именно с оглед твърдяното от мен, че със съответните действия е нарушен принципа на пропорционалност, т.е. използвана е повече сила, повече принуда спрямо необходимото за постигане на легитимната цел. А отразяването, аз разбира се какво как отразяват медиите, т.е. свободата на медиите не е обект на настоящата дискусия. Аз соча, че широкото отразяване на тази акция, възмущението, което предизвика тя на практика показва, че е налице уронване на престижа на съдебната власт.

Що се отнася до принципа за пропорционалност, може би да разширим и с принципа за пропорционалност по Европейската конвенция за правата на човека, колеги, аз мисля, че България е осъдена в доста случаи именно в нарушение на този принцип на пропорционалност, че са прилагани законоустановени процедури,

включително и по НПК. Вие сте много добре запознати с тези решения, защото периодично ги разглеждате.

Така че това кратко пояснение и допълнение от моя страна.

Други въпроси и коментари?

Заповядайте, г-н Новански!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря. Само един коментар. Извинявайте, но няма нормативно определен принцип на пропорционалност. Това е въпрос на тълкуване и субективно усещане, което по никакъв начин не е правен довод. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Извинявайте, и аз бях изкушена за коментар извън микрофона. Ще се въздържам.

Други становища?

Г-жа Дишева и след това г-н Стоев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви. Искан да обявя, че понеже тук става въпрос само за правни аргументи ще взема становище, както вече се разбрахме и се повдигна въпроса, когато се изказваме след като приключим обсъждането и задаването на въпроси по всяко едно от основанията, иначе имам съображения, ще ги изложа, за да не вземам често думата, включително и за съществуването и за приложението на принципа за пропорционалност в българската правна действителност, изискванията за това и неговите измерения. Имам съображения, които ще изложа.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Стоев!

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз само да уточним, използвахте два термина, които не ми стана много ясно, прилагането на повече сила и повече принуда. В какъв смисъл вкарвате в „повече сила“ и какъв

смисъл в „повече принуда“, тъй като хората може, както и аз да ги изтълкуваме погрешно.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, нека да припомним, че на тази дата множество въоръжени служебни лица влязоха в сградата на Президентството с цел извършване на конкретни процесуално-следствени действия.

ИВАН ГЕШЕВ: Силата и принудата къде са?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Кузманов!

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Г-жо министър, благодаря за отговора, но той не е изчерпателен дотолкова доколкото Вие създадохте допълнителна трудност, принудата има легално определение и силата също така, тук не ги виждаме и когато отиват със съдебна заповед, когато биват посрещнати от администрацията на Президентството, когато им раздават баджове за посетител, видно от материалите, които са предоставени за нас, и лицата, които са влезли в Президентството, съпроводени от съответната администрация до исканите съответни кабинети, къде виждате сила и принуда в случая, защото това не ми става ясно, а трябва да обоснова решението си в един по-късен етап.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Считам, че бях изключително ясна с фактите.

Заповядайте, г-н Стоев!

ЙОРДАН СТОЕВ: Пак използвахте един термин „множество въоръжени лица са влезли в Президентството“. Колко са тези лица, които са били тежко въоръжени и са влезли в Президентството? Откъде черпите тази информация? Това искам да ми кажете.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Стоев, не съм предлагала на Вашето внимание, нито на обсъждане точния брой на лицата,

които са влезли в Президентството, така че всички знаем, че бяха повече от двама.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Повдигнатият въпрос аз бих искала да задам на г-н Гешев, ама виждам, че и колегите отговарят наред с него или вместо него, няма проблем за това. Бих искала да задам въпроса - в какви случаи обиските, защото случаят ми се струва, че за претърсване и изземване става въпрос, може би и обиск, не знам, за такива процесуално-следствени действия. Да, затова ги изброих отделно и се допълних - колко случаи се извършват с въоръжени лица и в какви случаи, за да преценим пропорционалността в конкретния случай, която аз считам, че не само съществува като принцип, ами има и засягане в конкретния случай. В какви случаи по досъдебни производства се процедира по този начин, с въоръжени лица се извършват процесуално-следствени действия, като това, което е било извършено. Аз не знам дали това, което е извършено в Президентството към настоящия момент е защитено от следствена тайна, наистина не знам, затова ако не е защитено, моля, обяснете какво се е случило и кое е налагало с въоръжени лица тези процесуално-следствени действия да бъдат извършени в сградата на Президентството, което въпреки, че сградата не е защитена, не се ползва с имунитета на президента, все пак е специфична сграда, която по някакъв начин е символ на държавността или поне елемент от символите на държавността.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Или каквото е останало от нея са и министерствата, нали така, г-жо Дишева? Тогава нямаше такава

реакция, не знам защо. Нямам представа. Там не ставаше въпрос за нахлуване, може би защото не бяха толкова широко медийно отразени, но това е въпрос естествено на субективна преценка. Мисля, че бях достатъчно ясен, колегите също, няма какво да допълня, но преди това, логично е, че не се занимавате с наказателно право и процес, ще Ви обясня, че в преобладаващия брой от случаите когато, не в конкретния, се задържа лице, включително може да видите вчера с отряд КОБРА за лице, което е извършило ПТП, но когато се задържа лице, което има определени основания в масовите случаи, че служителите на МВР обезпечават мястото и след това почват действията по претърсване и изземване от съответните разследващи полицаи, следователи, наблюдаващи прокурори и т.н. За Ваше сведение всички служители на МВР са въоръжени с късо нарезно оръжие. Така че аз не разполагам със статистика и е много сложно да се прецени по какъв брой от делата се осъществява това нещо, но подозирам, че е в преобладаващия брой от делата. И това могат да потвърдят всички колеги, които се занимават тук с наказателно право и процес.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност много ми хареса отговорът, който дадохте, Вие казахте: служителите от МВР се обезпечават. Защо в случаят въпросните процесуално-следствени действия не се обезпечиха, както Вие се изразихте, със служители от МВР, а се наложи да бъдат или е било необходимо използване на служители на Бюрото по защита, като се има предвид, че тези служители са на Ваше подчинение към онзи момент. Това е всъщност по мое виждане същността на въпроса и на отговора тук.

И освен това, и във Вашият отговор се съдържаха късо нарезно, не знам къде е ударението, оръжие, не е същото, с което бяха въоръжени лицата, които по медийна информация бяха въоръжени при влизането си в Президентството на посочената дата.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Не е вярно, г-жо Дишева. Ако гледате снимки от медиите, снимките подозирам, че не са актуалните снимки, така че никой от ... тези от Бюрото по защита мисля, че са били трима или четирима човека, не разполагат с автомати, гранатомети, танкове и друго такова тежко оръжие. Единственото, ако е разполагано, не съм правил проверка, е това, както служителите на МВР. А защо не са използвани служители на МВР е преценка на конкретния наблюдаващ прокурор, който ми е изготвил съответното предложение и моят въпрос към Вас е - каква щеше да е разликата?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев.

Други въпроси, становища?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Разликата, г-н Гешев, на пръв прочит щеше да бъде, че Вие нямаше да сте издал това разпореждане. Това щеше да бъде разликата. И понеже използването на служители на Бюрото по защита, което много добре знаете, че е било създадено за съвсем различни функции и не е било подчинено на главния прокурор първоначално, нямаше да се налага да обсъждаме този въпрос ако бяха използвани, образно вероятно ще се изразя, традиционните способности за провеждане на процесуално-следствени действия. Това би била разликата на пръв прочит от правна страна и от външна страна. А какво би било

различното в конкретните неща, които са се случили аз не мога да кажа и със сигурност не съм аз човека, който трябва да отговаря за това.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Кузманов, ще направите ли коментар?

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Зачудих се просто дали ако бяхме отишли с Отряд „КОБРА“ от МВР обезпечени колегите от Прокуратурата щеше да е по-добре според г-жа Дишева. Зачудих се просто. Не е въпрос даже.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Сега, аз понеже твърдя, че имам достатъчно опит по наказателни дела ще кажа, че в редица случаи е използвана сила, за да влезеш в помещение, говоря принципно, където се намират или предполага, че се намират доказателства или каквото и да е, свързано с производството. Говоря за разбиване на врати, говоря за множество въоръжени лица. Преди всяко претърсване, да кажем обиск или хайде това е неточно, се анализира помещението, лицето, което ще бъде предмет на тези следствени действия, в 99 на сто, според мен дори в 100 % винаги има въоръжени полицаи. Аз такъв случай не знам, но за да дойдем пак на думата - сила и принуда са термини в Наказателния кодекс и те са ясно, точно регламентирани. В българските закони едни и същи думи, едни и същи изрази се употребяват по един и същи начин. Тук сила и принуда в юридическия смисъл на думата няма. За да го уточним от правна страна. И в този смисъл е въпросът ми, г-н Гешев, към Вас - друг път разрешавали ли сте на служителите на Бюрото по защита да присъстват на следствени действия? Мисля, че това е най-правилния въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: ... десетки пъти като главен прокурор, включително когато се извършваха действия в Министерство на околната среда и водите, касаещи бившия министър от правителството на г-н Бойко Борисов - Нено Димов, включително след това действащия заместник-министър, мисля, че се казваше Живков, включително групи, занимаващи се с проституция, организирана престъпност, лихварство, наркотици и т.н. Мога да продължа, имаше тогава практика, понеже се работеше тогава активно, за разлика сега ситуацията не е такава, не е благодарение на Прокуратурата, ще обясня чисто, представлява може би за вас интерес. Не всички, предвид мащабите на някои организирани престъпни групи, подозирам, че тази практика вече ще катастрофира сериозно след като организираната престъпност ще се наблюдава от съответните окръжни прокуратури, а всеки знае в малкия град, че всички се познават, но докато имаше активна борба с организираната престъпност, която приключва, благодарение на някои политически решения, когато се извършва действие спрямо организирана престъпна група, която действа на територията на няколко окръжни града, когато става въпрос за десетки, 50-60-70, имаше случаи и 80 адреса, и когато данни, които посочи г-н Дамянов и групите за задържане, да го кажа така на жаргон, не могат да покрият целия обем от адреси, групите на задържане на ГДНП, групите на задържане на СДВР „КОБРА“, групите на задържане на ГДБОП, се включваха два екипа, които имаше Бюрото по защита към тези. Така че тези случаи са десетки. Обяснявам чисто професионално как седяха нещата. За съжаление подозирам, не без активната дейност на някои политици, българските граждани ще имат възможност след много кратък период от време да усетят съдебната реформа, а съдебната реформа в този аспект ще е



организирана престъпност, избуяваща като 90-те години, в съответните окръжни техни градове. Не случайно някои хора, които наричат „мутри“ са давали банкети когато мина на второ четене Закона за изменение и допълнение на ЗСВ и аз поздравявам, в кавички, отговорните политици, които направиха това нещо.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Гешев, припомням част от призивите на колегите по-рано, да се придържаме към предмета на обсъждане.

Колеги, други въпроси и становища?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Моят въпрос е провокиран от последното изявление на г-н Гешев. Понеже днес много държим да има доказателства, при това и писмени, и точно позоваване да има - можете ли да представите доказателства за въпросните „банкети“ на лица, които се наричат „мутри“, това е цитат от Вашето изказване, и че те са свързани с посоченото от Вас обстоятелство. Въпросът ми е риторичен. Знаем, че и да имате няма как да ги представите, защото те не биха могли да бъдат събрани по надлежния ред, но ако имате пък ги представете. Понеже вкарвате в този дебат някаква съвсем различна тема, само затова си позволих и аз да го направя.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Дишева, и спрямо Вас отправям тази забележка, да се придържаме към съществуващото на дебата.

Заповядайте, г-н Иванов!

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Благодаря. Аз не мислех да се изказвам по тази точка, но все пак след толкова много изказвания и интересни интерпретации държа да кажа и аз нещо. Чета точка 3 и съм впечатлен от литературните умения на този, която я е писал

или тези, ако е екип. Чудех се как да го окачествя това творчество и може би единственото най-близко, най-гравитиращо да същността му е „фантастичен преразказ с елементи на разсъждение“. И аз гледах тогава това, което отразиха медиите и съм много, наистина съм впечатлен от понятията „нахлуване“, „щурм“. Сега като го чета мисля, че за нещо друго става дума, защото си представям „превземането на Бастилията“ през 1789 г., а поне по това, което гледах по новините нищо подобно не се случи. Познавам част от колегите, които правиха следствените действия претърсване и изземване на помещенията и то даже се виждаше и по кадрите, които даваха как те спокойно, с чантите, в които си носят пособията и протоколите, които трябваше да попълват минаха, влязоха в Президентството, както колегата Кузманов правилно отбеляза, защото отговаря на истината неговия коментар, те бяха посрещнати на входа на Президентството, бяха чекирани, всеки от тях получи бадж и беше съпроводен от администрацията на Президентството до служебното помещение, което трябваше да се претърсва. В тази огромна сграда бяха претърсени две помещения и доколкото знам бяха и намерени вътре някакви доказателства, но да речем това е следствена тайна, просто цитирам това, което стана обществено достояние по медиите. Сега как някои конкретни медии са отразили това обстоятелство и как после те са интерпретирани в това искане аз не искам да го коментирам, но наистина там аз „щурм“ поне, това понятие наистина ми фокусира вниманието, аз не видях „щурм“. Нито имаше барикади на входа, нито отзад имаше гвардейци с ..., нито отпред имаше хора с гранатомети. Наистина ние тук всички разсъждаваме като юристи, по-скоро като пеналисти. Принудата си има легално определение наистина, насилието също. Искам да кажа, че там са извършени действия по разследването по две

досъдебни производства и това е станало по всички канони на Наказателно-процесуалния кодекс, с разрешение на два съда, различни, те не са едни и същи. И единият съд, който независимо от другия е преценил, че е необходимо да се извършат такива действия, и другия, просто защото в хода на разследването разследващите органи са се сдобили с информация или поне с основателно предположение, че в тези помещения може да се съхраняват доказателства, които са от значение за разкриване на обективната истина по делата, които се водят. И точно поради тази причина съдът е дал разрешения, защото ако не се дадат, това прегражда разкриването на обективната истина. Колегите отидоха и си свършиха работата. Как някой го е отразил впоследствие, аз затова казвам, че ми прилича на фантастичен преразказ с елементи на разсъждение, но това, което видях аз от медиите и това, което впоследствие разбрах и от колегите, защото отидох да ги питам какво е станало, за мен такова нещо няма. Законът е спазен. Това, че някой е решил, че Президентството носи имунитет на президента, или че, както колегата Чапкънова каза, това е българска територия Президентството, не е чуждо посолство на друга държава, за да се ползва с някакви ограничения относно правомощията на органите по разследване и въобще на правоохранителните органи в Република България. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Керелска!

Само едно уточнение преди да започнете. Знам, че постигнахме съгласие почивката да е в 13 часа, но нека да изчерпим тази точка, за да не прекъсваме дебата.

Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз като слушам някои изказвания напоследък почвам да си задавам въпроса - ние в една реалност ли сме живели или в различни реалности, защото освен твърденията, че всичко е било законно, че са спазени всички изисквания на закона във връзка с извършване на тези процесуално-следствени действия в сградата на Президентството, по всички медии бяха излъчени едни картини, които би трябвало ние да сме ги възприели по еднакъв начин, защото другото говори за някакви други процеси, за които не искам да коментирам.

И в тази връзка искам да попитам - г-н Гешев, считате ли, че това, което се случи след влизането в Президентството, така да се изразя, е резултат единствено на медийно отразяване. Това ми е въпросът.

И понеже аз добре си спомням един митинг и то доста многоброен пред Президентството искам да Ви попитам - обществото ли не Ви разбра? Обществото ли не разбра, че нищо особено не се случва, че това са едни обикновени процесуално-следствени действия, извършени по предвидения ред, че преди това има разрешение от съдия и т.н., т.е. че е спазена цялата процедура. Това ми е въпросът. Ако може да отговорите.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Съжалявам, че не сте ме разбрали. Надявам се проблемът да не е в мен. Краткия си политологически анализ или полифилологичен анализ на въпроса, който задавате мога да Ви изпратя писмено, след като приключи процедурата, тъй като тези въпроса са извън предмета на същия.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Други въпроси, коментари и становища?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре. И един уточнителен въпрос. Може ли едно действие, което се твърди и да приемем, че било законосъобразно не винаги е морално и отговаря на етичните стандарти. Възможно ли е това да се случи според Вас? Мисля, че има отношение към въпроса.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска, отново Ви обръщам внимание, че думата се взема след като председателстващия заседанието даде възможност за това.

Г-н Мавров даде знак, че иска становище.

Г-н Гешев, ще вземете ли отношение?

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Г-жо министър, въпросът ми е към Вас. Доколкото ми е известно, може би и греша, има камери и вътре в самото Президентство. Вие или Вашият предшественик изследвали ли сте тези камери, как са се държали тези тежко въоръжени полицаи и Бюрото за охрана вътре в самото Президентство, защото ние видяхме как влизат във входа, видяхме, че ги посрещат там. Поискахте ли да видите тези камери и записите от тях и съответно по какъв начин служителите, които са влезли са се движили в коридорите на Президентството.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Мавров, в момента процедурата, която се развива пред Пленума на ВСС е процедура за реализиране на особен вид юридическа отговорност, ние не сме в рамките на едно наказателно производство и също така министъра на правосъдието няма разследващи функции. От тази гледна точка достъп до записите, които се съхраняват в Министерството. Това е моя отговор на така поставения въпрос.

Г-н Гешев, сега ли ще вземете думата?

ИВАН ГЕШЕВ: Загубих желание. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, други становища, въпроси? Не виждам. Това означава, че дебатът по точка 3 е изчерпан и давам 30 минути почивка.

Колеги, в 14 ч. отново.

**(след почивката)**

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, продължаваме разглеждането на първа точка от дневния ред.

Преминавам към докладване на точка 4 от предложението, направено от професор Стоилов и поддържано от мен. То касае начина на организация и Правилата за разпределяне на делата в рамките на Прокуратурата и съответно твърдения за нарушения на чл. 9 от ЗСВ, а именно за принципа за случайно разпределение на делата, който е приложим и по отношение на Прокуратурата. В противоречие с този принцип господин Гешев е въвел непублични правила с резолюция на административния ръководител да бъде възможен субективен избор на прокурор, като критерият, по който се използва за това е наличието на висок обществен интерес без да има ясно изградени критерии, оповестени, в кои случаи има дела с висок обществен интерес.

Също така в рамките на Софийска районна прокуратура и Софийска градска прокуратура са създадени специализирани отдели в тях, като тук обръщам внимание, че проблемът не е в специализацията и наличието на тези отдели, защото специализацията в рамките на Прокуратурата е обстоятелство, което е добра практика и следва да се насърчава и подкрепя, а в начина на формиране на тези отдели, т.е. най-вече на колегите, които работят в тях, а именно до голяма степен те са

командировани прокурори. Подробните обстоятелства са изяснени в предложението. Пленумът на Висшия съдебен съвет отказа да съберем доказателства относно състава на специализираните отдели в рамките на Софийска районна прокуратура и Софийска градска прокуратура. Дотолкова, доколкото беше ясно коментирано, че става въпрос за лична отговорност, обръщам внимание, че настоящите основания са наведени именно с оглед функциите на главния прокурор да ръководи и представлява прокуратурата - чл. 139, т. 1 и т. 2, която казва, че организира дейността - една от хипотезите - и на административните ръководители в Прокуратурата.

Накратко, Вие имате материалите вече от известно време, запознали сте се. С това приключва моето изложение.

Благодаря Ви!

ИВАН ГЕШЕВ: Ще се постарая също и аз да съм кратък, и все пак изчерпателен. На страници от 15 до 22 има подробно становище за темата, която постави на нашето внимание госпожа Йорданова. Тъй като става въпрос по същество за професионален дебат и спецификите, на който съм сигурен, че не са познати и на Министерството на правосъдието, а за да си запознат с тези специфики, трябва обикновено да си административен ръководител или други позиции в прокуратурата, така че затова съм се постарал това обяснение да е подробно, пълно и да изяснява цялата процедура по случайното разпределение, включително и създаването на т.нар. отдели от госпожа Йорданова, така че няма да прочитам отново всичко, с което сте запознати, ще акцентирам върху няколко неща.

След като госпожа Йорданова твърди, че има нарушение на принципа на случайното разпределение, трябва да посочи къде е

извършено първо, това нарушение. На Вас всички е ясно, че на сайта на Инспектората към Висшия съдебен съвет са плановите и всякакви други проверки от ИВСС. Задължително всяка проверка от ИВСС включва системата за принципа на случайното разпределение. Нарушения, откакто аз съм главен прокурор, няма. Отделно, това е част от контролно-ревизионната дейност на съответните прокуратури, включително отдел „Инспекторат“ и „Административен“ от Върховната касационна прокуратура. Тук нарушения отново няма. Така че дори да приемем всичките аргументи, които се изложиха, става въпрос за хипотетично, евентуално, може би нарушение на принципа на случайното разпределение. И пак говорим за съждения, умозаклучения, политически фрази, клишета, пропагандни плакати и т.н. Но това само би изчерпало отговора на базата на това, което е написала.

Ще маркирам още няколко неща. Създаването на специализирани отдели в СГП и СРП, с чието кадрово окомплектоване участват командировани прокурори, поставящи под въпрос тяхната независимост. Не ми е известно законосъобразно действие, уредено в закона, т.е. командироване на определени магистрати как може да компрометира тяхната независимост и как би било незаконосъобразно, неморално и т.н. Всички знаем какви са причините за командироване на магистрати. Всички знаем случаи, когато примерно в един съд няма нито един съдия и нито един прокурор, и как функционира този орган на съдебната власт. Всички знаем проблемите, натрупани в тази насока. Всички знаем конкурсните процедури. Излишно е да обяснявам. Може би трябва да го обясня за българските граждани, но вече предвид напредване на времето, всеки един от тях може да влезе в сайта на Висшия съдебен съвет и да прочете моето становище.



Отделно, тези отдели и каквито и да е структури в СРП, СГП, госпожо Йорданова, се създават със заповеди на съответните административни ръководители, а не на главния прокурор. Те преценяват какви отдели, каква специализация, по какъв начин, така че аз не нося каквато и да била отговорност, още повече че не виждам никакво нарушение от административните ръководители. Значи, тук Министерството на правосъдието си позволява да прави оценка не за законосъобразност, за целесъобразност на съответните административни ръководители, в случая СРП и СГП. Ако това не е намеса в независимата съдебна власт, аз честно казано не знам какво е.

Така. Минавам по-нататък и мисля да приключа с тези отдели. Разпределението на делата, случайното разпределение - на всеки е ясно, че главният прокурор не разпределя делата. Принципът за случайно разпределение на преписките на делата е нормативно уреден със ЗСВ от 2007 година. Неговото осъществяване във всеки един момента е било за всеки един орган в съдебната власт приоритет, правомощие на административните ръководители на отделните прокуратури, в случая, които са издавали свои заповеди, с които конкретизират групите, преписките, делата, прокурорите, както и процентът им на участие в разпределението. И тук има административни ръководители, и всеки един от тях знае, че казвам истината, в предишното си битие, извинявам се, не на настоящи административни ръководители. Такова случайно разпределение във ВКП също не извършва главният прокурор и във Върховната административна прокуратура, включително в Национална следствена служба или в прокуратури, където има обособени отдели, то се извършва в рамките на съответния отдел.

Минавам по-нататък. Утвърдените от мен правила се твърди, че изключват принципа на случайното разпределение. Необходимо е да се обърне внимание, че това е нормално и принципно положение, тъй като в обективната действителност, както всеки един от нас знае, се налагат случаи, по които принципът на случайното разпределение на може да бъде приложен обективно. Сега, ще кажа случая. Когато се отделят дела, от едно дело се отделят материали в друго досъдебно производство, един прокурор го е образувал, той го отделя, това не налага въобще извършване на принципа на случайното разпределение, тъй като той е наблюдаващ прокурор и е нормално да продължи той да си го работи. Това е с цел законосъобразно, пълно и срочно провеждане на разследването. Това е в интерес на правосъдието. Отделно пак казвам - нито ИВСС, нито при контролната дейност, при многократните проверки на ИВСС не е констатирано, че това е нарушение примерно. Тези изключения са проверявани, установено е, че няма проблем не само моя мандат, а и в предишните мандат, защото те съществуват не по време на мандата на господин Гешев, част от тях съществуват още от мандата на главния прокурор Велчев и през цялото време на мандата на главния прокурор Сотир Цацаров. Сега, надявам се да не поискат оставката на господин Цацаров и на господин Велчев. Само за пълнота - те не са главни прокурори, а бивши главни прокурори, за съжаление.

От всичко това става ясно, че аз нямам каквато и да е компетентност по отношение на прилагането на принципа на случайния подбор. Никога не съм участвал и не участвам в процеса на случайно разпределение в нито една прокуратура, следствен отдел, включително в Национална следствена служба, включително

във ВКП, включително във Върховна административна прокуратура. Изясних въпроса с отделите.

Ясно, става въпрос за непознаване нито на нормативната база, нито практически как функционира прокуратурата и принципа на случайно разпределение в рамките на прокуратурата, което донякъде е обяснимо, тъй като това не е работа нито на Министерството на правосъдието, но можеше да се консултира с хора, които имат представа, за да е ясно да не пишат неща, които са несериозни.

Моите функции в някаква степен могат да бъдат само контролни, но те също не се осъществяват лично - държа да обясня, а се осъществяват чрез съответните административни ръководители и ВКП по линия, както казах, на контролно-ревизионната дейност на Прокуратурата на Република България, за която има план, провеждат се такива, и от контролно-ревизионната дейност не са констатирани каквито и да било нарушения на принципа на случайното разпределение.

С оглед на всичко считам, че няма как аз да съм въвел други непублични правила за субективен избор на прокурори, цитат, *„в грубо нарушение на принципа на случайния подбор“* и така, и така, или *„създаване на специализирани отдели“*.

Сега, принципът на специализация е препоръка на нашите европейски партньори от десетилетия. Видяхме какво е мнението на някои политици със закриването на специализираната прокуратура. Видяхме, че не ги впечатли по никакъв начин становището на 12 специализирани прокуратури, противодействащи на организираната престъпност в Европа, създадени по инициатива на „Антимафия“, под егидата на Организация за сигурност и сътрудничество в Европа е тази организация, това не ги впечатли.

Те изразиха своето категорично становище за тази позиция и какви ще са резултатите от това. Това говори много сериозно за разбирането на тези хора за правова държава, разделение на властите и т.н., и т.н., и върховенство на правото. Както казах, цената ще платят българските граждани и я плащат в момента.

Институтът на командироването мисля, че го обхванах. На всеки е ясен и едва ли е в смисъл да го коментирам, включително кадровите дефицити, които посочих, но категорично се противопоставям на политическите неверни и обидни за българските магистрати тези, че командированият прокурор е зависим, потенциален престъпник е едва ли не или нещо от този род. Това са тези, които нямат никакво обективно покритие, обидни са за цялата съдебна власт и представляват политически неверни тези за постигане само на политически резултати, които уронват не само престижа на съдебната власт, уронват държавността и са срам за тези, които ги пишат. И ако смятат, че някой прокурор е зависим и български съдия е зависим, защото е командирован, и български следовател е зависим, би било редно госпожа Йорданова да ги посочи поименно, за да могат те да се защитят, включително по реда на законодателството в Република България. По тази логика всеки един от Вас може да каже, че всичките министри и всичките от Министерството на правосъдието са зависими, и на тях им се разпорежда, което аз го изключвам категорично искам да кажа, да напишат едни искания за отстраняване на главния прокурор, в които няма никаква юридическа и каквато и да е правна логика, не говоря за факти и обстоятелства и т.н., това го изключвам тук като вариант. Със същия успех могат да се твърдят такива непроверени и недоказани неща, г-жо Йорданова, които аз изключвам и смятам, че не са възможни, и не целите отстраняването на главния прокурор да

си сложите послушен главен прокурор, който да изпълнява поръчки в името на политическата власт, защото Вие и силата, която представлявате, изповядвате ценности като правовата държава, върховенство на закона, разделение на властите и Ви е известно становището на Монтескьо, че когато се слоят изпълнителната власт и съдията (разбирай магистратът) се стига до подтисничество. И съм сигурен, че Вие не желаете този резултат и затова няма да излагам такива необосновани твърдения.

Мисля, че бях достатъчно ясен. Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, господин Гешев.

Колеги, имате възможност за въпроси, становища и съображения. Кой желае думата? Не виждам желаещи.

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Преди да взема становище имам въпроси към господин Гешев.

В едно предходно заседание, при което ние обсъждахме доказателствените искания, които са направени по тази точка, беше отхвърлено от мнозинството на Пленума искането за изискване от Софийска градска прокуратура заповед на административния ръководител, издадена на основание чл. 2, ал. 1 и чл. 2, ал. 3 от Правила за приложение на разпределението на преписките и досъдебните производства на принципа на случайния подбор в Прокуратурата на Република България. Поради това едно твърдяно обстоятелство в основанието по точка 4 от предложението на господин Стоилов, поне една част от него, ще остане недоказано, освен ако господин Гешев не отговори на въпроса, който ще задам и той е следният:

Има ли издадени заповеди, една или повече, на ръководителя на Софийска градска прокуратура, заповед на

административния ръководител, с което са създадени определени правила, в частност става въпрос за специален отдел или по друг начин озаглавен отдел, в който на определен брой съдии, извинявайте, прокурори да се разпределят преписки по определен вид производства? И ако има такава заповед, известно ли Ви е по какви критерии са определени както прокурорите, които са включени в този отдел, така и делата, които се разпределят в рамките на този отдел?

Това беше доказателственото искане или аз поне така схванах, че беше неговата цел, защото и всъщност това е основният проблем по това основание.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, господин Стоев оттегля искането.

Заповядайте, господин Гешев. Да, заповядайте!

ЙОРДАН СТОЕВ: Искам да кажа, че трябва да обърнете внимание, че трябва да се придържаме към предмета. Предметът е ясно фокусиран в това, което ни е написано. Изрично госпожа Дишева каза, че това не беше допуснато като доказателствено искане и се опита по някакъв начин да заобикаля нашите решения, за да може да си прокара някакви нейни тези. Сама го споменахте, госпожо Дишева. Нека да се придържаме към предмета, който е ясно фокусиран.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Предметът на основанието в тази част по точка 4 от предложението на господин Стоилов, професор Янаки Стоилов е ясен и той е изписан за разлика от останалите доста по-подробно, и там има такава твърдение. А на миналото заседание, т.е. твърдението е, че има създаден специализиран отдел в Софийска градска прокуратура, в който участват или са

включени 8 прокурора, които се произнасят по преписки и дела, които са в обхвата на единния каталог на корупционни престъпления и нямат предмет на компетентност, каквато е предоставена на Специализираната прокуратура - втория абзац на страница 6, прочетох току-що. А пък това, което се случи на предишно обсъждане, беше оставане без уважение на едно доказателствено искане. Доказателствените искания съответно определени доказателства за установяване на твърдените фактически обстоятелства са различно нещо от самите фактически обстоятелства. Така че нищо не се опитвам да заобиколя, а напротив - помагам мисля, че включително и на колегите, които миналия път гласуваха против това доказателствено искане, да изясним от фактическа страна това основание. Може в крайна сметка да се установи, ако бяхме изискали, че такава заповед изобщо не е издавана и тогава щеше да бъде необосновано от фактическа страна твърдението на министър Стоилов, приповторено и от министър Йорданова, че съществува такъв отдел, че в него има 8 или други прокурори, че има определени дела, които са включени в него. Поради Вашето решение, обаче, на предходно заседание този факт не може да бъде установен нито като положителен факт, т.е. че съществува и че той действително има това съдържание, този отдел, съответно заповедта за създаването му и за определяне на броя на прокурорите, за поименното им, ако щете определяне и за предмета на делата, нито пък може да бъде по категоричен начин доказано обратното, т.е. че такъв не съществува и че там не се разпределят специална категория дела и между избрани по някакъв засега неизяснено какъв критерий прокурори, защото очевидно в него се твърди, че не са включени прокурори.

Това уточнение беше много важно, за да не се създава внушение, че се опитвам да направя нещо различно от процедурата, която се следва. Ние имаме факти, доказателствата за фактите са нещо различно. Просто Вие отказахте да бъдат събирани доказателства за твърдените факти.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Много просто. Фактите нямат отношение, които Вие твърдите, към настоящото производство.

Госпожо Дишева, аз се казвам Иван Стоименов Гешев, а не Илиана Кирилова, която е административен ръководител на Софийска градска прокуратура и в чиято компетентност е да издава такива заповеди и да прави каквито си отдели прецени.

Дали бях достатъчно ясен?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: За мен сте напълно ясен, както ме попитахте, господин Гешев, че не желаете да давате отговори на неудобните въпроси. Известно ми е какви имена носите и че Вие не сте идентичен с ръководителя на Софийска градска прокуратура.

Фактическите твърдения в предложението са обаче, че въпросната заповед и създаването на специализирания отдел със специална компетентност и с различен начин на разпределение на преписките в този отдел е издадена въз основа на Ваша заповед за одобряване на въпросните правила за приложение на принципа на случайно разпределение на делата, които по мое виждане представляват отклонение от принципа, заложен в чл. 9 от Закона за съдебната власт.

Това е връзката и аз на четвъртото основание, което обсъждаме, оставам с впечатлението от позициите, които заема господин Гешев като главен прокурор, че всъщност той няма



никакви правомощия, защото на всичко, което досега беше засегнато, той отговаряше по този начин - „Това не е мое правомощие, това не е мое задължение“. Вероятно към края на днешното обсъждане или обсъждането на тези предложения, когато и да се случи, ще стигнем до заключението, че главният прокурор на практика няма никакви правомощия.

И сега ще допълня този въпрос със следният: След като твърдите, господин Гешев, че Вие сте административен ръководител на съответните административни ръководители, това изявление го направихте и днес, и много пъти сте го правили в публичното пространство (поне аз съм го възприела от Ваши изявления), тогава нямате ли никакво отношение, след като сте административен ръководител на административния ръководител на Софийска градска прокуратура, относно приложението на принципа на случайното разпределение на преписките в тази прокуратура, което се извършва, несъмнено според мен, под ръководството на ръководителя на тази прокуратура?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Дишева.

Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Благодаря! Аз все си мисля, че този, който твърди факти, трябва да е представил доказателства. Иначе не знам откъде идват тези факти и те са в негова тежест, госпожо Дишева - базисен принцип в правото. Това е едното, което ще Ви кажа.

А тезата Ви какъв е главният прокурор и какво ще се разбере в края на деня, приповтаря между другото, точно думите на един политик от „Да, България“. Прави ми впечатление, без да правя каквито и да е внушения. Та въпросите ми са не към господин Гешев, а към вносителя на предложението.

Госпожо Министър, Вие твърдяте или казахте днес точно, че познавате много добре функционалния анализ на прокуратурата, направен през 2016 г. Аз и друг път може и да съм го казал, може и да не е, участвах в среща с прокурорите, които го изготвиха или по-точно в една от срещите.

Та първият ми въпрос е - знаете ли изричната препоръка на тези професионалисти безспорно каква е по отношение на случайния избор в прокуратурата? Ако не знаете, ще Ви кажа - да се премахне, категорично и ясно. И ще Ви обясня защо. Аз 3 часа не можах да обясня на тези хора следното. Те ме питаха: „Вие сте 10 прокурора там. Идва трудно дело, от които петима са блестящо подготвени. То се пада на най-младия Ви колега, който никога не е гледал дела. Каква е логиката в това нещо?" И аз им обяснявам, че има закон, че има такива правила и те два часа - три продължаваха да ме питат и питат „Къде е разумът в това нещо?" И аз Ви питам: „Къде е разумът в това нещо?" Това е досежно колко трябва да се спазва принципа, за принципа и приложението му в прокуратурата. Не съм го казал аз, не го е казал Сотир Цацаров, казаха го европейски прокурори, избрани по съответния ред.

И сега, във Вашето предложение пише: „... *определени преписки и досъдебни производства представляват особен интерес за него*, говоря за Иван Гешев, *и резултатът по същите е предварително предопределен чрез възлагането им на конкретни прокурори от нарочно създадени „специализирани“ отдели в Софийска районна прокуратура /СРП/ и Софийска градска прокуратура /СГП/*". Можете ли да посочите номер на преписка, номер на дело и име на прокурор, тъй като все пак този абзац е сложен и да чуем, защото отдолу пише: „... *възникване на основателно съмнение в обществото...*" ?

Следващият ми въпрос е свързан с командироването. Когато изслушвахме госпожа Захарова през месец януари, беше ѝ зададен въпрос какво тя мисли за командироването и то следва ли да бъде ограничено до една година. Тя даде много добър отговор и посочи, че то пречи. Ограничаването на командироването пречи на работата. Вие тогава се съгласихте с него. Какво промени мнението Ви само за 2 месеца, когато март месец направихте това предложение?

Трето, когато изслушвахме госпожа Захарова, тя посочи, че в самия Върховен касационен съд, в трите колегии, има различен начин на разпределяне на делата, не е идентичен и не получихме отговор защо това е така. Вие проучвате ли този въпрос с оглед възможността да упражните правомощията си, защото нали не е редно все пак в един съд, макар и върховен, да има различни процедури?

Това са въпросите, които Ви задавам.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, други становища и въпроси?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо, господин Дамянов, абсолютно несъмнено правите внушение и това не е за първи път, но аз ще го подмина. Не знам кой политик визирате. Между другото, претендирам да мога да формирам собствени съждения и твърдя, че това, което Вие цитирахте, беше точно такава.

На следващо място, ми се струва, че се прави опит да се измести дебатът. Аз много добре си спомням въпроса към госпожа Захарова, защото го зададох аз, много добре си спомням и отговора. Аз лично не съм заявявала нито тогава, нито впоследствие, че споделям това нейно виждане. Само че оставено

настрани командироването, защото Вие прехвърлихте от него въпроса към случайното разпределение, независимо от начина, по който се формират групите на разпределение на делата, това е единствено с оглед на равномерното им разпределение, а не със спазване на принципа на случайния подбор във Върховния касационен съд, но този въпрос не е въпрос на дебат.

Сега ще повтора въпросите си към господин Гешев по друг начин.

Господин Гешев, има ли създаден специализиран отдел в Софийска градска прокуратура? Ако има, колко прокурори работят в него, на какъв принцип са избрани, има ли и колко от тях са командировани, за какъв период от време са командировани и как е определен предметният обхват на делата, които се разпределят в рамките на този отдел „Специализиран“?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Аз като кавалер предоставям възможността на госпожа Йорданова, защото първите въпроси бяха към нея, въпреки че госпожа Дишева явно възприе някаква такава защитна пледоария в отговор на въпросите на господин Дамянов, но все пак, ако може на госпожа Йорданова като кавалер да ѝ предоставя възможност да отговори на господин Дамянов, а след това естествено, ще отговоря на Вашия въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви, без бележки и коментари извън коментарите.

Това, което мога да заявя е, че в предложението всички факти и обстоятелства, които съм счела за необходимо, са изложени в писменото изложение.

От гледна точка на командироването. Първо, в конкретния случай го обсъждаме с оглед на конкретни факти и

обстоятелства. Не става въпрос за конкретни лица, а за институционалните гаранции в тази връзка.

Искам да припомня. Аз съм убедена, че Вие познавате много добре становищата и препоръките на Венецианската комисия и в тях много ясно се казва, че институтът на командироването съдържа потенциална възможност да бъде използвано като средство за упражняване ... (не довършва) над отделния прокурор. Това е във връзка с един законопроект за съдиите и прокурорите в Турция, има и множество други такива препоръки, включително и спрямо България. Така че тук говорим за институционалните гаранции и за възможностите за злоупотреба с този институт.

Благодаря Ви!

Господин Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Административният ръководител на Софийска районна прокуратура се казва Невена Зартова. Административният ръководител на Софийска градска прокуратура се казва Илиана Кирилова. Правомощията им, мисля, че ги разясних. Това са едни две прекрасни дами и колежки, но визуално смятам, че не ме бъркате с тях.

Това е моят отговор. Мисля, че пак бях малко по-обширен, но мисля, че съм ясен.

А иначе нямам какво да допълня, освен като бележка за казус... (не довършва) тази ситуация в Турция, не знам каква е ситуацията в Турция, но след като госпожа Йорданова явно възприема този институт като грешен, погрешен, дава възможност за манипулиране и въздействие върху прокурори, той между другото, се прилага и за съдии, не знам само защо прокурорите. Може би прокурорите, след като станеш прокурор, автоматично ти изчезва моралният интегритет. Явно такава е разбирането на ... (Не

довършва) на Министерството на правосъдието. Ще цитирам госпожа Момяна Гунева за пореден път, която казва, че независимостта не е въпрос на законодателна уредба, а на морален интегритет. Така че не знам защо точно прокурорите, защо изпуснахте следователите? Също е много несправедливо между другото, нали господин Петров, включително и Вас? Значи, прокурорите не са зависими, в смисъл са зависими. Дискриминационно е, защото сме в една структура общо, но, както и да е. Та в случай, че смятате, че командироването е такъв институт, въпреки че не видях никакви доказателства, Вие разполагате с пълното право да го премахнете и да понесете последствията за това, което ще се случи - недокомплектоване, кадрови дефицити, правен хаос в системата. Няма проблем, направете го, г-жо Йорданова! Имахте 7 месеца, дай Боже да имате още 7 години. Направете го, няма проблем! Вие направихте такива чудеса, които ще предизвикат огромен правен хаос според мен, като закриването за пръв път на съд в българската история след 1989 година, та няма да направите една промяна в командироването. Това е дребна задача за Вас, нали? Няма проблем. ...(не се чува)

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Чапкънова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Да, благодаря Ви, госпожо Министър.

Всъщност главният прокурор спомена един от аргументите, които исках да развия. Всъщност вече се убедих, както Вие твърдите, че за конкретни нарушения на принципа на случайния подбор (това е всъщност легалното определение в чл. 9 от ЗСВ) няма. Тоест Вие твърдите, че главният прокурор не е осигурил

съответните институционални гаранции за приложение на този принцип и съответно сте свързали някак си механично този принцип с института на командироването.

Ще започна отзад напред. Институтът на командироването, както каза главния прокурор, е институт, който се прилага така да се каже повсеместно между органите на съдебна власт, т.е. както в съда, както в прокуратурата, така и в следствените органи и това е един способ, който дава възможност да продължи да функционира съответния орган на съдебна власт предвид дългото протичане на конкурсите и невъзможност да бъдат окомплектовани щатните числености в съответния орган. Отделно от това, т.е. това е институт, който се прилага и за съда, и за прокуратурата, и за следствието, но отделно от това в чл. 147 от ЗСВ ясно е посочено, че не само главният прокурор може да командирова. Това е правомощие, което съществува и за апелативните прокурори, т.е. административните ръководители на съответните апелативни прокурори и за окръжните, т.е. административните ръководители на окръжните прокурори. Така че аз не виждам по какъв начин би могло да се твърди, че има нарушение на принципа на случайния подбор, който по този механичен начин е привързано с командироването на прокурорите и не бихме могли по този начин да подценим работата на командированите прокурори, наши колеги, говоря и за съдии, те вършат същата работа както и прокурорите, които са на постоянен щат. Това е проблем, който съществува навсякъде. Включително си спомням как госпожа Дишева, просто нямам никакво лично отношение, но това е въпрос, който многократно е задаван, но господин Чолаков всеки път, когато изнася доклада си за състоянието и дейността на Върховния административен съд за

съответната година, тя задава изричен въпрос колко са командированите магистрати, т.е. такива магистрати съдии има на всички нива в системата и това не е нещо, което е необичайна или извънредна практика за прокуратурата.

И сега не исках да влизам в някакви детайли, тъй като реализирането на принципа на случайния подбор в прокуратурата е много специфична материя. Не бих могла да дам оценка на този, който е писал предложението и е анализирал фактите, но бих могла да кажа, че само определени магистрати и съдебни служители, които пряко са ангажирани с тази дейност, биха могли да дадат конкретни разяснения как се осъществява принципа на случайния подбор. Няма да анализирам колко съм съгласна с този принцип, защото имам поглед върху дейността на прокурорите още преди да бъде въведен законодателно този принцип, както и след като беше въведен законодателно принципът.

Искам да обърна внимание във връзка с тези институционални гаранции, за които твърдите, че ги няма и по отношение на които е осъществено бездействие от страна на главния прокурор. Принципът на случайния подбор е принцип, който се реализира от съответния административен ръководител на съответната прокуратура и това не е нещо статично. Този принцип търпи изменение във всеки конкретен ден, защото определен прокурор може да не е на работа, друг прокурор съответно може да е с много голяма натовареност, което изисква той да бъде така да се каже да бъде спряно разпределението на преписки и дела. Всичко това води до издаването на нова заповед на административния ръководител, в която се фиксира нов начин на разпределение на преписките и делата. Освен това законът изрично в чл. 9 е казал как става разпределението на преписките и делата и



че всъщност мисля, че не е нужно да Ви го чета, но е записано, че в прокуратурата и Националната следствена служба реализирането на този принцип на случайния подбор се реализира в рамките на отделите. Така че аз не виждам никаква конкретна норма, която е била нарушена чрез създаването на този специализиран отдел. Напротив, всички тези отдели са създадени в съответствие с конкретна разпоредба на Закона за съдебната власт. Така че аз от тук нарушение не виждам.

И последно само отново със забележката, че няма да бъде толкова обстоятелствена, но остава така впечатление у страничните наблюдатели, че едва ли не административният ръководител може съвсем случайно и безпринципно чрез резолюция да разпределя дела. Главния прокурор даде един пример във връзка с разделянето на делата или по-скоро законодателният термин е отделянето на материали от едно дело и обособяването, така да се каже житейски, в друго дело. Но има и други случаи. Ето, сега бих Ви казала. Едно пътнотранспортно произшествие, не знам дали сте наясно, но в прокуратурата ежесечно се изготвят графици за дежурства, т.е. за целия месец е наясно в кой ден, кой прокурор ще бъде дежурен. Така че съответно по дежурството на прокурора се пада онова деяние, онова престъпление, което е извършено в конкретния ден, в който той е бил дежурен и това престъпление няма как да бъде предвидено. Мисля, че никой нямаше как да предвиди пътнотранспортното произшествие, на което станахме свидетели чрез средствата за масово осведомяване с тези две невинни жертви и дрогиран шофьор с множество нарушения. Така че това последващо разпределение с резолюция на съответния административен ръководител представлява закрепване на

принципа на случайния подбор, защото именно изготвянето на тези графици е в съответствие с този принцип. Никой не може да предвиди какво конкретно ще се случи в конкретния ден. Но за да може това дело да влезе в системата и по някакъв начин да бъде отчетено, то съответно административният ръководител го разпределя с резолюция, в която пише, че това дело е по дежурство на конкретния прокурор разпределено, тоест това е действие, чрез което е реализиран реално случайния подбор, но ден или може би два преди да се положи резолюцията от административния ръководител. това само исках да уточня и се извинявам, ако съм била многословна.

Опитах се по-бързичко да говоря, това може би не беше най-добрият способ за обяснение, но не исках да губя времето на аудиторията, защото още веднъж заявявам, че това е изключително специфична дейност и действително, ако някой слуша отстрани и му бъде обяснено, че административният ръководител разпределя дела с резолюция, разбира се, че у него ще се възбуди основателно съмнение, че тук нещо не е както трябва, защото не е чрез системата за случайно разпределение, не е по електронен път и не е на случайния принцип. Това е от мен.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Чапкънова!

Колеги, други? Заповядайте, господин Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, говоря в момента неща и не искам да хвърлим вина върху някой. Ами нека да разсъждаваме по-глобално тогава по отношение на командированите съдии.

Не помня при кой министър създадоха тая процедура за избор на съдии в по-горна инстанция, конкурси. При кой стана това нещо? Та тези конкурси понякога не свършват с години. Хайде да го

променим това нещо. Ето, госпожа Министърът е тук, нека да направи законодателна инициатива да се промени. Кой по-добре я познава работата на съдиите от един районен съд от колегите им от съответния окръжен съд? че преди години толкова бързо се качваха колегите по инстанциите. Правех една съвсем малка табличка кой има най-много стаж, кой има най-много изменени дела, кой има най-много отменени дела, една негласна графичка - може ли да работи в състав, защото през годините съм виждал съдии, които самостоятелно работят прекрасно, но попадайки в състав с други колеги, става нещо страшно. Хайде да го променим това нещо! Мисля, че го искат и съдии. В момента, в който наказателна колегия казваше: „Ето, този трябва да се качи. Ето, този колега трябва да се качи“, аз го предлагам на председателя на съда и след една седмица колегата работеше при нас. Хайде да го направим пак така!

После, ние говорим за случайно разпределение на делата. Аз не знам статистиката в колко страни този принцип съществува. Аз лично съм подписвал с особено мнение, че това е съществено процесуално нарушение и отстоявам това, че не трябва да има случайно разпределение на дела, защото на мен ми се пада дело за родилка и едва разбирам експертизите, а ловно дело се пада на колежка, която не е пипала оръжие, да се стигне дотам, че един свидетел, т.е. свидетелските показания на един свидетел направиха така, че да се оправдае един ловец, т.е. да се осъди един ловец, защото един свидетел беше казал, че видял огънчето от дулото на автомат „Калашников“ от 5 метра, навел се и куршумът минал на 6 сантиметра от ухото му. Извинявайте, но куршумът на автомат „Калашников“ лети с 680 километра в секунда. Разбира се, че го оправдаха. Хайде, да върнем някои стари положения, защото

тези проектчета, които непрекъснато вървят, невинаги ни водят към нещо ново. Ето, госпожо Министър, давам Ви една идея. Направете!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, господин Мавров! Аз като министър на правосъдието още зимата се обърнах към всички с предложение именно по тази тема. Мога да Ви уверя, че се разглеждат всички постъпили предложения и се оформя законодателна инициатива, но не това е обектът на настоящата дискусия. Така че колеги, други становища?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! По точка 4 от предложението на професор Стоилов считам, че се установява нарушение на принципа на случайния подбор на делата в прокуратурата в резултат на действия на главния прокурор поради следните съображения.

Първо, безспорно се установи, че със заповед на главния прокурор са утвърдени или одобрени Правила за приложение разпределението на преписките и досъдебните производства на принципа на случайния подбор в Прокуратурата на Република България. Изискахме събирането на това доказателство, то е и приложено и господин Гешев не оспорва, че действително е подписал подобен акт. В член 2, ал. 3 от тези Правила се съдържа следния текст: *„(3) Административният ръководител и завеждащият отдел във ВКП, ВАП и НСлС може да извършва промени в установените със заповедта по ал. 1 параметри за разпределение на преписките и досъдебните производства на принципа на случайния подбор с нова заповед, в която посочва причините, наложили промяната“*. Този текст от утвърдените правила по мое виждане създава предпоставка за нарушаване на

принципа на случайния подбор, защото в чл. 9 от ЗСВ не е предвидена възможност за подобно изключване.

На следващо място, в текстовете на чл. 20, 22 и 23 от Правилата се съдържат специфични хипотези на разпределение на преписките в прокуратурата. Касае се за действително специфични случаи, като в чл. 20 се говори за изключване по определени причини, в чл. 22 при разделяне на делата и отделяне на преписки, а в чл. 23 - за обединяване. А ненапрасно според мен дебатът се съсредоточи върху приложението на тези текстове, не в тях е същността.

На следващо място, аз не получих отговор на зададения няколко пъти, по различен начин, от мен въпрос дали отдел „Специален“ или „Специализиран“ ли беше(?), „Специализиран“ в Софийска градска прокуратура съществува, на какъв принцип е определен, колко прокурори има, командировани ли са, какви дела разглеждат и по какъв принцип са определени делата, и понеже господин Гешев на няколко пъти каза, че не той е ръководител на Софийска районна прокуратура и съответно на Софийска градска прокуратура, да, съгласна съм с този факт, не можах да разбера обаче дали господин Гешев твърди, че не знае за съществуването на такива отдели. Отговорът е съвсем ясен и той може да бъде лаконичен - „Да, съществува такъв отдел. Да, в него има 8 прокурора, които са определени на такъв и такъв принцип, и такива, и такива дела се разглеждат“, или обратното - „Не, такъв отдел не съществува“. Във втория случай отговорите биха били много ясни.

Между другото, понеже не сме наясно по какви точно правила се движим, заради изключително специфичния характер на процедурата, аз ще обърна внимание на един принцип в гражданския процес, който е приложим и в административния

процес, а този процес, който в момента се развива това производство е най-близо по мое виждане до характеристиките на административното производство. Този принцип на доказване се състои в това, че решаващият орган, в случая това сме ние, може да приеме за доказани фактите, за чието установяване или за събирането на доказателства, за чието установяване съответната страна е създавала затруднения.

По-категоричен пример аз не мога да се сетя от това, което се случва. Отказахте събиране на доказателства в този смисъл за въпросната заповед, за това какви прокурори има в специализирания отдел, какви дела разглеждат, на какъв принцип е определен, как е участието персонално на прокурори, така и вида на делата, които там да се разглеждат, и господин Гешев няколко пъти отказа да отговори демонстративно на този ясен въпрос и аз обясних защо според мен отговорът на този въпрос е ясен.

Защото, ако такъв действително е създаден, той е създаден въз основа или в съответствие, или в нарушение на правилата, които са утвърдени от самия главен прокурор. Ако е създаден в нарушение на тези правила, господин главният прокурор е в своите задължения да проконтролира създаването на този отдел, защото да твърди, че и това правомощие няма, просто ми се струва несъответно на разписаните в Закона за съдебната власт и в неговите вътрешни правила правомощия.

На следващо място, ако такъв отдел е създаден и той действително разглежда специфични по своя характер дела, не знам по какви критерии, казвам го за сетен път, тогава би трябвало, ако се твърди, че това е в съответствие с утвърдените правила, също да се носи отговорност от главния прокурор, защото това са правила, утвърдени от него.

И сега ще обясня. Понеже съзрях опит да се внуши, че не е ясно как дори да съществува такъв специализиран отдел, с разпределението на дела само между няколко прокурора в рамките на този специализиран отдел, би се нарушил принципа на чл. 9 от Закона за съдебната власт за случайното разпределение на преписки и дела, ще Ви обясня как се случва. Вместо да се разпределят стотите дела (съвсем условно говоря) в Софийска градска прокуратура между 20 (също съвсем условно) прокурори, те се разпределят между 5 прокурора и то само част от тези дела. Очевидно е, че когато се разпределят преписките съответно и делата между по-малък брой лица, принципът на случайния подбор, който важи за всички и по един равен критерий, се пренебрегва. Създаването на условия това да се случи по мое виждане е достатъчно нарушение на този принцип.

Аз няма да изразявам становище по въпроса дали трябва да съществува или не този принцип, който е заложен в Закона за съдебната власт и той също така е доста отдавна. Между другото, той през последните години беше разширен освен със случайно разпределение и с равномерно разпределение. Доколкото ми е известно и в прокуратура, за съда го казвам категорично, не са измислени правила, които да правят възможно спазването на този, втория принцип за равномерно разпределение. Но обръщам внимание на това обстоятелство, за да подчертая, че неслучайно този принцип съществува, той не просто има намерение да бъде изключен, а напротив, се разширява и то съвсем скоро беше, ще отворя закона и ще кажа от коя година е допълнението в подобен смисъл.

И понеже на няколко пъти стана въпрос за това като има един текст дали се харесва или не харесва на някого (ставаше

въпрос за чл. 198, ал. 1 от НПК) мисля, че бяха правени подобни реплики. Това е законов текст, който съществува и на мен ми се струва, че е напълно неотносим в настоящия дебат въпросът дали текстът съответства да речем на Конституцията или пък по определени изисквания за целесъобразност той е въведен и дали впоследствие ще бъде отменен. Факт е, че той към настоящия момент съществува и според мен е факт, че той е нарушен, доказателства за чието категорично установяване беше отказано да се събират, включително с активното участие на господин Гешев, и основание, условие, предпоставки за нарушаването на този принцип са създадени с цитираните от мен текстове в Правилата за приложение на разпределението на преписките и досъдебните производства на принципа на случайния подбор в Прокуратурата на Република България, утвърдени със заповед на главния прокурор.

Само едно изречение още ще кажа за командированите. Известно е на всички, че във всички органи на съдебна власт, включително съдилища съществуват командировани. Фокусът в тази точка от предложението не е по мое виждане съсредоточен в това дали изобщо е допустимо да има командировани прокурори, а за това, че командировани прокурори са разпределени (поне такава е твърдението) във въпросния специализиран отдел и точно тези командировани прокурори получават специфични дела, които по някаква причина, по някакъв критерий са включени в предметния обхват на делата, които се разглеждат в специализирания отдел.

Чух репликата Ви, господин Гешев! Ако ми бяхте отговорили вероятно можеше да не се наложи да правя всичките тези изявления, а да Ви повярвам, че такъв отдел не съществува. Само че Вие няколко пъти отказахте да отговорите. Приключих.



НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Момент, господин Гешев, ще Ви дам възможност да отговорите. (И.Гешев: Имаше процедура.) Да, да, именно, първо процедурата. Винаги се дава възможност първо да се каже процедурата.

Господин Дамянов, Вие ли бяхте с процедура? Заповядайте!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Госпожо Министър, нали щяхме накрая да дебатираме. Сега в продължение на 10 минути госпожа Дишева дебатира ли, излага становища ли? Ще Ви помоля, ако някой се отклонява от приетите изначално правила, да бъде прекъснат! Накрая щяхме да пледираме, поне аз така разбрах. И сега, един път ще дебатираме сега, след това ще го повторим още един път, след това трети път. Нали трябва да се движим по някакви правила и надявам се тонът на госпожа Дишева, който беше по-висок да не е насочен към нас! Благодаря, че пак ме прекъснахте и спазваме правилата. Не съм свършил, госпожо Дишева и има други хора, които вдигнаха ръка! Така че госпожо Министър, моля да бъде спазвана стриктно процедурата!

И още нещо. господин Иван Гешев не е длъжен да отговаря на въпроси, госпожо Дишева! Това е право на всеки човек, срещу когото има санкционно производство. Не знам да има процес някъде в света, в който той е длъжен да Ви отговаря и Ви питам: твърдите ли, че той е длъжен да Ви отговори?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Госпожо Имова. (Намесва се Ат.Дишева, без включен микрофон: Да отговоря на въпроса съвсем накратко.) Колеги, моля Ви, не минаваме в диалог. Госпожа Имова имаше желание да вземе думата, след това господин Гешев и след това госпожо Дишева, Вие.

Заповядайте, госпожо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, госпожо Министър.

Аз се намесвам само във връзка с твърдението на колегата Дишева, че настоящото производство било по-близо до административното, при което субсидиарно се прилагало ГПК, в случаите когато страна, която следва да докаже някакви факти, е отказала да допусне съответните доказателства за установяване на тези факти.

Колегата Дамянов преди мен каза нещо много важно. Това производство е санкционно производство. То е по-близо до дисциплинарното производство. При санкционното производство лицето, което е привлечено към някаква юридическа отговорност, не е длъжно да доказва, че не е извършило деянието, не го е извършило виновно и т.н. Напротив, тежестта на доказване е изцяло на вносителя на предложението за санкциониране, т.е. за търсене на съответната юридическа отговорност на лицето. В противен случай отиваме към някакви мракобесни времена, при които връщаме се към презумпцията за виновност, може би. Да, да, именно. (Намесва се К.Чапкънова, без включен микрофон: ...да имаме предвид характера на това производство.) Да, извинявайте! Да имаме предвид характера на това производство и разпределението на тежестта на доказване в него.

Призовавам Ви да мислим като юристи!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря! Извинявайте, госпожо Чапкънова, процедурата мина в друг дебат. Заповядайте!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви! Аз нямах намерение изобщо да взимам отношение повече, но просто бях провокирана от съждението или по-скоро от внушението, което беше преди малко изложено от госпожа Дишева, че тогава, когато определени дела и преписки се разпределят между по-малък брой

магистрати - прокурори или следователи, прокурори, в случая тя посочи 5, било нарушение на принципа на случайния подбор.

Аз само искам да обърна внимание, че преди прокуратурата да реализира настоящата реформа и да реструктурира голяма част от районните прокуратури в териториални отделения смея да твърдя, че в голяма част на територията на Република България имаше прокуратури с по двама прокурори. Това означава ли, че в тези прокуратури многократно и дълго време е бил нарушаван принципът на случайния подбор? Мога да Ви кажа, че такава прокуратура беше Царево дълго време, такава беше Малко Търново, такава прокуратура беше Средец, които сега са териториални отделения към Районна прокуратура-Бургас.

Благодаря Ви! Това само исках да уточня.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря! Заповядайте! Господин Петров, господин Гешев и госпожа Дишева са преди Вас.

Да, заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще се наложи. Ще кажа накратко.

Госпожо Дишева, пак сте ме разбрали превратно. Ще се опитам за трети път да уточня. Аз не съм нито госпожа Зартова, нито госпожа Кирилова. Причина, че те имат правомощия съгласно Закона за съдебната власт да издават съответните заповеди за сформирание, обособяване на отделни отделения по начин, по който се считат за удачен.

Да, известно ми е, че има специализирани отделения и в двете прокуратури. Това, което мога да кажа е, че не съм чел заповедите, защото не смятам, че трябва да ги чета. Ако карам на спомени от Софийска градска прокуратура, в която бях прокурор, знам, че във всяка такава заповед, когато винаги е съществувала в

прокуратурата, всеки отдел първо започва освен как се казва отделът, съответно кои текстове от закона са от компетентност на този отдел. С това започва заповедта. Вероятно така е структурирана и заповедта на госпожа Кирилова, и госпожа Зартова.

Отделно искам да кажа, че също бях впечатлен (като не желая да ме коментирате, защото това не е как да кажа (?), въпрос към Вас, не ме разбирайте погрешно, това не е въпрос) за констатирания от Вас иновативен способ - заобикаляне на принципа на случайното разпределение. Ако споделям Вашата логика, това означава в Софийски градски съд, и не само в него, доста сериозно се нарушава принципа на случайното разпределение, защото наказателните дела не се разпределят в целия съд, включително между търговски, граждански и всякакви други съдии, и това е нарушение, защото се разпределят между ограничен брой съдии от наказателното отделение на Софийски градски съд. Това е сериозен проблем, който Вие очертахте и може би трябва всички да осмислим, и касае всички органи на съдебната власт. Това беше ирония, госпожо Дишева.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Дишева!  
И след това г-н Петров.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо по повод изказването на господин Дамянов, че след като сме се разбрали да не дебатирате, аз съм си позволила да го направя. Честно казано, не можах точно да се ориентирам за параметрите на дебата, защото малко преди мен г-жа Чапкънова например, а мисля, че и други колеги от Пленума изложиха своите съображения точно по тази точка 4 от предложението, но те бяха в смисъл, който беше обратен на съдържанието на моето изказване. Само заради това аз взех думата, за да изразя своето становище. Тоест, ако ще спазваме

тази уговорка никой да не говори по същество и да не аргументира, това би следвало да се отнася в еднаква мяра за всички, т.е. както за изказвания против основателността на предложението, така и за изказвания в подкрепа на неговата основателност. Тоест, в случая имаше вече изказвания, не беше само едно, от г-жа Чапкънова си спомням, против основателността на това предложение, заради това реших, че сме започнали такъв дебат и аз го направих, и Ви обещавам, че няма да го повторя.

Имаше въпрос от г-н Дамянов към мен дали твърдя, че главният прокурор е длъжен да ми отговаря и дали имало такава процедура, или нещо такова. Не, не твърдя, че е длъжен да ми отговаря. Твърдя обаче, че аз имам правото да правя определени изводи в зависимост от неговото поведение, включително становището му по доказаността или не на определени факти, както и по събирането на определени доказателства.

Във връзка с изказването на г-жа Имова, че производството е санкционно и е близко до дисциплинарното производство, аз казвам съвсем същото. Само че дисциплинарното производство е вид административно производство и аргументите ми бяха свързани със субсидиарното приложение в административното производство на правилата на Гражданския процесуален кодекс. При това казах, че има такъв принцип, даже не съм и твърдяла, че може едно към едно да бъде приложен към настоящия случай.

И сега по отношение на изказването, това последното на госпожа Чапкънова за това как се прилагал чл. 9 в прокуратури, в които имало само по един прокурор, или по двама. Има и съдилища и към настоящия момент, които са с по един съдия. Принципът на чл. 9 важи в рамките на съответния орган на съдебната власт.

Такъв е смисълът на текста. Тоест, когато съдът или прокуратурата са от един съдия, съответно прокурор, преписките и делата се разпределят очевидно само на него. И ми се струва, че просто този аргумент не е относим за настоящия случай.

И последно ще завърша. Господин Гешев, Вие направихте изказването за това как ще направите един друг член на Пленума щастлив при изслушването си. Сега го направихте по отношение на мен. Не можете да ме направите щастлива, господин Гешев! И Ви моля да се въздържате от подобни изказвания, когато те касаят мен специално. За другите не мога да нося отговорност.

ИВАН ГЕШЕВ: Извинявам се, г-жо Дишева! Просто искам всички да са щастливи и спокойни.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Заповядайте, г-н Петров! И г-н Дамянов след това.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, г-жо Министър!

Аз ще бъда съвсем кратък. Искам да върна малко дебата и да кажа следното. В чл. 126 от Конституцията на Република България, в ал. 2 са определени двете функции на главния прокурор. И зачитам дословно: *„Главният прокурор осъществява надзор за законност и методическо ръководство върху дейността на всички прокурори“*. Методическо ръководство.

И минавам след това на чл. 140, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт, който гласи следното: *„Административният ръководител на районна, окръжна, военно-окръжна, апелативна и военно-апелативна прокуратура: 1. организира и ръководи дейността на съответната прокуратура“*. С това искам да прекратим дебата по тази точка и предлагам процедурно предложение да минем към следващата.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Петров!

Тъй като г-н Дамянов беше вдигнал ръка преди това, давам му възможност да вземе становище, и след това по процедурата.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Ще кажа само нещо, за което повод взех от казаното от г-жа Дишева. Да, г-жо Дишева, от това дали главният прокурор ще отговори или не на Ваш въпрос, Вие може да си направите извод, но базисното правило е, че то не може да бъде в негова вреда. Това е истината и това е базисен принцип във всеки санкционен процес. А иначе подкрепям процедурното предложение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

С оглед направената процедура за преустановяване на дебата по тази точка и преминаването към следващата, има ли, колеги, обратни становища или съображения? Не виждам. Колеги, да го подлагам ли на гласуване, или предвид изчерпване на становищата... (Гласове: Няма смисъл.) Да, закривам дебата по тази точка и преминаваме към следващата.

Дотолкова, доколкото изчерпахме основанията, предвидени в предложението на професор Стоилов, уточнено от мен през м. април, преминаваме вече към предложението, внесено от мен като министър на правосъдието през м. март тази година.

Колеги, първото обстоятелство, което е изложено от мен, касае изявления на главния прокурор непосредствено след една от вечерите на протести срещу тогавашното правителство и главния прокурор, а именно събитията след 10 юли.

На 10.07.2020 г. вечерта, при протест срещу тогавашното правителство и главния прокурор, зад колоните на сградата на Министерския съвет се извършва полицейско насилие, което е документирано с разположените там камери.

На 11.07.2020 г. в официалния си профил в интернет платформата Туитър главният прокурор публикува следното съобщение: *„Прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР срещу провокациите на платени агитки на Черепа и други олигарси. Няма да позволим нарушаване на конституционно установения ред от лица от криминалния контингент. Благодаря на всички полицаи, които защитават гражданите!“*. Това изявление е направено часове след извършеното полицейско насилие, без адекватни и бързи действия по проверка. Демонстрира явна предубеденост, че определени действия на дадени длъжностни лица при охрана на протеста срещу самия главен прокурор са законосъобразни. И това пак е направено, преди компетентната прокуратура да направи пълно, всестранно и обективно разследване. Нещо повече, част от тези обстоятелства, какво точно се е случило обществото можа да види месеци по-късно.

Също така многократно е коментиран и случаят с журналиста Димитър Кенаров, върху когото също по време на протестите, два месеца по-късно, е оказано насилие. Всъщност както в това обстоятелство, така и в следващите, които ще коментираме, основният проблем, който служи като основание за искане за предсрочно прекратяване на правомощията на главния прокурор, е именно демонстрацията на предубеденост, на изводи и заключения, без да е извършено обективно, всестранно и пълно разследване.

Така че имате всички информацията от март месец, заедно с придружаващите доказателства, и ще приключа с това изложение.

Преди г-н Гешев ли? Нека г-н Гешев първо да чуем.



ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Само няколко думи.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, заповядайте.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Как свързвате тези думи на главния прокурор със събитията? Кое Ви кара да смятате, че казаното от него: *„подкрепям всички законосъобразни действия на МВР“*, е свързано с месец, както Вие казахте, по-късно видените кадри за насилие зад колоните на Министерския съвет? Никой от нас не оправдава това поведение на тези служители от МВР, убеден съм. Но как свързвате тези думи с това действие? Това не ми стана ясно във Вашето изложение.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Нека да повторя. Мисля, че пределно ясно е изложено в предложението: изявление, без да са извършени обективни, пълни и всестранни проверки и разследване, е, меко казано, неуместно.

Господин Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Ще започна с финала Ви: *„пределно ясно е изложено в изложението“* – малко повторение, но това е нормално, това са грешките на „живото“ предаване.

За мен нито е пределно ясно, по-скоро бих казал, изключително объркано хронологически, фактологически и във всякакъв смисъл, ако ще някаква елементарна логика, е Вашето изложение. Надявам се да не сте го писала Вие поради една проста причина. Платформата Туитър. Да, наистина, аз си проверявам съобщенията, декларирам, че съм запознат с тях, вярвайте ми, не ги качвам аз по ред такива обективни съображения, тъй като съм от старото поколение, но няма да искам да правя доказателствено искане за експертиза дали аз съм ги качил тези съобщения в Туитър. Декларирам, че аз съм запознат с това съобщение. С цел

пълнота и бързина на производството, напълно приемам, че това съобщение изхожда от мен, и то е факт. Въпросът е, че чисто фактологически тези кадри се появиха няколко месеца по-късно – два, три, четири месеца, чисто логически предполага, че въз основа на Вашето твърдение аз правя извода, че Вие ми вменявате вина, че не съм предвидил за това, че след шест месеца ще излязат кадри за полицейско насилие. Извинявайте, ама аз такива правомощия нямам, включително и такива ментални способности. За съжаление, подозирам, че повечето хора не разполагат с такива способности на екстрасенс. Това е чисто фактологично уточнение.

А иначе, ако говорим в някаква степен юридически, въпреки че тук няма нищо юридическо, това е само политически смях – извинявайте за този термин, който ми се изплъзна, но прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР срещу провокациите на платените агитки на Черепа и други олигарси. Вие, г-жо Йорданова, не видяхте ли, че имаше над 100 пострадали полицаи? Те не са ли граждани на Република България? Те нямат ли права? Някои тежко пострадали! Това не е ли проблем за Вас? А виждала ли сте протести във Франция и Германия? Мога да Ви пусна във видеоизлъчвания.

И аз не виждам какво лошо има прокуратурата, която отговаря за законността, и главният прокурор да подкрепи законосъобразните действия на полицията, която е предприела всички възможни действия, за да спаси други граждани, които имат пълното право да протестират срещу което и да е правителство, срещу тези хора, които са били вероятно платени провокатори на определени олигарси. Аз не виждам нищо лошо, това е работата на полицията, и в резултат на това имаше и над 100 пострадали. Какъв е проблемът, г-жо Йорданова?

А това, че някой полицаи си е превишил правомощията, както стана ясно по-късно, включително бяха обвинени служители на НСО, че са укрили записите, но явно аз е трябвало да предвидя също лично, в лично качество, че има такива записи, това няма никакво отношение с това, което е казано в Туитър. Защото, госпожо Йорданова, както е известно, Вие твърдите, че, как беше(?), не са известни данни за това какви реални действия на разследване е предприела прокуратурата. Няма да кажа, че това е лъжа, защото аз съм сигурен, че един министър на правосъдието не може да лъже, но това е неистина или може би някаква техническа грешка. Защото при елементарна проверка в интернет щяха да се видят съобщения на Специализираната прокуратура, които напълно, или поне в рамките на закона, обясняват случаите с това, което Вие наричате в работен порядък полицейско насилие. Това, пак казвам, е една неистина.

Няма да коментирам как съм указал с този пост, да го наречем, в Туитър въздействие върху прокурори, които след няколко месеца са започнали да наблюдават едно досъдебно производство и дали те имат Туитър, дали са се запознали с тях, кои са точно, на коя дата са се запознали, как им е оказано въздействие върху вътрешното убеждение, след като има обвиняеми лица по тези дела. Това няма да го коментирам, защото ми е неудобно от юридическа гледна точка, а ми е неудобно и пред колегите, които ни слушат, неудобно ми е и пред гражданите да го коментирам това нещо. Но това, което ще кажа, е, че всеки има своите подозрения и догадки, както сте се изразила, но срещу тях, за да сте в такава сериозна процедура – тя е много сериозна, защото е безпрецедентна в новата ни история – трябва нещо сериозно. Аз тук виждам неща, които са несериозни.

И ще продължа нататък. Казвате, че не съм запознал Народното събрание с дейността на прокуратурата по тези производства. По повод решение на 46-то Народно събрание от 17.08. и от 20.08.2020 г. съм внесъл доклад с информация за образуването, движението и приключването на преписките и досъдебните производства, свързани с полицейско насилие по време на протестите 01 юли – 30 септември. Тоест, и това, меко казано, не отговаря на истината. Да, има писмо до една от комисиите тогава на Народното събрание, че ние не водим такава статистика в такава прецизност и ни трябва време да се запознаем и да проучим. И сме изпратили тази информация. Тази информация, освен всичко друго, мисля, че е на сайта на Народното събрание. И Вие казвате, че съм отказал да запозная Народното събрание! Много странно. Това пак е някаква техническа, фактологична грешка.

Мисля да спра с това нещо. Има подробни разяснения в тази насока на страница 9 от моето изложение – второто изложение, което касае Вашето искане за отстраняването ми. Там са датите на писмата, с които уведомявам уважаемия г-н Хаджигенов, който беше член на една комисия, председател по-скоро, и така, и така, и така.

Какво да кажа още? Не знам какво да кажа още, освен да кажа, че е нормално прокуратурата и всеки български гражданин да подкрепят всички законосъобразни действия на всички представители на държавата и гражданите, но това не означава, че не може тези, които са нарушили закона, да им се повдигне обвинение и да носят своята наказателна отговорност. И аз не виждам каква връзка правите с двете. Може би Вие подкрепяте тези хора, които явно бяха агитки и пребиха над 100 полицаи? Така ли да

разбирам, г-жо Йорданова? Защото... (Не се разбира.) Сигурен съм, че не съм Ви разбрал ... (Не се чува.) Аз съм против и като гражданин, и като човек и срещу хората, които пребиват полицаи, и срещу полицаите, които превишават правомощията си, защото съм човек на закона и законът трябва да е еднакъв спрямо всички. Ние прилагаме еднакъв закон спрямо всички български граждани и не правим разделение.

А това основание, честно казано, е от графата „смешни“, пак ще кажа. Извинявайте, че така го казвам, но просто форматът започва да става несериозен. Не, той си е несериозен още с искането.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев!

Мисля, че стана пределно ясно, че за да бъде квалифицирано едно деяние за законосъобразно, и за това трябва да има проверка, нали? (Реплика на Ив.Гешев без микрофон, не се чува.)

Колеги, други становища, въпроси, изложения?

Заповядайте, г-н Дамянов! След това, г-жо Дишева, Вие.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз имам по един въпрос към вносителя и към г-н Гешев.

Госпожо Министър, във Вашето предложение пишете следното – ще се помъча да го цитирам: *„С това свое публично изявление главният прокурор демонстрира явна предубеденост, че определени действия на дадени длъжностни лица при охрана на протест срещу самия него са законосъобразни, преди ръководената от него институция безпристрастно и обективно да е предприела действия, за да изясни всички релевантни обстоятелства и данни за полицейско насилие. То е в пряко нарушение на основните принципи за независимост и*

*безпристрастност, които следва да гарантират условия за провеждане на независимо и обективно разследване и поставя под съмнение дали прокурорите ще вземат по-различно решение от вече зададеното за институцията от ръководителя ѝ.“*

Можете ли да посочите номера на преписки, дела и конкретни прокурори, които са се позовали именно на това изявление на главния прокурор и с него са мотивирали своя акт, тъй като в правото следва да има причинно-следствена връзка и не можем да работим с предположения? Това е въпросът към Вас. Би следвало да ни ги посочите към материалите, но приемам, че е възможно и да има такива, не сте ни ги посочила.

Господин Гешев, Вие в качеството си на главен прокурор, лично в това качество по пътя на инстанционния контрол или като наблюдаващ прокурор, което ме съмнява, но е възможно да стане, решавал ли сте преписки или дела, свързани с така наречените протести от лятото на 2020 година?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Господин Дамянов, аз разясних какво съм имала да кажа и то е писмено оповестено в предложението.

Господин Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Да, г-жо Йорданова, извинявайте, ако съм Ви разбрал неправилно. Краткият отговор към г-н Дамянов е „не“.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

В текста на въпросното съобщение в Твитър, разпространено на 11 юли 2020 година, се съдържат следните изрази: *„Прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР срещу – това е цитатът – провокациите на*

*платени агитки на Черепа и други олигарси.“. И по-нататък: „Няма да позволим нарушаване на конституционно установения ред от лица от криминалния контингент.“* Въпросите ми са следните.

Как установихте (това е само един ден след протеста, не знам в кой час е публикувано въпросното съобщение, не съобщение, а публикация в Твитър), че има платени агитки на Черепа и други олигарси? И също как установихте, че са участвали лица от криминалния контингент и че има действия на лица от криминалния контингент? За да направя извод, пък и за колегите може би е важно, че Вие действително сте направил изложение за факти, а не опит за внушение, както твърди министърът.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Госпожо Дишева, и на двата Ви въпроса, на които не съм длъжен, отбелязвам отново, да отговарям, препращам към отговора, който касаеше публикуваните ВДС-и, касаещи обвиняемия Васил Божков с емблематичния прякор, препращам към приложението, което съм дал, защото явно доказателствата в смешните процедури за отстраняване на един от „тримата големи“, макар и да не харесвам този израз, информация от Google – това явно е модерна тенденция, която се доразви допълнително, затова препращам към приложението, което аз съм предоставил – мисля, че е Приложение № 9, където може да прочетете тези ВДС-и: *„Ало. Господин Божков, здравей! Какво говорим? А, така“*. Сега ще Ви го прочета, за да го чуят всички български граждани, защото мисля, че ги забравихме тези неща, и ще гледам да съм по-бърз, доста дълго е. Чудя се дали да го чета. (Реплика: Чели сме го.)

*„Имах предложения да направа партия и да ги подкрепя. И да, такова, да ме вкарат в Парламента. А моите, моите опорни*

*точки утре аз ще ги дам за политическо движение.“. Може пък да ги е дал на някой.*

*Мъжът: „Конституцията плаче за промяна.“* Не знам за Конституцията, но ЗСВ определено плаче за промяна и сериозно се работи в тази посока.

*„Но аз мисля, че Гешев не ни е проблем, ако спечелим властта, щото му орежем правомощията, без да променяме Конституцията“.* Много интересна тенденция. Аз, между другото, в Народното събрание, още в един от парламентите казах, че, как да кажа(?) с интерес ще наблюдавам кои партии ще осъществят препоръките на г-н Божков. Няма да коментирам кои са, но всеки български гражданин може да види, като влезе в интернет, защото нали е модерно, през Google, и да си направи сравнение.

*„Ще го направим фигурант като президента, точно какво ще ни навреди Гешев.“*

Продължаваме (тук за Влади и Бойко няма да чета, защото не ме интересуват тези двама, които и да са те): *„Цецо Василев е като детска играчка спрямо мен.“*. Това е факт. Това казва господин Божков вероятно.

Минаваме по-нататък. Щял да ходи в Ню Йорк, какво щял да прави, адвокат и т.н. Говори с политик – това няма да цитирам.

*„Даже сега създаваме щаб на протеста малко да ги обединя (г-н Божков), че нали, шик'ви са лумпени.“*. Я, какво говори този човек.

Мъж после: *„Да. И виж какво направиха днеска. Всеки иска да го яхне. Едни ги викат (не се разбира), други с такова.“*

*„Божков: Ако не им бях налял десет-петнайсет хиляди.“*. Какво ли? Може да са финанси, може да са хора. Не знам.



*„Протестът ще се сведе до две хиляди и разни политици да минат, да ги поздравят, да, до тях и това е.“* Не знам кои са тези политици, не казва.

*„Те ще дойдат, ние тука рано, ъ-ъ, приключваме, и парламентът ще е празен.“*

Да продължавам ли да чета, г-жо Дишева, или няма нужда? Мисля, че няма нужда. Който иска, може да види Приложение № 9. Ама мисля, че е опресняващо за българските граждани, които ни гледат, и се надявам българските граждани да си правят преценка на база на собствените си преценки, не на готови политически лозунги, които им се вкарват, които са неверни, а да правят изводи какво се казва, какво се случва, кой го прави и защо последствията са за българските граждани, и как това се представя за съдебна реформа, и дали е съдебна реформа.

Дали отговорих, г-жо Дишева, в пълнота на Вашия въпрос? Мога да продължа с четенето, ако желаете, разбира се, но аз съм сигурен, че Вие ще намерите приложението и при нужда ще се запознаете с него.

Благодаря Ви, г-жо Дишева!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Госпожо Министър, може ли да ми дадете думата, ако не ме виждате, защото вдигам ръка? Ако колегите в залата са приключили с въпросите.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Извинявайте, госпожо Керелска! Госпожа Дишева има още въпроси и след това Вие.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Аз съм чела достатъчно широко разпространените извадки от записи. Въпросът ми беше как главният прокурор, който

знае какво означава доказан факт, е стигнал до извода, който е написал като извод във въпросното съобщение. Не чух за криминалния контингент, не чух за платените агитки. И ако така главният прокурор приемаше за чиста монета един запис от телефонен разговор, чудя се защо ли не прие по същия начин като чиста монета съдържанието в един например друг разговор, известен в публичното пространство като „Ало, Ваньо“ – давността мисля, че още не е изтекла. (Реплика без микрофон, не се чува.) Това е просто констатация.

И още един въпрос имам, всъщност не е въпрос, изявление е, и ще приключа по тази точка. Това, което ме впечатлява в този твит, е поставянето на знак на равенство между прокуратурата като такава и г-н Гешев, и то в публикация в Твитър, което е личен профил в Твитър, а не профил на прокуратурата: *„Прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР...“* и т.н. Няколко пъти тук чухме изявления от главния прокурор, че всъщност той няма едно, второ, трето, различни правомощия – няма да ги повтарям, и че той не е идентичен на еднокое си лице. Чудя се как тогава в този твит г-н Гешев има правомощието да се идентифицира с прокуратурата. И точно в това негово изявление, започващо по този начин: *„Прокуратурата застава зад законосъобразните действия...“*, аз също съзирам опит за внушение относно правилното процедиране в съответните случаи.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева!

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: В интерес на истината, в частта *„Прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР...“* мен това изявление не ме безпокои особено. Но не мога да

разбера и бих искала да чуя някакви обяснения защо г-н Гешев, идентифицирайки се с прокуратурата, говори за протестите като „протести на агитки на Черепа и други олигарси и на лица от криминалния контингент“. Ще кажете: Ама, няма такова нещо, не съм го казал изрично. Ами, от цялостното съдържание на този туит излиза точно това. Излиза, че в протестите освен платени агитки на Черепа и други олигарси и криминалния контингент, други хора няма.

Господин Гешев, Вие много добре знаете, че това изобщо не беше така, че имаше много хора, които бяха излезли да изразят искреното си недоволство от това, което става в държавата. В началото това недоволство беше свързано именно с влизането в президентството, но оттам нататък излязоха много други теми, които години наред се въртят в нашето общество и не бяха получавали своя отговор и своето разрешение.

След като сте решил да се изказвате така публично, и то от името на цялата прокуратура, защо по някакъв начин не положихте усилия да ги разграничите тези неща? Защото от това, което сте написал и е излязло, излиза, че всички участници в протеста са или хора на Черепа, или на други олигарси, или пък криминален контингент, което, извинявайте, е безкрайно обидно и невярно най-вече. Искан да чуя какво мислите по този въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска!

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Първо ще декларирам, че ще се възползвам от правото си да не давам обяснения по тази точка. Мисля, че разполагам с такова право, нали, госпожо Йорданова? Но ще обясня – не защото се притеснявам, а защото има подробно изложение и мисля, че бях достатъчно ясен. За да не се получи

разбиране на това, което съм казал, явно г-жа Дишева и госпожа Керелска не са ме чули или не са ме разбрали, но и в двата случая аз не мога да бъда полезен повече извън това, което съм казал. А отделно съм във фактическа неспособност да отговоря на част от въпросите на г-жа Дишева, защото ги чух в движение, защото примерно по случая „Ало, Ваньо“ съм бил прокурор в Софийска районна прокуратура, а не главен прокурор и не разполагам с необходимата за Вас информация. Аз съм в обективна невъзможност, която автоматично води до дисциплинарна неотговорност по този случай, г-жо Дишева. Мисля, че сте съгласна напълно. Нали така?

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Заповядайте, г-н Новански!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря!

Аз все си мисля, че съм единственият адвокат в тази компания, ама май явно не е така. Явно пак ще четем. Сега ще повтора (чете):

*„Мъж: Трябва да продължат протестите.*

*Божков: Да, ще продължат. Даже сега създаваме щаб на протеста, малко да ги обединя, че, нали ... лумпени.*

*Мъж: Да.*

*Божков: И виж к'во направиха днеска. Всеки иска да го яхне. Едни ги викат ..., други с такова.*

*Мъж: Да, да.*

*Божков: Ако не им бях налял десет-петнайсет хиляди.“*

Сега тук въпросът е какви са тези „десет-петнайсет хиляди“. Или са десет-петнадесет хиляди човека, или са десет-

петнадесет хиляди лева. Десет-петнадесет хиляди човека не виждам как ще се съберат на площада, защото то физически и технически няма как да се случи.

Искам да задам един въпрос и към двамата, но нека да бъде риторичен, т.е. не е нужно да отговаряте – на риторичен въпрос не се отговаря. Я ми кажете кога се чувствате най-доволни, кога ще бъдете най-доволни – когато полицаите бият, или когато тях ги бият?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Други становища, въпроси?

Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпреки че г-н Гешев декларира за пореден път, че няма да отговаря на въпроси, първо, само да отбележа, че това не е редно и то пречи на нашата обща работа. И някак си се създава неприятното впечатление, че когато въпросите или отговорите на тези въпроси са неблагоприятни за Вас, Вие ги избягвате. С оглед на това аз Ви моля да отговорите на въпроса: Считате ли, че всички участници в протестите, които продължиха изключително дълго време и в тях се включваха изключително много хора, са били организирани от Черепа и други олигарси, че те са били изцяло от платени агитки на Черепа и други олигарси, и че в тях са участвали само лица от криминалния контингент?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Госпожо Керелска, моля Ви, слушайте внимателно, умолявам Ви, за да не говорим хиляда пъти едно и също нещо. Повтарям (ще се види в протокола), казах, че полицаи – тук още по-напред давам това, което казах, повтарям го, са защитили гражданите, мирните граждани от протеста, които имат право на протест като всеки един български гражданин, от тези,

които са нарушили закона – те са посочени в Туитър. Мисля, че го обясних много ясно и Вие въпреки това ме питате втори път. Ако желаете, готов съм да Ви отговоря и трети път. Ако желаете, може и четвърти път. Мисля, че на изслушването ми зададохте три въпроса, при избора за главен прокурор, и аз накрая Ви отговорих: „Кажете какво искате да чуете, за да сте щастлива“. Кажете и сега, госпожо Керелска, какво желаете да чуете, за да сте щастлива, ще повторя, ако приемем, че сте ме чула. Ако приемем, че не сте ме чула, възприемете моята част от това, което казах, като отговор на нещо, което преди не сте чула. Дали бях достатъчно ясен, госпожо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Гешев, не е във Ваш интерес да припомняте този момент. Аз тогава констатирах, че едно такова изказване не е в съответствие с нивото и сериозността на дискусиата, която се водеше и която касаше Вашия избор за главен прокурор. Поисках от Вас извинение и Вие, ако добре си спомняте, го направихте. Не знам защо в настоящия момент забравяте за това, че сте се извинил и правите за втори път тази грешка. Но ще спра дотук и ще кажа моят извод какъв е, господин Гешев. Повече въпроси няма да Ви задавам.

По начина, по който Вие сте се изразил в този туйт, създавате впечатление, че това не са протести на граждани, които се борят срещу корупция, срещу нарушаване на закони, срещу всякакви други несправедливости, на които сме били свидетели през всичките тези години на този преход, а това са хора преимуществено платени, преимуществено от криминалния контингент, преимуществено вербувани от един или друг олигарх – ето, това е внушението, което правите, и което не би трябвало да си го позволявате като главен прокурор.

А това, че препращате към тези данни от СРС, то е ясно, обаче това само по себе си не ги доказва тези неща. И Вие сте пределно наясно по този въпрос. Няма логика. Излиза, че протестите са организирани само от банда криминално проявени лица, платени съответно от някой си, и ходят и викат, и развяват знамена. Много Ви моля, това е липса на уважение към българския народ най-малко, а Вие винаги сте демонстрирал, или поне сте заявявал, че изпитвате такова уважение! (Реакция на недоволство, шум в залата, реплики: Госпожо Министър, ... говори неистини. Нека да говорим истини в тази зала! Не сме чули такова изказване.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви! Моля всички да се успокоят и да не говорим в един тон. Аз търпеливо изслушвам всички, не прекъсвам. Така, както се бяхме уточнили на предходни заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет – след съответното изказване приканвам към придържане на установената процедура. Нека да имаме търпимост и спокойствие да приключим дебата.

Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-жо Министър!

Две кратки изречения. Нека да четем коректно текста, който е посочен като фактическа основа за предложението по точка първа, за Вашето предложение по точка първа – за юридическа отговорност на г-н Гешев, като изводът от тази фактология е, че той не е бил безпристрастен и че е уронил престижа на съдебната власт с тази реплика. Нека да я прочетем пак и всички, които ни слушат, да чуят коректно текста, без да се подхожда към текста манипулативно и да се преиначава истинското съдържание против житейската и правна логика и смисъла на този текст.

Главният прокурор е публикувал следния текст: *„Прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР – забележете! – срещу провокациите на платени агитки на Черепа...“* или на не знам кой още. Тук от прочита на приложението от разговора на Черепа с някакъв мъж очевидно става дума за една намеса на това лице в тези събития. Става дума за провокации. Ние си спомняме и сме свидетели на тези провокации, когато полицаите бяха замеряни с павеа, беше струпвана слама, която беше подпалвана в краката им. Те също са български граждани, освен това отговарят за правния ред в страната и за живота и здравето на протестиращите граждани.

След това: *„Благодаря на всички полицаи, които защитават гражданите!“*. Гражданите, които са излезли на улицата и които протестират! Това е истинският смисъл, който аз лично разбирам в този пост.

И, извинете, но когато главният прокурор поздравява полицаите за законосъобразните им действия, с какво се уронва престижът на съдебната власт? Точно обратното – уважава се правният ред и се поздравяват онези, които го защитават, защитават гражданите, а не определени личности, гражданите като маса, като народ.

Защо главният прокурор е употребил израза: *„Прокуратурата застава“*? Ами прочетете чл. 138, ал. 1, т. 1 – *„представява прокуратурата“*. Затова.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Господин Петров, Вие ли имате желание?

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря!

Аз имам процедурно предложение. Мисля, че изчерпахме точката, да преминем към следващата.



НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, чувам процедурното предложение. Преди да приключим дебата, аз искам само да направим едно фактическо доизясняване, защото мисля, че ще е важно след това за дебата по същество. Разпечатките, които изчетохте така подробно от разговор, придобит, достъпен чрез СРС, са онези същите, които са оповестени на 14 юли от прокуратурата, от Специализираната прокуратура, с разрешението на наблюдаващия прокурор, а туйтът, за който говорим, е от 11 юли. Нали така са датите? (А.Дишева и Ив.Гешев говорят помежду си.)

Моля, колеги, ако има въпроси, на микрофон.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Да, сега възникна у мен един въпрос. Доста съм смутена. (Реплика на Ив.Гешев: И аз.)

Ако на 11-ти главният прокурор е знаел в резултат на информацията, която е получил от онези разпечатки от разговори, които са публикувани на 14-ти, обаче разрешението мисля, че е от 13-ти, как главният прокурор, който не е наблюдаващ прокурор по съответното дело, и разрешението (дано да не бъркам датата) е от 13-ти, как разбра на 11-ти съдържанието на тези разговори, придобити чрез прилагане на специални разузнавателни средства? Повтарям, не знам дали разрешението е от 13-ти, но преди, като ги четохме, аз останах с впечатление, че това точно е от 13-ти, доколкото всичките бяха един ден преди съответната публикация. Ако бъркам датата, моля да ме извините, но релевантно би било, ако тя е от дата 10-ти или по-рано – на 11-ти. Не знам в колко часа, повтарям, е качен въпросният туйт. Много интересно уточнение. В какво качество, след като не е наблюдаващ прокурор, той е знаел съдържанието, след като многократно днес и в предишни случаи

чухме изявления, че той няма никаква възможност да влияе по дела, да ползва информация по дела, да влияе и т.н.? По какъв начин?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева!

ИВАН ГЕШЕВ: Госпожо Дишева, не съм длъжен да Ви отговарям. Ще Ви отговоря. Служители на МВР ми казаха, че това са агитки на ЦСКА и на Черепя, които охраняваха мероприятията. Дали Ви удовлетворява този отговор? И после се потвърди по този начин, за което сме прочели. А който е гледал тези събития, много ясно може да си изгради впечатление, ако е ходил на мач, кои са от агитката, кои са от други структури. Това много ясно се разпознава, госпожо Дишева. Аз съм ходил, не знам дали Вие сте ходила на мачове на ЦСКА и „Левски“, аз съм ходил, така че много добре мога да направя разлика и повечето мъже тук, като гледам, могат да направят разлика, включително и ... (Не се разбира.) протести.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, да не допускаме смесване на различни правни фигури. Разрешението е направено, за да бъде оповестено на обществото, г-жо Дишева, от наблюдаващия прокурор. Разговорът е проведен на 10 юли (за този разговор) и няма пречка главният прокурор, както се оказва, да бъде информиран, че има такъв разговор. Не е казал, че знае съдържанието – това са две различни неща. Хайде да не изопачаваме историята и да влагаме неща, които не съществуват! Едното е за оповестяване пред обществото.

И аз мога да Ви кажа, че като административен ръководител на Окръжна прокуратура-Разград съм получавал информация от наблюдаващи прокурори в каква степен е едно разследване, има ли заподозрени лица, ще бъде ли повдигнато

обвинение срещу тях, без да се намесвам във вътрешното им убеждение, защото административният ръководител има и такива задължения в прокуратурата. Хубаво е да се знаят тези неща, включително и главният прокурор е хубаво да има такава информация. А понякога информацията се придобива по различни канали, които няма как да бъдат оповестени и не е редно да бъдат оповестявани, включително и службите в България, които са за това, между другото.

И понеже тук много засегнахме и по тема протести, се сещам за една мисъл, която ще цитирам, без да правя аналогия с когото и да е и без да сравнявам с когото и да е: *„Всички революции се замислят от романтици, осъществяват се от фанатици, а от плодовете им се ползват отявлени негодници.“*.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, други становища?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: И аз призовавам – хайде да не изопачаваме. Хайде да не изопачаваме, защото когато аз попитах господин Гешев откъде има информация, че провокациите били направени от *„платени агитки на Черепа и други олигарси (цитат), както и от лица от криминалния контингент“* (цитат), за да ми отговори, той започна да чете въпросната разпечатка, която сега се оказва, че е публикация от 14-ти, а пък разрешението е издадено от 13-ти. След това, когато зададох тези въпроси в резултат на уточнението, аз не бях си дала сметка за разминаванията в тези дати, защото сега получих отговор от г-н Гешев, г-н Гешев всъщност отговори: *„Получих информация от служители на МВР.“*. Ами, каква е истината – едното или другото?

И освен това обръщам внимание на обстоятелството, че самият г-н Гешев нееднократно повтори, че той няма възможност да влияе по определени дела, да получава информация и т.н., т.е. тези твърдения са релевантни за определени случаи, но за случай като този или други подобни правилата са различни. Главният прокурор получава информация по висящи дела, включително от данни, получени чрез използване на СРС, преди да е издадено разрешение за тяхното оповестяване и т.н. Как се казва? Точно така, оповестяване, по чл. 198, ал. 1. Каква е истината и къде е балансът между двете? Така че и аз призовавам – хайде да не изопачаваме, само че друг започна тази тема.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Господин Стоев, Вие ли давате знак?

Заповядайте! И после г-жа Керелска.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, искам да кажа, че ние се отдалечихме много от темата на точката.

ИВАН ГЕШЕВ (без микрофон): Процедурно предложение има, колега Стоев, да гласуваме. Ние се занимаваме, ще изясним цялата политическа обстановка в страната в последните две години. Политолог станах.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Господин Гешев, на микрофон, моля!

ЙОРДАН СТОЕВ: Изместихме темата, изобщо тези всичките дебати не бяха по темата по точка първа. За мен това, което трябваше да се дебатира, е така наречената „причинно-следствена връзка“ между това, което се е случило, както всички ние знаем, зад колоните, това в Туитъра на г-н Гешев и след това евентуални преписки, които ще бъдат решавани от прокуратурата. Между тези три факта ние трябваше да посочим причинно-

следствената връзка. И затова ние трябваше да отговорим на въпроси, и по-скоро министърът на отговори на тези въпроси: Кога е сезирана прокуратурата и кога е научила? Кога е уведомен главният прокурор и бил ли е уведомен? Как всъщност се установява от твърдението на министъра, че това, което се е случило зад колоните, е свързано с Туитъра на г-н Гешев, а не това, което се е случило на стълбите на Народното събрание? Това беше основният въпрос (а всички други въпроси явно така ги изговорихме, за да може да заобиколим отговора), именно да посочим причинно-следствената връзка, и то като посочим съответно и времевите диапазони между тези три събития.

Благодаря!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Стоев!

Аз бях лично на стълбите пред БНБ и имам лични възприятия от тези факти и обстоятелства. (Реплика на Ив.Гешев: Браво!)

Госпожо Керелска, давам Ви думата. И след това – наистина господин Петров направи процедурно предложение и ние се отклонихме от това, ще се върнем към него.

Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз само исках да отбележа, че навлязохме в някакви не толкова важни детайли – от коя дата е СРС-то, на коя дата е написан туйтът, дали е имал информация главният прокурор и откъде е имал. Може би това СРС, което той се опита да прочете, не беше много добра идея. Не знам гражданите, които ни слушат, какво разбраха, но както и да е. Може и от това СРС да е получил тази информация, и по други пътища да е получил. По-същественият въпрос е това какво той е казал в този туйт и защо това изказване е абсолютно едностранно, поради което

според мен той, освен че изразява една позиция на главния прокурор, която по някакъв начин се отразява на всички в системата надолу, е необективна и обидна, бих казала. Това е по-важното.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Господин Новански и г-н Магдалинчев.

Аз все пак да припомня, че имаме и процедурно предложение. (Реплика без микрофон: Да гласуваме.) Вие по процедурата ли сте? (Б.Новански: По процедурата.)

Заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря!

Аз поддържам процедурно предложение, но ще кажа нещо друго. Хайде да не сме морални стожери и да не говорим от името на обществото, защото май вярно ще излезе, че моралният интегритет на членовете на Висшия съдебен съвет, приказките, май че има нещо такова в характера и вида на моралния интегритет. Пак ще попитам: Кога ще сме доволни – когато полицаите бият и задържат младежи по време на демонстрация, или когато им хвърлят слама в краката и се опитват да ги горят живи? Сега може би има значение кой е министър на вътрешните работи, защото се сетих за едни случаи отскоро с едно 16-годишно момче пред паметника на Съветската армия. Сетих се и за едни бити шофьори – чужденци, от пътни полицаи заради „кафенце и супичка“. Стар е вицът, че „днешната полиция не бие, но снощната много би“ – вицът е от „соца“, от едно време, предполагам, че всички го знаят. Аз се надявам и на двата въпроса да се отговори отрицателно, защото все си мисля, че всички единодушно тук ще се съгласим, че общественият ред трябва да се охранява и да се спазва и няма нищо страшно и укорително, омерзително в това да се прокламира този принцип, и то колкото се може по-високо, по-ясно – толкова по-

добре. Защото другото е анархия. Хубаво е добре да го чуят тези, дето искаха да горят полицаите живи, и е хубаво да го чуят и полицаите, когато бият децата по митингите.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Господин Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз ще бъда още по-кратък. Споделям приказката на г-жа Керелска, че твърде много елементаризирахме нещата. Изпаднахме в детайли, които просто нямат място и нямат смисъл. Тези, които не знаят, все пак би следвало от обща, как да го кажа(?), култура да предполагат, че главният прокурор има доста канали за получаване на информация, че има задължение на службите в определени срокове да докладват за определени събития, за определени обстоятелства при нарушаване на обществения ред или при извършването на такива деяния. Спомнете си случая, който беше с убитата жена в Русе преди две-три години. Ами още вечерта беше докладвано тогава на главния прокурор. Знам го, защото бяхме в чужбина с една немалка част тогава от членовете на Висшия съдебен съвет. Така че главният прокурор не е елементарна фигура в живота – да гледа само там какво нещо ще се случи, кога и как ще получи информацията. Има си канали и те са канали, които са установени много, много отдавна, и са в интерес на законността и на обществото да получава информация. Така че нека да не задаваме въпроси за елементарни неща – кога, в колко часа е получил информацията и т.н. Правим елементарно разследване. Така че да вървим по-нататък, колеги.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря!

Колеги, дотолкова, доколкото имаше процедурно предложение, ние се отклонихме, обратно процедурно предложение

има ли? Няма. Подлагам тогава на гласуване преустановяване на дебата по тази точка, за да продължим напред.

Който е „за“, моля да гласува! (Брои гласовете.)

13 гласа „за“.

„Против“? Не виждам. Приема се. Имаше настояване за гласуване, по тази причина го подложих на гласуване.

Колеги, с това приключихме дебата по точка 1 от предложението. Преминаваме към точка 2.

Точка 2 е частично приета за допустима от Пленума на Висшия съдебен съвет. Това е решение, потвърдено с влязъл в сила съдебен акт.

Случаят, който е поставен на Вашето внимание касае обстоятелства, които са изложени в Решение на Европейския парламент от 15 февруари 2022 г. относно искане за снемане на имунитета на Елена Йончева и в това решение е прието за достоверно твърдението, че е била жертва на политическо преследване, че са налице конкретни елементи, които указват намерение чрез наказателно производство да се навреди на политическата ѝ дейност, включително на дейността ѝ като член на Европейския парламент.

Повод за тези твърдения и за възприемане на този извод е, че спрямо Елена Йончева е образувано досъдебно производство едва на 30 август 2018 г., когато тя има активно политическо поведение за деяния, които са извършени през юни 2012 г. Действително искането за снемането на имунитета ѝ е направено от господин Сотир Цацаров и това в момента не е обект на обсъждане.

Това, което аз твърдя, е бездействието на главния прокурор, вече действащ, Иван Гешев в този период след встъпването му до разглеждането на тези твърдения, както в



Комисията ЛИБЕ, след това и от Европейския парламент, че е налице едно политическо мотивирано наказателно преследване и съответно не са извършени действия по обективно разследване на обстоятелствата. Съответно това искане не е било оттеглено.

Всички много подробни съображения са развити в предложението. Благодаря Ви.

Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще съм максимално кратък и ще се постарая да не отговарям на въпроси, защото случаят е пределно ясен.

Първо, ще кажа, че не съм наблюдаващ прокурор на това досъдебно производство. Твърдя съвсем отговорно. Доколкото ми е известно и госпожа Йорданова не е наблюдаващ прокурор. Не знам откъде знае какви доказателства има по делото. Аз не знам какви доказателства има по делото, както и дали е политически мотивирано или не е политически мотивирано, но вероятно тя разполага с информация, с каквато главния прокурор, тоест аз, не разполагам!

Казва: частта, която касае господин Цацаров няма да коментирам, въпреки че не виждам проблем да я коментираме и не виждам проблем в тази част, но с цел бързина няма да я коментирам.

Ще обясня просто технологията, на Вас е ясна, за българските граждани - главният прокурор получава искане от съответния наблюдаващ прокурор и изготвя предложения, касаещи имунитета, независимо дали е на евродепутат или български народен представител. И изпраща съответните документи.

Вероятно със същия успех на базата на поведението, което вижда Министерство на правосъдието и неговата

принципност, ако не бях примерно изготвил някакво искане за сваляне на депутатския имунитет на някой депутат в Народното събрание, щях да бъда обвинен в бездействие и възпрепятстване на наказателния процес, а сега в момента, понеже мен са ме изготвили, защото не съм изготвил господин Цацаров, а щото не съм оттеглил внесено от друг главен прокурор, това ми се вменява в някаква вина, която не мога да осъзная обективно предвид, че моите интелектуални способности не са с такъв обем, като на някои други представители на Министерство на правосъдието и затова не мога да осмисля, честно си казвам, своята отговорност.

И тук това е така, поради простата причина, че като главен прокурор не ми е известна нормативната база, която ме задължава в какъв срок и при какви обстоятелства да оттегля това искане и на базата на какво. Много ще ми е интересно госпожа Йорданова да ми посочи конкретните правни разпоредби, които ме задължават, за да ми е ясно какво съм нарушил. Защото аз съм в обективна невъзможност да се защита от формулираното неясно обвинение от госпожа Йорданова и некачествено формулирано обвинение или по-скоро поради липсата на такова. Просто няма такова и затова мога само да маркирам в конкретния случай, че смятаме, че Прокуратурата на Република България не може да коментира упражнени правомощия на друга независима институция, каквато е Европейският парламент, така че мога да кажа, че и госпожа Йорданова, доколкото ми е известно, не е коментирала официално това решение на Европейския парламент. Няма коментар и на президента. Няма и коментар на правителството. Не помня някой от Висшия съдебен съвет да го е коментирал. Не виждам и основания това да е някакъв проблем за тези, които не са коментирали по какъвто и да е начин. Може би все пак в някакъв

случай мога да обвиня, че те не са предприели коригиращи мерки. Много интересен термин. Впечатлих се. Ще го използвам за в бъдеще.

Това е общо-взето, което мога да кажа на базата на некачествено формулираното обвинение, ако мога да използвам този термин, от наказателното право и процес. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, моля, който е в заседанието, да включи камера, защото нещо намаляхме.

Колеги, имате възможност за становища, въпроси.

Госпожо Имова, предполагам, че... (Вероника Имова отговаря на изключени микрофони.)

Да, добре. Колеги?

Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Аз искам да задам към Вас, госпожо Министър, следния въпрос.

Във Вашето предложение писано, мисля, 17 дни след решението на Европейския парламент, е казано точно така: главният прокурор не е изразил публично позиция по решението на Европейския парламент от 15 февруари 2022 г., и особено по отношение на изключително смущаващите констатации за започване на наказателно преследване срещу Елена Йончева по политически мотивирани съображения, които несъмнено рушат доверието не само в разследващите органи, но и в независимостта на съдебната власт.

Очевидно, според Вас става дума за бездействие и аз задавам въпрос: коя правна норма задължава главния прокурор да вземе отношение по решение на Европейския парламент? Точно да ми я цитирате, не норми от Конституцията, които всеки може да тълкува, и в кой нормативен акт. За да носиш отговорност за

бездействие законът трябва императивно да те задължава да предприемеш такова действие. Императивно, задължително! Та искам да знам коя е тази правна норма!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, други въпроси?

Заповядайте, господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря, аз ще доразвия, така да се каже, въпроса на господин Дамянов, макар че не сме се наговаряли. Интересно такова мислене имаме.

Първият въпрос е: къде има вменено задължение в българското и европейското законодателство да се взима или невзема отношение по повод решение на Европейския парламент? Аз такова не знам, но ако някой ми обясни и ми каже, ще бъда благодарен.

Вторият въпрос е: къде има такова вменено задължение в българското или европейското законодателство да се предприемат активни действия на български граждани, включително и главния прокурор, по повод решение на Европейския парламент?

Трети въпрос, ако вървим по тази логика: защо български гражданин, в това число министър на правосъдието и главния прокурор не коментираха и не предприеха никакви активни действия по повод неприемането на Истанбулската конвенция, щото Европейският парламент я прие?

И последното може да звучи като закачка: защо не са отзовани депутатите от Европейския парламент, не само българските, които гласуваха „против“ Истанбулската конвенция?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам въпроси, свързани с първата част от фактическите основания, касаещи, както се уточни, периода след встъпване на господин Гешев като главен прокурор и

освен частта, която тук от други членове беше коментирана, а именно невзимането на становище по решението на Европейския съд за правата на човека е посочено и още едно фактическо, действително бездействие и то се изразява в неоттегляне на искането за снемане на имунитета на европейския депутат Елена Йончева.

Въпросът ми е следният: дали е известно на господин Гешев колко искания са направени за снемане на имунитет на европейски депутат, тоест на депутат в Европейския парламент, и дали в рамките на конституционно установения надзор за законност върху дейността на прокурорите той счита, че в тази хипотеза, когато е направено искане преди началото на неговия мандат за снемане на имунитет на депутат той да направи проверка и преценка дали действително са налице основанията за снемане на имунитета?

А пък кой казал, тук чух въпрос от господин Гешев, кой казал, че искането за свалянето на имунитета е политически мотивирано - Европейският съд го каза, Европейският съд по правата на човека го каза, Европейският парламент, извинявайте. Доста мотивирано. Благодаря Ви. (Реплики.)

Защото искането беше до него адресирано. Съвсем правилна е забележката Ви, господин Гешев. Благодаря.

Та, така - няколко малки въпроса, но те са ясни. Дали Ви е известно колко други искания има и дали не считате за редно да направите проверка и собствена преценка, след като вече сте встъпил като главен прокурор, дали това искане за сваляне на имунитета следва да се поддържа, защото с въпросния отказ по мое виждане беше nekърнен авторитета дори и на цялата страна. Няма

конкретни органи да визирам. Да, да. На държавата България, точно така. (Говорят на изключени микрофони.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Моля Ви, думата - след като председателстващият заседанието Ви я даде. (Продължават да говорят на изключени микрофони.)

Госпожо Дишева, господин Гешев, мисля да преустановите тази практика! Заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: И аз мисля да преустановя тази практика. Обещавам, че ще я преустановя, за което отново се извинявам, но просто, как да кажа, не издържам на забавлението, което се очертава тук. Тъжно е от гледна точка на юридическите доводи и юридическата аргументация, иначе... Как да кажа? Спирам да коментирам!

Мисля, че бях категорично ясен, че съм казал всичко, което трябва да кажа. Дали госпожа Дишева и госпожа Керелска са ме възприели, дали не са ме възприели, по какви причини са ме възприели, дали са осъзнали това, което казвам, дали са го обмислили, дали са доволни от това, не мога да гарантирам. Честно казано, това е тяхна вътрешна, как да кажа, представа, която аз не мога да осмисля и да възпроизведа, така че повече от това, което съм казал, няма какво да кажа, с изключение на: че аз като главен прокурор не желая по никакъв начин да преценявам дали на един прокурор е правилно вътрешното му убеждение, когато е изготвял определено искане до главния прокурор.

Надявам се, че и Вие, госпожо Дишева, не бихте желали, ако сте административен ръководител на някой съд да преценявате вътрешното убеждение на някой съдия, който е изготвил определен процесуален акт. Това би означавало връщане към времената на

другаря Сталин и едва ли е пример за демокрация, правова държава и върховенство на закона. Така че мисля, че по този начин отговарям изцяло на нещата, които Вие поставихте като въпрос, като пак казвам: не желая и няма да отговарям на въпроси.

Съзнавам, че целта е да бъда провокиран да кажа нещо, което утре да стане новина в сайтовете и да бъде развито. Няма да се получи. Продължавам да спазвам добрия тон и изпитвам уважение към член на Пленума на Висшия съдебен съвет, включително и към госпожа Йорданова, въпреки негодно повдигнатото обвинение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Госпожо Чапкънова, заповядайте.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, госпожо Министър.

Всъщност никой от нас не чу отговор на въпроса на господин Дамянов коя е конкретната норма, която е била нарушена от господин Гешев чрез бездействие.

Аз ще си позволя да кажа, че такава норма не може да съществува изобщо в нашето законодателство, защото ако такава норма съществува, това означава да се даде възможност на главния прокурор пряко да се намеси във вътрешното убеждение на прокурор, който работи по даденото досъдебно производство и тогава последствията щяха да бъдат съвсем различни.

Няма да ангажирам много вниманието на аудиторията, но все пак господин Гешев започна частично да обяснява, но въпреки това аз ще си позволя - Вие знаете какъв е смисълът да бъде снет имунитетът на определено лице, тоест снемането на имунитета осигурява провеждането на обективно, безпристрастно разследване, изобщо провеждането на разследването спрямо това

лице и предприемането на определени процесуални действия, тоест това не е самоцел.

Как се осъществява тази дейност? Тази дейност, това предложение се прави от наблюдаващия прокурор, който преценява всички доказателства по делото и той прави основната, законосъобразна, обективна преценка дали се налага да стори това и съответно изготвя своето искане до главния прокурор. Главният прокурор прави преценка относно формалните изисквания, на които трябва да отговаря това предложение и съответно внася това искане.

Няма значение дали става въпрос за член на Европейския парламент или става въпрос за член на нашето Народно събрание, като съответно главният прокурор не може да има такова правомощие, защото това е пряко свързано с упражняване на определено вмешателство в досъдебното производство, тъй като той няма качеството на наблюдаващ прокурор по едно такова досъдебно производство и не би могъл той самият по някакъв начин да се намеси като съответно индиректно преценява доколко снемането на този имунитет е пряко свързано с развоя на досъдебното производство. Така че, това исках да уточня, че такава правна норма просто не може да съществува, защото тя противоречи на основните принципи, които са залегнали в Конституцията и в Закона за съдебната власт.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: ... Заповядайте.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, госпожо Министър.

Аз съм сащисан от логиката и на направеното предложение, и от логиката тук на някои наши колеги. Ама, Вие искате главният прокурор да извърши престъпление против правосъдието, ако изтегли това искане за имунитет.



Ама, Вие спомняте ли си 2007 г., когато имаше такова искане спрямо депутата Тома Томов, не си спомням от коя политическа партия беше тогава. И тогава Народното събрание, госпожо Министър, не му снем имунитета, така както на госпожа Йончева. И какво стана след това? След като не беше вече депутат господин Томов, тогава делото се възобнови и доколкото имам информация, той беше осъден.

Ама, Вие представяте ли си, ако изтече давностният срок, докато главният прокурор си изтегли искането за снемането на имунитет? Така че, дайте малко по-сериозно да гледаме на нещата!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, госпожо Министър.

Аз само искам да допълня това, което каза колегата Петров.

Всъщност какво е действието на искането за снемане на имунитет на национален народен представител или пък такъв представител на съответната нация в Европейския парламент? Ами, то има еднократно действие след като съответният орган - Европейският парламент, е отказал снемане на имунитет.

Оттук насетне националната държава прилага естествено националното процесуално право, а то е следното: прилага се чл. 25, ал. 1, т. 3 от Наказателно-процесуалния закон. Спира се наказателното производство до отпадане пречката в рамките на давностния срок за преследване на деянието, по което е образувано наказателното производство. Това е, което процесуално следва като последица от отказа на Европейския парламент да снесе имунитета на госпожа Йончева.

Какво правомощие се иска от главният прокурор да упражни и какво коригиращо действие? Много модерно стана и аз

бих употребявала този термин на място и без място... (Весело оживление.)

Това е моето мнение. Няма норма, която да задължава главния прокурор и който и да било прокурор. Дори наблюдаващият прокурор какво може да направи? Да спре производство по делото.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Имова.

Господин Стоев, заповядайте, след това госпожа Дишева.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, аз съм съвсем кратък.

Чух Вашите становища, споделям ги, но все пак въпросът беше зададен и то въпрос както от господин Дамянов, така и от господин Новански към вносителя. Нека да оставим вносителят да отговори на така поставените въпроси, а ние след това можем да дебатираме на по-късен етап с какво сме съгласни и с какво не сме съгласни.

Моля, госпожо Министър, отговорете на конкретно поставените Ви въпроси от господин Дамянов и господин Новански. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, господин Стоев.

Към този етап съм изяснила това, което съм имала да кажа в изявлението си и в писмения документ. (Реплики на изключени микрофони.)

Заповядайте, госпожо Дишева.

Моля Ви, на микрофон. Моля, на микрофон!

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Исках да взема думата, за да изясня каква е разликата между произнасянето на съда и възможността административният

ръководител да се произнася по някакво произнасяне на съда и разликата с конкретния случай.

Не ми е известно да има хипотеза, в която административният ръководител да може да се произнася без да е в състав, сезиран по надлежния ред за институционален контрол по произнасяне на съд или съдебен състав, затова аналогията е най-малкото неподходяща. Тя е просто неправилна, защото не съществува идентичност на случаите.

В конкретния случай искането се прави от главния прокурор. Вярно, по предложение или искане на наблюдаващия прокурор, но искането се прави от главния прокурор. И не виждам правна регламентация на това, което беше казано тук, не помня от кой колега, че правел само формална преценка на това искане.

Не мога да се съглася с тезата, че главният прокурор в тази хипотеза, а именно при формулиране или при предявяване на искане за снемане на имунитет на депутат действа, образно ще се изразя, само като пощенска кутия. Това просто не е вярно. И в този смисъл главният прокурор след встъпването си в длъжност, като се има предвид, че надали има друго искане, може и да има, но не са повече от едно или две, за снемане на имунитета на депутат в Европейския парламент, по мое виждане, в съответствие с правомощието си по чл. 126, ал. 2 от Конституцията, а именно да осъществява (знам, че го повтарям, но очевидно не се е чуло), да осъществява надзор за законност върху дейността на прокурорите е имал възможността и според мен е трябвало да го направи, да прецени дали искането за снемане на имунитета отговаря на всички изисквания не само формални, и това, което за конкретния случай е важно - да прецени дали чрез наказателното производство не се цели навреждане на политическата дейност на госпожа Елена

Йончева, включително на дейността ѝ като член на Европейския парламент. В това е смисълът на мотивите на отказа, който е постановен от Европейския парламент.

Освен това ми се струва, че спиране на производството би могло и без въпросното искане да бъде направено, но това няма значение за конкретния случай.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища?

Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги аз се връщам - кога бездействието трябва да носи санкционен характер. То трябва да има императивно, конкретно правно задължение. Самата госпожа Дишева каза „можел е да“, което означава, че няма задължение да го направи и е по преценка, по целесъобразност.

В този случай се замислих за следното - надзорът за законност е на главния прокурор върху прокурори, които са надолу в йерархията. Може ли главният прокурор да има надзор за законност на актовете на предния главен прокурор, според Вас? Възможно ли е? На какво основание?

Това е все едно главният прокурор да отмени едно постановление на Сотир Цацаров, написано преди пет години. Ами, няма правно основание да го направи. Да, той по същата преписка, ако тя стигне до него, може да се произнесе различно, но той няма надзор за законност върху актовете на предишен главен прокурор. Това е някакъв нонсенс, извинявайте.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да отговоря. Към момента, в който господин Гешев е встъпил в длъжността „Главен прокурор“,

господин Сотир Цацаров вече не е бил главен прокурор, така че и какъвто и контрол или надзор да е осъществил върху акта, с който се иска имунитета на депутата в Европейския парламент, то не би бил контрол или надзор някакъв върху акт на главния прокурор. И в случая изобщо не става въпрос за някакъв контрол в прекия смисъл, а за това да бъде упражнено едно правомощие, което според мен съществува за главния прокурор, а именно да оттегли въпросното искане, ако той е направил преценка и ако счита, че не са били налице предпоставките то да бъде направено.

В случая нито става въпрос за влязъл в сила акт, нито за някакво преклодирано действие, доколкото искането е продължавало да бъде висящо, тоест налично, депозирано в Европейския парламент и не е имало произнасяне към него до този момент.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Да Ви кажа личното си становище, което не кореспондира със законодателството, но защо го казвам? Вие водите това заседание, Вие сте страна в това производство. За мен беше неморално това да се случи, но в случая няма пречки Вие да го правите. Вие сте преценили, че няма тема с това нещо, но след като се е случило, моля Ви се да се придържаме в процедурата.

В момента става въпрос и се развива дискусия между членове на Пленума на Висшия съдебен съвет. Доколкото ми е известно, едната страна сте Вие, другата съм аз, съответно могат да се изкажат мнения, становища, въпроси. Това е формата. Нали не греша, госпожо Йорданова?

И Ви моля да влезете в ролята си на човек, който води това заседание с риск иначе да продължим до 3 часа и да направим

някакъв формат, който ще остане в историята на българското правосъдие. Той при всички положения ще остане в историята на българското правосъдие, но като срамна страница. И то не благодарение на Висшия съдебен съвет, но поне да не е още по-срамна страница!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, моля, придържайте се стриктно към предмета на дискусиата, като същевременно нека да не изпадаме в ситуация, при която е повдиган спор дали, до колко и как министърът на правосъдието отнема думата на членове на Висшия съдебен съвет.

Колеги, други становища и коментари? Не виждам, поради това дебатът по тази точка се прекратява.

Преминаваме към следващото основание. То е също допуснато частично от Пленума на Висшия съдебен съвет и касае в случая решение на Европейския съд за правата на човека по делото „Банев срещу България“. Решението е от 12 октомври 2021 г., влезе в сила на 12 януари 2022 г., с което България е осъдена за нарушение на правото на справедлив процес и на нарушение на принципа на невиновност в резултат на изявление на прокурор Иван Гешев, към онзи момент заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура.

Решението на Пленума на Висшия съдебен съвет изключи като недопустим факта на самото изявление, което ЕСПЧ прие, че нарушава Европейската конвенция по правата на човека, предвид периода на неговото извършване, а именно преди встъпването на главния прокурор като длъжност.

В разглеждане е периодът след неговото встъпване. Именно в този период влиза в сила решението на Европейския съд

за правата на човека, с което се констатира съответните нарушения на Конвенцията. След излизане на това решение, след влизането му в сила, господин Гешев в качеството си на главен прокурор не е взел нито отношение, нито съответни мерки, които да покажат, че прокуратурата се придържа към високи стандарти, които не допускат нарушение на презумпцията на невиновност.

Спазването на тази презумпция е въпрос на хуманистична, цивилизационна ценност, поради което изключително строго се следи за нейното спазване и това е един от водещите принципи на правовата държава.

Решението го имате. Фактите и обстоятелствата са изяснени, както и последващите бездействия на практика, така че имахте възможност да се запознаете.

Господин Гешев, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: За мен е удоволствие!

Благодаря Ви, госпожо Министър на правосъдието.

Отново ще започна, като просто ще припомня, че по Конституцията за бездействия поне не виждам основания за отстраняване на главен прокурор, към сега действащата Конституцията. Иновативният принос на Министерство на правосъдието, което разширява конституционната разпоредба, разбира се, заслужава обсъждане, прочит, дискусия в професионалните среди. Има логика в това нещо, но към момента просто регламентацията е друга. Поне така си мисля.

Но, като изключим това нещо, което все пак изчерпва частта, която следва да обсъждаме, а това са небезизвестните вече коригиращи мерки, тази, както се каза, този вече постулат, който би трябвало да започнем да употребяваме масово и, за да не коментирам тези коригиращи мерки, за които говорихме вече много

за тях, ще кажа, че препращам към всичко, което се говореше до момента и не Пленумът изключва тези основания, докато съм бил зам.-главен прокурор, а да - Пленумът, което е потвърдено от два състава на Върховния административен съд.

За да не навеждаме пък, че Пленумът е изключил някакви основания нарочно и скрито, тайно и враждебно, и агресивно и какви бяха там другите термини... (Реплики.) А, задкулисно, да. И затова ще кажа, че не се притеснявам да коментираме тези действия като зам.-главен прокурор, но все пак има решение на Върховния административен съд. Аз го уважавам и няма да го коментирам. Още повече в дискусиата по допустимост коригирах много от тях. Тогава казах, че може би трябва да закриете и Народното събрание, защото има много случаи, когато Европейският съд за правата на човека е осъдил Народното събрание, вероятно и някои министерства, десетки прокурори, следователи и съдии и че да не се спирам за отговорността, съгласно Конституцията, на българските магистрати в такива случаи каква е, че липсва такава и не би следвало да е така.

Но това са едни подробности, с които пак влизаме в обучителен режим. Мисля, че това не е необходимо. Изчерпвам темата с тази част, която Върховният административен съд е потвърдил, че е недопустима и не следва да бъде обсъждана в настоящото производство.

Ще кажа, че в изложението си на 13-а и 14-а страница съм дал подробни обяснения, становища по-скоро около тези негодни обвинения, неспособни да произведат какъвто и да е правен резултат изначално. Посочил съм какви действия е предприела и какви работни групи е сформирала прокуратурата за осигуряване на такива разследвания в съответствие със



стандартите на ЕСПЧ, структурно-организационните решения, методическата и квалификационната обезпеченост, анализите на доклад, въз основа изведени върху докладите за резултати за проучване на член на Европейския съюз... (поправя се) съд за правата на човека от 2017 г. и 2019 г. за провеждане на ефективно разследване и така, и така, и продължавам.

Няма да се спирам, че структурно и организационно не сме централизирани и не сме строго йерархична структура. Този лапсус или може би техническа грешка, която се повтаря като червена линия из цялото становище на Министерство на правосъдието, но просто не е така! Но все пак да го отбележа.

Няма да коментирам, мога да цитирам и Мнението № 8 от 2013 г. на Консултативния съвет на европейските прокурори, което частично коментира госпожа Йорданова, избирателно. Мога да кажа, че там се препоръчва изявленията да се правят от повисшестоящ прокурор, ръководителя на прокуратурата, по важни дела - от главния прокурор, за да се избяга от конфликтни ситуации и, да кажем, особено при случаи, когато се разпространява невярна информация за лица и събития. Преразказвам това мнение на Консултативния съвет на европейските прокурори.

Какво разбираме под „коригиращи мерки“? Нищо! Просто са си харесали един термин, употребяват си го и имат право да си го употребяват. Аз досега вече четвърта, пета точка не разбрах какви са тези „коригиращи мерки“.

Също не разбрах въз основа на какви нормативни основания съм длъжен да ги предприема, какви са точно, в каква последователност и така нататък.

Това, което съм предприел го описах. Иначе, какво да Ви кажа? Ще кажа по същество това, което е изключено все пак от

обсъждане. В това решение, защото се спекулира, след като минахме от господин Божков, минахме през Бобокови, сега опираме до Баневи. Виждаме интереса на Министерство на правосъдието, а може би и на някои други хора към този кръг.

Аз разбирам, че те са невинни до доказване на противното. Разбирам грижата, която проявява Министерство на правосъдието за защита на техните права и интереси. Сигурен съм, че влагате същата енергия в защита на законните права и интереси на всеки един български гражданин, а не само на тези хора, които според мен, разполагат с огромни финансови средства. Сигурен съм, че подходът Ви е еднакъв. Гордея се, че имаме такова Министерство на правосъдието, което има еднакъв подход и непредубеден. Това искане в този негоден вариант се дължи просто на, може би на персонала в Министерство на правосъдието, който няма достатъчно експертен потенциал, въпреки че се съмнявам.

Нямам обяснение защо е в това състояние, което ще кажа, че е странно за този формат. Ще го кажа това, но за лична оценка, не се притеснявам да го кажа, така че приключвам с тази тема и колкото и въпроси да ми задавате, госпожо Дишева, госпожо Керелска, ще се възползвам от правото си да не давам обяснения с цел да не продължаваме дебата, който е, как да кажа, обиден за нивото, за мястото, за съдебната власт и за колегите магистрати, които ни гледат, а съм сигурен, че е обиден и за българските граждани.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не разбрах какво е обидно, господин Гешев. (Реплика на Ив. Гешев на изключен микрофон.)

Нямаше нищо за слушане, което да заслужава вниманието ни.

Бих искала да задам на господин Гешев въпроса: дали му е известно по колко дела България е получила осъждания от Европейския съд по правата на човека, заради негови лични действия, бездействия, изявления и други подобни? Дали му е известно?

И аз тук като един друг колега, който преди мен говори ще кажа: въпросът е риторичен. Аз съм сигурна, че и той, и останалите участници тук, в това обсъждане, имат информация и са наясно.

Между другото, нямах намерение да вземам думата по тази точка, но господин Гешев ме провокира и ми стана доста странно това, че господин Гешев по презумпция ли приема, че само аз и госпожа Керелска бихме могли да имаме въпроси към него в рамките на това производство. Въпросът също е риторичен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища, въпроси.

Заповядайте, господин Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Като сме на фаза риторични въпроси, аз да попитам вносителя на предложението: знаем ли колко пъти България е осъждана за това, че законите в страната не са актуализирани, в резултат на което много български граждани са претърпели вреди и България е осъдена за милиони?

Между другото, Вие не бяхте на едно заседание, където Районен съд-Сливница беше осъден да плати няколко милиона лева от бюджета на съдебната власт, щото Народното събрание не беше променило закон. И каква санкция носят народните представители за бездействието си? Пак въпросът е риторичен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Исках думата само да отбележа, че и по предишния въпрос, и по този въпрос не съм задавала и няма да задавам въпроси, нито ще изразявам становище. Това е във връзка с въпроса на госпожа Дишева по презумпция ли господин Гешев споменава нашите две имена във връзка с членове на Висшия съдебен съвет, които задават въпроси и изразяват становище.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища? Не виждам.

Колеги, след това... (Не довършва.)

Тогава преминаваме към следващата точка от предложението, а именно т. 4. (Реплики.)

Извинявайте, има някакви предложения или?

Заповядайте, господин Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Колеги, чисто процедурно предложение.

Напредна времето. Нека да направим така - да изгледаме тази точка и ако я свършим до 17,00 ч., да се даде половин час почивка. Ако, не - след приключването да се даде половин час почивка.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, възражения има ли? Не виждам.

Кажете, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, действително времето много напредна. Мисля, че всички много се уморихме.

Аз бих искала да направя едно алтернативно предложение - да изчерпим дебата, и да отложим изразяване на становище във връзка с основателността на направените предложения за друг ден, защото все пак това е много сериозната част на нашето занимание и мисля, че трябва да се даде

възможност и на членовете на Висшия съдебен съвет да се запознаят с дебата, предполагам, че стенографският протокол ще бъде подготвен, да подготвят своите становища и да го направим в една по-спокойна обстановка. (Разговарят на изключени микрофони.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви, колеги! Госпожо Дишева! Господин Гешев! (Реплики.)

Да, но този разговор над микрофон пречи на тишината и дисциплината и не се чуваме!

Господин Стоев, заповядайте.

ЙОРДАН СТОЕВ:

Предполагам че, първо, ще гласуваме това предложение, което направих за половин час почивка, а във връзка с направеното предложение от госпожа Керелска, аз се противопоставям на него и правя обратно предложение - да удължим работното си време до приключване изцяло на точка първа.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, други становища и съображения по процедурните предложения? Не виждам.

Подлагам, първо, на гласуване процедурното предложение на господин Стоев за половин час почивка, след като приключим обсъждането на точката... (Реплики на изключени микрофони.)

Половин час след - това е предложението, няма корекция, след приключване на т. 4 от предложението. Който е „за“, моля да гласува - 17 гласа „за“, „против“ - 1 глас „против“. Предложението се приема.

Господин Гешев не участва в гласуването, отбелязвам за протокола.

Подлагам на гласуване по реда на постъпване процедурните предложения - първо, предложението на госпожа Керелска настоящето заседание да приключи след изчерпване на дебата по направените предложения, а обсъждането по същество и гласуването да бъде отложено за следващо заседание на Висшия съдебен съвет.

Който е „за“, моля да гласува - 1 глас „за“, „против“...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявам се, аз мисля, че два гласа бяха в подкрепа на това предложение, което направих.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре, отстранявам грешката - 2 гласа „за“. Извинявайте, колеги, още веднъж „против“ - 14 гласа „против“. Не се приема.

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само да обясня защо не гласувах.

Струва ми се прекалено преждевременно гласуването по този въпрос. Ние имаме още шест точки от второто предложение, за да преценяваме сега дали имаме възможност днес да дебатирате. Просто ми се стори прекалено преждевременно това гласуване.

Нито знаем колко време ще заседаваме още и ще обсъждаме, нито кога то ще приключи и колко работоспособни ще се чувстваме. Аз лично заради това не гласувах. И считам, че изобщо не беше времето сега да се гласува по този въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Дишева.

Подлагам на гласуване процедурното предложение на господин Стоев да продължи заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет до изчерпване на т. 1 от настоящия дневен ред. Който е „за“, моля да гласува - 16 гласа „за“. „Против“? (Шум и реплики.)

Моля, тишина! (Всички говорят на изключени микрофони.)

Колеги, тишина!

Гласуваме „против“ в момента, моля Ви! „Против“ - 1 глас. Господин Гешев не участва в гласуването, така че предложението се приема.

Продължаваме по реда - т. 4 от предложението за предсрочно освобождаване на главния прокурор.

Колеги, т. 4 от предложението ми, внесено през март месец тази година, на практика е свързано със случая, придобил известност „Осемте джуджета“.

В този случай се проследява как има твърдение за мрежа за влияние в множество институции, които, включително и прокуратурата, се намесват в правния спор между съсобствениците на група дружества за производство на асансьори Илия и Явор Златанови.

Има изнесени твърдения, че след уговорка с прокурори Илия Златанов е представил неистински фактури за придобиването му от чужбина и златото е предадено на специализираните съд и прокуратура в извънработно време.

На 8 юли 2020 г. Специализираната прокуратура публикува съобщение, с което информира, че предходния ден е проведено претърсване и изземване от имот, собственост на Илия Златанов, като са иззети веществени доказателства, за които монети от жълт метал, се казва, че съвпадат с върнатите на същото лице с постановления на прокурори при Специализираната прокуратура по-рано през годината по същото време, тоест оборват се твърденията на господин Златанов.

Главният прокурор използва тази новина, за да публикува твит от официалния си профил от същата дата - на 8 юли 2020 г., със следния текст: „Истината няма нюанси и бързо се установява. Очаквам така наречения „Антикорупционен фонд“ да се извини на институцията Прокуратура на Република България, но това изисква достойнство. Знаем откъде идват хибридните атаки, те няма да спрат нашата работа в името на българските граждани!“.

С изказването си... (Не довършва.) Това изказване на господин Гешев към момента, в който... (Шум и реплики.)

Господин Гешев!

Това изказване на господин Гешев е направено в момент, в който публично известните данни по случая са противоречиви. Нито от твита на главния прокурор, нито една от другите публични позиции на представител на прокуратурата става ясно данните, опровергаващи прессъобщението на Специализираната прокуратура, които фактически уличават и нейни представители, да са били обект на обективно или безпристрастно разследване.

В крайна сметка при оповестени твърдения за съпричастност на прокурори към изнудване и злоупотреба с власт, за които не може изначално да се предприеме, че не са несъстоятелни, главният прокурор не показва капацитет да бъде гарант за способността на прокуратурата убедително да ги разследва, нито показва способност прозрачно, безпристрастно и убедително да информира в уместна форма останалите власти и обществото за дейността на прокуратурата по този случай. Напротив, няколко пъти чухме твърдения, че това е един семеен спор.

Пак напомням какъв е стандартът, посочен от Консултативния съвет на европейските прокурори в своето



Становище 8 от 2013 г., че при проявите с медиите прокурорите трябва да съзнават възможните рискове да бъде накърнена безпристрастността и авторитета на прокурорската служба.

Нещо повече, този случай, който беше оповестен като, окачествен като семеен спор, по него вече има заведено дело пред Европейския съд по правата на човека. То беше класифицирано от самия съд като ... (неясен израз), тоест такова дело, което има за предмет изключително важен правозащитен въпрос, пораждащ някакъв важен за съответната държава въпрос, засяга нови технологии или решенията по тях и това може да доведе до промяна в националната или международна практика. Дотолкова доколкото списъкът с делата на Европейския съд по правата на човека са публични, достъпни в техния регистър, считам, че всеки от колегите е могъл да проследи този въпрос.

С това приключва моето изложение.

Заповядайте, господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Изключително Ви благодаря, госпожо Йорданова.

Само с едно уточнение - пред Европейския съд за правата на човека, има представители, които защитават държавата в Министерство на правосъдието, или бъркам? Тоест, ако правилно възпроизвеждам в тези дела страна е държавата, нали така, а не конкретен прокурор, прокуратура и така нататък? Нали така, госпожо Йорданова? Тоест, Вие защитавате държавата в тези производства. Надявам се, че не проявявате някаква предубеденост предварителна по този случай, в който трябва да защитавате държавата?! Това, разбира се, е риторичен въпрос.

В този ред на мисли аз също мога да Ви цитирам това прословуто Мнение № 8 от 2013 г. на Консултативния съвет.

Разполагам в цялост, мога да го прочета, но предполагам, че сте го чели, така че дори за гражданите мисля, че е вече късно да го четем.

Само ще напиша: въпреки това в случаи, които се разпространява не-вяр-на, повтарям „не-вяр-на“, информация за лица и събития с отношение към процеса, в който е ангажиран съответния прокурор е за предпо-чи-та-не реакцията да идва от страна на ръководителя или говорителя на прокуратурата, а при важни дела - от главния прокурор, най-висшестоящия служител в прокурорската служба или на национално ниво! Да го прочета ли пак за Вас? Няма нужда, разбирам.

В този ред на мисли, преди този случай, който Вие нарекохте „Осемте джуджета“, това е журналистически термин, с който българската съдебна власт не борави, но да възприемем, че това е случаят, преценили сте така, нарекли сте го така, с оглед на това, че този случай е от такъв характер, за който прочетох съм преценил, че трябва да реагирам в съответствие с препоръките на Консултативния съвет на европейските прокурори, които, мисля, много ясно прочетох.

Ще кажа две неща като увод. Не съм наблюдаващ прокурор, нямам задължения да чета делото, вземам решения, ... (неясен израз) вътрешното убеждение, правомощията си съм ги посочил подробно, всеки един български гражданин може да ги прочете.

След като, както Вие коректно посочихте, има медийни публикации, които Вие наричате „разследване“, в някаква степен - да, можем да използваме термина „журналистическо разследване“, който не съответства на стандартите на Наказателно-процесуалния кодекс, но използваме този термин и след като се представя една

фактическа обстановка, че са предадени едни вещи и след това се оказва, че тези вещи и се твърди, че те не са получени, след това се оказва, че тези вещи или една част от тях са в този човек, който твърдим, че не ги е получил, при положение, че има медийна реакция, която описах и е от категорията на тази, която препоръчва Консултативният съвет на европейските прокурори, главният прокурор да реагира, аз съм реагирал и съм реагирал с този пост в Туитър, в който не виждам нищо укорително, защото аз съм изложил факти, че някой, който е казал нещо, което не е вярно, трябва да се извини. Ако бях сгрешил аз, щях да се извиня аз. Какъв е проблемът, госпожо Йорданова? Аз не виждам. Това беше от мен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, имате възможност за въпроси, становища.

Заповядайте, господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

В смисъл, знаем, че джуджетата са седем и осмият човек там е Снежанка. Малко джендърско ми изглежда джуджетата да са осем, ама няма значение.

Интересно ми е дали министърът знае, че тази сага нито започва, нито приключва с филмчетата (?) на Антикоруptionния фонд.

Госпожо Министър, дали сте проследили съдебните производства по темата, които са се развили и все още са висящи, макар че едното решение на Софийски градски съд въобще не кореспондира с фактите и изводите на министъра на правосъдието? Информацията се ползва от ЕПЕП, между другото.

Чух за дело пред Европейския съд по правата на човека, но разбирам, че то е висящо, не знаех, и не е приключило и се чувствам некомфортно да го коментирам. Доколкото става дума за

висящи съдебни производства по търговски дела в България и друго такова в Европа ми се струва, че е изключително некоректно, непрофесионално министърът да прави обобщаващи изводи и да използва както си поиска факти и данни от дела, които не са приключили с влязъл в сила съдебен акт окончателно. Дайте да уважаваме малко повече правото. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, колега.

Други въпроси и становища?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първият ми въпрос е свързан със съдържанието на публикувания твит на 8 юли 2020 г. и той е следният: защо господин Гешев е приел, че е налице хибридна атака и каква е информацията, за да обоснове този извод? Знаем откъде идват хибридните атаки, е изводът, което според мен също съдържа становище, че всъщност информацията, която е изложена, представена във въпросното журналистическо разследване на Антикорупционния фонд е невярна, защото това е смисълът на хибридните атаки и на информацията, която се поднася с тях. Дано да съм била ясна.

Въпросът ми е, те са всъщност няколко малки въпроса и подвъпроса, това е първият, и другият е свързан с веществените доказателства. Той е по-скоро риторичен, но понеже днес е актуално да се задават, ще го задам: дали счита господин Гешев за законосъобразно, веществени доказателства да се връщат не на лицето, от което са иззети, а на трето лице, което претендира да е техен собственик като по този начин, по мое виждане, се разрешава гражданско-правен спор, който, също по мое виждане, е недопустимо да се разрешава в рамките на едно досъдебно производство.

Това е все информация от това журналистическо разследване. Аз с друга информация не разполагам. (Реплики.)

Ами не е само в Гугъл, господин Гешев. Не е само в Гугъл разпространено разследването на „Антикорупционния фонд“. Аз го гледах от няколко различни места. Беше с едно и също съдържание беше. Освен това Гугъл сам по себе си не качва такава информация, а в някой друг сайт, но това детайли, разбира се. Това са ми въпросите.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Дишева.

Господин Гешев, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че бях ясен, че няма да коментирам, още повече, че много подробно в изложението ми можете да намерите отговор на своите въпроси. Ако не го приемате, е Ваше право, но това не ми дава основание да се повтарям, защото мисля, че няма нужда. Аз помня какво съм казал, знам какво е написано, виждам, че желаете с въпросите си да изразите определена теза, не толкова въпроси, имате право, задавайте колкото искате въпроси. Мисля, че бях ясен. Продължавайте с въпросите.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други?

Заповядайте, госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само изявление - господин Гешев, Вие вярно, че писмено сте изразил становище по всяко едно от основанията, посочени в предложенията на министър Йорданова, но с нежеланието Ви да отговорите на поставени въпроси, от една страна, а от друга - с препращане към въпросното становище, аз лично оставам с впечатлението, че някой друг Ви ги е писал и че

Вие не можете да ги възпроизведете, понеже Вие самият отправихте такива обвинения, аз оставам с... (Реплики.)

Да, да ги възпроизведете тези... (Реплики на изключени микрофони.) Не, да ги възпроизведете без да ги четете. Това са различни неща. (Шум и реплики.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Моля Ви! Моля, господин Гешев, ако имате коментар, моля на микрофон!

ИВАН ГЕШЕВ: Не, нямам коментар.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: След като нямате коментар, моля да спазваме дисциплината в залата и да не нарушаваме възможността за спокойно изложение на колегите или съответно да водим разговор над микрофон.

Моля, колеги, имате възможност за въпроси, становища, съображения.

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Господин Гешев преди малко заяви, че не е наблюдаващ прокурор по този случай. Също така мисля, че той обясни, че по важни въпроси за прокуратурата и за нейната дейност и действия, които извършва, се излиза с изявление на говорителя на прокуратурата.

Аз считам действително, че това е правилният ред и това е сериозното отношение към работата на прокуратурата и конкретни нейни действия. И понеже тук имаше призив да уважаваме правото, искам да попитам господин Гешев: счита ли, че е израз на уважение към правото едно такова изявление, направено в Туитър чрез туит?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Приключихте ли, госпожо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, това ми е въпросът.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Господин Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че бях ясен, че няма какво да отговарям, само да напомня, че живеем в 2022 година, има социални мрежи. Не знам дали някои го възприемат или не го възприемат, но просто времената са други. Времената на пишещите машини свършиха, госпожо Керелска. Това е.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Значи, излишно е да обяснявам, че ми е известно, че времената на пишещите машини са приключили. Самата аз съм минала през това време.

Въпросът е: защо не се следва в такива случаи официалният ред за изявления? Не си ли дава сметка господин Гешев, че с подобни изявления действително прави внушения и изказвания, които не би трябвало да ги прави като ръководител на прокуратурата? Нали те са висящи производства. Аз даже не съм наясно колко такива има. Освен наказателно производство разбирам, че има и търговски спорове и не считам, че това е редно да се прави по този начин.

Друг е въпросът, че след като е направено това изявление и е направено от главния прокурор, то действително има своето въздействие сред българското общество.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други въпроси, предложения, становища. (Говорят на изключени микрофони.)

Господин Гешев, ако имате коментар или въпрос, моля, използвайте микрофона.

ИВАН ГЕШЕВ: Не, нямам коментар.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Тогава моля да се придържаме към дисциплината в залата.

Господин Кузманов, ако имате становище, моля, заповядайте.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Да, ... (неясен израз) руши дисциплина, че отправяте забележки към членовете на Съвета.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Считам, че в интерес на дебата, за да можем да се изслушваме, извън микрофон не следва да се говори, защото това е шум в заседанието. Това са правилата на доброто възпитание и затова правила за поведение в залата.

Колеги, по същността - въпроси, становища, предложения? Не виждам. С оглед на това аз считам, че дебатът по тази точка е изчерпан и давам 30 минути почивка.

**(след почивката)**

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Седемнадесет човека участват в заседанието. Включете камерите, имаме кворум. Работи ли техниката? Благодаря.

Колеги, преминаваме към т. 5 от изложените обстоятелства от мен в предложението за освобождаване на главния прокурор от началото на март 2022 г. Тези обстоятелства, които са по т. 5 са частично, Върховният административен съд постанови, че са частично допустими като отмени частично решението на Пленума на Висшия съдебен съвет за пълна недопустимост на съответния пункт, като указа с влязъл в сила съдебен акт, че Пленумът на Висшия съдебен съвет следва да разгледа обстоятелствата, които са след встъпване в длъжност на главния прокурор. В конкретния случай нека да припомним.

Това обстоятелство се навежда от министъра на правосъдието в резултат на сигнал, получен на 1 декември 2021 г.



от Георги Цолов Георгиев, бивш съдружник в „Жоси“ ООД. Приложени са документи, които се съдържат в Търговския регистър по реда на служебната проверка, тъй като той е публичен и достъпен. Администрацията на министерството направи, пък и включително и аз лично, съпоставка с представените документи за това, което се съдържа по партидата на съответното дружество.

Тъй като става въпрос за обстоятелства след встъпване на главния прокурор на длъжност, искам да обърна внимание и да фокусирам Вашето внимание върху съобщение на Прокуратурата на Република България, ръководена от главния прокурор, направено на 10 февруари 2022 г., „право на отговор“ до една от националните ни телевизии, че неговият баща никога не е имал дял в „Жоси“ ООД и съответно никога не е бил съдружник, и не отговаря на нито един от поставените въпроси. С това изявление на прокуратурата той ангажира самата институция в защита на лице, с което се намира в роднинска връзка, а именно неговият баща. В цялата, съответно в представените включително и от мен документи има произнасяне на Специализираната прокуратура - отказ за образуване на досъдебно производство, но в този отказ всъщност не се обсъждат наведените на Вашето внимание факти, а именно за това, че бездействието на главния прокурор е неприемливо, същевременно не създава гаранции за това, че прокуратурата предприема всички необходими действия за извършване на обективно, всестранно и пълно разследване на представените обстоятелства. Не става въпрос за търговски спор, както се навежда като обратно твърдение. Разбира се, че прокуратурата не може да разрешава търговски спорове. Става въпрос за пълно, обективно и всестранно изследване на различни обстоятелства от гледна точка на търговия с влияние, използване

на подставено лице за решаване на конфликт, също така и за неразследване на твърдения за различни данъчни и финансови престъпления. По този начин се нарушава авторитетът на правосъдието, което е базово за функционирането на правовата държава.

Представените документи и съображенията са изложени много подробно в направеното от мен предложение, затова ще се ограничи в по-подробното им развиване, тъй като Вие сте се запознали с тях.

Благодаря.

Г-н Гешев, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: И аз благодаря.

Предметът на тази точка е само и единствено прессъобщение на прокуратурата..., на пресцентъра на Прокуратурата на Република България, повтарям - на пресцентъра на Прокуратурата на Република България, а не на главния прокурор, този път нито Туитър, нито Фейсбук. Пресцентърът на Прокуратурата на Република България. По неясна причина г-жа Йорданова обвързва пресцентъра на Прокуратурата на Република България с мен. Това е за мен нелогично и не виждам с какви лични действия точно съм уронил престижа на съдебната власт. Но г-жа Йорданова понеже излезе извън предмета, който обсъждаме, и цитира много други неща, които са извън този предмет, който мисля, че вече очертах, въпреки че миналия път, когато се обсъждаше допустимостта съм казал нещо, г-жо Йорданова, аз в роднински отношения освен с баща си се намирам и с майка си, и с доста широк кръг роднини, за щастие имам много роднини. Баща ми е пълнолетен, вменяем български гражданин, пълнолетен, на 83 г.,

живот и здраве, да е жив и здрав, ще стане и на 84 и на повече, и не се срамувам, че ми е баща.

По принцип в исторически план, извинявам се, че влизам в това лирично отклонение, отговорността на децата за родителите е характерна за едни други държави. Характерна е примерно за чистките, осъществени от Сталин след 30-те години. Мисля си, че това не е характерно за демократичното общество, в което живеем и проповядваните от Вас, г-жо Йорданова, принципи, така че подозирам, че тези връзки, които правите, как да кажа(?), не са в резултат на Ваши съждения, просто някой експерт от Министерство на правосъдието, пак по-възрастен, е изпаднал в спомени може би за отговорността на децата за действията на родителите си, като отбелязвам, че няма нищо укоримо в дейността на баща ми, защото, както посочих миналия път, същият има записани 2 броя акции, мисля, за 200 лв. или за 100 всяка и те не са придобити. Дяловете, закупени от баща ми, са записани, а не придобити. Мисля, че това е безспорно и да не навлизаме вече в търговското право, ако някой желае може да навлезе. Но това е извън предмета въобще, който обсъждаме в днешното съдебно заседание. Извинявам се, в днешната процедура, по навик, лапсус, от времената, когато се явявах в съдебно заседание.

Тук няма каквито и да е мои лични действия никъде, но пак са налице съждения, предположения, умозаклучения, желаниа и други такива.

Длъжен съм да посоча едно обстоятелство. Полицейщината и полицейският подход, тоталитарният, авторитарен или както искате начин на поведение на Министерството на вътрешните работи в колаборация с Министерство на правосъдието, явно, което противоречи на

всякакви европейски стандарти, въобще няма да коментирам българското законодателство, конституцията, както казах те отдавна не са актуални. Отдавна, отдавна, от година и нещо, и повече. Защо казвам всичко това? Справки на ГДБОП по някаква причина, които са част от тези проверки, които е извършила прокуратурата и по които има произнасяне, по които проверки е изяснена цялостната фактическа обстановка, при положение, че тези справки и дейността на ГДБОП са за разкриване на престъпления, а не за доказване на дисциплинарни или някакви административни, или други нарушения, по някаква причина, която аз подозирам, че е разпореждане на висшестоящ ръководител в Министерството на вътрешните работи, попада в Министерство на правосъдието и с цялата си, няма да кажа думата наглост, ще кажа думата ентузиазъм, някой ги прилага към искането за отстраняване, което е смайващо с оглед ентузиазма Ви, на Министерство на правосъдието и г-жо Йорданова.

Миналият път много ясно се изказах по тази тема, която възприемете като и мое изказване по същество.

Относно това, което е казал пресцентърът на Прокуратурата на Република България, първо не съм го казал аз, казал го е пресцентърът в „право на отговор" и то е напълно вярно. Тоест, Вие забранявате на пресцентъра на Прокуратурата на Република България, не на мен, да има право на отговор и забранявате това право на отговор да го чуят българските граждани, още повече, че то е вярно. Явно така трябва да понеса отговорност за действия на структури от прокуратурата, не за лични мои действия, които са правилни, законосъобразни, но както виждаме в предишните точки това е ярко продължение на

тенденцията в уточненията и искането Ви за отстраняването на главния прокурор на Република България.

Само искам да кажа, че, казал съм го и пак ще го кажа, срамота е по този начин да се иска оставка, отстраняване, не на главен прокурор, дисциплинарно производство за магистрат дори. Въобще е, ще кажа, недопустимо в страна, която е член на Европейския съюз, която.., от страна на политическа сила, която Вие представлявате и говори за правова държава, върховенство на закона, няма да спра да го говоря, права на човека, разделение на властите и се провеждат някакви неща, които навяват на едни спомени от едни други години след 37-ма може би, в една друга държава, която всички знаем коя е - Soviet Union, г-жо Йорданова. Много странно! Нямам обяснение за тези странности, но съм длъжен да ги констатирам.

Благодаря, г-жо Министър.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев.

Колеги, имате възможности за въпроси, становища, съображения по така изложените обстоятелства.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

Малко ми е неудобно да обяснявам за конститутивния ефект на вписванията в Търговския регистър и решенията на общото събрание, какво действие, кога, как имат. Ще го направя, но не сега, а по същество като приключим.

Просто искам да задам един много елементарен въпрос като човек, който много се занимава с регистрации и пререгистрации на фирми, много адвокати го правят в страната. То не е трудно и нищо съществено и опасно няма. Толкова ли Ви беше трудно да се снабдите с удостоверение за актуално състояние на

фирмата „Жоси“? Защото ако имахте такава всички терзания щяха да изчезнат на момента. Защото там към каквата дата си поискате може да видите кой е съдружник в едно такова дружество, кога е бил и кой не е съдружник. Повече въпроси няма да задам.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Новански.

Колеги, други въпроси и становища? Не виждам, което...(не довършва) Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз се чудя с оглед определенията на Върховния административен съд кое всъщност е предмет на нашето производство? Но наистина излиза едно съобщение на пресцентъра, както каза г-н Гешев, и бих искала да задам въпроса дали той действително няма влияние към публикуването на това съобщение, защото твърди, че това било съобщение, направено от пресцентъра, и той нямал нищо общо с това, „не съм аз“ - каза, макар да било вярно и законосъобразно, и т.н. Съображения в тази връзка аз развих при изказването си по т. 1 от предложението на министър Янаки Стоилов - защо главният прокурор е отговорен, по мое виждане, за съобщенията на Прокуратурата на Република България.

На следващо място бих искала да задам на г-н Гешев въпроса, не знам, той не е риторичен, да отговори, ако иска, дали се познава с адвокат Велимир Атанасов, дали действително той му е доверен адвокат и препоръчвал ли е този адвокат в частност на г-н Георгиев, който е съдружник в „Жоси“ и подател на сигнала?

Иначе предвид ограничения предмет на обсъждане по това предложение очевидно нещата изглеждат по начин, който изключва възможността за, изобщо за реализиране на някаква отговорност по това основание по начина, по който бяха оръзани, бих казала. Иначе аз много добре си спомням заседанието, на което

обсъждахме допустимостта на това предложение и се чудя защо не възприехме становището на г-н Гешев. Той каза - аз държа да се обсъди това основание, за да се види истината. И действително трябваше да го обсъдим цялостно и по същество в неговата всеобхватност доколкото то наистина е много подробно и мисля, че е основанието, за което съществуват най-много доказателства. Защо колегите не възприеха това желание на г-н Гешев да обсъдим по същество това основание и действително да се установи каква е истината, има ли той някакво участие и ако има какво е то, пък ако няма да го кажем публично и да го установим след обсъждане на тези обстоятелства?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: По никакъв повод и начин в днешното и предишните разглеждания на този въпрос не съм обвързан с желанията на г-н Гешев. Това което единствено ме терзае е истината и само истината. Неговите желания най-малко ме интересуват, нито Вашите, нито на който и да е. Още един път казвам, че елементарна справка в Търговския регистър или едно удостоверение за актуално състояние щеше да удостовери бил ли е бащата на Гешев вписан в Търговския регистър като съдружник в това дружество или не е. И ако направите сега самички тази справка ще видите, че никога не е бил. Пак казвам, да обяснявам за регистърния характер на производството при Търговския регистър и че невписаните обстоятелства се считат за несъществуващи по отношение на добросъвестните лица, с извинение, това е трети курс търговско право в който и да е правен факултет в България, то вече стана обидно, но пак казвам - ще развия този въпрос после.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Новански.

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз действително не мога да заявя, че господин Главният прокурор има отношение към съобщението на Прокуратурата на Република България. Както чухме преди малко той отрече да има някакво отношение. Говоря за това съобщение, което е направено на 10.02.2022 г. в „право на отговор“ до една от националните ни телевизии, че неговият баща никога не е имал дял в „Жоси“ и съответно никога не е бил съдружник, не отговаря на действителните факти съгласно документите по партидата на дружеството в Търговския регистър. Само искам да отбележа, пак подчертавам, без да твърдя, че може да се установи по категоричен начин, че г-н Гешев има отношение към това съобщение, но това съобщение не е коректно.

Във връзка с придобиване на дялове и тяхното вписване в Търговския регистър искам да обясня, че дяловете в едно търговско дружество се придобиват най-вече чрез договор за прехвърляне на дялове. Това е установено, че се е случило. След като са прехвърлени дялове не може да се каже, че бащата на г-н Гешев никога не е имал дял в „Жоси“ ООД. Отделен остава въпросът дали това обстоятелство е вписано в Търговския регистър. Но то касае отношенията между търговското дружество и трети лица извън търговското дружество. Нали така, г-н Новански? Докато вътре в отношенията между съдружниците, след като има надлежния договор, това обстоятелство установява, че съответното лице има съответния дял в съответното търговско дружество.

Това исках да отбележа в подкрепа на моето твърдение, че съобщението на Прокуратурата на Република България не е достатъчно коректно. Напротив, бащата на г-н Гешев е имал дял в



„Жоси“, но придобиването на този дял не е било вписано в Търговския регистър, а това са две различни неща.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Други становища и съображения? Не виждам. Аз, дотолкова доколкото се поставя въпросът за обхвата на тази точка, само припомням, въпреки че аз съм убедена, че Вие сте го чели, че към материалите, приложение към съответното предложение, е приложена една оправдателна присъда по наказателно дело частен характер № 2249/2021 г. на СГС, Наказателна колегия, Четвърти въззивен състав, в която се констатира, че по този казус, цитирано е, са събрани по делото доказателства в това число и относно обстоятелството, че в процесното дружество действително е имало злоупотреби, неправилно документиране, водене на двойно счетоводство, укриване на печалби, а също така и редица други неправомерни действия, които не са били своевременно разследвани.

Както отбелязах в самото начало именно бездействието по тези въпроси, които пораждат въпроси, уронва престижа на прокуратурата. Не може да се очаква и то това е наложен стандарт, лица, които твърдят корупционни действия, злоупотреба с влияние, като граждани, сами те да доказват това обстоятелство, това е работа на прокуратурата.

Благодаря.

Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Г-жо Йорданова, първо манипулирате според мене българските граждани, които ни слушат. Аз препоръчвам на българските граждани да прочетат постановлението за отказ, където е ясно, доколкото си спомням, надявам се да съм прецизен, десетките прокурорски проверки, дела

и т.н., включително търговски, граждански и всякакви между съдружниците. Тоест, Вие твърдите, че 10, 20 или 50 прокурори, които са коренно различни, от цялата страна, под давлението на главния прокурор не са осъществили обективно разследване? Това логически е невъзможно, г-жо Йорданова. А практически, пак ще Ви припомня да прочетете приложението, което е с чисто образователна цел, което показва какво може, какво трябва и какви са правомощията на главния прокурор. Той нито разследва, нито наблюдава досъдебни производства. Пак ще Ви го обясня, но явно не ме чувате. По-скоро го знаете, но не желаете и си продължавате да си твърдите едни неща, които не са верни, не намират доказателства, няма факти за тях, няма опора в законодателството. Не мога да Ви забраня. Говорите неща, които не са верни. Говорете си ги, г-жо Йорданова, аз какво да направя!? Цитирате решение от търговско дело. Търговско, гражданско и т.н. И, какво от това? Констатира нещо. Че има нарушение в това дружество. От кого са нарушенията? Две страни има съдружници и т.н., и каква е връзката моята с това, че това търговско дружество, при условие, че нямам никаква връзка? Пак ще правим някакви гадателски обреди може би.

Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, други становища и въпроси? Заповядайте, господин Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз само в подкрепа на това, което каза главният прокурор, искам да кажа, че Вие явно нямате доверие на прокуратурата, не един път сте го заявявали, но поне би трябвало да имате доверие на органите на МВР. И в тази връзка Вие сте приложили една справка от Министерство на вътрешните работи,

Главна Дирекция „Борба с организираната престъпност“, която е от 87 страници и аз само ще си позволя накрая в заключението да прочета какво пише на 86 страница. И там пише: „Видно от гореизложеното и придобитата информация от проведената оперативно издирвателна дейност не бяха установени конкретни данни за ролята на длъжностни лица или главния прокурор за прикриване на престъпление, инициране на поредица от репресии, съпричастни в прикриване на финансови престъпления, бездействия или укриване от страна на прокуратурата.“.

Аз мисля, че дотук трябва да приключим, тъй като явно е видно, че няма конкретни данни, а ако има някакви нарушения то вече тия нарушения по-скоро могат да касаят търговския оборот, при който вече прокуратурата не би трябвало да има каквото и да е отношение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Стоев, ако сте приключили.

Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Г-н Стоев просто ме подсети, за да дам още един пример за върховенство на закона и за правовата държава, нали така, г-жо Йорданова, на която Вие сте привърженик. Според, поне доколкото ми е известно, българската конституция и законодателство магистрати, какъвто съм и аз като главен прокурор, могат да бъдат разследвани, проверявани от следовател и от прокурор от действащата към момента Специализирана прокуратура, респективно от КПКОНПИ. Сега с изненада научавам, защото, признавам си, че не съм чел тази толкова дълга докладна, че ме е проверявала ГДБОП. На какво правно основание, г-жо Йорданова? Правова държава! Вашият колега ме е проверявал на основание в нарушение на закона. Аз съм потресен! Това е

невъзможно да се случи! Вие не сте такъв човек! Вие говорите за правова държава! Вземете някакви мерки, обърнете, ограмотете МВР! В едно правителство сте. Не знам какво да кажа!? Дали не е репресия централизирано спрямо мене от полицейски служби? И срещу мои близки? Едва ли. Просто според мен става въпрос за некомпетентност на МВР-служители и ръководството на МВР няма никакво отношение към този случай. Това е моето предположение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев.

Други въпроси, коментари и становища, колеги? Не виждам. Закривам дебата по тази точка и преминаваме към т. 6 от предложението.

Изложените тук обстоятелства касаят изявление на главния прокурор във връзка със системата за случайно разпределение на делата в съдилищата. Това възможно манипулиране, тези предположения главният прокурор ги сравнява с коронавирус. По време на това интервю, което съм посочила, всъщност те са две, главният прокурор казва:

„Ако се окаже, че това, което в IT одита се констатира, е истина, това ще е скандал, съпоставим с коронавируса в здравната система. Това ще е коронавирус в съдебната система.“

„Ако първоначалните констатации са верни, това означава, че в последните 5 години не сме имали правосъдие.“

След това продължават цитатите.

Тези изявления на главния прокурор иронизират доверието в съдебната система. Внушават на обществото, че в съда няма гаранции за спазване на принципа за случайното разпределение на делата, съответно, че делата не се разглеждат от независим съд.

На поставените въпроси в интервюто и то много интересни въпроси по темата за случайно разпределение към настоящия момент прокуратурата не е дала очаквания от обществото отговор. Недопустимо е да бъдат поставяни гръмки твърдения, след което да не бъдат съпътствани с доказателства особено от орган, който разполага със съответните компетенции да го прави. Това от наша гледна точка съставлява тежко нарушение и уронва престижа на съдебната власт.

Вие имате достъп, предполагам сте се запознали с интервютата и с със съответните твърдения.

Благодаря Ви.

Г-н Гешев, заповядайте.

ИВАН ГЕШЕВ: Ще бъда кратък, тъй като тази тема беше дискутирана многократно от Пленума на Висшия съдебен съвет. Ще бъда абсолютно кратък. Най-общо ще кажа, че тези цитати започват с думата „ако“. Всеки знае какво означава българската дума „ако се докаже“.

Продължавам нататък. Очаквани от обществото резултати и как беше терминът? Пак казвам, казах го на един от представителите на Вашата партия, възхищавам се на хората, които говорят от името на обществото и народа в цялост. Аз нямам такива претенции, не знам и как политици си позволяват да говорят от името на народа. Обикновено тези, които говорят от името на народа, как да кажа(?), не остават с добро в историята. Но това показва историята, не визирам никой друг, никой конкретно, но понеже имам афинитет към историята, българската особено, си позволявам да направя този извод.

Оттам нататък ще кажа, че резултатите, има одит на тази система, резултатите казват множество уязвимости с високо ниво на

риск за сигурността, голяма част от които могат да доведат до пряка неоторизирана манипулация на данни при разпределение на съдебните дела. Дискутирахме го много пъти това нещо в заседания на Пленума на Висшия съдебен съвет. Тези заседания са посочени на страница 20, ако някой не ги е прочел - „бележки под линия“, може да се запознае с протоколите на Пленума на Висшия съдебен съвет. По време на тези публични заседания са изказани множество коментари с равностойно смислово значение на цитираните от г-жа Йорданова. Включително на страницата на Висшия съдебен съвет е публикувано резюме на доклад на информационната сигурност на системата откъдето е видно, че са констатирани множество уязвимости. Отделно, както знаете, има досъдебно производство. Мисля, че информация от експертизата също е била обсъждана във Висшия съдебен съвет, която е потвърдила тези констатации на одита. Съжалявам ако съм непрецизен, но ставаше въпрос за разпределяне на дела през нощта от екзотични дестинации, дано не съм, да не греша, за да не уронвам престижа на съдебната власт, но имам такъв спомен, съжалявам, ако това е истина, ако неправилно прецизирам констатациите, но те са чиста импровизация в момента, така че това е моят отговор, г-жо Йорданова.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев.

Колеги, заповядайте. Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

Аз се чувствам морално задължен да взема отношение по въпроса, но понеже ще задавам въпроси, тъй като съм един от авторите на сигнала до прокуратурата, след като се запознах със съдържанието на одита, но това по същество.

Искам да задам пет въпроса.

Г-жо Министър, запозната ли сте с постановление и справка на Софийска градска прокуратура по прокурорска преписка № 8547/2020 г.? Не го казвам заради друго, а защото тези материали са качени на сайта на Висшия съдебен съвет още преди да бъдете министър на правосъдието и касаят Централизираната система за разпределение на делата.

Вторият ми въпрос е: Струва ли Ви се нормално система да не се одитира 5 години откакто е създадена и внедрена в съдебните структури?

Струва ли Ви се нормално системата да не е въведена без обществена поръчка? Струва ли Ви се нормално да дадете менажирането на фирма с двама човека персонал на система, чрез която годишно се разпределят между 16 и 35 милиона дела?

Четвъртият ми въпрос е: Как си обяснявате факта, че за 1 година, в периода декември 2016 г. до декември 2017 г. в системата няма нито един запис с конкретно потребителско име? И ще Ви улесня, това означава, че в този период никой не е разпределял дела в цялата съдебна система в цялата страна или може би сами са се разпределяли ама не вярвам. Как си обяснявате това? Дали не е вилняла буря, която да изтрие тези логове? Защото аз твърдя, че това не беше коронавирус, това беше чума в съдебната система.

И последният ми въпрос: Знаете ли въобще каква информация се съдържа в Централизираната система за разпределение на делата и какви бяха резултатите от провеждания одит? Питам, защото той беше публикуван на сайта на Висшия съдебен съвет.

Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: И аз благодаря.

Колеги, становища и коментари? Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И аз много добре си спомням, че този въпрос е коментиран многократно. Ще взема становище по същество, аз съм го изразявала и преди това. Предвид и днешните изявления на г-н Гешев бих искала да задам няколко въпроса.

Продължава ли той да твърди, че е имало разпределение на дела през нощта от екзотични дестинации? Токущо го каза. Продължава ли да твърди, че е имало такова разпределение?

Продължава ли да твърди, това е част вече от цитата: „Всеки, който има електронен подпис, може да влезе в тази система и да прави абсолютно всичко.“. Продължава ли действително да го твърди, защото аз категорично заявявам, че нито едно от двете неща, за които попитах г-н Гешев, не е вярно. Да се правят подобни внушения, както много пъти днес стана въпрос, най-малкото е некоректно, а пък да се измества дебатът към това дали е бил правен одит, какъв, защо, как, какво се е установило, всъщност не съответства на предмета на нашето обсъждане, нещо, за което много пъти стана въпрос.

Освен това във въпросното интервю има и други твърдения във връзка с тази система и моят въпрос, за да не цитирам насетне съдържанието му, е към г-н Гешев - продължава ли да счита за верни тези твърдения, които е изложил тогава, аз дадох само два примера, защото съдържанието на одита по мое виждане не съответства на тези твърдения? Не знам какъв е изходът на досъдебното производство, докъде е стигнало, то беше образувано мисля, че през април 2020 г., би трябвало отдавна да е



приключило. Ако някой има информация, моля да ни уведоми. Това също би бил интересен въпрос. Ще дебатираме по същество какви основания и дали в случая са налице.

Ако може г-н Гешев да отговори дали продължава да твърди ето тези две неща, които попитах, че има разпределение на дела през нощта от екзотични дестинации и че може всяко лице, което има електронен подпис, да влезе в системата и да прави абсолютно всичко? Това е първото изречение от цитата.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Ами ще се наложи пак да чета въпросната справка, която е публична и я има в интернет. В предпоследния абзац пише следното. Това е справка от прокуратурата, тя е на база извършена компютърна експертиза. Докъде е стигнало досъдебното производство не знам, само знам, че това са много сложни дела, защото съм гледал такива и съм участвал в такива дела, и знам, че експертизите са много дълги и сложни. „Регистрирани са успешни свързвания на 13.04.2020 г. с анонимен потребител IP адреси регистрирани в Канада, Унгария, Хондурас, Казахстан, Русия, Саудитска арабия, Хонгконг и Великобритания. Регистрирани са повече от 5000 заявки през октомври 2016 г. от IP адрес на Pronet Telecom Ltd гр. Костинброд, свързани с популярен инструмент за SQL инжекция. Трябва да се отбележи, че данни за подобна атака са документирани в експертиза, свързана с кибератаката срещу НАП. IP адресът, документиран там, също е регистриран на оператора Pronet Telecom Ltd.

Просто ще отбележа нещо друго. Някои хора имат уникален късмет, че трафичните данни и IP адресите на

потребителите, понеже такъв е законът, се пазят 6 месеца. За съжаление много отдавна минаха тези 6 месеца и аз съжалявам, че не направихме одита на системата много по-рано, а ние една година го правихме, защото тука имаше такъв, такава съпротива, че просто имах чувството, че участвам в битката в момента в Украйна, във войната. Съжалявам, че не го направихме по-рано и съжалявам, че не подадох сигнал до прокуратурата по-рано.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може би неправилно съм чула годината, 13 април 2020 г. ли казахте? Наистина не чух, господин Новански. 20-та година, нали така?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Аз казах, че цитирам една част от справката, която е видна, и цитирах тази част. Да, действително става дума за 13 април 2020 г. Само че преди това, ако прочетете същата справка, ще видите следното: „На повече от 80 различни дати са открити данни за свързани с популярни вектори за кибератака, за които уеб сървърът на приложението връща HTTP статус код 200 успешна заявка. Това означава, че атакуващият е получил достъп до данните в приложението. Приложението означава програмата, системата. Значителното количество пробиви в системата, както и големият период, в който те са имали място от 2015 г. до 2020 г., показва, че нейната сигурност е била силно пренебрегната..." - и т.н., и т.н.

Периодите, които коментирам, да, първият беше 13 април 2020 г., но сега Ви връщам от 2015 до 2020 г.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Новански.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да обясня защо датата 13 април 2020 г. е важна. Защото към датата 13 април 2020 г. беше извършен преди това одита на системата, беше образувано въпросното досъдебно производство. Много е важно да се подчертае - определени членове на пленума имаха достъп до одитния доклад много преди останалите членове, това беше в първия месец от пандемията, когато цялата страна, буквално и ние, не работеше заради обявеното извънредно положение, ако си спомняте. Заради това тези опити за проникване, или както там са наречени на специфичния език, от 13 април 2020 г. на практика нямат никакво значение към начина, по който е работила системата към датата, на която г-н Гешев е направил, да не забравяме какво обсъждаме в момента, въпросното изявление на 3 април 2020 г. Това първо.

Заявките от 2016 - 2015 г., за които говори г-н Новански първо представляват заявки, както самият той каза, и освен това няма данни включително и в тази извадкова информация, предоставена от прокуратурата, за действително манипулиране на разпределението на делата.

На следващо място. Ние не разполагаме с експертизата и не бихме могли, вероятно, докато е висящо досъдебното производство. Заради това считам, че подобно представяне на извадка от съдържанието на експертизата, която е преценена незначително по какъв критерий, вероятно от наблюдаващия прокурор по досъдебното производство, просто не съответства на целите на това наше обсъждане, за да може да бъде получена една цялостна информация какво всъщност е съдържанието на експертизата, за да може да бъде обективно преценена включително и нейната обосновааност.

На следващо място. Ние в момента се занимаваме с две интервюта и със съдържащите се в тях изявления, и с последиците от тези изявления. Аз съм далеч от мисълта, че тук може сега да преценим действително дали тази експертиза, която е изготвена в досъдебното производство, е обоснована и дали тя съответства на обективната действителност. Аз затова попитах какъв е ходът на досъдебното производство, какво се е случило и т.н. Аз сега се връщам понеже попитах г-н Гешев, пък г-н Новански започна нещо да отговаря, ако може да ми отговорите на тези два въпроса дали и към настоящия момент смятате за вярно твърдението си, Вие го казахте всъщност днес и дали го поддържате, че са разпределяни през нощта дела от екзотични дестинации, както и че всеки, който имал електронен подпис може да влезе в тази система и да прави абсолютно всичко? Аз твърдя, че тези твърдения са неверни. Само тези две. И други има неверни, но тези са категорично неверни.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева.

Г-жа Керелска отдавна вдига ръка. (Намесва се Б.Магдалинчев: Още по-отдавна вдига ръка и г-н Дамянов.) Добре.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: (шеговито) Г-н Магдалинчев, най-кавалерски ще отстъпя думата на г-н Дамянов.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Вие се включихте по-късно. Той заедно с Новански първо вдигаха ръка.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да не спорим, твърде е дребен въпросът.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, моля, моля на микрофон. Всеки един ще може да вземе становище. Благодаря, госпожо Керелска. Заповядайте, г-н Дамянов. Аз се извинявам на г-н Дамянов, понякога, имала съм и друг повод да кажа,

разположението в момента заради хибридно заседание не винаги прави видими всички знаци за искане на думата.

Заповядайте, г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Благодаря Ви, г-жо Министър. Благодаря и, колега Керелска.

Аз все пак искам да се върнем към предмета на Вашето предложение. Да Ви кажа, малко ме учуди един Ваш израз: „ние смятаме“. Въпросът ми е - кои сте Вие, които смятате, след като само Вие сте предложител? Това е първият ми въпрос.

И второ, хайде да ни кажете поне веднъж, как, по какъв начин изчислявате, намирате обществените очаквания, защото в края на краищата Ви на тях се позовавате? Но наистина ни го кажете, защото аз действително казвам, че не го разбирам. Кажете ни?

И още нещо ще Ви кажа. В тази процедура г-н Гешев не е длъжен да отговори. Но Вие многократно препращате към Вашето изложение, в което няма никакъв отговор на моите въпроси, които са цял ден.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Дамянов.

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Г-н Гешев, Вие сте член на Висшия съдебен съвет по право. Нали така? В тази връзка Вие сте се запознали като всички нас, а може би и преди това, защото както колегата Дишева каза част от колегите преди това, т.е. преди официалното представяне на одитния доклад се бяха запознали с него и бяха решили, че трябва да пуснат сигнал до Вас. Нали? Нямаме спор по това обстоятелство. Но важното е, че преди да направите това изявление би трябвало Вие да сте се запознали с одитния доклад. Може ли да ми отговорите все пак с „да“ или „не“,

за да продължа въпроса си по-нататък? Към момента на това изявление Вие бяхте ли се запознали с одитния доклад? (пауза) Г-н Гешев, може ли да ми отговорите с „да“ или „не“ на този въпрос?

ИВАН ГЕШЕВ: (без микрофон) Не са ми дали думата. Аз уважавам г-жа Йорданова.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Мисля, че бях достатъчно ясен в изложението си. Отделно, че въпросите нямат никакво отношение към производството, в което се намираме. Но дали г-жа Керелска и г-жа Дишева разбират какъв е предметът, дали разбират и въпреки това задават въпроси извън предмета, дали осъзнават моите отговори, как ги обработват, дали ги обработват правилно или не ги обработват правилно, защо не ги обработват правилно - защото са ги обработили, но трябва да кажат нещо друго, говоря в общ план, това не е проблем на главния прокурор като страна в това производство, освен че не съм длъжен да давам обяснение. Тоест, това е моят отговор.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Така. Ще пропусната лиричното отклонение, ако мога така да го нарека, във връзка с нашата способност да възприемаме Вашите обяснения, но ще кажа следното. Като член на Висшия съдебен съвет Вие към датата на това изявление сте били запознати с одита на фирмата, която беше определена за негов изпълнител. В този одитен доклад, г-н Гешев, нямаше и грам от това, което Вие сте казали в това публично изявление. Единственото нещо, което беше казано в доклада, че е направен един опит за пробив в системата и той е бил неуспешен, а това което г-н Новански цитира преди малко с тези почти, хайде да

не кажа ужасяващи, но фрапиращи факти, това са данни от експертизата по образуваното досъдебно производство. Нали така, господин Новански? Което само по себе си пък говори на някакво доста сериозно противоречие между одитния доклад и доклада на експертизата след това. Но да се върнем към основния факт. Това, че Вие сте казали: „Ако се окаже...” - няма никакво значение, защото в одитния доклад много ясно беше записано, че системата няма реален пробив. Така че, това което Вие сте го казали, действително не е вярно, г-н Гешев. И искам да Ви кажа, не, не искам да говоря от името на съдиите, но все пак говорила съм със съдии и аз непрекъснато контактувам с тях, защото това ми е задължение, действително беше голяма изненада за съдиите да се твърди и то не от кой да е, а от главния прокурор на Република България, че 5 години назад ние не сме имали реално правосъдие. Ако това не е уронване престижа на съдебната власт, здраве му кажи. Ще се изразя по този начин.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Керелска.

Заповядайте, г-жо Марчева. Г-н Новански, след това Вие.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря.

Доколкото темата за случайното разпределение на делата аз лично я разпознавам като най-съществения въпрос от гледна точка на прозрачно и сигурно правосъдие, предвидимо, неслучайно е въведено и като принцип в Закона за съдебната власт като гаранция за обективно правосъдие. Затова тази тема за мен лично е изключително важна и с риск и аз да, срещу мен да бъде образувано някакво подобно производство като срещу г-н Гешев, ще кажа следното. В одитния доклад, който приехме...(не довършва) Първо ще кажа само фактите, после няколко коментара само. В одитния доклад, който приехме се казва буквално следното:

„Системата е написана без фокус върху нейната сигурност и откритите уязвимости представляват сериозна заплаха за нея и данните, с които работи тя. Критичните уязвимости са също така изключително лесно възпроизведими дори и за нетехническо лице с малък опит в сферата на киберсигурността. Някои от тях могат да доведат до пряка манипулация на данните в централизираната система за случайно разпределение на делата. По време на тестовете бяха забелязани следи от потенциално злонамерена дейност.“.

Одитният доклад имаше за цел да представи доколко е сигурна от информационна гледна точка системата за разпределение на делата. Фирмата, която извърши този одит, нямаше за задължение да търси конкретни примери за проникване в системата и за нейното манипулиране. В изпратеното извлечение от експертизата, изготвена в рамките на досъдебното производство, доколкото основната част от нея се явява веществена тайна, има следните констатации, които са буквално възпроизведени от наблюдаващия прокурор в писмото, което беше изпратено до Пленума на Висшия съдебен съвет, и те бяха цитати, буквални цитати от доклада на вещите лица. Там имаше следните констатации, които за мен лично са повече от смущаващи. Там категорично се казва следното: „За целия период от октомври 2015 г. до април 2020 г. системата е била манипулирана. Не просто са извършвани кибератаки, в някои месеци приблизително 5000 успешни такива. Извършвани са и действия по манипулиране, за което свидетелства триенето на логове, липса на цели файлове, записи от разпределението на дела и други.“.

Сега, от изтриването на файлове означава, че са изтрити логове за цели дни. Тези логове, в тях по принцип се записва



системната информация кой кога е влизал в системата и какво е правил. Казвам го на по-достъпен език, за да е ясно. В една част от логовете има следи от модифициране на самите файлове, което означава преправяне на информацията кой кога е влизал в системата и какво е правил. Тези всъщност заключения на вещите лица, в чиято компетентност аз не се съмнявам, защото след като системата е направена с толкова ниско ниво на сигурност, очевидно, че не е необходим някакъв много високо квалифициран специалист да направи проверка и да констатира, че в периода 30 декември 2016 г. до 31 декември 2017 г. липсват каквито и да са записи с конкретно потребителско име. Преди 30 декември 2016 г. има 16 милиона такива записи. Какво означава? Че за цяла една година ние нямаме данни как са разпределяни делата. След 31 декември 2017 г. има близо 33 милиона. Тоест, липсата на потребителски имена означава, че са изтрети данните кой е влизал в системата в този период. Има, разбира се, един особено тревожен факт, че през октомври 2016 г. е използван един популярен инструмент SQL, който индицира, че лице, познаващо структурата на системата, чрез подправени хиляди заявки е претоварило сървъра и така е получило достъп до системата до контрол върху сървъра. Тази техническа експертиза, това, което ни беше предоставено като информация дотук, е достатъчно, за да се каже, че за периода 2015 - 2020 г. аз лично считам, че реално не е имало истинско случайно разпределение на една голяма част от делата. Казвам не на всички, а на някаква част от делата. Кой реално стои, как може да се каже, няма как да се обвиняват съдиите за това, с това, моля, да не се спекулира, защото манипулацията на системата не се прави от съдиите. От техническа гледна точка кой е имал администраторски пароли и е трил файлове, и е заличавал

следи, какви са неофициалните информации от страна на адвокатурата колко струва да бъде разпределено едно дело на определен съдия и т.н., няма да ги коментирам. Аз съм съдия и коментирам само факти, които са събрани по надлежен начин и по някакъв начин има аргументация, техническа, по тях. Затова считам, че в случая категорично не може да се каже, че по някакъв начин има уронване на престижа, защото самият факт на манипулиране на системата е достатъчно уронващ. Това дали някой ще го каже, ще го формулира, няма никакво значение. Този факт, той стои в пространството. Аз само се надявам прокуратурата час по-скоро да изкара резултатите от тази проверка и честно казано в името на доброто име на всички онези съдии, които са достатъчно почитени и работят денонощно, и страдат от лошия имидж на съдебната система заради едни такива случаи, които се надявам, че са достатъчно малко, пренебрежимо малко на броя стотиците хиляди дела, които се разглеждат в системата, ще ми се ако е възможно да се проведе една такава акция „чисти ръце“, за да може да стане ясно кои са тези дела, дали има такива наистина, какво се е случило по тези дела и т.н. Това за мен е много важно и аз се надявам прокуратурата да си свърши работата и то в най-скоро време.

Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Марчева.

Г-жо Керелска, виждам, че давате знак, че искате думата, но г-н Новански беше преди Вас, затова заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Извинявай, Олга, но давам ти думата като кавалер.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Добре, благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре. Г-жо Керелска, само да уточня, че и г-н Петров. Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Пак ще обърна внимание, и това, което говори преди малко г-жа Марчева, и това което каза г-н Новански, това са данни по тази експертиза, която е назначена в досъдебното производство, което е образувано 2020 г. и което, доколкото разбирам, все още не е приключило, ако към момента на изявлението на г-н Главния прокурор е бил наличен единствено одитният доклад, в който одитен доклад, бяха констатирани 47 или 48 уязвимости, вече не си спомням, но също така той имаше заключение, че е направен само един единствен опит за пробив на системата и той е бил неуспешен. Така че, това което е записано тука като изявление на главния прокурор към онзи момент изобщо не съответства на истината, а не мога да твърдя, че и към настоящия момент и към бъдещ момент би съответствало на тази истина, защото това досъдебно производство и съдебно още не е приключило. Г-н Главният прокурор знае най-добре, че тези неща се говорят, когато има влязла в сила присъда, а такова едно авансово говорене, извинявайте, освен да хвърля смут в цялата система и действително да се отразява на престижа на съдебната власт, който в интерес на истината и нашият рейтинг, и доверие в съдебната система, знаете, че не са особено високи, това е абсолютно недопустимо.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Ами аз не знам как се прави извод, че дадени думи не са верни като не сте виждали експертизата. И аз не съм я виждал. Аз ползвам само и единствено справка на прокуратурата, която се е направила на базата на извършена компютърна експертиза по досъдебното производство. Никакво противоречие няма, ако четете внимателно. Просто на някой му се

даде възможност да изтрие логовете така щото да не се проследи кога, как, кой е разпределял дела и ако говорите от името на съдиите аз говоря от името на адвокатите, защото и за тях е също толкова важно кой, как и по какъв начин им разпределя делата, и това да не става скрито покрито и срещу пари. И пак казвам, не беше КОВИД, ЧУМА беше това в съдебната система. А по отношение на пробивите, така наречените, ами ако четете внимателно одита на одитиращата компания, ще видите, че коментира за пробив отвън, никой не коментира за пробив отвътре, даже напротив 23 или колко уязвимости бяха описани. И не става дума за пробив отвън, а става дума за пробив отвътре, но как и защо се случва няма да разберете, обясних защо, защото са изтрети стотици милиони логове и се получава така, че за една година сякаш в България не е имало разпределение на делата. Това възможно ли е според Вас? Това е абсурдно! Това е брутално, просто! Кой го е извършил и как го е извършил не мога да кажа. Единствено съжалявам, че по-рано не подадох сигнал, за да няма такава възможност да се изтрият логовете. А кога са се изтрили логовете? Последната дата, при която е хванато, че са трети логове, е преди да бъде предадена информацията на диск на одитиращата компания. Проследете го това и ще разберете.

Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Петров.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, г-жо Министър.

Пак се увлякохме. Предметът е едно изказване на г-н Главния прокурор, което по същество е едно критично мнение. Критичното мнение на главния прокурор относно случайния подбор, така както е по закон, а не случайно разпределение, на делата в

съда и то е представено от Вас като такова, което е, цитирам, „ерозирало доверието в съдебната система“.

Преди 89 г., няма да кажа по времето на комунизма, преди 89 г. по същия начин бе представено от казионната пропаганда всяко критично мнение. Тогава обаче се говореше за ерозиране доверието към партията, партията с главно „П“ естествено. Истината е, че в едно свободно, модерно, европейско общество критичното мнение не само не се подлага на критика, а напротив то се поощрява, г-жо Министър, защото максимализира демократичните устои на обществото и държавата. Чудно е, че Вие сте представили критичното мнение на главния прокурор като отрицателен, т.е. неправомерен юридически факт и оттук като някакво правонарушение. Не може една теза, предварително грешна, отричане на критиката, да се защитава по този начин. Това мнение, изразено от главния прокурор, фактически изразява обществени факти. Така ли е? Така е. При това в случая се касае за съмнение относно случайното разпределение, по-точно случайния подбор на делата в системата и организацията по това разпределение.

Аз предлагам да престанем с дебата по тази точка и да преминем към следващата.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Петров.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Понеже няколко колеги вече направиха изказвания по същество по тази точка, по това основание, ще го направя и аз. Изчаках съвсем старателно с уговорката, че накрая ще правим изявления по същество или становища, но това не се случи, много

колеги го направиха, включително и току-що говорилия г-н Петров, затова ще направя и аз същото.

Същественото в конкретния случай по това основание е първо, че изявлението е направено. И на следващо място, че то съдържа редица неверни твърдения. Твърденията са неверни по принцип първо на общо основание, след това са неверни и както към онзи момент, така и с оглед на данните от експертизата, за която говори г-н Новански. Невярно е, както към онзи момент, така и с оглед данните от въпросната експертиза, че всеки, който имал електронен подпис можел да влезе в тази система и да прави абсолютно всичко. Това обстоятелство не е установено и с експертизата, и не би могло да бъде установено, защото то просто не е вярно. Ние тези въпроси ги дебатирахме и бяха получени отговори точно на този въпрос от лицата, които бяха извършили одитния доклад. Тези неща са записани, отговорите им са записани много ясно в пълния стенографски протокол от нашия дебат, на който ние изслушвахме одитния доклад, но той беше закрит след един доста продължителен дебат дали трябва публично да обсъждаме тези неща или закрито, в условията на закрито заседание. Така или иначе обаче понеже ние сме в Пленум, ако не си спомняте какво тогава беше установено от отговорите на лицата, които бяха извършили, направили одитния доклад, можем също да затворим мониторите сега и да си припомним съдържанието на пълния стенографски протокол. За трети път го казвам - твърдението всеки, който има електронен подпис може да влезе в тази система и да прави абсолютно всичко е невярно, както към онзи момент е било невярно, така и с оглед на извадковите данни от експертизата, която г-н Новански цитира, и която също беше предоставена и на нашето внимание.

На следващо място аз също нямам информация кой, как и кога е изтривал съответните записи. Просто нямаме данни за това. Така че въпросът кога е особено съществен в изясняване на тези обстоятелства, защото както е известно в началото на месец април цялата система, така да се каже, беше затворена за последващи действия, беше предадена за отстраняване на уязвимости, беше предадена за извършване на експертиза по въпросното досъдебно производство. Нямам информация, не мога да кажа, аз не съм чела експертизата, не бих могла да я чета, както между другото никой друг не би следвало да може да я е чел, може би освен г-н Гешев при някакви обстоятелства, които тук в рамките на това, че той имал достъп, и че можело да му бъде предоставена информация по всички дела, но това за конкретния случай няма значение. Факт е, че тази експертиза не е съществувала към датата 3 април 2020 г., когато е направено въпросното изявление от господин Гешев. Уточнявам пак - става въпрос за две интервюта. Аз споделям убедено виждането, че с тези си изказвания, в тяхната цялост, тук е цитирана само малка част от тях, г-н Гешев е уронил престижа на съдебната власт. Аз съм правила подобно изявление и преди това по повод обсъждането на тези негови изявления и нищо в течение на времето не е разубедило това ми убеждение, защото твърдението, че не е имало правосъдие по аргумент от изготвения одитен доклад, който единствено би следвало да е на вниманието и на информацията на г-н Гешев просто е необосновано и невярно, и когато то е направено от лице, което заема длъжността „главен прокурор“, и е направено в това му качество, публично, в публично изявление в интервю, което е слушано на практика от неограничен кръг лица, несъмнено прави внушение, което се възприема точно като намаляване на доверието на обществото в

правораздавателната система. И то в тази част от съдебната система, която и по Конституция, и по закон, и в най-широк смисъл по идея е натоварена, би трябвало, с най-голяма степен на независимост, безпристрастност и на гарантиране на правата и законните интереси на гражданите, и изобщо на частно-правните субекти. Затова подобно изявление от страна на главния прокурор по начина, по който е направено, с обстоятелствата освен това, при които е направено, именно по време на буквално първия месец от пандемичната обстановка в страната и в целия свят, когато на отделно основание хората бяха стресирани, в най-широк смисъл, всъщност подобно изявление по това време, при тези обстоятелства, направено от това лице по мое виждане несъмнено уронва престижа на съдебната власт, защото намалява доверието на обществото в нея и несъмнено гради нейния авторитет и доброто ѝ име. Това е определението за „престиж на съдебната власт“.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, други становища?

Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-жо министър. Понеже изказванията са вече по същество аз бих искала също да взема отношение, ще бъда съвсем кратка.

Одитният доклад на фирма „Аматис“ е предоставен на Пленума на ВСС през март 2020 г., т.е. преди да се случи критичния коментар на г-н Гешев на 3.4.2020 г. Аз си спомням и съм свидетел, както и всички тук присъстващи колеги, че фирма „Аматис“ е констатирала през този одит през месец март, т.е. един месец по-рано, преди изказването на г-н Гешев, 23 уязвимости на системата, 11 от които особено критични. Всеки може да се запознае на сайта на ВСС с този доклад.



Оттук насетне критичните бележки, които той, г-н Гешев е изразил, оповестил в интервю пред „Нова телевизия“, или в други публични изказвания са въз основа на обективни факти, които са почерпени именно от този одит. И този одит беше причина да назначим проверка в системата и съответно да вземем мерки, за да видим дали има действително пробив в системата и дали тя е надеждна. И само да уточня, че става дума за Централизираната система за случайно разпределение на делата, а не за модула на случайно разпределение в Единната информационна система на съдилищата, който модул работи от 2020 г., от лятото, и съдилищата в страната по делата, които те разглеждат ползват този модул.

Сега, правото на критично мнение на всеки български гражданин е гарантирано от Конституцията. Г-н Гешев е действал със загриженост за това да се парират всякакви поводи за уязвимости в системата и всички ние бяхме загрижени тогава и затова са последващите и действия в решенията на Пленума на ВСС за отстраняване на уязвимости, и паралелно с това се води и едно досъдебно производство, не знам докъде е стигнало, и не мога да коментирам действията, констатациите от експертизата и т.н. Искам само да заключа със следното: в практиката на Европейския съд по правата на човека многократно е отбелязано в редица решения, ще цитирам решението „Бака срещу Унгария“, пък и много други подобни такива, ако трябва ще си направя справка и ще ви покажа, относно това, че е недопустимо магистрати да бъдат санкционирани по реда на дисциплинарни производства за техни критични мнения по отношение на дейността на органите на съдебната власт, дори и по отношение на другите власти в държавата, тогава когато се касае за засягане устоите на

държавността. Така че не виждам причина да считаме, че с критичните изявления на главния прокурор, въз основа на доклада на „Аматис“, който е бил факт към датата 3.4.2020 г. представляват подвеждане на обществеността или пък умишлено създаване впечатление, което да урони доверието в съдебната власт. Не, това е просто една загриженост за отстраняване на уязвимости, които са констатирани обективно, а дали те са използвани от недобросъвестни лица това вече е въпрос на конкретно разследване и конкретна експертна дейност по висящото производство. То е следствено дело, нали, още във фазата на досъдебното производство, доколкото знам.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Чапкънова!

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Благодаря Ви, г-жо министър. Г-жа Имова беше изключително изчерпателна, но въпреки това бих си позволила да я допълня и като продължение на това, което каза, и квалифицира тези изявления на главния прокурор като критични бележки, като опасения, аз искам конкретно да ви цитирам каченото резюме на извършения одитен доклад на сайта на ВСС, всеки, който иска може да влезе и да го прочете, за да прецени дали това изявления, по което спорим, което е изказано от главния прокурор е истина или неистина. Точно в това резюме, в началото е посочено, че с високо ниво на риск са 47,8 % констатирани уязвимости, няма да чета всички, отивам на последната уязвимост, където е записано, че така уязвимост съществува и това е неоторизирано разпределение на дело на съдия от чужд съд, т.е. това представлява сентенция на това, което главния прокурор е казал, само че си е позволил да даде по-житейски възприемчив пример, като посочи съответно възможността на съдия от един съд да

разпредели дело от друг съд, т.е. от това, което е казано в одита. Аз не виждам да има някакво разминаване във фактите.

А по отношение на първите в крайна сметка всички ние се убеждаваме, че главният прокурор е направил своите изявления в условно наклонение и в такъв случай няма как да приемем дали това е истина или неистина, защото условното наклонение предполага и двата варианта, така че само това исках да допълня във връзка с истинността на втората част от съжденията, по които разсъждаваме и в такъв случай изобщо не считам, че е уместно да коментирам доколко е уронен престижа на съдебната власт, тъй като тези факти реално отговарят на обективната действителност. Благодаря ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Кузманов! Г-жа Керелска след това. И г-жа Марчева видях.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Аз не знам дали някога ще разберем защо когато Съвета получи данни за проблеми с тази система и всички желяхме да се направи одит имаше такава голяма обструкция от г-жа Дишева, г-жа Керелска и г-н Лозан Панов. Те многократно се противопоставяха на желанието на Съвета да започне такъв одит. Той е факт, слава Богу, и вече имаме някаква яснота.

Но също бих искал да направя бележка към изказването на главния прокурор, който каза, че се е влизало в системата от екзотични дестинации, чухме за Великобритания, тя въобще не е екзотична дестинация, другите са по-екзотични. Благодаря ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Сега, по друг повод и за друго исках да взема отношение, но с оглед казаното от г-н Кузманов не мога да се

въздържа, за да кажа, че това, което твърдите, г-н Кузманов, изобщо не е вярно и толкова е невярно, че граничи с клевета. Никой не е бил против одитирането на програмата, напротив, много пъти това е изтъквано в изказванията когато ние сме обсъждали одитния доклад. Това, че системата за случайно разпределение на делата не е била одитирана пет години няма никакво отношение към днешния дебат, нито към нашето становище, изразявано тогава, което поддържам и сега. Много пъти многократно аз лично съм изтъквала необходимостта от извършване на такъв одит. Това е по този въпрос. И много Ви моля да се въздържате от подобни твърдения, защото пак Ви казвам - те граничат с клеветата, а знаете, че клеветата може да бъде наказателно преследвана. Да не влизаме все пак в такъв тип правоотношения, бих казала.

Другото, което бих искала да отбележа, понеже тук се лансира много упорито тезата, че видите ли това, което бил казал главния прокурор били някакви критични бележки, воден той от загриженост за това системата за случайно разпределение на делата да е гарантирана, да не позволява намеса в нея и т.н. Колеги, едно действие може да бъде характеризирано по един или друг начин в зависимост от мярката и от начина, по който се извършва. Ако г-н Гешев беше действително заинтригуван и воден от най-искрено желание делата да се разпределят по един гарантиран начин, неговите критични бележки и действия можеха да изглеждат по друг начин, а по начина, по който той го направи аз имам чувството, че стремежа беше да се съобщи една сензация, да се хвърли една „бомба“ сред обществото и оттук нататък да видим какъв ще бъде ефекта. Ами ефектът според мен се видя какъв е, и той не е положителен!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря Ви, г-жо Йорданова. Аз искам да добавя още нещо, още един цитат от одитния доклад. В него се казва следното: /чете/ „След проведени тестове са идентифицирани множество критични уязвимости в системата на Централизираната система за разпределение на делата, които могат да доведат до цялостна манипулация на резултатите от случайните разпределения на съдии по съответните дела. Част от уязвимостите позволяват да се извършват действия като - добавяне на нови съдилища, достъпване и редактиране на данните на други потребители, да се достъпват, редактират и изтриват инкрементални номера и т.н.". Този цитат от одитния доклад е абсолютно достатъчен като факт и не е необходимо неговата интерпретация, за да се стигне до извода, че е имало проблеми със случайното разпределение на делата за съответния период. И всъщност кое е злепоставящото за съдебната система. Дали тази констатация за факт, която е обективен факт, т.е. тук в случая говорим за нещо, което съществува в реалността, а не е въпрос на някаква интерпретация, на някакво съждение или друг вид творческа дейност. Тук става въпрос за някакъв обективен факт, който по никакъв начин не може да бъде интерпретиран по друг начин, освен че съществува и по неподозирано в огромни размери проблеми със случайното разпределение на делата. Разбира се, въпрос на конкретика е да се установи кои са тези случаи, но считате ли, че дори и пет случая да са за цяла година, а те не са, защото цяла една година календарна въобще липсват данни как се разпределяни делата! Това за какво говори! Кой има интерес да влиза в тази система, о.к. тя е с ниско ниво на техническа осигуреност, някой случайно така просто стои и решава да влезе в

тази система, и след това да си изтрие следите! Очевидно, че това нещо се прави с някаква цел! И когато е в такъв огромен мащаб, с милиони трети логове за цяла една календарна година не ми се иска да мисля, че размерите на, как да кажа, на тази злоупотреба или манипулация са толкова големи, че наистина могат да обусловят един крайно неприятен извод за правораздаването в България. Мисълта ми беше друга, че възпроизвеждането на един такъв неприятен факт и неговото само по себе си доказано съществуване няма как да бъде тълкувано като нарушение на етичните правила, още повече, че тази критичност, аз ще си позволя тук един цитат от решение скорошно на Европейския съд за правата на човека по казуса на колежата Мирослава Тодорова, което между другото ние не успяхме да разгледаме, надявам се скоро да разгледаме на Съдийската колежия, и в него се казва така, по повод на критичните позиции на съдия Тодорова: /чете/ „съдът счита, че позициите на жалбоподателката очевидно са били от част от дебат по въпроси от общ интерес, в който тя участва в качеството си на председател на основното професионално сдружение на съдиите в страната. От това следва, че нейната свобода на изразяване трябва да се ползва с високо ниво на защита, и че всяка намеса в упражняването на тази свобода трябва да бъде обект на строг контрол, който върви ръка за ръка с ограничена преценка от властите от ответната държава. Освен това в настоящият случай по делото няма нищо, което да индикира, че твърденията на жалбоподателката са били напълно лишени от фактическа основа, или са излезли извън обхвата на приемливата строго професионална критика". Мисля, че тук би могъл този извод на Европейския съд да се отнесе в случая.

Тези ми съждения изцяло произтичат от моята лична преценка. В случая аз не съм, как да кажа, в случая не защитавам позицията на главния прокурор, а моята е далеч по-критична от неговата, и затова аз лично не съм съгласна с едно подобно квалифициране на тази оценка критична като нарушение на етичните правила. Благодаря ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-жа Дишева даде знак, че иска думата и след това г-жа Имова.

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имах колебания дали да вземам отново думата. След едно изказване предходно на г-н Новански, но след като г-н Кузманов повдигна същия въпрос не мога да се въздържа, защото аз също като г-жа Керелска считам, че тук се правят внушения, които излизат извън рамките на дебата по конкретния предмет и те между другото се повтарят от години, аз твърдя категорично, че са неверни. Г-н Новански каза: такава съпротива имаше тук все едно „защитата на Украйна“, между другото това беше Сталинград при предишното изказване на г-н Новански по този въпрос. Не ме прекъсвайте, ако обичате. Г-н Кузманов повтори същото като каза не знам защо или не ми е известно защо, което определено съдържа внушение, че има защо и ако, г-н Кузманов, имате действително някаква информация, моля да я предоставите публично, пък аз ще Ви отговоря и ще си направя съответни изводи и ще предприема съответни мерки, за да докажа каква е истината.

Сега по фактите. Направих справка в интернет-страницата на ВСС, пълният стенографски запис от заседанието на Пленума на ВСС от 18 април 2019 г. е качен, той е публичен. По

точка 25 по предложение на петима вносители, сред които и г-н Новански, между другото, е взето решение да се проведе такъв одит, направени са определени изказвания, и г-н Кузманов, между другото е сред вносителите, петима вносители са, и е взето съответно решение да се направи одит на тази система, има изказвания, аз много добре си спомням собственото изказване, защото ми се е налагало да го цитирам много пъти след това, сега не съм го намерила, защото обсъждането е доста дълго, но то може да бъде така прочетено и видно, от 55 страница насетне започва. Моите аргументи за това, че към месец април 2019 г. е безпредметно извършването на такъв одит беше аргументирано и това, повтарям, е видно от пълния стенографски протокол с това, че в рамките на следващите няколко месеца същата 2019 г. по договор би трябвало, трябваше към онзи момент да приключи изпълнението на Единната информационна система на съдилищата, част от която беше модула за разпределение, за случайно разпределение на делата. Това както е на всички известно не се случи през 2019 г., случи се през 2020 г., както г-жа Имова преди малко каза, от лятото на 2020 г. тази система работи и модула за разпределение е част от нея. През пролетта на 2019 г. обаче в частност от 18 април мисля, че до месец септември, може и да бъркам този месец, но в следващите няколко месеца трябваше да бъде въведена тази система. И понеже ставаше въпрос за немалка сума, представляваща разход за одитиране на тази система, на това беше основано моето възражение, друг е въпросът действително защо през последните пет години, които не включват целия наш мандат, а само малка част от него, такъв одит не е бил направен и понеже г-н Новански беше първия, който аз от години слушам да обяснява как адвокати, знаела ли съм аз какво правили с тази



система, вероятно е имал информация, и аз имам въпрос към него риторичен - защо той ако е имал информация не е подал сигнал по съответния ред до надлежния орган за такова неоторизирано влизане в системата.

По повод на изказването на г-жа Марчева бих искала да обърна внимание на обстоятелството, че ние към настоящия момент, включително и с извадката от онази експертиза, която се цитира на няколко пъти по досъдебното производство нямаме информация кога са изтрети логовете, за които се говори, още по-малко към настоящия момент имаме информация от кого са направени, като се има предвид, че от месец април тази информация на практика не е на разположение на ВСС, въпросът може да получи няколко различни отговора, аз няма да се ангажирам да ги давам, но смятам, че те се налагат от самосебе си. Нямам повече какво да говоря, поне ако не последват изказвания, които да ме провокират.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, малко нарушихме процедурата, която прихмем в началото за дебат. Ще помоля, дебатирахме по тази точка, след това дали ще дебатираме пак, аз имах въпроси към министъра, ако тя желае да ми отговори и да преминаваме към другите точки.

И за да не вземам пак думата, когато приключим с тях и стигнем до дебата имам следното предложение - всеки от нас да има право да се изкаже веднъж колкото желае по всички тези точки. И след това, след като всички, които искат да се изкажат да има право веднъж на реплика по изказванията на останалите, защото ние тук влязохме в един дебат, какво казал единия, какво казал другия, ами в края на краищата не е важно какво е казал, важно е

дали това предложение до какви резултати ще доведе и кой как ще гласува. Това го казвам, за да го премислите дали е добро, може и да не е добро процедурното ми предложение, говоря след приключване на изслушванията, въпроси и т.н. Така или иначе мисля, че по тази точка доста неща бяха казани, кои относими, кои повечето неотносими, но да приключим дебата по тази точка и да продължаваме напред е моето скромно предложение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Дамянов.

Становища по това процедурно предложение, възражения?

Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз съм съгласна с предложението на г-н Дамянов, стига в изказванията на членовете да не се отправят лични обвинения, клеветнически твърдения, внушения и други подобни манипулации. Последното ми изказване беше провокирано точно от такова изказване, което между другото ей сега ще допълня - да се твърди, че аз, г-жа Керелска и г-н Лозан Панов сме създавали пречки за провеждането на одита, колеги, това е смешно. Имали сме тогава три гласа от всичките 25 в Пленума. Сами преценете и много добре знаете как са се случвали и как в момента се случват нещата, колко тези два или три гласа могат да противостоят на мнозинството. Така че ето това твърдя за невярно внушение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, други становища и желаниа за изказване? Не виждам. Тъй като няма разнопосочни мнения, няма да подлагам на гласуване процедурното предложение и продължаваме към точка 7 от предложението на министъра на правосъдието от 2 март тази година за предсрочно освобождаване на главния прокурор.

Тук обстоятелствата, които са наведени се изразяват в публични изяви, които демонстрират неуважително отношение към юридически общности, професионални такива и професионални позиции, като конкретния пример е едно изявление на главния прокурор по адрес на Адвокатурата, а именно на 27 февруари 2020 г. главният прокурор заявява, че лица, които медиите наричат „олигарси“ и техните адвокати и говорители искат слаба и неработеща Прокуратура и определя като наглост даването на становище от Прокуратурата в рамките на процедурата по консултациите при президента Румен Радев за промени в Конституцията. Това така изложено изявление нарушава принципът за вежливост, който е част от Кодека за етичното поведение на българските магистрати и съответно главния прокурор има задължение да го спазва, дотолкова доколкото в хода на обсъждането за допустимост беше поставен въпрос докъде и как министъра на правосъдието може да прецени доколко и как Адвокатурата в България се е засегнала от това изявление и е счела същото за неуважително, възползвайки се от правата, които се съдържат във вътрешните правила за разглеждане на тези предложения, през април месец съм представила декларация за защита на адвокатите и правото на защита на гражданите, която е приета от Висшия адвокатски съвет и оповестена на интернет-страницата на Адвокатурата именно по повод на точно това изявление.

Всички останали аргументи са изложени писмено в представеното пред вас предложение, с което приключвам своето изложение. Благодаря ви.

Заповядайте, г-н Гешев!

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря Ви. Явно ще прескочим в тази точка „Под игото“ на Иван Вазов и разказите на Йовков, мисля, че ги обсъдихме миналия път. Да, обсъдихме ги, да, с които съм проявил враждебно отношение към НПО-то, но то явно е в частта, която няма да обсъждаме. Само искам да ви кажа, че съм купил на всички колеги един комплект луксозни издания, живот и здраве като е готов, ще бъде надписан, като приключи работата на ВСС ще го подаря, включително ще изпратя на г-жа Йорданова един комплект, надявам се това да не бъде оценено като враждебно и арогантно отношение, защото то е знак на уважение, вярвайте ми.

А доколкото слушам г-жа Йорданова оставам с впечатление, че свободата на словото и справото на изразяване според българската Конституция не се отнася към мен лично като главен прокурор, на мен не ми е известно да има такова изключение, но разбирам, че се опитват да ме ограничат да не говоря, разбирам, че искат послушен главен прокурор, г-жо Йорданова, надявам се, който да слушка и може би като някои служби, може би като МВР се случват тези неща, които да изправят пред неприятен избор служителите от това министерство, разбирам, но докато съм главен прокурор няма да се случи, г-жо Йорданова.

И това, което ще кажа, че препращам към цитатите, които бяха прочетени едни ВДС-и, касаещи обвиняемия Божков, където много ясно е посочено как ще бъда направен „фигурант“ мисля като президента и не виждам какво невярно има в цитата, че олигарси и други искат неработеща Прокуратура. Той човекът си го е казал и аз напълно го разбирам, между другото. И аз ако бях и се укривах, и ме преследваше наказателно Прокуратурата и аз щях да искам неработеща Прокуратура. Какво лошо има в това нещо? От негова

гледна точка говоря. Това е даже съвсем нормално. Не означава, че приемам това становище, но това е съвсем нормално.

А отделно другите цитати, които мои изявления каза г-жа Йорданова. Мисля, че единият от тях беше от Прокуратурата, за разлика от адвокати на подсъдими и осъдени престъпници не е искано становище. Ами, да, от адвокати на подсъдими и осъдени престъпници е искано становище, от нас не е искано становище. Работата на адвокатът е да защитава обвиняеми, подсъдими и аз не виждам нищо лошо да си адвокат на осъдени престъпници, включително и такива, които се укриват в чужбина и т.н., и да даваш становище, касаещи Прокуратурата. Законосъобразно е, но дали е морално! Защото говорим за разлика между закон и морал. Не знам какво, как, какво би се случило ако си депутат в едно Народно събрание примерно в един Парламент като Германия и си адвокат по конкретно дело и да искаш оставката на прокурора по това дело, както се случи в едно предишно Народно събрание! Да си адвокат и да искаш закриване на съда, пред който представляваш лица, обвиняеми и подсъдими! Да си депутат и да закриеш този съд и Прокуратура, и да се срещаш с подсъдими, за да обсъждаш, какво беше, г-жо Йорданова, културни проекти. Аз бих задал въпрос - какво би се случило не във Франция, не в Германия, в Италия, защото е близо до нас като манталитет, при това положение? Това ли е демокрацията, това ли е правовата държава, това ли е върховенство на закона, това ли са правата на човека! Ами логично е Прокуратурата когато се иска, логично е адвокати да имат едни интереси, които са свързани с работата, която упражняват, логично е прокурорите други, трети, трябва да се чуят всички мнения. Това ли е реформата, да вземаш страната на едните, за да можеш да решиш някакви ведомствени проблеми, чисто теоретично казвам.

И приключвам с това изложение. Всичките ми изявления, които цитира коректно г-жа Йорданова просто са обективни и са факт. Да, разбирам, че искат цензура. Не знам защо след като говори за върховенство на закона, от една страна се говори за върховенство на закона от някои представители, сещате се на кого, а от друга страна се иска да се наложи цензура. Затова съветвам - не слушайте какво ви говоря, гледайте какво правят някои, някои. Факти. Кое от това, което казах не е вярно, г-жо Дишева?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Гешев.

Г-жо Дишева, г-н Кузманов, г-н Гешев, без коментари, размяна на мнения извън микрофона.

Колеги, имате думата за становища, въпроси, изказвания?

Заповядайте, г-н Гешев, след това г-н Новански.

ИВАН ГЕШЕВ: Не смятам да отговарям на въпроси. Мисля, че бях достатъчно ясен.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-н Новански!

БОЯН НОВАНСКИ: Аз не знам откъде дойде тази мода да се говори от името на адвокатите, непознавайки въобще професията на адвокатите, но това ще го кажа накрая.

Сега искам да задам въпроси - решенията и становищата на неправителствените организации имат ли укорим и морален характер за Висшия съдебен съвет, за министъра на правосъдието или за главния прокурор. Ако отговорът е - да, моля кажете ми къде да намеря тази правна норма.

Другото - като колко пълномощни събрахте от страната, за да представлявате адвокатите в това си искане и да говорите от тяхно име? Имате ли пълномощно поне от една адвокатска колегия в страната да ги представлявате след проведено тяхно Общо

събрание, защото такъв е реда в това си искане. Имате ли пълномощие и от Висшия адвокатски съвет да го представлявате в това Ваше искане? Може да не отговаряте, защото аз знам - нямате! Пак казвам - стана много модерно да се говори от името на адвокатите кой, какво и как разбира същността на професията на адвокатите, което издава между другото едно тотално грешно, издаващо пълно неразбиране относно адвокатската професия, но това ще го кажа накрая. Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища и въпроси, изказвания?

Заповядайте, г-жо Керелска! Моля ви ако има въпроси - на микрофон. Заповядайте, г-жо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само, че според мен г-н Гешев излезе, а въпросът ми е към него. Не знам дали да го задавам или да изчакам да се върне в залата?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Гешев направи изявление, че няма да отговаря на въпроси, така че Вие преценете как да процедурате.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тогава ще го задам като риторичен въпрос. За мен няма обяснение и действително се питам каква е била идеята да се изпраща издание на романа „Под игото“ с отбелязване на Глава 22 „Батарейта на Зли Дол“. Очевидно г-н главният прокурор е искал да каже нещо, а и също така да се изпраща сборник разкази на Йордан Йовков, като се отбелязва разказа „На циганката Божура“.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска, пояснихме, че тези факти и обстоятелства попадат, са преди мандата на главния прокурор, затова те с Ваше решение на Пленума на ВСС са приети

като недопустими, затова аз в своето изложение обърнах внимание и посочих изявлението на главния прокурор от 27.2.2020 г.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Права сте. Сега обръщам внимание на датата юли 2019 г. и нашето решение по тази точка по отношение на неговата допустимост, но понеже главният прокурор все пак я захвана тази тема, затова си позволих да задам този въпрос.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Други становища по тази част от предложението? Не виждам. Поради това считам, че дебатът по този въпрос е изчерпан и преминаваме към следващото осмо обстоятелство. То е свързано с указания за подобряване на организацията на работа на Прокуратурата на Република България по прилагане на разпоредбите на чл. 53 от Наказателния кодекс и чл. 72 от Наказателно-процесуалния кодекс.

Одобряването на тези указания е оповестено с прес-съобщение от 12 май 2022 г. на Прокуратурата на Република България. Анализът на тези методически указания, те впоследствие са отменени, както се изясни в становището, което изрази главния прокурор, са дадени указания във връзка с действия по досъдебни производства, образувани за престъпления по транспорта. Тук има незаконосъобразност в частта относно отнемане в полза на държавата на моторни превозни средства във визираните в указания случаи на престъпление против транспорта. Има объркване между предмет и средство на престъплението. Може да се посочи, в конкретни дела, те са изложени, в които има позоваване на тези указания и съответно, които в съответното съдебно решение са приети за незаконосъобразни.

Също така има изложена и информация, че главният прокурор е внесъл предложения за законодателни изменения в



Народното събрание, като е сезирал председателя на Народното събрание, председателите на всички парламентарни групи и министър-председателя с експертно предложение за изменение на допълнение на Наказателния кодекс в частта му за престъпления по транспорта, в това число превозното средство да бъде отнемано, независимо от собствеността му. Може би трябва да отбележа, че чл. 18, ал. 1 от Закона за нормативните актове допуска подобни предложения, съответно според преценката на лицето, че са за усъвършенстване на действащата разпоредба, да бъдат предоставени на вниманието на лицата в Народното събрание, включително, между впрочем и към Министерски съвет е допустимо такова предложение, тогава когато те могат да упражняват законодателна инициатива. Това предложение е направено от главния прокурор при наличие на осъдителни решения на Европейския съд по правата на човека. Всъщност това предложение противоречи на Европейската конвенция по правата на човека, а и аз съм цитирала поредица от решения, по които моторни превозни средства, собственост на чуждестранни юридически лица са отнемани от националните ни съдилища, без изтъкване на доводи за пропорционалност по силата на аналогична действаща разпоредба. В светлината на изложените обстоятелства все пак функцията на главния прокурор по ръководство и надзор следва да цели, да обезпечават точното спазване на закона и в този смисъл не могат да противоречат на закона. Има много подробно изложени доводи, с конкретика и с правни аргументи, затова ще се огранича дотук в краткото представяне на това основание.

Г-н Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря Ви, г-жо Йорданова. Чуваме се, нали?

В светлината на изложените обстоятелства, ако правилно Ви цитирам, трябва да изпитват някои хора неудобство на базата на това, което се случи с две деца само преди може би два дни и сега ще кажа защо.

С риск отново да минем в образователен режим, общообразователен юридически режим, но това не е заради Вас, защото аз съм сигурен във Вашата висока компетентност, както и на Министерство на правосъдието, просто за гражданите, които ни слушат.

Ще започна с това, че, цитат на министър-председателят, който напълно споделям и подкрепям от днешния ден: „Днес решихме да обявим война на всички рецидивисти зад волана, особено към тези, които шофират под въздействието на наркотици. От днес започва национална акция срещу шофьорите под въздействие на наркотични вещества. Трагедията от днес, подобно на трагедията Милен Цветков е под въздействието на наркотици. Никой не е над закона в България“. Абсолютно съгласен съм и точно защото съм абсолютно съгласен още преди две години съм внесъл експертни предложения, преди две години, г-жо Йорданова, мисля, че пропуснахте този факт в изложението си, с който предлагам моторните превозни средства, които са собственост на деца да се изземват когато става въпрос за престъпление, свързано с употреба на алкохол и наркотици, да се изземват от държавата, да се конфискуват, извинявам се, в полза на държавата, включително предлагам, да, създавам авангардни изменения, но такива, които са в интерес на българските граждани, и които поне видях вчера на един протест на мястото, където се е случила тази трагедия с тези деца и искат тези граждани, поне които бяха на това място, защото аз нямам претенции да говоря от името на целия народ и

българското общество, а именно когато става въпрос за причинена смърт и тежка телесна повреда след употреба на наркотици или след употреба на алкохол в определени количества това да се квалифицира като умишлено престъпление. Предложено преди две години. Управляващите, Народното събрание имаха седем месеца последните, седем месеца да решат този проблем с две елементарни изменения. Дали го направиха - не. Може би ако бяха го направили, не смея да кажа с твърдост, може би тези деца още щяха да са живи, както и много други. Защо съм направил тези предложения. Аз съм се мотивирал, надявам се някой да го е прочел, налице е изключително тревожна тенденция, казах го и в Народното събрание когато бях на единственото изслушване за отчета на работата на Прокуратурата и разследващите органи, две години, както казах, въпреки особения интерес за отчетността на главния прокурор нямах честта да изложа последните два доклада. Тук е момента да кажа, че поздравявам колегите си за работата през 2020 г. и 2021 г., особено през последната, когато беше подложена Прокуратурата на безпрецедентен политически натиск, насочен към уронване на престижа ѝ, и овладяване на Прокуратурата, и саботиране в политически аспект на нейната работа. Въпреки това резултатите през 2021 г. са по-добри от 2020 г. Поздравявам колегите, прокурори, следователи и съдебни служители.

Да се върна на въпросът. Статистиката от 2020 г. е сочила, че за няколко години броят на делата за управление на МПС след употреба на наркотични вещества се е увеличил многократно, като 2015 г. са били 90, а сега да чуем - 2019 - 3000. Точно по тази причина съм внесъл тези експертни предложения, въпреки, че г-жо Йорданова, нямаме законодателна инициатива,

както неправилно се сочи във Вашето искане за отстраняването ми. Ако приемете такава правна възможност и мине през Народното събрание ние с удоволствие ще реализираме тази възможност. Всички сме свидетели на динамиката за престъпленията срещу транспорта, след може би около и след трагичните събития през 2020 г. с журналиста Милен Цветков, сходен случай с този, който коментирам, вече който никой може би вече не го помни, за съжаление, съм издал указания за подобряване на работата на прокурорите по този вид престъпления. Целта е била да се прецени практиката на съда, защото след като няма реакция от Народното събрание аз съм дал указания, цитирам: да се преценява възможността за изземването на превозното средство с цел изготвяне на искане за налагане на обезпечителна мярка по 72 от НПК, като при наличие на основанията на чл. 72 от НПК да се внася пред компетентния съд искане за обезпечаване с цел отнемането по чл. 53, ал. 1, буква „а“ от НК. За гражданите, тук всички сме юристи, т.е. да се приеме, че моторното превозно средство е ... за извършване на престъплението, от което аз виждам правна логика.

Сега, за съжаление практиката тук е противоречива, защото Вие цитирате определени решения на съда, но макар и по-малко са налице съдебни решения, които аз съм посочил на 24-та страница в обратната посока, т.е. съда е уважил множество такива искания на Прокуратурата. Да, повечето не са уважени. Т.е. налице е противоречива практика. Отделно, решаващият орган е съда, не Прокуратурата. Ние предлагаме на съда. Решението се взема от съд. Това, че тези решения, които сочите, че, включително касаещи когато, към онзи момент между другото имаше такава законодателна редакция в Наказателния кодекс действащи норми, позволяващи отнемането на вещи, послужили за извършването на

престъпления, независимо от собствеността. Едва с решение след моето методическо указание от 30 септември 2021 г. по конституционно дело 10 от 2021 г. тези разпоредби бяха обявени за противоконституционни. Така че това методическо указание е преди това решение на Конституционния съд, както казахте отменено.

Сега, ще кажа, не знам как да квалифицирам, направили сме експертни предложения, няма да кажа в посоката, в която обществото очаква, но в която насока множество граждани очакват. Резултат няма от Народното събрание. Прокуратурата и аз като главен прокурор сме направили всичко възможно, за да се борим с тази война, която тече по пътищата, защото утре може да е детето, роднина, приятел или всеки един от нас. И затова г-жа Йорданова ми иска отстраняване! Само ще кажа, че това е, извинявам се, четях тук цитата на министър-председателя от днешния ден, както ви казах преди малко, само да ви кажа, че това е, как да кажа, тъжно. Да се изразя културно.

Ще кажа, че пак поради техническа грешка вероятно в искането на министъра на правосъдието се сочи, че на 14.10.2021 г. съм изслушан в Народното събрание. Не! Просто не съм изслушван. Между впрочем, г-жо Йорданова, към тази дата не е имало Народно събрание! Аз го отдавам това на една техническа грешка, една от многото, тежка работа, несвойствена и нормално е да се допускат грешки.

На следващо място не отговаря и на истината твърдението, няма да кажа, че е лъжа, че съм давал писмен отговор на въпроси във връзка с изслушването пред Комисията „Либе“. Само ще кажа, че такива въпроси до мен не са стигали, за разлика се оказа, че са стигали до Министерство на правосъдието, защо не са стигнали и до Прокуратурата нямам обяснение, само ще кажа, че

ние сме изготвили информация на база на предишни срещи с тази комисия и сме я изпратили, но няма въпроси постъпили до Прокуратурата. Така че и това не отговаря на истината.

При внимателен прочит във Вашето приложение, г-жо Йорданова, което сте приложили във Вашето искане за моето отстраняване, се установява, че такъв официален отговор на главния прокурор в отговорите на Република България няма. Така че отдавам отново това на техническа грешка и напрежението, с който екипа Ви е работил и желанието за бърз медиен резултат в посока отстраняване на главния прокурор и надявам се, не, монтиране на някой, който е удобен на определена политическа конюнктура. Надявам се да не е това причината. За разлика от мен останалите представители са имали въпросите предварително, което е видно също от комуникацията, която описах. Това е фактологията. Лично мен ме е срам, че българската държава в лицето на различни власти не е решила този проблем, който е решим с елементарни действия, но затова пък закрихме Специализирания съд и Прокуратура, в интерес на олигарсите и мафията, и има опасност да им смачкаме делата, да бъдат смачкани делата, но всичко е въпрос на приоритети, г-жо Йорданова. Така решава Народното събрание, че това е приоритет, смъртта по пътищата не е приоритет, кой съм аз да преценявам кое е приоритет и кое не!

Благодаря Ви, г-жо Йорданова. Пак няма да отговарям на въпроси. Мисля, че съм изчерпателен, а и темата е тъжна.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да уточня. Да, г-н Иванов, действително на страница 17 има явна техническа грешка, датата е 14 октомври 2022 г., но аз предполагам, че не съм ви затруднила, защото Вие знаете на коя дата сте били в Народното събрание.

Колеги, преди да преминем към дебат отправям един сериозен призив - настоящото предложение беше внесено на 2 март. Не използвайте трагедията на семействата, като защитни тези! За ясен, правен спор или поне, извинявайте, че се вълнувам, просто наистина считам, че някои граници не бива да бъдат прекрочвани. По ясен правен въпрос, който е формулиран месеци преди това и който е свързан с това, че главният прокурор трябва да упражнява правомощията си по даване на методическо ръководство законосъобразно.

Заповядайте, г-н Иванов!

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Благодаря. Напълно споделям Вашият призив и се надявам всички присъстващи тук колеги да проявят уважение към трагедията, която се случи преди няма и два дни. Аз искам да кажа, че се чувствам угнетен от това, че присъствам на подобна дискусия специално по този въпрос. Угнетем съм, защото си мисля, така прехвърлям си през главата какво е могло да се направи, какво не е направено и кое е щяло да помогне да бъдат спасени някой друг живот. Че може да се направи - може. Тук ще спра, но все пак ще кажа какво нещо е живота. Съдбата обича да си прави шеги, някой път доста лоши, но тя затова е съдба и затова живота е повече от нас, ние сме едни дребни пионки в това, което се развива, но все пак казвам - могло е да се направи нещо и съм угнетен, защото това нещо не е направено!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Иванов.

Други становища и предложения, колеги?

Заповядайте, г-жо Дишева. И г-жа Имова след това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. За пореден път и по това основание считам, че се измества същността на въпроса, а той

според мен се състои в следното - главният прокурор е утвърдил указания при образуване на досъдебни производства за умишлени престъпления по транспорта да се предприемат действия за изземване на превозното средство като веществено доказателство и да се сезира компетентния съд за налагане на заповед, с оглед отнемането му в полза на държавата. Утвърждаването на тези указания е факт. Прилагането им при формулиране на искания от представители на Прокуратурата от прокурори по различни дела също е факт, има тук твърдения, самият главен прокурор не го оспори. Факт е също така, че това указание не съответства на действията към онзи момент текстове от Наказателния кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс, и 53 от Наказателния кодекс, и 72 от Наказателно-процесуалния кодекс. Признания в този смисъл според мен се съдържаха и в изявлението на г-н Гешев, а пък и да не го признае то е факт, защото текстът на двата закона е ясен.

Оттук насетне обстоятелството дали е могло и дали е трябвало да бъде направено нещо в промяна на действащата нормативна уредба е въпрос, който стои извън факта на утвърждаването на указания от главния прокурор, които противоречат на действащи нормативни актове. Стана въпрос за последвалото решение на Конституционния съд по дело 10 от 2021 г., факт са и решенията на Европейския съд по правата на човека, то в частност е едно мисля, че, всъщност две са, те са цитирани даже в предложението, за прилагане на принципа на пропорционалност, който ние ние не признаваме, че съществува даже, но той е факт в случаите на процедиране по посочения начин. Същественото е, че ние законов текст, който дава възможност за подобна конфискация не сме имали. Също така е факт, че въпреки това г-н Гешев в качеството му на главен прокурор и като такъв



имащ правото да дава задължителни методически указания е дал такива за предприемане на действия за изземване на превозното средство. Вярно е, че съда, както той самия каза ще вземе решението, факт е обаче, че запора и искането се предприемат по искане на съответния прокурор.

Оттам насетне аз между другото не сезирам или може би аз неправилно чета, както на няколко пъти бях обвинена, не виждам в искането за законодателни промени да има някакъв упрек, освен той да е изведен от аргумента за пропорционалност, който в цитираните решения на Европейския съд по правата на човека е изведен като основополагащ.

И сега, въпреки призивите не мога да се въздържа да се манипулира с чувствата на хората и да се прави изключително популистко изказване, което между другото е характерно за цялостното поведение на г-н Гешев като главен прокурор, е напълно недопустимо. Оставям настрана фактът, че искането е направено много преди въпросния случай, имаше друг подобен случай, факт е, че би могло на законодателно ниво да се уреди този въпрос, включително със спазване на принципа на пропорционалност, това не е направено към този момент. Същественото обаче, и го казвам за последен път е, че утвърдените от главния прокурор указания противоречат на действащите нормативни актове, в частност два кодекса към онзи момент, а такива, както и към настоящия, между другото, а такива указания той няма право да дава.

Оставям настрана факта, че искането е направено много преди въпросния случай имаше друг подобен случай. Факт е, че би могло на законодателно ниво да се уреди този въпрос, включително със спазване на принципа на пропорционалност, това не е направено към този момент. Същественото обаче и го казвам за

последен път е, че утвърдените от главния прокурор указания противоречат на действащите нормативни актове, в частност два кодекса към онзи момент и към настоящия между другото, а такива указания той няма право да дава.

И още едно изречение. Несъмнено е, че тези указания имат задължителен характер, защото виждам аргументи в обратния смисъл, но днес те не бяха застъпени.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря! Заповядайте, госпожо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, госпожо Министър.

Аз се противопоставям на всякакъв коментар *ad hominem* против личността на този, който изнася теза, с която ние не сме съгласни.

И сега да продължим по точка 8 с констатации и изводи, че методическите указания на главния прокурор били в противоречие със закона.

На първо място, искам да припомня на колегите и се радвам, че този спор е само правен, поне аз се стремя към това, пък и виждам такова желание в колегите. С Постановление № 1/17.01.1983 г. по н.д. № 8/1982 г. на Пленума на Върховния съд са изяснени редица въпроси относно престъпленията по транспорта. В системата на престъпленията по транспорта в особената част на Наказателния кодекс са уредени съставите на умишлени и непредпазливи, общо казано (няма да се спирам детайлно на всичките и не им е мястото тук), умишлени и извършени по непредпазливост престъпления по транспорта. В това Постановление № 1 изрично се прави едно съпоставяне между умишлените престъпления по транспорта, които са по чл. 342, в резултат на които при евентуален умисъл или при умисъл пряк или

евентуален. Визирам алинеи 1, 2 и 3, като третата алинея се отнася до умишлени престъпления в двете форми на вина - и пряк, и евентуален умисъл, а първите две алинеи са само за евентуален. При тези престъпления Пленумът на Върховния съд заключава, че причинените смърт, телесна повреда - тежка, средна, при тези деяния тези състави представляват специални състави по отношение на престъпленията убийство, което веднага навежда на въпросите - при тези престъпления какво е качеството на превозното средство с оглед разсъждението дали то е средство или предмет? От теорията знаем, че средството за извършване на престъплението е външно на обществените отношения, които се защитават от престъпния състав в конкретния случай, а предметът е този елемент от общественото отношение, върху който се въздейства отрицателно или поставя се в условията на застрашаване. Несъмнено съдебната практика дължи отговор на тези въпроси.

Засега в тълкувателната практика на Върховния съд аз не виждам ясно изразена разлика по отношение преценката какъв е правният статут на моторното превозно средство, когато с него се извършва умишлено причиняване на смърт и телесни повреди дали в пияно състояние или не - това вече е елемент на квалифициращо обстоятелство, но не е даден отговор, защото според моето скромно мнение, пък и мнение на съдебни състави, които са възприемали тази теза, когато се извършва умишлено престъпление в транспорта и то резултат, а не на просто извършване като управление на МПС само в състояние на употреба на алкохол над 1,2 примерно промила, когато е резултат на това престъпление, тогава има състави, които приемат, че моторното

превозно средство се явява средство, което е предназначено или е послужило за извършване на умишлено престъпление.

И в този контекст предполагам, че главният прокурор е искал да стимулира развитието на правото, на практиката на съда, да даде отговор на тези въпроси, защото указанията са свързани само с отнемане на средството за извършване на престъпление при умишлени престъпления по транспорта, а не у всички престъпления. В подавяващото мнозинство практиката показва, че и прокуратурата, и съдилищата квалифицират резултатните престъпления по транспорта, свързани с причиняване на смърт и телесни повреди винаги със съставите на чл. 343, които предвиждат непредпазлива форма на вина, съзнаване на непредпазливост или груба небрежност, но не са така прости нещата. Просто практиката е занемарена. След Постановление № 1 от 1983 г., като че ли на тези въпроси не е отговорено.

И следващият въпрос, който също тук чух, че предизвиква смут и изводи, че методическите указания нарушават правни норми от Наказателния кодекс и Наказателно-процесуалния кодекс, ще цитирам Тълкувателно решение № 2 от 11.10.2012 г. на ВКС по тълкувателно дело № 1/2012 г. на ОСНС, докладчик е уважаваният колега Лиляна Методиева. Върховният съд (Общото събрание на наказателна колегия) приема, че обезпечителни мерки могат да се допуснат и по отношение на веществени доказателства, иззети в наказателния процес. Какво означава това? Че ако моторното превозно средство се изземе като веществено доказателство, което е абсолютно допустимо, по силата на това тълкувателно решение е възможно да се допусне и обезпечение върху бъдещо вземане евентуално, тъй като има състави, при които глобата се предвижда като наказание кумулативно с лишаване от

свобода по тези престъпления. Така че абсолютно законосъобразно е и тази част от указанията.

Сега, действително е спорен въпросът дали при всички, очевидно при непредпазливите престъпления по транспорта едва ли може да се приеме за вярна тезата, че МПС-то, средството е предмет, защото се въздейства върху обществените отношения, като самото моторно превозно средство е елемент на същите. Но пак повтарям - указанията се отнасят само и единствено до умишлените престъпления по транспорта, които засягат не собствеността върху трети лица, а собствеността на самия деец върху това средство. Така че тук се вменяваме изцяло в изискванията на общата част на Наказателния кодекс, чл. 53, ал. 1, буква „а“.

Оттук насетне дали са спорни постановките в това методическо указание или не? Аз приветствам една такава форма защо? Защото прокуратурата е страна в един процес, както и защитата, тя предлага тези на съда. От съда зависи дали ще възприеме като правнообоснована една такава теза и в това намирам разум в тези указания, цитирам. Действително, те по-късно са отменени с нова заповед от 29.11.2021 г. на главния прокурор, но тази заповед е с оглед на обяснението, че всъщност имаме противоречива практика, че не се е стигнало до някакво единно становище по засегнатите въпроси в методическото указание, пък и тези, които и аз засегнах, разсъждавайки върху тях.

И завършвам. По отношение на решенията на Конституционния съд, което е постановено по повод практиката на Европейския съд по правата на човека. Те се отнасят до други престъпления, контрабандата например. При контрабандата е предвидено отнемане на средството, спомогнало за извършване на

престъплението и по отношение на лица, които не са собственици на средството, което няма никакво отношение към тези въпросни методически указания, които ние коментираме като фактология, залегнала в точка 8 от предложението на г-жа Йорданова.

Ето защо струва ми се, че и тук като че ли няма нито фактическо, нито правно основание да се търси юридическа отговорност на дадения прокурор, че е засегнал тази тема и че е предизвикал един правен диспут, всъщност едно раздвижване на правната мисъл в съдебната практика, но не се е стигнало доникъде. Но аз съм убедена, с оглед драматичните събития на гангстерството по пътищата при управление на моторни превозни средства и последния случай, и със случая Милен Цветков, и предишни случаи, Стависки преди години. Просто ми се струва, че действително е време законодателят да помисли върху това какви по-ефективни мерки за превенция на този вид престъпност следва да се предвидят в закона. Единственият инструмент за тази превенция са нормите в особената част, свързани с престъпленията по транспорта, да се огледат същите и да се види дали в посока на увеличаване на наказанията или в посока на предвиждане на гражданскоправната санкция отнемане на превозното средство или увеличение на глобите, просто трябва да има действително една сериозна превенция на наказателното право по отношение борбата с тези престъпления.

Благодаря Ви, колеги. Извинявайте, че бях малко... (не довършва)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, госпожо Имова.

Колеги, други становища и предложения? Не виждам, поради което приключваме дебата по точка 8 от предложението.

И преминавам към представяне на обстоятелствата по точка 9, които частично са приети за допустими с решение на Пленума на ВСС, потвърдено с влязъл в сила съдебен акт на Върховния административен съд.

Към настоящото изложение то всъщност включва множество обстоятелства, които са свързани с това, че не се прилага еднакъв стандарт, не се упражняват правомощията обективно и безпристрастно във всички случаи, т.е. не се прилага еднакъв подход във всички случаи, като много ясно са посочени различни обстоятелства, първото от които е свързано с производството за опита за убийство на Емилиян Гебрев. Към настоящия момент може и да има нова информация, поне към това, което беше известно при подготовката на предложението, по делото са привлечени като обвиняеми трима руски граждани, с установена истинска самоличност, с много висока степен на вероятност офицери от Военното разузнаване на ГРУ. Въпреки това производството е спряно. Няма данни дали е поискана екстрадиция от Русия, защото подсъдимите не се намират на територията на Република България. Спряно е досъдебното производство, въпреки че в множество други случаи производствата продължават задочно спрямо лица, които са установени и не се намират на територията на България. Налице е бездействие за прилагане, което се изразява в това, че не са дадени указания за еднакво прилагане на закона и за законосъобразен подход при подобни дела.

Останалите съображения относно взаимодействието с Прокуратурата на Република Русия се ясно наведени. Също така са наведени и обстоятелства за това как в определени случаи прокуратурата се сезира служебно, а в други като например развиването на дейност на паравоенни организации, които се

обучават от руски военни инструктори, такива са Българско народно опълчение „Шипка“ и Военният съюз „Васил Левски“ (информация за това е публично достъпна), не са предприети каквито и да било действия. Подробно са изложени, пак казвам, различните фактически твърдения, тяхната квалификация и съответно източниците, от които тази информация е била публично достъпна. Благодаря Ви!

Господин Гешев, заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Благодаря Ви, госпожо Йорданова. Аз продължавам да съм объркан. Като Ви чух, просто не мога да схвана точно какво е искането за моето отстраняване, какви са фактите, каква е логическата връзка. Стори ми се и малко поетично, може би приемам, че аз съм виновен, защото аз сега Ви слушах внимателно.

Но ще започна с това, че основната причина, една от основните причини е законодателство за реална борба с престъпността. Освен преди 2 години за транспортни престъпления, преди няколко месеца внесохме първото експертно предложение за изменение в НК. Казвам на българските граждани, че то е от 1968 г., урежда обществени отношения, които вече не съществуват или не урежда съществуващи в новата ни действителност. Отделно още 2017 г. сме сезирали министъра на правосъдието и предишния главен прокурор за корупционните престъпления, тъй като виждам желанието на Вашето правителство най-малкото в посоката на пътнотранспортните произшествия, която цитира г-н Кирилов, от министър-председателя в оставка. Ето, заповядайте, госпожо Йорданова, тези предложения, с автограф са. Ако имате желание, може да направите много в интерес на българските граждани най-малкото тези престъпления, касаещи смъртта на деца и на много



граждани на тази неформална война, която се води по пътищата, по някакъв начин да бъдат ограничени. Разполагате с тази възможност като министър на правосъдието, имате огромен експертен потенциал, както виждам от исканията, които сте депозирали във Висшия съдебен съвет и разчитам, че ще работите в интерес на българските граждани, въпреки че нямам претенцията да говоря от името на българските граждани общо или на народа, или на българското общество, тъй като не съм политик.

Но по темата, конкретно по точка 9 ще кажа, че отново важат всички изказани от мен аргументи, че не съм наблюдаващ прокурор, че не мога да контролирам наблюдаващите прокурори, че има вътрешно убеждение както на базата на закона и доказателствата по делото, както и съдията, че това, което искате от главния прокурор просто ще противоречи на Конституцията и законите, а Вие продължавате да твърдите обратното при всяко следващо дело. Ами как да Ви убедя, че просто не почива поне на законодателството всичко това, което заявявате. Най-малкото да кажа, че делото не е спряно към момента, поне доколкото ми е известно, въпреки че във Вашето искане има фактологична грешка, че е прекратено. То никога не е прекратявано. Просто някой, който е писал, не прави разлика между спиране и прекратяване на едно наказателно производство, но това е обяснимо също. Дължи се може би на фактическа грешка, която няма повече да наблягам. Няма да коментирам цитатите - г-н Цацаров, които са споменати. Няма да коментирам, че Военното разузнаване и ГРУ е фактически едно и също. Военното разузнаване и ГРУ са едно и също. Просто пак е фактологическа грешка.

Относно това, че не е поискана екстрадиция. Ще обърна внимание, че Руската федерация не екстрадира собствени

граждани. Това е ноторно известен факт. Мисля, че е ясен в Министерството на правосъдието, където има изтъкнати международни експерти от тази област и би трябвало да са запознати с тази обстановка.

Виждам, че яхвате вълната, актуалната към момента, как българската прокуратура си взаимодействала с руската прокуратура. Мисля, че в своето изложение и още миналия път цитирах вярната информация, а вярната информация е, че само 4,2% или 15 души от обучаваните в чужбина прокурори и следователи са взели участие в обучения, реализирани от Руската федерация. Останалите са в Съединените американски щати и нашите европейски съюзници и в крайна сметка никой не е прекъснал отношенията си с Руската федерация, поне доколкото ми е известно до момента, и ние сме част от политиката, ние сме магистрати и нашата работа е да се борим с престъпността, а трансграничната престъпност, тероризмът, прането на пари и много други неща няма как да бъдат заобиколени и да няма взаимодействие, поне на мен, доколкото ми е известно. Така че това е статистиката: 15 човека, 4,2%, който и каквото и да казва, и който цитира, мисля, г-н Чайка, който не познавам и т.н., и т.н.

А относно това, че не съм издал методически указания в предишната точка, защо съм издал методически указания, а тук ми искате отстраняването за това, че не съм издал методически указания - не ми е известно да имате правомощия и да преценявате, да ми казвате на мен или на председателя на ВКС, или на председателя на Върховния административен съд как да ревизират своите правомощия, но това е едно отклонение. Факт е, че нямам задължение да издавам методически указания, когато

според мен няма безпротиворечива практика, колкото и да Ви се струва така странно това, което казвам може би.

Какво да кажа друго? Общо взето, това е всичко, което изчерпва тази точка.

Да, установени са такива лица. Да, повдигнато им е обвинение. Да, има множество дела, в които българската прокуратура е констатирала данни за шпионаж от български граждани, които са привлечени към наказателна отговорност и от граждани на Руската федерация, които са с дипломатически имунитет.

Може би аз съм главният прокурор, госпожо Йорданова, след уведомление на Министерството на вътрешните работи, от когото са обявени за *persona non grata* най-много, най-много дипломати от Руската федерация за осъществяване на нерегламентирана, разузнавателна дейност с нарушения на Виенската конвенция, най-много от целия Европейски съюз. Ако ми посочите друг такъв, ще съм Ви благодарен.

Така че българската прокуратура си върши работата в съответствие с доказателствата. Тези решения, които се опитвате да вмените на мен първо, не са в нарушение на закона, второ, не са в нарушение на морала, трето, в общ смисъл не са противоправни и трето, се взимат от конкретни наблюдаващи прокурори, г-жо Йорданова.

И пак Ви казах - променете законодателството, правете ме като в Германия или в Австрия главния прокурор. Той може да дава директни указания на наблюдаващите прокурори. Направете го и ще го оправя, няма проблем. Вие сте министър на правосъдието, внесете в Народното събрание законопроект на базата на експертния потенциал, с който разполагате. Видях как този

експертен потенциал създаде измененията и допълненията в Закона за съдебната власт, което в крайна сметка ще предизвика амнистия за организираната престъпност, тероризма, престъпленията против републиката, шпионажа, а в някаква степен и за корупцията по високите етажи. Това е моето предвиждане, дано не се случи. Така че този широк експертен потенциал може да предизвика и такива промени в Народното събрание, които да дадат възможност на главния прокурор персонално да дава указания задължителни, защото в момента такива първо, устни указания е незаконно и аз не мога да издавам такива указания. Дайте ми тази възможност и с удоволствие ще я реализирам, госпожо Йорданова. Може би да, надявам да не е мечтата на някои български политици с авторитарно и тоталитарно мислене да си сложат послушен главен прокурор и да изменят закона по начин, че той да дава задължителни указания, как да кажа (?), това е мечтата на всеки един политик в тази насока след 1989 г. с авторитарно мислене, може би такава е като модел в някои тоталитарни страни или страни преди 1989 година, да, бил е такъв. Аз лично се надявам никога да не се случи в България. А отделно искам да Ви кажа, понеже цитирах моделите в Австрия и Германия - там тече сериозен дебат, че тези правомощия на техните главни прокурори нарушават принципа за независимост в прокуратурата и в съдебната власт. Много сериозен дебат, уверявам Ви.

Но ако възприемете този модел, аз нямам друг избор като всеки български прокурор да спазвам закона, както българската прокуратура ще спазва политическия документ, който Вие наричате Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, касаещ специализирания съд, и ще се постарее да спаси колкото може повече дела, това е популярният термин.

Опасявам се, че няма да са много. Опасявам се, че съвместните екипи за разследване и международната правна помощ в различни действия, които имат в тази насока, ще имат сериозни проблеми. Споделил съм го с Евроджъст, изключително са притеснени. Задават въпроси, на които аз казах, че не мога да отговоря, тъй като законът не дава отговори на тях и ще трябва да дискутираме случай по случай и да спасяваме случай международен, случай международен приключи, доколкото можем, благодарение на далновидността на българската правна мисъл в Народното събрание.

Благодаря Ви, госпожо Йорданова!

И пак - не желая да отговарям на повече въпроси, тъй като в голямата си част тази тема многократно, неколкократно говорих по сходни, така да се каже, твърдения, необосновани в хода на тази процедура.

Благодаря Ви, госпожо Йорданова!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, господин Гешев.

Преди да дам думата на госпожа Дишева, да припомня да се придържаме към предмета на настоящото обсъждане. Законодателната дейност на Народното събрание в момента не е обект на дебат.

Заповядайте, госпожо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Първо, бих искала да направя едно уточнение по повод на Вашето изказване в началото на докладването на това основание.

Съгласно решенията, които ние сме взели в заседание на Пленума на 4 април, нямаме частично оставяне без разглеждане на предложението по точка 9. В Точка 1.4. от решението по точка 12 от дневния ред е прието за редовно и допустимо предложението по

точки 4, 6, 8 и 10, така че това предложение, т.е. това основание по точка 9 е прието за редовно и допустимо изцяло. То изобщо не е било и предмет на производството пред съда. Това само за уточнение.

Аз въпреки изричното изявление на господин Гешев, че няма да отговаря на въпроси, все пак ще му задам един въпрос, защото той неколкократно повтори едно и също нещо, с много кратка промяна в изказа, а именно неговото твърдение (ако правилно съм го разбрала) е, че това производство е иницирано, за да може да бъде „монтиран“ удобен главен прокурор. Удобен на вносителю на предложението и на сегашната... (Прекъсната.) Моля, моля? А, не сте казал. Ами според мен то се извлича от Вашето твърдение. В този смисъл..., в този смисъл... (не довършва) А на кого твърдите тогава, че госпожа Йорданова иска да монтира удобен главен прокурор? Нали би трябвало... (не довършва) Напротив, казахте, Вие на няколко пъти го казахте, но аз ще направя своето изявление. Така съм схванала, както няколко пъти вече казахте, вероятно погрешно във Вашето изявление. Аз съм абсолютно убедена, че Вие вложихте такъв смисъл в него, но освен това съм абсолютно убедена, че Вие можете по всякакъв начин да изкривите собствените си твърдения, твърденията на другите, включително да се отметнете образно казано от собствени твърдения.

И във връзка с това Ви изявление, което повтарям няколко пъти казахте, аз ще Ви попитам - Вие бяхте ли монтиран и удобен ли бяхте на политическата власт, която беше по време на Вашето избиране? Въпросът е риторичен, понеже Вие отправяте такива твърдения, внушения (смея да твърдя) и понеже съм

абсолютно сигурна, че ги отправяте индиректно и към мен, затова си позволявам да Ви попитам. Ако искате, отговорете.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги,... (Намесва се И.Гешев: Може ли да отговоря?) Заповядайте, отговорете.

Пак припомням да се придържаме към дебата по същество. Аз се опитвам във всички тези часове да наложя един нормален дебат.

Заповядайте!

ИВАН ГЕШЕВ: Извън предмета, все пак с прецизност да отговоря. Не съм цитирал г-жа Дишева, г-жа Йорданова, конкретна политическа сила. Всеки български гражданин на база на фактите и това, което изложих, може да си направи извода на какво се дължи всичко това. Факт е, че това искане, това уточнение си е юридически несъстоятелно и това е много меко казано, госпожо Дишева. И аз получавам обаждания не само от прокурорите (вярвайте ми!), че това е меко казано смешно, мога да употребя и по-силни думи, които употребяват, а Вие като дългогодишен юрист, надявам се, че го осъзнавате независимо какво казвате. А отделно дали съм монтиран или не съм монтиран, аз съм избран в открита процедура, в която и Вие участвахте, продължила цели два дни, по начин, който никога не се е случвал в историята за избор на някой от „тримата големи“, в продължение може би първия път на десет часа, на живо излъчване по БНТ. Такава процедура няма в целия Европейски съюз. Ако Вие възприемате това за монтиране, след като съм отговорил на десетки да не кажа стотици въпроси, което също едва ли се е случвало, явно неправилно боравите с терминологията. И ако смятате, че аз съм монтиран, това означава, че как да кажа (?), се присъединявате към становището (надявам се да не е така) за моралния интегритет на членовете на Висшия съдебен съвет,

каквито изказвания направиха политици, няма да кажа кои, но може би знаете. Много лесно е да коментираш, не тук, а по медиите, и да говориш неща, които не са верни. Аз не се притеснявам да говоря нито по медиите, нито тук, но мястото за коментиране е тук и това е мястото, където ние трябва да изразим и да защитим независимостта на съдебната власт, защото това е наше задължение - да защитим колегите си от политически атаки и от това, което се опитват политиците да подчинят съдебната система, което се случва и е видимо за всеки български магистрат, и да я подчинят за използваните и най-вероятно за нелегитимни цели, каквито нелегитимни цели мисля, че видяхме и в това изслушване. ГДБОП, която няма правомощие, видимо от справка, проверява главния прокурор. Не знам как оценявате тоя факт. За мен е потресаващ, не защото проверяват мене, не, аз съм главен прокурор, а защото съм един от хората на най-висока длъжност в тази държава. След като нарушават закона по отношение на мене, представете си какво се случва с някой друг български гражданин, само защото не им харесва какво е казано или защото той е неправилният човек, или членува в неправилната организация. Това за мен е спомен от миналото, госпожо Дишева. Едни неотмрели и възстановяващи се тоталитарни и авторитарни инстинкти.

Аз няма да спра да работя в интерес на българските граждани. Ако трябва, ще издам нови методически указания за пътнотранспортните произшествия и не се притеснявам, колкото и искания за отстранявания затова, че работя за българските граждани да внесат българските политици. Защото моята работа освен всичко друго е да работя в интерес на българските граждани в борбата с престъпността и да защитавам техните права и



интереси, а не конюнктурните интереси на някои, които някои няма да помним само след 1-2 години.

Благодаря Ви, госпожо Дишева!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

И Ви обръщам внимание да не обръщаме дебата в междуличностен дискурс.

Да, заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Попитах господин Гешев дали той е бил монтиран и използвах точно този израз, защото съм си го записала като част от негово изказване. Вие използвахте този израз, за да илюстрирате какво е намерението с подаването на това предложение за инициране на това производство. Това беше Ваш израз и съм абсолютно убедена, че го има в пълния стенографски протокол.

И бих искала, попитах Ви, за да може да обясните механизма, по който се монтират, както Вие се изразявате, главни прокурори. Затова попитах, понеже нямаме такъв опит, защото аз също смятам, че Висшият съдебен съвет е органът, който избира главния прокурор, както и председателите на двете върховни съдилища, заради това бих искала Вие да обясните какъв е механизмът за монтиране. Как в бъдеще Вие виждате, че се монтира някой? Мисля, че дадохте достатъчно разяснения по въпроса. Аз наистина не искам да изпадаме в личен дебат с Вас, но понеже много пъти говорихте за това кой имал право да говори от името на народа, всъщност Вие го правите непрекъснато от първия ден на Вашия избор като главен прокурор. Ако между другото, сте забравил, Вие се обявихте и за инструмент на Господа, но това е една друга тема. Ако искате може и нея да дебатираме - в какво

качество нали(?), като говорител на народа или като говорител на Господа се изявявате.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Момент, господин Гешев. Госпожа Чапкънова даде знак, че иска да говори. (Намесва се И.Гешев: Към мен въпрос имаше, госпожо Йорданова.) Момент. Моля на микрофона.

ИВАН ГЕШЕВ: Отговарям по същество. Цитатът Ви е неправилен. Прочетете цялото интервю и ще видите, че това е манипулация може би. Съжалявам, не сте прочели цялото интервю и се поддавате на манипулативни твърдения в различни медии, които явно четете избирателно. Ако бяхте прочели интервюто в „Епицентър“, може би ще разберете целия смисъл на това, което съм казал. Препоръчвам Ви го да прочетете. Интересно интервю се получи.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Аз имам какво да кажа, но ще се въздържа.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Видях Ви. Заповядайте, господин Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Ако няма други въпроси, да приключим дебата по тази точка. Аз направих едно процедурно предложение, но ако трябва да направим по-малка почивка, да я направим. Ами 8 и 20 е горе-долу (има предвид 21:20 часа), 15 или 20 минути почивка, а процедурното ми предложение отново ще го повторя.

Всеки един от нас, без ограничение във времето, да вземе отношение по всички или по които теми иска, след което, след като всички по същество вземат отношение, всеки да има право да направи по една реплика, за да не влизаме в дебати,

лични взаимоотношения. То винаги се получава и се ескалират нещата. Това е моето предложение.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря! Колеги, има ли друго предложение? Моля? Да, заповядайте, г-жо Чапкънова.

КАЛИНА ЧАПКЪНОВА: Тъй като по тази точка не беше осъществен какъвто и да е дебат, затова аз си мисля, че е редно поне нещо да се каже и във връзка с изложените твърдения в предложението. Ако ми позволите, само няколко думи ще кажа.

Пред мен е предложението, в което се твърди, че е налице двоен стандарт и необоснована избирателност в ръководената от главния прокурор Иван Гешев българска прокуратура. Няма наведени факти какво означава двоен стандарт и необоснова избирателност. Мисля, че тълкувателен път, след като проследих двата примера, които са дадени, абсолютно неоснователно е да се прави аналогия между два примера и да се твърди, т.е. между две различни дела и да се твърди, че стандартът, към който трябва да се придържаме е високият обществен интерес на даденото досъдебното производство, което да означава и съответно еднаквото третиране и решаване на двете досъдебни производства, а по-скоро примерът, който е даден в конкретния случай, това са две спрени досъдебни производства, по които се оспорва начинът, по който е процедираща прокуратурата.

В конкретния случай мисля, че стандартът е НПК и това е член 269 от НПК, т.е. това са условията, в които едно досъдебно производство или едно наказателно производство би могло да се развие и да завърши в отсъствието на подсъдимия. В този конкретен случай мисля, че няма никаква противоречива практика, която да налага издаването на определено методическо указание от

страна на главния прокурор. Смея да твърдя, че моят поглед е доста обширен върху дейността на прокуратурата, а и особено двете досъдебни производства, които са посочени, по никакъв начин не би могла да се направи аналогия, че спрямо тях е посочен, е упражнен по-скоро двоен стандарт при тяхното решаване или по-скоро при внасянето им с обвинителен акт в съда при условията на отсъствие на обвиняемите.

Направи ми впечатление, че едното досъдебно производство, което е цитирано, е било спряно. Определено не може да се твърди и да се оспорва едно постановление за спиране на наказателното производство, да се твърди, че то има някакви пороци без да е преминало през съответния инстанционен контрол и в конкретния случай този инстанционен контрол се осъществява от съда, да се приеме, че това постановление има определени пороци и че по досъдебното производство не е бил възприет съответния подход за разследване, който е нужен.

Така че първо, отново застъпвам идеята, че няма конкретна правна норма, която в конкретния случай да е вменила конкретно задължение на главния прокурор да издаде такова методическо указание, а като цяло бих казала, че няма такава противоречива практика по чл. 269 от НПК. Тук изобилства изключително много практика и мисля, че критериите са абсолютно еднакви по отношение на всички прокуратури и в съда. Това исках да кажа.

Благодаря Ви!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря Ви, госпожо Чапкънова.

Други становища по тази част от предложението? Не виждам. Поради това дебатът по нея е изчерпан.

Давам 15 минути почивка, след което преминаваме към дебат по същество.

**(след почивката)**

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, виждам, че 15 участват в заседанието към настоящия момент. Нека да продължим работа. Включете камерите. Благодаря, колеги!

Продължаваме с обсъждане по същество на изложените в двете предложения за предсрочно освобождаване на главния прокурор. Беше направено процедурно предложение в хода на тази част от дебата всеки един да вземе по веднъж думата без ограничение във времето. Така че има ли обратно или различно процедурно предложение? Не виждам. Така че приемам, че членовете на Пленума се обединяват около този подход и ще процедираме така. За да спазим така приетата процедура, Ви призовавам да се въздържате от лични нападки, за да не се стига до необходимост от лично обяснение.

С тези процедурни ремарки давам думата за Вашите изказвания. Заповядайте!

Заповядайте, г-н Кузманов.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря, госпожо Министър.

След днешния продължителен дебат, установих, че една част от предложенията са мотивирани на предположения, без конкретни факти. Друга част са мотивирани от... (Прекъснат)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Много се извинявам, но при мен специално се чува много тихо. Ако може, г-н Кузманов, по-високо да говорите или повече на микрофона.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Увеличете си звука, госпожо Керелска. Аз говоря до микрофона. По-близо, по-високо няма как да се получи.

Сега чувате ли ме по-добре, госпожо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, а преди това проверих, звукът ми е увеличен максимално.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Като прокурор от кариерата и няколко години вече член на Съвета, внесъл няколко дисциплинарни предложения, си мисля, че никой прокурор не би внесъл обвинителен акт по този начин в съда, защото би го било срам да го направи, съдът ще му го върне веднага.

Не виждам нито едно основание да приема, че така направеното предложение има някакви законови основания да бъде отстранен главния прокурор. Не виждам защо беше цялата тази дълга процедура, създадена от двама министри, без да има наистина правни основания за направено от тях предложение. Няма да бъда по-обстоятелствен от това, моето решение е категорично и ще оставя колегите да изкажат своето собствено мнение.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря! Мисля, че господин Новански даде знак.

Заповядайте, господин Новански!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря! Аз ще взема отношение по същество по три пункта, просто защото на зададените ми въпроси министърът на правосъдието въобще не пожела да ми отговори дори и шаблонно, както отговаряше при другите, но както е да е.

По отношение на Централизираната система за разпределение на делата. Разбирам болката на един бивш правосъден министър, че Висшият съдебен съвет прекрати

използването в състоянието, което беше, на една порочна програма за разпределение на делата в правосъдието. Криминално въведена система, без обществена поръчка, без одит и проверка в продължение на 5 години, да дадеш такова нещо на фирма с двама служители, при това без дори да имаш договор и без заплащане за огромен период от време е меко казано странно, да не кажа друго. Системата позволяваше следното, което е видно от резюмето на одитния доклад, който е публичен и видим на сайта на Висшия съдебен съвет. „Неоторизирана редакция на съдии от друг съд. (превеждам) Можеш да изтриеш или да добавиш името на съдията и той да участва или да не участва в разпределението при това да го правиш от Пловдив за дело във Видин. Неоторизирана редакция на групи от съдии от чужд съд. Същото, само че за цяла група. Неоторизирано изтриване на отсъствие. Пише, че съдията отсъства или не отсъства днес и той участва или не участва в разпределението. Неоторизирано изтриване на регистрирани дежурства. Пишеш го, че е дежурен или не е дежурен днес и той участва или не участва в гледането на мярката за неотклонение. Неоторизиран достъп до данни на потребители от чужд съд. Означава, че имаш достъп до данните на съда в Пловдив, а ти си в София. Неоторизирано разпределение на дело на съдия от чужди съд. От Костинброд разпределяш делото в София“.

Е, друго, освен безобразие, ковид и чума не мога да кажа и ще спра дотук.

По отношение на случая „Жоси“. Аз за първи път виждам такова превратно и насилствено тълкуване на разпоредби и хипотези от Търговския закон. Ако не идваше от министъра на правосъдието, щях да си помисля, че не се познават основни принципи на регистърното производство. Сигурно знаете, че целите

на търговския оборот и нормите на търговското право са: търговията, търговската и стопанската дейност да бъдат съхранени, непрекъсваеми и бързи. Никой не Ви пита поради каква точно, конкретна причина учредявате търговско дружество или искате да станете съдружник в такова. Най-малко на министър на правосъдието се дължат такива отговори. То затова и производството се нарича „регистърно“. Цитираните решения на ВКС в предложението на министъра обясняват просто и ясно, че решението на общото събрание на едно търговско дружество има действие само по отношение на съдружниците в самото дружество. Затова и действието му се нарича ограничено. Ограничението се преодолява чрез вписването му в Търговския регистър, за да има действия спрямо трети лица. Само след вписване ще настъпи конститутивният му ефект. Разбира се, това може да се случи само ако решението на общото събрание не е оспорено, за което има предвидени ред и срокове, а цитираният случай е именно такъв. И в тази връзка не беше лошо да се публикуват всички решения на Българския търговски съд по този въпрос. В противен случай се обмисля регистърния характер на това производство, а не е такава идеята на закона. Невписаните обстоятелства се считат за несъществуващи по отношение на добросъвестните лица. Както казах и по-рано, това е трети курс „Търговско право“ в който и да е правен факултет в България.

Не съществува такава хипотеза, че бащата на Гешев би могъл да продаде дяловете си в дружеството и да спечели колосални суми, защото не може да продадеш нещо, което не е твое. Другото са празни приказки за наивници. Така или иначе в случая „Жоси“ няма вписано такова обстоятелство в Търговския



регистър нито тогава, нито сега и това е видно от елементарна справка в Търговския регистър.

За случая за НПО-тата и адвокатите. Колкото в България е имало оригинален „Галъп Интернешънъл“, толкова в България има истински Хелзинкски комитет. Последният има толкова общо с Хелзинки, колкото е и моето участие в раздаването на златните паспорти. Толкова. Между другото, и си купих бар от съдия-изпълнител. Спокойно можеха да се нарекат и горнобански комитети. За пръв път чух, че решенията и становищата на неправителствени организации имат укорим и морален характер (защото задължителен нямат) за Висшия съдебен съвет, за министъра на правосъдието или за главния прокурор. За адвокатите е известно, че при и по повод изпълнение на професионалната им работа им се дължи уважение като на съдия, но за неправителствените организации няма такова нещо. По света има секти, които са изградили основите на своята религия на твърдението, че земята е плоска. Нали разбирате колко е смешно да кажа, че ги уважавам и обичам, и в същото време да обяснявам, че са пълни идиоти. Или едното, или другото.

Колкото се касае до адвокати. Тотално грешно и издаващо пълно неразбиране е да се говори от името на адвокатите. Адвокатът няма административен ръководител, никой не му плаща заплата. В неговите решение и действия той се ръководи единствено и само от собственото си виждане и от интереса на клиентите, които представлява. Не съм упълномощавал никой, включително и министъра на правосъдието да говори от мое име. В България адвокатите са вече почти 15 000 и е много смешно да се твърди, че Адвокатурата е недоволна от пренебрежително и некоректно изказване на прокурор, бил той и

главен, най-малкото защото никой не ги е попитал и това е най-малкото. Адвокатурата не е политическа партия, за която сте гласували на изборите и тя да ви представлява пред обществото, както и нямате право да говорите от името на цялото общество, така и нямате право да говорите от името на адвокатите в България.

В обобщение ще кажа следното. Не ми е известно Министерството на правосъдието да има възможност да влияе по какъвто и да е начин на хода на разследванията, ръководени от прокуратурата или да указва на главния прокурор какво да прави, какво отношение да взима или да не взима, а и на всеки друг прокурор да указва кога, как и срещу кого да образува или да не образува, или да внася обвинителен акт в съда. В други държави министър на правосъдието е главен прокурор. Е тука не е така. Днес се наслушах на предположения, догадки, усещания, съмнения, изрази като „Струва ми се“, „Прилича ми“ и останах с убеждението, но нищо конкретно - нито едно доказателство, нищо съществено. Това се случи.

Ще Ви напомня, че миналия път казах един израз на латински: *ex arena funiculum nectis* - да правиш въже от пясък. Явно не беше достатъчно. Днешната ситуация ми се струва описана в друга римска сентенция, която всички знаят: *errare humanum es* - човешко е да се греши. Само дето малцина знаят, че това не е цялата сентенция. Има и втора част и тя винаги върви с първата: *stultum est in errore perseverare* и означава: но да повтаря грешката си е характерно само за глупака.

Благодаря!

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Новански.

Колеги, желание за изказване? Не виждам...

Заповядайте, г-н Петров.

СТЕФАН ПЕТРОВ: Благодаря, госпожо Министър.

Днес, колеги, при дебатите по отделните пунктове на отправените предложения на двамата министри по-добре се очертаха два лагера. Единият лагер подкрепяше почти всички предложения на министъра на правосъдието, другият лагер от изказванията на колегите останах с впечатлението, че повечето не подкрепят тезата на министъра на правосъдието.

Тук по тази процедура, по която ние измислихме някакви правила, но тези правила не се основават на Конституцията и закона и в тази връзка искам само да вметна, че решението на Конституционния съд, което решение ще бъде изпълнено и го изпълняваме в момента, аз го тълкувам като непълно, защото марксистко-ленинската философия беше преди това, че решенията на съда не се коментират. Не, коментират се, колеги, и може да ги коментираме, защото аз не знам решението г-н главния прокурор той отговаря като всеки прокурор и всеки магистрат, това от една страна, се каза, а от друга страна, се каза, че той не е като всеки останал магистрат. Е, кое е вярното? Ами не можàх да го разбера това решение. Може би и аз не съм толкова компетентен.

После за процедурата. Аз за пръв път участвам, а пък и чувам за такава процедура, където този, който прави предложението, който е от една страна (образно казано), води и заседанието. Ами, струва ми се, че не беше правилно и може би по-морално щеше да бъде, госпожо Министър, ако Вие бяхте предоставили правото да води някой друг от членовете на Висшия съдебен съвет, по-справедливо би било.

Сега по същество на направеното предложение. Аз знам, че това предложение е подписано от министрите, но знам, че не е

писано от тях. Затова моля да не се засягате на това, което ще кажа оттук нататък. Та направеното предложение от двамата министри за освобождаването на главния прокурор е преди всичко несистематизирано и неподредено според мен. Не става ясно от изложението, което и по двете предложения, кое е тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, и кое е уронване престижа на съдебната власт. Това е изискването на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България. По нито едно от предложенията аз не установих да има ясно казано какво е нарушението, как е нарушено и дали попада в чл. 129, ал. 3, т. 5. Ако някой го е намерил, нека да каже.

Предложението на практика представлява сбор от слухове, сигнали, съобщения от сайтове и други средства за масово осведомяване. Това не са юридически факти по смисъла на закона и на правната доктрина. Даже не са и презумпции, защото презумпциите поне са признати за правнорелевантни факти, а в случая министърът си е служил с правнонерелевантни факти - слухове, съобщения, мнения, непроверени сигнали. Нито едно от тези обстоятелства не са верифицирани по съответния ред, нито са приобщени към даден казус. Висшият съдебен съвет е правен орган, колеги, който борави с конкретни правнозначими факти, а не със слухове, съобщения по масмедииите и други подобни неидентифицирани и неопределени материали. Добре е да уточним, че министърът не си служи с правнонормативен език. Той говори за създаване на впечатлението - „създаване на впечатление" в кавички, което е неправилен, ненормативен израз. Той е журналистическо, емоционално-публицистичен израз, част от някакъв разказ, дописка или нещо друго. С това създаване на впечатление не може да бъде освободен главния прокурор. В този

смисъл изложението на министъра дори е обида за членовете на Висшия съдебен съвет, които са третираны тука като някакъв другарски съд или комисия по етика към някоя партийна организация.

Говореха и за уронване престижа на съдебната власт. Уронването престижа на съдебната власт според мен означава извършването на неморални действия, т.е. такива, които нарушават морала като нормативна, макар и неинституционализирана система, такава система, която е неписана, неподредена, неформализирана. Тогава възниква въпросът кой морал е увредил г-н Гешев? В правната и философската наука съществуват два вида морал от гледна точка на неговото съдържание. Понятието морал, знаете, е изяснено най-добре от произведенията и ученията на древногръцките философи и най-вече при Аристотел, особено в произведението му „Метафизика“ и преди всичко в „Никомахова етика“. И за морала има определени критерии. Това са: справедливост, истинност, честност, спазването на правото да не се постъпва по начин, по който самият човек не става въпрос да дава дефиниции на понятието морал и други, а да направи връзка между изложеното и съответните изводи, поради което изводите са голословни, именно защото не почиват на науката, на правната и философската доктрина относно моралните постъпки според мен.

Тук няколко пъти се говори за стандарти. Дори Вие, госпожо Министър, в едно интервю си спомням през месец април, на 15 април, доколкото се сещам, говорихте, че въпросът за главния прокурор бил въпрос на стандарти и че това не бил само институционален, но и личностен въпрос.

Това според мен е дълбоко погрешно.

Първо, правото не борави с термина „стандарт“, тъй като правната норма не въвежда това понятие. Правната норма е социална норма, а не техническа норма. Със стандарти боравят техническите науки, а правото е хуманитарна наука. Тя е нормативна наука, доктрина на логическо нормативното мислене и съответно на нормативно логическия израз.

Второ, относно личностния въпрос. Фигурата на главния прокурор е преди всичко институционален въпрос, защото главният прокурор е ръководител на държавен орган, част от съдебната власт. В случая става дума за едно искане, което се разглежда по съответните правни норми били те генерални или индивидуални, а не за оценъчно-характеристична дейност, която подлежи на преценка от партийно бюро или другарски съд. С други думи - Висшият съдебен съвет не е нито партийно бюро, нито другарски съд, а държавен орган. Държавният орган не може да има за свой приоритет личностните въпроси, а само генерално-концептуалните и най-вече нормативните. Главният прокурор може да бъде освободен само и единствено, ако е нарушил правните и моралните норми, на първо място, правните. Моралните норми са свързани с понятието уронване престижа на съдебната власт. Преди малко Ви казах какво е моето мнение за тях.

И накрая искам да Ви кажа и следното. Изложението в предложенията на двамата министри съдържа баналности, лозунги, голи декларации, наподобява като едновременните тезиси на Партията (с главно „П“), нищо конкретно, значимо, правнорелевантно. Просто това е един сбор от слухове, клюки, сигнали, чуто, недочуто, по метода „Един глух чул, че двама слепи видели“.

С това приключвам и предлагам накрая да вземем решение: На основание чл. 320 (мисля, че беше от Закона за съдебната власт, нищо, че приехме, че не е дисциплинарно производство, само там има изразено какво се прави за членовете на Висшия съдебен съвет по право), алинея 4, предлагам да отхвърлим предложението за отправяне предложение до Президента на Република България по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България. Това е. Приключих.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря! Колеги, други изказвания?

Заповядайте, госпожо Керелска!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, пред нас за разглеждане в днешното заседание бяха две предложения – на един вече бивш министър на правосъдието и на един настоящ, макар и в оставка. С тези предложения се иска предсрочно освобождаване на господин Иван Гешев като Главен прокурор на Република България, на основание чл. 175, във връзка с чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България. Хипотезата на чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България е да е налице тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, както и действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

Аз бих искала да се спра по-специално на основанието „накърняване на престижа на съдебната власт“, тъй като, от една страна, това основание по-често се сочи в двете предложения, а от друга страна, освен че се сочи, според мен се събраха и данни, които установяват действително накърняване на престижа на съдебната власт. В тази връзка като начало искам да Ви прочета част от мотивите на Решение № 11622/31.07.2019 г. по административно дело № 1860 по описа за 2019 г. на Върховния

административен съд на Република България, 5-членен състав, Втора колегия, в което решение колегите са се опитали да изведат дефиниция по отношение на това какво е престиж на една институция, в частност на съдебната власт, и в кои случаи може да се счита, че този престиж е накърнен. Според 5-членния състав на Върховния административен съд престижът на една институция е доброто име, което притежава тази институция, както и авторитетът, който тя има в обществото. Тоест, действието или бездействието, с което е нарушен Кодексът за етично поведение на българските магистрати, следва да е довело до уронване доброто име и на авторитета на съдебната власт. За да се урони престижът на съдебната власт, е необходимо нарушението на Кодекса за етично поведение на българските магистрати да е извършено публично, пред свидетели или да е станало достояние на широк кръг от хора, защото престижът на определена власт е субективната оценка, която обществото дава на тази власт. Дали чрез посочените случаи в крайна сметка главният прокурор е повлиял именно на тази субективна оценка, която обществото дава на тази власт? Аз мисля, че в някои от случаите това беше категорично установено. И ще започна пункт по пункт.

По първи пункт, или точка първа от предложението, направено от проф. Янаки Стоилов, става въпрос за това, че престижът на съдебната власт е уронен поради това, че е нарушен принципът на безпристрастност по т. 2.3 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати и принципът за конфиденциалност – т. 7.2 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Става въпрос за това, че са използвани данни от специални разузнавателни средства, като на 28.01.2020 г., по разпореждане на Иван Гешев, е публикувана извадка от



постановление и звукозаписи, придобити чрез специални разузнавателни средства на разговора между президента и командващия ВВС – генерал Стойков. На 14.07.2020 г., по разпореждане на Иван Гешев, прокуратурата оповести данни, придобити чрез специални разузнавателни средства, по отношение на други лица: Огнян Стефанов – журналист, и Александър Паунов – депутат, разговаряли с обвиняемия Васил Божков. Разпространяването на записите, посочени в точка 2, е предшествано от изявление на говорителя на главния прокурор Милева: *„Ще станете свидетели как обвиняеми си партнират с журналисти, политици“* и т.н.

Тук бяха навеждани доводи, че в крайна сметка не е установено, че това е станало по разпореждане на господин Иван Гешев. Освен това се навеждаха доводи по отношение на това, че няма нарушение на закона във връзка с разпространението на данните от специалните разузнавателни средства, че, видите ли, тези специални разузнавателни средства били приобщени към досъдебното производство, или предварителното разследване – както бях коригирана, и от този момент нататък те са станали веществени доказателствени средства, които веществени доказателствени средства биха могли да бъдат огласявани с разрешение на наблюдаващия прокурор, съгласно чл. 198 от НПК.

Колеги, не се установи обаче дали тези специални разузнавателни средства действително са придобили статут на веществени доказателствени средства. Това не се установи и не се доказа. Освен това не се установи с кои постановления на наблюдаващия прокурор е допуснато тяхното разпространение и изнасянето им в публичното пространство. Разрешенията, както Ви е казахте, инкорпорирани в прокурорски постановления, по никакъв

начин не установяват връзката между написаното в тях и съответните производства, по които са били събирани тези специални разузнавателни средства.

Отделен остава правният спор и въпрос дали Законът за специалните разузнавателни средства се явява специален по отношение на НПК. Моето скромно мнение е, че – да, Законът за специалните разузнавателни средства се явява специален по отношение на НПК. Решението, на което някои от колегите се позоваваха тук (става въпрос за решение на Върховния касационен съд, Наказателна колегия, с докладчик съдия Панова), касае друга проблематика, а именно необходимостта специалните разузнавателни средства, данните, които са получени чрез тях, в един момент да станат достояние на обвиняемия. И точно това се обяснява в решението, че когато се приобщят към доказателствения материал и станат веществени доказателствени средства, те се подчиняват на разпоредбите на НПК, и подчинявайки се на тези разпоредби, те трябва да бъдат предоставени на другата страна – в случая на обвиняемия. Но да оставим това дали в случая е нарушен законът или е спазен, въпреки че ние употребихме изключително много време да се убеждаваме в това, че, видите ли, тук законът е бил абсолютно спазен и няма какво да се занимаваме ние с този въпрос. Но дори и главният прокурор в едно от неговите изказвания каза, че невинаги, когато едно действие е законно, то обезателно е и морално и съответства на изискванията на морала и нравствеността, които изисквания са намерили отражение и в Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

Какво имам предвид? С тези данни от специални разузнавателни средства всъщност се предават едни разговори между лицата, за които стана въпрос вече. Въпросът е защо се

прави това и защо точно на тези лица, и дали в крайна сметка то се прави с цел обществото да бъде обективно информирано, или се прави с цел да бъде насочено и да се формира някакво обществено мнение. Според мен идеята е по-скоро втората, защото този похват, както ни е добре известно, въпреки че доста време мина от тази дейност, бих я нарекла, на прокуратурата, защото в един момент това изнасяне на определени факти по делата, включително и такива, които са установени със специални разузнавателни средства, се преустанови, а беше една много активна практика на прокуратурата. Не знам дали си спомняте, а би трябвало. И според мен тя приключи след започване на гражданските протести, на които се скандираше и за оставката на главния прокурор. С оглед на това аз считам, че този пример установява нарушаване на основни правила на етично поведение, и по-специално на принципа за непристрастност, както вече съобщих, и на принципа за конфиденциалност, регламентирани и двата принципа в Кодекса за етично поведение. Дали това нарушава престижа на съдебната власт? Ами, според мен, колеги, нарушава го този престиж. Ако главният прокурор и ръководената от него прокуратура не действа непристрастно, за какъв престиж на съдебната власт може да става въпрос?

По същия начин стоят нещата и по отношение на предложението по точка 2 – говоря пак за предложението на професор Янаки Стоилов, където всъщност в публичното пространство са изнасяни данни от чатове между определени лица, които лица също не са случайни. Тук по същия начин, въпреки че се твърдеше, че всичко е законно и съобразено с изискванията на НПК, не се представи постановление на наблюдаващ прокурор, който да разрешава изнасянето на тези данни. Имаме ли нарушаване на

Кодекса за етично поведение на българските магистрати? Имаме, и то пак касае нарушаване на принципа за безпристрастност. С оглед на това отново считам, че и по точка 2 се изпълва хипотезиса на чл. 129, ал. 3, т. 5, предложение второ, а именно накърняване на престижа на съдебната власт.

По точка 3 става въпрос за нахлуването (търсех някакъв по-мек израз, защото виждам, че колегите реагират почти болезнено, но не можах да го намеря в случая) в президентството с цел извършване на процесуални действия претърсване и изземване в кабинетите на двама от служителите в президентството. Тук също беше направен сериозен опит да се обясни как това всичко било в рамките на закона, как имало разрешение от съдия, как не било изключение това, че са участвали служители от Бюрото за защита на свидетели, въпреки че, видно и от Правилата на това Бюро, става абсолютно ясно какви са неговите правомощия. Знаем какво последва след това влизане в президентството за извършване на тези „законосъобразни процесуални действия“. И ако това не ни убеждава, че тези действия са били неправомерни или дори формално правомерни, но накърняващи престижа на президентството и на съдебната власт, и на прокуратурата в частност, аз не виждам какъв по-ярък пример да се даде за това.

Колегата Петров каза, че, видите ли, предложенията почивали на слухове, и то „чути от глухи“ – мисля, че нещо такова беше, оригинално беше в интерес на истината като някаква илюстрация на неговото мнение и становище. Но, колеги, какви глухи и какви слепи? Тези действия се развиха пред нашите очи. Всички видяхме за какво става въпрос. В интерес на истината оттогава започна политическата дестабилизация в страната, и това е факт, която все повече и повече се задълбочава. Оттогава се

оформи становището, че прокуратурата, и в частност главният прокурор, действа като самостоятелен властови център. Дали не е нарушен и балансът между властите? Дали не е нарушено и разделението между властите? И дали в крайна сметка тези действия, проведени по този начин, освен че накърниха престижа на президентската институция и в страната, и в чужбина, сериозно не накърниха и престижа на съдебната власт, и пак казвам, в частност на Прокуратурата на Република България?

Тук тръгнахме да тълкуваме дали били пропорционални действията, дали били съразмерни, дали били премерени или непремерени. Ами, колеги, с оглед постигнатия резултат, нито са пропорционални, нито са премерени, а надхвърлят границите на необходимото за постигане на законно преследвани цели, защото през цялото време се твърдеше точно това – че целите, които са били преследвани, са законни.

Пак ще се върна към нещо, което споменах в дебата, макар и по друга точка. Едно действие може да бъде законно, морално и нравствено и може да не бъде такова в зависимост от мярката и от начина, по който се направи и извърши. Начинът, по който прокуратурата влезе в президентството, не беше нито по мярка, нито по начин, по който трябва да се действа, за да се постигнат законно заявените цели. И по тази точка категорично считам, че престижът на съдебната власт е бил накърнен.

По точка 4 от това предложение няма да взема отношение. Считам, че тук не се събраха достатъчно доказателства, за да бъдат обосновани някакви изводи в една или друга насока. По принцип материята е много сериозна, тя касае изясняване на много факти и обстоятелства, които не бяха изяснени. Част от причините за това е и решението на самия Пленум на Висшия съдебен съвет

на предишното заседание на Пленума, където ние просто решихме, че не трябва да задължаваме главния прокурор да представи доказателства в тази насока – говоря специално по въпроса за командированите прокурори.

Това е по първото предложение. Считам, че по тези три пункта, които споменах, категорично се установиха данни и може да се направи извод, че е накърнен престижът на съдебната власт.

Що се отнася до предложението на министъра на правосъдието в оставка г-жа Надежда Йорданова, считам, че такова накърняване на престижа на съдебната власт беше установено по пункт първи от това предложение, което касаше изявлението на господин Главния прокурор в интернет платформата Туитър, където той, освен че застава зад законосъобразните действия на МВР (в което лично аз не виждам да има нещо лошо), прави внушения, че протестиращите са платени агитки на един или друг олигарх, криминален контингент и т.н., което не съответства, първо, на сериозността на институцията, освен това е дълбоко невярно. Не може по този начин да се отразява един такъв сериозен социален катаклизъм в едно общество. И най-малкото това може да си го позволява главният прокурор. С едни такива изявления, въпреки модерните времена, аз мисля, че главният прокурор отново накърнява престижа на съдебната власт.

Няма да говоря по пункт втори и пункт трети от това предложение, но ще се спра на пункт четвърти от предложението, който касае поредицата „Осемте джуджета“ и изказването на главния прокурор във връзка с едни веществени доказателства. Тук считам отново, че изказването на г-н Главния прокурор е непремерено, неудачно и по начина, по който е направено, накърнява престижа на съдебната власт. При положение, че в това

журналистическо разследване са изнесени толкова според мен сериозни данни за нарушения във връзка с едни, макар и търговски изначално отношения, които отиват в сферата на пеналистиката, не може по такъв начин да се negliжират тези данни, и с една дума да се показва на обществото, че прокуратурата в лицето на главния прокурор няма намерение да се занимава институционално с някакво истинско разследване на тези данни.

Случаят „Жоси“ също няма да го коментирам. Както казах вече, все пак искам да отбележа, че съобщението на прокуратурата – вече го обясних в предварително си изказване, не е коректно направено. Няма да повтарям какви са ми съображенията. Препращам към казаното вече от мен.

Системата за случайно разпределение. Категорично тук считам, че има много сериозно накърняване на престижа на съдебната власт. И аз като дългогодишен съдия неслучайно реагирах емоционално, специално когато обсъждахме този въпрос. Не може Главният прокурор на Република България да твърди факти и обстоятелства, които не съответстват на събрания до този момент документален материал – имам предвид одита, който беше извършен, и доклада в резултат на този одит. Не могат да се правят такива изказвания, които противоречат на данните в доклада, да се твърдят неща, които на практика не са верни. И всичко това да се прави, за да се обоснове един извод, че през последните пет години ние не сме имали правосъдие. Мисля, че по този въпрос достатъчно се говори и, както някои колеги отбелязаха, много от нас, и аз в това число, навлязохме в обсъждане по същество, поради което не считам за необходимо да повтарям съображенията, които вече изложих.

По точка 7 и по точка 8 няма да взимам становище. Точка 8 според мен по-скоро опира до професионалните качества и квалификация на главния прокурор, въпреки че тук се направиха усилия да се обясни, че с издадените от него указания за подобряване на организацията на работата на прокуратурата е направен опит за развитие на правото. Мисля, че правото не може да бъде развивано, когато се дават указания в противоречие с действащата нормативна уредба в България.

По точка 9 също няма да взимам отношение, тъй като тук по-скоро става въпрос за бездействие на прокуратурата. Господин Гешев обясни, че той няма правомощия да образува предварителни разследвания, въпреки че прокуратурата има правомощието да се самосезира в едни или в други случаи.

Това е, което исках да кажа, колеги, пункт по пункт. С оглед на изложеното от мен – постарях се да бъда максимално кратка, защото знам, че всички много сме уморени, аз самата също, но с оглед на изложеното от мен аз ще гласувам, както се досещате, в подкрепа на предложението за освобождаване на главния прокурор на основание чл. 175 от Закона за съдебната власт, във връзка с чл. 129 от Конституцията на Република България, ал. 3, т. 5, заради извършени от него действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

Благодаря Ви за вниманието! Надявам се да не съм Ви отегчила и уморила извънредно и допълнително.

**НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА:** Благодаря, г-жо Керелска!

Преди да продължим със следващите изказвания, приканвам колегите извън залата и колегите, които участват дистанционно, да включат камерите си. Колеги, моля, в момента са 12 човека в залата. Да, г-н Гроздев се включи. Имаме кворум.



След като установихме наличие на кворум, продължаваме с изказванията. Колеги, имате думата за становища.

Заповядайте, г-н Дамянов!

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Уважаеми колеги, аз ще се помъча също да бъде максимално кратък с оглед напредването на времето. Първо искам да кажа няколко принципни неща, след това ще се спра накратко по някои от точките, които са ни предоставени на вниманието от двамата министри.

Безспорно отговорността, която се търси от главния прокурор, е санкционна, без да навлизам в детайли каква е тя – вероятно хора, които повече от мен разбират от конституционно право, някога ще ни кажат. Това, че тя е санкционна, носи няколко последици, които почиват на основни принципи в правото. Тази отговорност винаги е лична. Тази отговорност трябва да покрие някои, така да кажа условно, от съставите, предвидени в чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията. Те, условно мога да ги нарека, са три, които не е задължително да бъдат дадени кумулативно, да са налице кумулативно.

Първото е тежко нарушение. Според мен тежко нарушение е такова, с което по един безспорен, категоричен, несъмнен начин е нарушил правния ред в страната, увредил, накърнил добрите нрави, създал е неприятно, лошо усещане в обществото – може би това не са най-точните думи, като в този случай законът не сочи дали това трябва да бъде действие или бездействие, т.е. дали се иска активно или пасивно поведение. Според мен обаче с бездействие трудно може да бъде извършено тежко нарушение и аз за такава хипотеза не мога да се сетя.

Между другото, според мен в предложението и съобразно изложението на фактите никъде не се сочи за тежко нарушение,

извършено от главния прокурор. Според мен едно такова нарушение би било нарушаване на Конституцията, установено от компетентен орган. И ще дам следния пример – това е настоящият министър-председател в оставка, за когото с решение на Конституционния съд беше безспорно установено, че е нарушил Конституцията. Това е моето мнение по отношение на този, така да го нарека условно, състав.

Вторият е системно неизпълнение на служебните задължения. Тук безспорно става дума за бездействие, но не каквото и да бездействие, а системно, което означава да е най-малко три или повече пъти. За да е налице неизпълнение на служебните задължения, следва да съществува императивна правна норма, която безусловно да налага определено поведение от главния прокурор, която той не е изпълнил. Тази норма не може да бъде абстрактна, да бъде посочена общо. Тя трябва да бъде конкретна, за конкретни действия, конкретна хипотеза. И може би най-често срещаната в дебатите от нас днес предложения на министъра, това са действия, които накърняват престижа на съдебната власт. Тук безспорно се изисква, на първо място, да бъдат извършени действия, т.е. да има активно поведение. На второ място, тези действия, както посочих, следва да бъдат извършени лично. В България има над 1550 прокурори. Главният прокурор има пресцентър, в който не знам колко души работят, има и говорител. Смесването на отговорности и на задължения между прокурори, общо назоваване на прокуратурата, пресцентъра са неприемливи при обсъждането на тази хипотеза. Главният прокурор може да отговаря само за свои лични действия, не за действия на други прокурори, за действия на други служители. В случая

действията могат да бъдат свързани както със службата на главния прокурор, така и извън службата.

Само ще се върна назад. При втората хипотеза неизпълнението на служебните задължения е винаги свързана с това, което трябва да върши главният прокурор като такъв, докато при третата хипотеза такова задължение няма. Действията винаги трябва да са неправомерни. Няма как да се носи санкционна отговорност за правомерни действия. Това би взривило правния мир, защото задължителното, онова поведение, което следва да има всеки един от нас, е написано в закона. Дали то според някой е морално, дали е неморално, е друг въпрос, но базисното, най-важното е, че за да е налице този състав, трябва да има нарушение, то да е неправомерно и да е нарушило конкретна правна норма, която следва да бъде посочена, за да е налице този състав.

Безспорно с това, което каза г-жа Керелска за престижа на съдебната власт, съм напълно съгласен и то действително е посочено в това решение на ВАС, но следва да бъде и налице пряка причинно-следствена връзка между личното неправомерно действие. То, именно то безспорно да е довело до накърняване на престижа на съдебната власт, безспорно. Прекъсването на тази причинно-следствена връзка прави, да кажа, състава на това нарушение неизпълнен и не може да се носи за него отговорност.

В този смисъл всякакви твърдения от рода на „предполагам, възможно е, най-вероятно, имам усещане, хората говорят“ са неприложими. Те са възможни при един политически дебат, при един разговор в парламента. Тази причинно-следствена връзка не може да е хипотетична, абстрактна. Тя трябва да е реална и да е безспорно установена.

Ще тръгна по предложението на министър Янаки Стоилов, което беше допълнено и е допълнено от настоящия министър в оставка.

I. Там се сочат два пункта, че по разпореждане на главния прокурор – едното на 28.01.2020 г., а другото на 14.07.2020 г., са публикувани извадки от записи, придобити чрез специални разузнавателни средства – в единия случай между президент и командващ ВВС, а в другия случай между лица, разговаряли – Огнян Стефанов, Александър Паунов и обвиняемия Васил Божков. Аз днес зададох няколко пъти въпрос на министъра – има ли писмено такова разпореждане? Защото единственото действие, което се сочи в този пункт на предложението, изисква активно поведение, именно разпореждане на главния прокурор. Такова не беше представено. Беше казано, министърът отговори, че не знае да има такова разпореждане. Оттук нататък очевидно е с оглед това, което казах, че след като няма извършено действие, без да коментирам дали е правомерно, без да коментирам дали е неправомерно, ние не можем да говорим за търсене на каквато и да е отговорност.

И отново ще посоча. Колеги, Законът за специалните разузнавателни средства не може да дерогира нормативен акт от по-висока степен, без да цитираме каквито и да е съдебни решения. Очевидно е, че в едно наказателно производство се прилага НПК. Законът за специалните разузнавателни средства в тази част, която се цитира в предложението, се отнася за други органи, които също могат да поискат специални разузнавателни средства и да ги експлоатират, наред с Прокуратурата на Република България.

По отношение на I.2. Отново е посочено, че на 19 май 2020 г., отново по разпореждане на Иван Гешев,

прокуратурата е публикувала само част от комуникации. Досежно разпореждането важи същото, което казах в предходната точка. Няма такова разпореждане и не е доказано въобще да има. Следователно не може да бъде такова и не съществува, тъй като главният прокурор не е извършил въобще действие, без да се интересуваме дали то е правомерно или засяга, накърнява престижа на съдебната власт.

По отношение на така нареченото „нахлуване“, както е посочено в предложението. Аз бих казал думата „влизане“, защото то е влизане. И тук стигаме до онова, което посочих преди малко. Тук безспорно имаме активно поведение от главния прокурор, тъй като той сам потвърди, че на 9 юли по негово разпореждане служители към Бюрото по защита са влезли в сградата на президентството. Има ли такова правомощие по закон главният прокурор? Има. Могат ли служителите от Бюрото по защита да охраняват представители на прокуратурата при изпълнение на служебните им задължения? Ами могат. Правомерно ли е това действие? Ами правомерно е. Каква е неговата оценка от обществото? Дали то го одобрява или не, в случая е без правно значение, защото както посочих и по-рано, не може правомерно действие да бъде санкционирано и да носиш отговорност за това. Влизането на представители на прокуратурата е станало по установения в НПК ред, с дадени съответно разрешения от две съдилища. Законът е изпълнен. На мен това ми стига, за да кажа, че и тук няма извършено нарушение.

Стигаме до прословутото случайно разпределение на делата. Аз, честно казано, не можах да разбера много какво е нарушението на главния прокурор, освен че е издал едни правила. Ами, да Ви кажа, според мен във всички прокуратури в страната има

една специфична прокурорска дейност, която е „изпълнение на наказанията“. Тя никога не се изпълнява във всички прокуратури, защото е строго специфична, и обичайно в по-малките прокуратури са двама човека, за да бъде спазен принципът на случайното разпределение на делата, въпреки че преди години, когато нямаше такъв, беше един. Така или иначе специализацията не може да се нарече нарушение, тъй като, както посочи – сега не мога да се сетя, мисля, че беше колегата Чапкънова, в чл. 9, ал. 2 е написано: *„Принципът на случайния подбор при разпределение на делата в съдилищата се прилага в рамките на колегиите или отделенията, а в прокуратурата и в Националната следствена служба – в рамките на отделите“*.

Принципът на случайния подбор при разпределението на делата в съдилищата се прилага в рамките на колегиите или отделенията, а в прокуратурата и в Националната следствена служба - в рамките на отделите. Какви отдели ще бъдат създадени е преценка по целесъобразност и няма как да бъде нарушен законът при условие, че той предвижда такава възможност. За мен и тук не съществува такава нарушение.

По отношение на предложението на настоящия министър в оставка.

Първият пункт е, че на 11 юли 2020 г. в официалния си профил в интернет главният прокурор е публикувал съобщение, че прокуратурата застава зад законосъобразните действия на МВР. Тук следва да продължим изречението - срещу провокациите на платени агитки на Черепа и други олигарси. И аз заставам зад законосъобразните действия.

И да попитам: сега, мигар днес нямаме достатъчно доказателства, че и такива хора са участвали в протестите? Мигар

тяхното участие не компрометира другите хора, които съвсем законно, донякъде и аз споделям някои от техните възгледи, излязоха да протестираат? Това няма никакво значение. Главният прокурор е написал нещо, което аз споделям. Аз заставам зад всички законосъобразни действия на всички органи в страната. Ако някой друг има друго мнение, според мен има проблем със спазването на закона.

Друг е въпросът, че след това се сочи, че, видите ли, това негово съобщение била стигнало до знанието на неопределен кръг прокурори, които водейки се от този туйт са решили или вероятно са решили, че трябва да бъдат прекратени или да не бъдат образувани дела и така нататък. Това е някакво предположение. Аз бих бил съгласен с това нещо, ако бяха посочени конкретни преписки от конкретни прокурори, в които ясно и точно е написано, че „четейки това съобщение на главния прокурор аз реших да не образувам дело“, „реших да прекратя делото“ и подобни неща. Никакви такива доказателства не бяха събрани.

Отново повтарям - нарушаването, накърняването престижа трябва да е в причинна връзка с действието на съответното лице, което желае санкциониране, в случая на главния прокурор. И отново повтарям - аз, тук отново не виждам някакво неправомерно поведение.

По отношение на втората част, където е казано, че главният прокурор е бездействал, тъй като не е изразил публична позиция по решението на Европейския парламент относно изключително смущаващите констатации за започване на наказателно преследване срещу Елена Йончева може би, и не може би, следва да видим дали не сме в хипотезата на, как беше,

системно неизпълнение на служебните задължения или да бъдем, да кажем, в първото от неизпълнени служебни задължения.

Аз изрично попитах вносителя на предложението коя е правната норма, която задължава главния прокурор да извърши конкретни действия, императивна правна норма. Такава не беше посочена, следователно не може да се говори за неизпълнение на служебните задължения и аз, образно казано, не мога да приема, че това е едно от първите три най-малко неизпълнения на служебните задължения, които да изпълнят състава на това нарушение.

Следващото е свързано с решението на Европейския съд по правата на човека по делото Баневи, което е също частично допуснато от нас и потвърдено от Върховния съд, където е посочено, че след влизане в сила на решението не са последвали каквито и да било действия и изявления, както и коригиращи мерки, наистина много хубав израз, за преодоляване на негативните последици в професионален и етичен аспект в системата на прокуратурата като част от независимата съдебна власт и че това действие има негативен ефект върху авторитета на съдебната власт.

Тук имаме смесване на двата състава, условно казано. Единият е за неизпълнение на служебни задължения, тъй като тук се сочи бездействие, което автоматично означава, че не може да има никакво въздействие върху престижа на съдебната власт, защото както посочих по-рано, то може да бъде извършено само с действие.

И въпросът, който зададох и на който отново не получих отговор: коя е тази императивна норма, която задължава главния прокурор да извърши действия, изявления (това за изявленията ми е малко странно), както и коригиращи мерки, каквото и да значи,



така че за мен отпадна и още не е налице нито едно системно неизпълнение на служебните задължения?

Следващото предложение мисля, че отново беше за Антикоруptionния фонд и съобщение в Туитър. Аз, да Ви кажа, това не смятам да го коментирам, щото не разбирам въобще какъв е проблемът. Ще го прочета: „Истината няма нюанси и бързо се установява“.

Мисля, че в изложението си главният прокурор посочи, че то е мотивирано, а мисля, че така е и в неговото изложение с оглед на факта, че бяха изнесени данни, ако не се лъжа, данни от Антикоруptionния фонд, че веществени доказателства са изчезнали, а след това част от тях бяха намерени в лицето, което ... (неясна дума) беше направило такива изявления, мисля, че това е основание за този туит. Но аз не мога да разбера какъв е проблемът Антикоруptionният фонд да се извини на институцията Прокуратура на Република България. Аз лично не смятам, че е възможно едно юридическо лице или каквото и да е, да се извини на друга институция, но така е решил главният прокурор, така че аз тук пък въобще не виждам никакво нарушение и не смятам повече да го коментирам.

Следващото е частично допуснато относно „Жоси“. Мисля, че тук по-компетентни хора от мен се изказаха и няма какво да кажа, освен че безспорно е установено, че публикацията е от пресцентъра на прокуратурата и главният прокурор няма никаква съпричастност към нея, тоест няма никакви действия, извършени от негова страна.

По отношение на системата за случайно разпределение нищо няма да кажа. Тук действително хора, които повече разбират от мен ще кажат, но мисля, че единият цитат, че един човек с

лаптоп в Разград може да разпредели което и да е дело в който и да е съд, беше посочен в самия доклад, макар че мисля, че съдът не беше в Разград, а в Кубрат, но, така или иначе, бяха посочени уязвимости в системата и те действително, най-големите от тях бяха, че хора вътрешни на системата могат да разпределят дела на други съдилища и да манипулират избора за случайно разпределение.

Тук за адвокатите и за наглостта мисля, че господин Новански взе отношение, аз не мисля, че какво мога да кажа повече.

По отношение на моторните превозни средства. Спорен е този въпрос, колеги. Действително дебатът трябва да бъде много строго професионален, а дали е. Мисля, че госпожа Имова много добре посочи, има противоречива практика. Това, че едната в по-голямата степен не споделя това, което е предложил главният прокурор, нищо не променя. Аз съм виждал тълкувателни решения, в които много по-малката съдебната практика е довела до тълкувателно решение в този смисъл.

И тук ще направя едно отклонение, за да кажа - действително, шофирането след употреба на алкохол и наркотични вещества в България взе изключително епидемични размери. Няма да навлизам в детайли. Действително тук е необходима законодателна промяна.

Само много Ви моля, обръщам се към законодателите, непрекъснато не увеличавайте наказанията! Това нищо не променя. По-скоро преценете каква е субективната страна на това престъпление и вижте какви са другите възможности, които ни дават нормите в НК, за да можем най-малко да ограничим тези престъпления. Те ще продължават да се увеличават, поради все по-

голямата достъпност на наркотици срещу все по-скъпи, бързи, луксозни и не толкова луксозни автомобили.

В този смисъл дебатът тук трябва да бъде строго професионален и в него да участват много хора. Аз имам свое мнение какво е автомобилът при извършване, както посочи госпожа Имава, само на умишлени престъпления по транспорта, които не са толкова много, между другото, в сравнение с тези по непредпазливост.

Имам свое мнение дали въобще в главата „Транспортни престъпления“ следва да има текстове, които касаят смърт, причиняване на телесна повреда или те трябва да бъдат, както е било преди години, в главата за престъпления срещу личността. В много държави няма въобще такива състави на престъпления, а се говори за умишлени убийства, убийства по непредпазливост, причиняване на телесни повреди, умишлени или по непредпазливост, тук вече е доста спорен въпросът.

И понеже тук беше споменато „съразмерност“, много добре беше посочено, става дума за едно решение на Европейския съд по правата на човека, че там става дума за контрабанда. В тези случаи става дума за живот и здравето на хората! Няма как правото на собственост да има приоритет над живота и здравето на хората. Така го пише в Европейската конвенция за правата на човека и аз напълно го споделям.

Сега по отношение на т. 9 ще кажа следното - главният прокурор определено и очевидно не е наблюдавал нито едно от тези производства. Всяко производство наказателно има различен живот. То никога не може да бъде сравнено, ама никога, с друго! Дали едното е спряно, дали другото е внесено в съда е преценка на наблюдаващия прокурор. В България по отношение на спрените дела

има правна възможност пострадалото лице, в случая безспорно има такова, да атакува прокурорския акт пред компетентния съд, който ще даде отговор дали е правилно или не, тоест аз тук въобще не виждам дали има действие или бездействие от главния прокурор.

Няма да Ви отегчавам повече. Очевидно е, че няма да подкрепя предложенията на двамата министри. Благодаря Ви.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Колеги, други становища и изказвания по същество?

Ако няма други изказвания по същество, да...

Да, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, с ясното съзнание за късния час, в който се намираме и за времето, което отделихме за днешното заседание, аз ще се опитам да бъда кратка, още повече, че, доколкото, разбира се, схемата го позволява и предметът на настоящото производство, още повече, че аз направих изказвания по същество по някои от пунктовете и ще се опитам да не ги повтарям.

Ние, както вече стана въпрос, сме в процедура по чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт във връзка с доказването ни, че на основание чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България това производство е образувано по предложение на министъра на правосъдието - първо, от проф. Янаки Стоилов. Допустимостта на това производство беше предмет на произнасяне от Конституционния съд и след това през март тази година беше направено второ предложение преди постановяване решението на Конституционния съд, тоест преди връщане на делото от Върховния административен съд във връзка с произнасянето на Конституционния съд.

Второто предложение съдържа девет пункта. Ние днес ги обсъждахме. Направено е от министър Надежда Йорданова.

Тук от колегите бяха засегнати трите хипотези, при които може да се иска предсрочно освобождаване на главния прокурор и на председателите на двете върховни съдилища, ние говорим в случая за главния прокурор. Те са ясни: тежко нарушение и системно неизпълнение на служебни задължения или действия, които накърняват престижа на съдебната власт.

Аз ще се въздържа да теоретизирам кога, коя хипотеза от тези основания е налице още повече, че вече излагах съображения, има и богата практика на съда, макар да е постановена по дисциплинарни производства. Тя, считам, че е относима, доколкото характеристиките на тези основания са относими и за конкретния случай, тъй като те са с едно и също описание в съответните текстове от Конституцията, възпроизведени в частта за дисциплинарни производства и в Закона за съдебната власт.

В конкретния случай, доколкото ние сме сезирани с две предложения, съдържащи по няколко основания, аз съм на становище, че всъщност основателността на тези предложения следва да бъде преценена съвкупно, тоест аз съм го казвала и преди, всяко едно от тези основания поотделно може и да не съставлява достатъчно основание за предсрочно освобождаване, но в тяхната съвкупност те да дават такова основание и аз самата ще ги разглеждам точно в този аспект.

Несъмнено е, че производството е санкционно, макар то да няма категоричните характеристики на дисциплинарно производство. В голяма степен се доближава до него, но има известно произнасяне на Конституционния съд по този въпрос, в смисъл - разсъждения, които ние взехме предвид.

Аз само по процедурата едно изречение ще кажа, доколкото беше засегнат този въпрос. Не намирам, че има каквото и да е нарушение на процедурата, обосновано от обстоятелството, че министърът на правосъдието, като вносител на едно от предложенията, ръководи заседанията. Чудя се дали биха формирали колегите различно становище, ако някой друг водеше заседанието. Това, от една страна.

От друга страна, ако считате, че има някакви нарушения на процедурата, допуснати при водене на заседанието, можете да ги посочите, аз не виждам такива, даже считам, че твърде толерантно беше воденето, включително и към моите чести участия в обсъждането.

Аз взех отношение по този въпрос още когато обсъждахме процедурата. Министърът на правосъдието по начало има право да води заседанията на Пленума и не са предвидени изключения от тази възможност, на първо място.

На следващо място, когато упражнява свое конституционно регламентирано правомощие, министърът на правосъдието, който по силата на същия нормативен акт може да води заседанията на Пленума, всъщност не изпада в конфликт на интереси, защото предявявайки такова искане за предсрочно освобождаване, правейки такова предложение, той действа като публичен орган, а не упражнява свои лични права, в какъвто случай би бил налице конфликт на интереси, представляващ пречка да се води заседанието от министъра на правосъдието.

Сега, по конкретните основания, аз също ще се спра на някои от тях по поредността, по която са направени и доколкото първо във времето е предложението на проф. Янаки Стоилов, ще се спра на тях.

По пункт първи и втори, тоест първите две основания, става въпрос за въпроси, свързани с публикации, направени на сайта на прокуратурата. Аз подробно говорих по тези два въпроса.

От фактическа страна стана ясно, че няма спор, тоест че тези публикации са факт. В единия от случаите по първото посочено основание се касае и за интервю, в което е направено изявление, по време на интервю, което е направено от главния прокурор. Понеже се поставя въпросът и то неколкократно за личния характер на отговорността - да, действително е така, само че ние трябва да държим сметка, че в случая не става въпрос за наказателна отговорност, а за специфичен вид отговорност, която е предвидена за така наречените „трима големи“, един от които е главният прокурор.

В тази връзка трябва да държим сметка за обстоятелството, че тези длъжности, в частност длъжността на главния прокурор, е натоварена и от Конституцията, и от закона с едни изключително високи изисквания за професионални и нравствени качества, които надвишават в значителна степен изискванията за останалите магистрати - съдии, прокурори и следователи. Не напразно за тях тримата са предвидени специфични изисквания, предвидени са нарочни процедури, включително споделена компетентност между Пленума на Висшия съдебен съвет и Президента на Републиката по повод на тяхното назначаване и освобождаване, тоест тук всяко сравнение в прав текст или привеждане на изискванията в рамките на тази процедура, с която и да било друга процедура, би било непълно и неточно, защото, повтарям, процедурата е уникална, специфична и се отнася единствено за три длъжности в системата от държавни органи в страната.

В този смисъл аз мисля, че достатъчно ясно аргументирах съображенията си защо главният прокурор отговаря за медийната политика на прокуратурата и защо е отговорен за публикациите на сайта на прокуратурата, в частност тези, които се правят от говорителя на главния прокурор. Не напразно той има тази длъжност и длъжността на говорителя на главния прокурор се нарича точно така. Той е на пряко подчинение на главния прокурор, съответно главният прокурор отговаря, е отговорен за медийната политика на прокуратурата.

В този смисъл аз ще се въздържа от по-нататъшни повторения на това, което говорих. Стенографският протокол е налице. Мисля, че изявленията ми са ясни, становището ми е ясно.

На следващо място аз също считам, че в конкретния случай не могат да бъдат пренебрегнати изискванията на специалния закон, по мое виждане, който е Законът за специалните разузнавателни средства. В случая следва да държим сметка за това, че не става въпрос за съдебно следствие, а за все още в конкретните случаи за досъдебно производство, така че независимо от наличието на разрешение аз считам, че не би следвало подобни данни, придобити чрез специални разузнавателни средства, следва да бъдат разпространявани.

В този смисъл, с наличието на тези публично оповестени данни, както и с личните изявления на главния прокурор в интервюто му от 10.07, няма да цитирам съдържанието, всъщност е накърнен престижът на съдебната власт, защото са нарушени принципите на безпристрастност и на конфиденциалност, съответно в трите случая.



По сходни съображения считам, че е установено и наличието на основанието по т. 2 от предложението на проф. Стоилов. Тук също излагах съображения и няма да ги повтарям.

Всъщност за всичките три случая - първите два по първия пункт от това предложение, този, за който сега става въпрос, не се установи по един безспорен начин, че издадените разрешения се отнасят конкретно за тези случаи.

Аз изложих съображения в този смисъл, ние нямаме ясна привръзка между посочения номер на досъдебно производство и съдържанието на веществените доказателствени средства, тоест данните, които са получени чрез прилагане на специални разузнавателни средства, дали това съдържание е съдържанието на приложените СРС-та по съответните досъдебни производства. Твърди се подобно нещо, но ние нямаме доказателства в този смисъл.

На следващо място аз споделям съображенията, които много подробно бяха развити от госпожа Керелска по отношение на третия от случаите, посочен като основание за предсрочно освобождаване в предложението на проф. Стоилов. Изложих съображения и при предходните си изказвания.

Аз считам, че в конкретния случай превратно са упражнени права в смисъл на тяхното непропорционално използване. Имам предвид - главният прокурор е упражнил своето правомощие да разпорежда използване на служители или участие, извинявайте, на служители към Бюрото по защита в конкретните действия, свързани с претърсване и изземване в сградата на Президентството, в частност в кабинета на секретаря по правните въпроси и съветника на президента по сигурността, защото данни за наличието на основания за използване на тези служители при

извършване на тези процесуално-следствени действия, според мен не се установиха.

Категорично няма знак за равенство или идентичност на хипотезите, при които могат да бъдат използвани тези служители с традиционните случаи, за които стана въпрос. Не напразно беше обърнато внимание за начина на въоръжаване на тези служители, тоест на тези от Бюрото по защита и на служителите към Министерството на вътрешните работи, които обичайно участват при извършването на подобни процесуално-следствени действия. И аз в случая считам, че категорично е нарушен принципът на пропорционалност, тоест мерките, които са били приложени в конкретния случай не съответстват на целта, която е преследвана, тоест на легитимната цел, която е преследвана, а тя е именно за извършване на конкретните процесуално-следствени действия - претърсване и изземване в две помещения в сградата на Президентството.

По мое виждане освен това беше налице ненужна показност и демонстрация при извършването на тези процесуално-следствени действия, в частност влизането в сградата на Президентството, доколкото тези кадри бяха масово разпространени.

Наред с това, макар и настъпило по-късно, но на още по-голямо основание всъщност е установена незаконосъобразността на задържането по време на тези процесуално-следствени действия. Всъщност, макар при самото им осъществяване прокурорът да не е участвал пряко, издаването от него разрешение има значение за резултата от тези задържания. С тези действия на главния прокурор, изразяващи се в даването на разрешения при посочените от мен условия, които, повтарям, бяха развити подробно

от госпожа Керелска, аз също считам, че е накърнен престижа на съдебната власт.

Престижът на съдебната власт между другото се изразява не само в накърняване на доброто име и на авторитета на един орган на публична власт, какъвто е прокуратурата и всеки орган на съдебна власт, дори и в намаляване на доверието в съдебната власт - нещо, което е изключително съществено и което по мое виждане в конкретния случай има много важно значение.

На следващо място, четвъртият пункт по предложението на проф. Янаки Стоилов е свързан с нарушаване и пренебрегване на принципа на случайното разпределение на делата. Аз по този въпрос също говорих. За съжаление, доказването по този въпрос беше ограничено от органа, който трябва безпристрастно да разреши спорния въпрос - „спорен“ в най-широкия смисъл, и да създаде всички условия за пълно и всестранно изясняване на релевантните факти и обстоятелства. Този орган, за който говоря, е Пленумът на Висшия съдебен съвет. (Шум и реплики в залата.)

Пречите ми, колеги!

Този орган е Пленумът на Висшия съдебен съвет и точно Пленумът на Висшия съдебен съвет в своето мнозинство създаде пречки за установяване на тези релевантни обстоятелства. В частност говоря, за създаването... (Не довършва.) Лиши се процедурата и всички ние от възможността да разберем обективната истина относно твърдените факти за създаването на отдел „Специализиран“ в Софийска градска прокуратура, относно участието преимуществено на командировани прокурори в този отдел и относно предметния обхват на делата, които са разпределени, тоест които са определени за разпределяне в този специализиран отдел.

В този смисъл аз не мога да заявя категорична позиция, че считам за доказано това твърдение, повтарям, поради причина, която беше създадена от органа, който по силата на Конституция и на закон е оправомощен да реши безпристрастно и обективно повдигнатия пред него въпрос, имам предвид Пленума на Висшия съдебен съвет.

На следващо място, по отношение на предложението, направено от министър Надежда Йорданова в началото... (Говорят на изключени микрофони.)

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Извинявайте, госпожо Дишева, за прекъсването.

Колеги, извън залата и които участват дистанционно - моля, включете камери!

Имаме кворум.

Колеги, моля да се проявява уважение към колегите, които се изказват и да се поддържа кворумът, за да не се наложи да прекратим заседанието преди да сме изчерпили точката от дневния ред. Призовавам Ви за малко повече дисциплина в това отношение. Благодаря.

Извинявайте, госпожо Дишева. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Преминавам към основанията, посочени в предложението на министър Надежда Йорданова от 2 март 2020 г. - тези от тях и в съответната им част, които бяха приети за допустими за разглеждане, редовни и допустими.

По първия пункт изложих съображения. Считам основанието за установено и такова, което накърнява престижа на съдебната власт.

Не напразно повторих един и същи въпрос няколко пъти към господин Гешев откъде е имал информация и по какъв начин се

установява верността на неговото твърдение, че става въпрос за провокации на платени агитки на Черепа и други олигарси, както и на лица от криминалния контингент. Отговор релевантен и адекватен на този въпрос не чух.

Позоваването на разпечатка от разговор всъщност е неубедителна и смея да твърдя - невярна, защото въпросното съобщение или туит в интернет платформата Туитър, което е публикувано от главния прокурор на 11.07. значително предхожда по време разговора, който и тук беше цитиран както от господин Гешев, мисля, че и от друг от членовете на Пленума, или по-скоро неговото публично оповестяване. Мисля, че почти месец след това въпросните разговори са били, бяха оповестени публично, заради това за мен остава напълно неясен въпросът по какъв начин господин Гешев като главен прокурор има достоверна информация, за да го твърди в публикувано от него съобщение, че става въпрос за провокации на платени агитки на Черепа и други олигарси и на нарушаване на конституционно установения ред от лица от криминалния контингент.

По съображенията, които вече изложих, тези, които и сега направих, аз считам, че с това изявление е накърнен престижът на съдебната власт.

А между другото начинът, по който господин Гешев тълкува в днешното обсъждане съдържанието на този туит, неговото предназначение и действителен смисъл аз лично приемам като защитна теза, на която той, разбира се, има право. Друг е въпросът, че тя по мое виждане, не съответства нито на действителното съдържание, което беше вложено, особено с оглед на ситуацията към онзи момент, и начинът, по който бяха тълкувани тези действия, включително и съобщението в Туитър.

По отношение на основанието, посочено в т. 2, свързано с непредприемането в частта, в която ние приехме за допустимо, имам предвид това основание, непредприемането на действия, изразяващи се в оттегляне на искането за снемане на имунитета на европейския депутат Елена Йончева, аз също изложих съображения.

Действително считам, че господин Гешев след встъпването му в длъжност като главен прокурор е имал възможност да направи самостоятелна преценка на обосноваването на искането за снемане на имунитета на европейския депутат Елена Йончева и то с оглед на това да направи преценка дали наказателното производство не цели да навреди на политическата й дейност, включително и на дейността й като член на Европейския парламент.

Изложих, както казах, съображения в този смисъл. Наред с това обаче... (Шум и реплики.)

Моля?

Считам, че неупражняването на това правомощие на господин Гешев като главен прокурор не може да бъде квалифицирано като тежко нарушение на служебните задължения, доколкото в конкретния случай съществено значение за упражняване на това правомощие има преценката относно наличие на основание за вече направено предложение от друг действащ главен прокурор, предходен главен прокурор.

С две думи, имаме такова право, господин Гешев, но не и такова задължение или поне неизпълнението на това негово правомощие по мое виждане не може да бъде квалифицирано като тежко нарушение на служебни задължения.

На следващо място, по отношение на пункт трети, който е свързан с произнасянето на Европейския съд по правата на човека по делото „Банови срещу България“ от 12 октомври 2021 г. също считам, че не е установено наличието на основание за предсрочно освобождаване на главния прокурор.

В конкретния случай този извод, който аз правя, в голяма степен е обоснован от предходното решение на Пленума за частична недопустимост на това основание. Доколкото за разлика от предходния случай, който обсъждахме, образно ще го нарека „Случаят Елена Йончева“, в конкретния случай става въпрос за осъждане на страната, на България във връзка с лични изявления на господин Гешев, обаче преди периода, в който той е встъпил в длъжност като главен прокурор. Тази е съществената разлика между двата случая.

И от периода от време, за който всъщност Пленумът на Висшия съдебен съвет в своето мнозинство прие, че е допустимо да разглеждаме това основание, единственото бездействие, което остана като такова, което е осъществено - бездействието, от главния прокурор, остава това, че той не е изразил публично позиция и че не е предприел съответни действия, за да бъдат отстранени нарушенията, които са констатирани от Европейския съд по правата на човека в посоченото решение.

Считам, че в конкретния случай това бездействие, тези бездействия на главния прокурор също не могат да бъдат квалифицирани като тежко нарушение на служебни задължения, защото държавата действително има задължение да отстрани съответните правни норми, съдебна практика и действия/бездействия, които са квалифицирани от Европейския съд по правата на човека като нарушения на Европейската конвенция,

но това задължение се носи от държавата като цяло чрез нейните органи. И в конкретния случай считам, че не само господин Гешев като главен прокурор носи това задължение, заради това считам, че това основание в конкретния случай не е доказано.

На следващо място, по т. 4 става въпрос за случая „Осемте джуджета“. Известен е по този начин в публичното пространство. Междувременно ще използвам случая да обясня на колегата, който не е разбрал защо джуджетата са осем, а не седем. Аз мисля, че достатъчно ясно беше станало в публикациите от разследването на Антикоруptionния фонд. Става въпрос за дейност, значителна част от която е осъществена в ресторант, който е наречен „Осемте джуджета“, заради това и въпросното разследване беше озаглавено по този начин. Пояснявам, ако някой все пак е останал да не го е гледал.

В конкретния случай става въпрос за една публикация от главния прокурор в Туитър от дата 08.07.2020 г., в която господин Гешев заявява следното: знаем откъде идват хибридните атаки, те няма да спрат нашата работа в името на българските граждани.

Защо считам, че тази публикация накърнява престижа на съдебната власт? Аз не получих отговор на въпроса, който зададох на господин Гешев защо счита атаката за хибридна, изобщо наличието на хибридна атака, кое счита за невярно във въпросната публикация и така нататък. Той не даде отговор.

Аз приемам, че това му твърдение не почива на обективни, установени от него и установени и пред нас факти, заради това създаването на такова внушение с публикация в личния профил в Туитър считам за накърняващо престижа на съдебната власт.



На следващо място е така наречения случай „Жоси“. Аз споделям съображенията, които госпожа Керелска изложи за това дали бащата на господин Гешев е придобил дялове във въпросното дружество. Ами, придобил ги е. Да, не ги е регистрирал, но ги е придобил.

Ние пропуснахме при обсъждането много съществени елементи на неговото участие при вземането на решения в дружеството. Георги Цолов Георгиев и Стоимен Гешев, като съдружници в „Жоси“ ООД, са предприели действия по управление на дружеството и ние имаме в преписката документи, които носят подписа на това лице в качеството му на съдружник. Ако пък не е бил съдружник и не се е чувствал такъв, защо е подписвал документи като съдружник в дружеството?

Това, което в случая е съществено обаче и което е предмет на производството, в което в момента се намираме с оглед указанията от Върховния административен съд в каква част можем и следва да разгледаме предложението за предсрочно освобождаване, та става въпрос за следното.

Съобщение на прокуратурата, което е направено на 10 февруари 2022 г. в право на отговор до една от националните телевизии, в което съобщение е казано, че бащата на главния прокурор никога не е имал дял в „Жоси“ и съответно никога не е бил съдружник. Тази публикация не отговаря на действителните факти.

Съображенията, които изложих във връзка с пункт първи и втори от основанията по предложението на министър Янаки Стоилов са относими и за тази публикация, доколкото тя е направена на сайта на Прокуратурата на Република България. И след като не съответства на обективните факти считам, че е уронваща престижа на съдебната власт.

На следващо място, става въпрос за основанието по пункт 6. Аз ще бъда много кратка, защото говорих, когато обсъждахме това основание. Става въпрос за две интервюта на главния прокурор за Българска национална телевизия и за Нова телевизия, направени на 3 април 2020 г. във връзка с действието или одитния доклад на Централизираната система за случайно разпределение на делата в съдилищата.

Аз категорично твърдя, че цитираното в предложението на министър Йорданова съдържание, част от съдържание на интервю, е невярно: „Всеки, който има електронен подпис може да влезе в тази система и да прави абсолютно всичко...” - е невярно, защото не може да го направи всяко лице, което има електронен подпис. Продължавам: „От това, което чета, означава, че един човек с лаптоп в Разград може да разпредели при наличие на електронен подпис което и да е дело в който и да е съд, да манипулира данни по какъвто иска начин, да трие данни, да не оставя следи, да отбелязва, че определени съдии са в отпуск, да разпределя състави, да създава нови съдилища.” - също са неверни. Това не може да бъде правено от всеки човек с лаптоп в Разград и в който и да било град в страната, както към настоящия момент така и към онзи момент. Категорично не е вярно, освен това, твърдението, направено във въпросното интервю, че действието, което се осъществява дори и да може да бъде осъществено не оставя следи. Ние коментирахме надълго и нашироко какви следи са открити няколко години след това, но и към момента на това изявление това не е било факт и не е било вярно. Нещо повече, в съдържанието на одитния доклад, с който аз подробно съм запозната, както и всички членове на пленума, няма подобни изявления. Аз няма да се спирам на обстоятелството, че във въпросните интервюта имаше и

други твърдения на г-н Гешев, свързани все с одитния доклад, които пък изобщо не се съдържаха, включително се твърдеше, че не е осигурен достъп на лицата, които да извършат одитния доклад до системата.

Обясних подробно защо считам, че тези изявления накърняват престижа на съдебната власт. Защото са направени от главния прокурор в това му качество в средства за масово осведомяване по начин, по който да бъдат възприети и реално са били възприети от широк кръг лица и са били възприети негативно по такъв начин, че да накърнят сериозно престижа на съдебната власт, да намалят доверието в съдебната власт, нейният авторитет и добро име.

Следващият пункт по предложението на министър Йорданова е свързан с изявление на главния прокурор на 27 февруари 2020 г., че е нагlost даването на становище от адвокатурата в рамките на процедура по консултации при президента Румен Радев за промени в конституцията.

Аз, за разлика от колега, който говори преди мен, не считам, че министърът на правосъдието няма право да навежда такъв довод в предложението си, защото, както казах и в началото на своето изложение, министърът на правосъдието упражнява свое публично право в съответствие с текст от конституцията и от Закона за съдебната власт. В случая изобщо не става въпрос за упражняване на нечии чужди права по пълномощие, каквото се твърдеше, че няма. И да се твърди, че навеждането на доводи за квалификация на определени конституционно регламентирани органи, каквито между другото е и адвокатурата, както и конституционно скрепеното право на защита на всяко лице, представляват нагlost, според мене е изявление, което накърнява

престижа на съдебната власт, по същите съображения. (Намесва се Г.Кузманов без включен микрофон, не се чува) Какво казвате, г-н Кузманов? (Г.Кузманов: Говоря си сам.; Ив.Гешев: В този час на деня е нормално.)

Така. По пункт 8 основанието представлява утвърждаване на указания от главния прокурор при образуване на досъдебни производства за умишлени престъпления по транспорта да се предприемат действия за изземване на превозното средство като веществено доказателство и да се сезира компетентният съд за налагане на заповед с оглед отнемането му в полза на държавата

Аз подробно говорих по наличието на това основание. Считам, че факта на издаването на подобни указания, които не намират опора в законова разпоредба, а тъкмо обратното - и противоречат, само по себе си представлява нарушение на служебни задължения. Упражняването на правомощието, което несъмнено и главният прокурор има, да бъде сезиран органът, който има правомощието да инициира законодателни промени, няма нищо общо с издаването на указания, утвърждаването на указания, които не съответстват на действащия към съответния момент законов нормативен акт.

И стигнах до последното основание, което е свързано с извършването на определени действия или бездействия така както са описани по случая „Емилиян Гебрев“.

Аз считам, че в конкретния случай не се доказва наличието на основание за предсрочно освобождаване по този пункт от предложението, защото става въпрос за бездействие за издаване на методически указания и освен това за налагане на, или за съществуване на различни стандарти при упражняване на правомощията на прокуратурата в различни случаи. Аз поначало

споделям виждането, че действително е налице различен стандарт при упражняване на правомощие в частност в посочените два случая. Считам обаче, че не е доказано участието на главния прокурор в различното процедиране по тези два конкретни случая. Заради това не споделям наличието на основание, както казах, по този пункт.

Понеже изчерпах основанията едно по едно, ще кажа няколко думи в заключение. Както казах и в началото според мене наличието на основание за предсрочно освобождаване на главния прокурор се установява при съвкупния анализ и преценка на основанията, поне на тези от тях, които аз считам за доказани и за установени като такива по чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт и съдържащи основания по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията.

Както казах, поведението на главния прокурор поначало трябва да отговаря на много по-високи стандарти от тези за който и да било магистрат, включително и от който и да било представител на която и да било от другите власти. Затова аналогията с депутати и с представители на изпълнителната власт според мен е повече неуместна.

Аз направих изявление за това, че считам, че г-н Гешев не отговаря на изискванията да заеме длъжността „Главен прокурор“, когато ние обсъждахме неговата кандидатура за заемане на тази длъжност преди повече от 2 г. и половина. В течение на следващите няколко месеца се въздържах от каквито и да било коментари по отношение на неговата личност и дейност съвсем умишлено, защото се надяхах, и най-искрено казвам това, да не съм била права в преценката за това, че той няма качества да заеме тази длъжност. За съжаление много скоро след встъпването в

длъжност, всъщност всяка надежда за подобно опровергаване на моето лично становище беше изоставена, опровергана с действията, бездействията, изявленията, публикациите, част от които ние обсъждахме днес.

Всъщност и днешното поведение на г-н Гешев в качеството му на действащ главен прокурор от една страна, а от друга страна на лице по отношение, на което се провежда процедура за предсрочно освобождаване, доказват, по мое виждане, че той не отговаря на стандартите за заемане на тази длъжност, която заема в момента, а именно „Главен прокурор“. Всичките негови изявления, включително и днес, и изказвания, а и такива, които са правени многократно назад във времето, но ще се спра конкретно на днешните, бяха свързани с квалификации, внушения, манипулативни твърдения, включително лични квалификации, включително лични обръщения. Това са според мене методи на комуникация, които са характерни за други органи, не за органи на съдебна власт и не би следвало да се използват, по мое виждане, от главния прокурор.

Всъщност, в заключение наистина, колеги, изходът от това производство, от тази процедура, е ясен. И той беше ясен много отдавна. Той не би могъл и да бъде друг. Мнозинството от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет гласуваха и то съвсем категорично и обосновано, аргументирано за избирането на г-н Гешев като главен прокурор. Две години и половина след това въпреки всички действия, бездействия, включително тези, които ние днес обсъдихме, не са достатъчни очевидно, за да опровергаят становището на тези членове. Казвам - не би могло и да бъде различно.

При сходни обстоятелства се случи изборът. Очевидно е, че по този начин ще се проведе и гласуването по това предложение за предсрочно освобождаване.

Аз също говорих дълго, колеги, въпреки предварителната уговорка. Благодаря Ви за вниманието. Част от продължителното говорене е резултат от късния час, съжалявам за което.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-жо Дишева.

Колеги, имате възможност за становища, изказвания. Заповядайте, г-н Иванов.

ЕВГЕНИ ИВАНОВ: Благодаря, г-жо Министър.

Ще си позволя да кажа и аз няколко думи, като предварително искам да уточня, че няма да успея да постигна този брилянтен изказ, юридически, който ползваха колегите преди мен. Казвам го с цялото уважение, защото наистина две от изказванията на г-жа Дишева и на г-н Дамянов бяха изключително изчерпателни и заслужават моите уважения и адмирации.

Другото, което искам да кажа е, че се чувствам много комфортно в тази си роля да се изказвам в края на дебата, защото напълно споделям това, което каза г-н Новански по три от точките на предложенията на министрите на правосъдието и г-н Дамянов по всички останали точки от предложенията. Не бих могъл да го кажа по-добре, а и няма какво да допълня, защото това напълно отразява и моето мнение по въпроса.

Искам да кажа също така, че за мен беше много интересно да присъствам от първо лице в тази процедура, която се разви в Пленума на Висшия съдебен съвет, най-малкото защото тя се случва за пръв път и това, което научих от нея е, че правото на министъра на правосъдието да предизвика тази процедура е много важно. Само че в същото време е много важно и как ще бъде

употребено и изпълнено това право. И това, което видях, пак казвам - от първо лице, ми показва как не трябва да се прави и да се осъществява това право, защото подобен комплот би могъл да бъде спретнат, извинявам се за израза „спретнат“, но по-удачен не мога да намеря в моя речник, по отношение както на тримата членове по право на Висшия съдебен съвет така и по отношение на всеки един административен ръководител в съдебната система, а и всеки един магистрат. Защото в този вече повече от 13 часа дебат, а и в материалите, които бяха старателно събирани във времето, което предшествах дебата, аз не видях, не открих и продължавам да не откривам доказателствата, които очаквах да намеря, за да формулирам моя окончателен глас. Аз, за разлика от г-жа Дишева, не бих се ангажирал да кажа какъв ще е изходът от гласуването. Мога да кажа за себе си обаче, че аз знам как ще гласувам и това мое решение е достатъчно убедително за мен си.

Наистина няма да отнемам повече от времето, всички сме изморени, но се изкушавам и аз да ползвам една римска сентенция, за разлика от г-н Новански не бих рискувал да я кажа на латински, но тя е много простичка и за мене винаги е била важна: „дай ми фактите и ще ти дам правото“. Аз в тази процедура, пак заявявам, факти не видях, не ми бяха представени, поради което за мене единственото възможно решение е да не подкрепя предложението на двамата министри и ще гласувам против предсрочното освобождаване от поста на Главния прокурор на Република България.

Благодаря.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Иванов.

Колеги, други становища и изказвания по съществото на дебата? Не виждам желаещи.



Преди да приключим дебата ще направя едно пояснение дотолкова доколкото беше направен коментар за неясно използване на думата „стандарт“. В Кодекса за етичното поведение на българските магистрати много ясно е посочено в Раздел I „Основни принципи“, че основните принципи на този кодекс установяват стандартите и очертават рамката за регулиране на поведението на магистратите в и извън службата, която изпълняват. С оглед на това считам, че терминът е ясен от гледна точка на това доколко позицията на главния прокурор има значение за това дали определено деяние накърнява престижа на съдебната власт и по този въпрос имаме произнасяне на Европейския съд по правата на човека за друг случай, не за главния прокурор, но за магистрат на достатъчно висока длъжност, в което се изяснява, делото е „Иванов срещу България“, където се изяснява, че колкото е по-висока длъжността на съответния магистрат негативното влияние на съответното деяние върху престижа на съдебната власт е и по-тежко. А за това какво е всъщност положението на главния прокурор в системата на прокуратурата, в системата на съдебната власт, ще си позволя да цитирам Решение по конституционно дело 4/2021 г. То казва така: „Конституционният законодател съсредоточава и персонализира в лицето на главния прокурор крайната отговорност за законосъобразното упражняване от прокурорите на правомощията по чл. 127, т.т. 1 до 6 от Конституцията на Република България като създава и допълнителни гаранции за точното и еднакво прилагане на законите, и материални, и процесуални, в рамките на прокуратурата, едно от които е надзорът за законност и методическо ръководство, което се осъществява върху дейността на всички прокурори - чл. 126, ал. 2 от Конституцията на Република България.“

И по-нататък в това решение се сочи, че прокуратурата в Република България има пирамидална структура, затова всъщност част от нашия дебат има такова голямо значение и част от наведените деяния в настоящото предложение имат твърдения ефект за уронване на престижа на съдебната власт.

Благодаря Ви.

Заповядайте, г-н Гешев.

ИВАН ГЕШЕВ: Две изречения. Те не са по същността на дебата, мисля че се изказах по всички точки, ще кажа две изречения ли може би три.

Първото е, че за съжаление някои хора трябва да изпитват срам от това, което се случи днес във Висшия съдебен съвет и това не са членовете на Висшия съдебен съвет, нито по право, нито от парламентарната квота. Това са обикновено..., не са обикновено, а са..., щях да кажа - обикновени политици, които използват една конституционна процедура за постигане на откровено политически цели без всякакви основания. Казах, тези искания са съждения, твърдения, политически тези и просто цитиране, просто цитиране на норми като всичките нямат връзка помежду си. Това е едното.

Второто нещо. Аз също не знам какво ще е решението на Пленума на Висшия съдебен съвет, за разлика от г-жа Дишева, но мога да предвидя какви ще са реакциите след това. В случай, че бъде отстранен, г-жа Йорданова ще излезне и ще каже – демокрацията победи. В случай, че не бъде отстранен ще каже, както преди днешната процедура - Висшият съдебен съвет изпълни задължението си. Лично на мен не ми е известно Висшият съдебен съвет да има задължение да отстранява който и да е от тримата големи без каквито и да е основания, извинявам се, че използвам

терминът „тримата големи“, без каквито и да е факти, обстоятелства и т.н. Тези искания, които днес обсъдихме са, как да кажа(?), на нивото на не първокурсник в юридически факултет, а на може би на някой с основно образование, съжалявам, че го казвам, с ясното разбиране, че вероятно тези искания не са писани от г-жа Йорданова, така че, г-жо Йорданова не са към Вас, както казах са поне трима човека, които не са си говорили по между си.

Така че, колеги, за разлика от някои членове на Висшия съдебен съвет, аз съм сигурен, че всеки ще гласува по съвест и нямам съмнение в моралния интегритет на който и да е български магистрат, включително и на членовете на Висшия съдебен съвет, за разлика от някои политически ангажирани лица.

И последно ще кажа, ясно е, че тази процедура имаше само и единствено политическа цел, а може би и пиар цел, защото, както чух, прокуратурата, от един представител на политическата сила на г-жа Йорданова, е виновна и за цените на тока едва ли не. Не вярвам да се постигне нито политическата цел, нито медийната цел поради простата причина, че за да се постигнат тези цели поне трябва да се вложи някакво старание някой да попрочете малко, да понапише и да прояви повече уважение и приличие към българската съдебна власт и към българските граждани.

Благодаря Ви, колеги.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, други становища и изказвания? Не виждам. С това прекратявам дебата по същество поради изчерпване на желанията за изказване.

Да проверим кворума, за да преминем към гласуване. (брои кворума) Колеги, 19 от членовете на Пленума на Висшия съдебен съвет участват в заседанието, така че имаме кворум, за да приключим и тази част от него.

С оглед на изчерпания дебат подлагам на гласуване така внесеното предложение..., дотолкова доколкото те са обединени в едно разглеждане, предлагам да ги поставя на гласуване в един диспозитив, дотолкова доколкото аз поддържам и те са направени при условията за обвързаност и систематичност, затова ще подложам на гласуване така направеното предложение по чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от Закона за съдебната власт за наличие на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от поста „Главен прокурор“ на Република България.

Който е за приемане на предложението по чл. 175, ал. 5 от Закона за съдебната власт, моля да гласува.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жо Йорданова, не отстраняваме от поста, а от длъжността. Казахте „от поста“. От длъжността.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Магдалинчев. Правя корекция, от длъжността. Благодаря.

Който е „за“, моля да гласува. (брои гласовете) Два гласа „за“. „Против“? (брои гласовете) Извинявайте, г-жо Марчева, заради ..., а, да, видях. Благодаря. Шестнадесет гласа „против“. Г-н Иван Гешев не участва в гласуването. С оглед на така направеното гласуване предложението е отхвърлено.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

**1. ОТНОСНО:** Разглеждане по същество на предложение на министъра на правосъдието проф. Янаки Стоилов с вх. № ВСС-11155 от 16 юли 2021 г. и уточнено под № ВСС-11155 от 19.04.2022 г. и на предложение с вх. № ВСС-4564 от 2 март 2022 г. на министъра на правосъдието Надежда Йорданова за предсрочно освобождаване от длъжност на главния прокурор на Република

България Иван Стоименов Гешев поради наличие на обстоятелствата по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България

## **ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** предложението на министъра на правосъдието, направено на основание чл. 175, ал. 5 във връзка с чл. 173, ал. 3 от ЗСВ за наличието на обстоятелства по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията на Република България за предсрочно освобождаване на Иван Стоименов Гешев от длъжността „Главен прокурор“ на Република България.

*(В гласуването не участва Иван Гешев)*

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Поради изчерпване на дневния ред...(Прекъсната)

Да, заповядайте. Заповядайте, г-н Дамянов.

ОГНЯН ДАМЯНОВ: Колеги, имаме още доста точки, които очевидно няма как да ги разгледаме днес, поне аз така мисля, и единствените две възможности са или утре, или в понеделник. Аз знам, че има утре някакво събитие, в което ще участват колеги от ВСС и не знам дали е възможно въобще утре да разглеждаме които и да било точки, още повече, че сега е 23 ч.

Аз знам, че в понеделник има съдийската КАК сутринта заседание, което захранва заседанието за вторник. Очевидно е, че трябва да се даде възможност и на съдийската КАК и може би единствената възможност е в понеделник от 13.30 следобед, независимо, че са много точките. Ако има други предложения аз мога и утре да участвам, но мисля, че някак си това ще създаде повече проблеми.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, г-н Дамянов.

Действително решението на Пленума на Висшия съдебен съвет беше днешното заседание да протече до изчерпване на т. 1 от дневния ред. Имаше коментар да се вземе решение за датата и часа на продължаване на следващото заседание, така че, колеги, госпожа Керелска искаше да вземе становище по така направеното предложение или да направи друго предложение.

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: аз във връзка с предложението на господин Дамянов. В понеделник действително е съдийската КАК като тя продължава в някои от случаите и до 4 ч. следобед. Считам, че е по-удачно да помислим дали не е възможно в четвъртък, когато по принцип нямаме заседание на пленума, нали така, господин Магдалинчев? Ако може да кажете?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да, така е, г-жо Керелска, да, нямаме.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да. Считам, че най-удачно е да направим това заседание в следващия четвъртък. Иначе всичко останало, според мене като възможности, би допринесло за едно много сериозно натоварване на членовете, защото в понеделник Съдийската колегия има КАК, във вторник Съдийската колегия има заседание...(Намесва се Б.Магдалинчев: И не са малко точките, между другото.) Да. В сряда заседават пленумните комисии КУС и Комисия „Бюджет и финанси“, четвъртък и петък са единствено свободните дни от подобен род ангажименти.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Имаше бурна реакция в залата.

Първо г-н Стоев и после г-н Кузманов. Заповядайте, г-н Стоев.

ЙОРДАН СТОЕВ: Аз понеже единственият проблем, който има, е, че ако отложим за четвъртък има точки, които трябва спешно да се минат и специално това са от „Бюджет и финанси“, доколкото разбрах от колегите. Затова да направя едно междинно предложение. Да го направим в понеделника само че пленумът да го направим сутринта от 9.30, след което КАК да направи следобедно заседание и вече в зависимост от тяхната продължителност ще могат да приключат, за да си захранят колегията за вторник. Но просто поради това, че има спешни точки за „Бюджет и финанси“ няма как да се отложи за четвъртък. Това е един междинен вариант пленумът да бъде сутринта от 9.30 и след като приключи веднага да се премине към съдийската КАК.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз все пак бих искала да отбележа, че по мое мнение няма кой знае какви спешни точки, които са внесени от Комисия „Бюджет и финанси“. Нека г-н Магдалинчев, ако е в течение, да каже.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз не знам.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-жо Керелска, моля Ви да се включвате след като Ви е дадена думата.

Г-н Кузманов. След това г-жа Дишева направи желание за изказване. И г-н Магдалинчев ще може да отговори.

Заповядайте, г-н Кузманов.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявам се.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Благодаря, г-жо Министър. Действително за днес, тъй като аз щях да ги докладвам, имаше огромна папка с много точки на „Бюджет и финанси“. Част от тях са спешни, тъй като не е тайна за никой, че предвид повишените цени на тока, предвид необходимостта от подмяна на някои електронни системи във връзка с измененията на Закона за съдебната власт и

закриването на спецсъдилищата и прокуратурите се налагат промени в някои електронни системи, пари, за което ние нямаме, трябва да се направят спешни искания до Министерство на финансите. Това не подлежи на отлагане, ако искаме да продължи да работи нормално съдебната система.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз възразявам да местим часа на Комисията по атестирането и конкурсите от понеделник поради ред съображения. Дневният ред е много голям. За този понеделник имаме много важни точки. Освен това, освен членовете на Съдийска колегия в заседанията на КАК участват и членове от професионалната квота, т.е. съдии, така че ако изобщо обсъждаме за понеделник нека да е в следобеден час и то в разумен следобеден час, за да има възможност да приключи заседанието на КАК. Аз съм насрочила заседание на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ в 14 ч., но бих могла по уговорка с колегите да се разберем за друг час на заседанието, например вторник след заседанието на Съдийска колегия, което е следобеда. Така че, призовавам в някакъв разумен час. Казвам „разумен час“, за да може да приключи заседанието на КАК и да имаме една идея време да вземем въздух, защото поредният ден, в който 8 или 9 часа ще се заседава просто е неработещо. Същото се отнася и за заседанието ни във вторник. (Намесва се Ив.Гешев без включен микрофон: Не е по наша вина..) Аз не съм казала, че е по Ваша вина. Не знам защо трябва да го правите този коментар!?

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Г-н Гешев, г-жо Дишева, моля по същество и на микрофон.

Г-н Чолаков, заповядайте.



ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, аз да предложа това, което предложи колегата Дамянов, мисля, но само че в друг час. Тоест, да не е в понеделник в 13.30, а да бъде в 14.30 пленумът. Мисля, че това е разумно като предложение. Да съобразим съдийската КАК, която може да си подреди точките от дневния ред така, че да захрани заседанието за вторник. Тоест, тези които са приоритет да бъдат придвижени като първи и съответно в 14.30 да започне пленумът. Аз мисля, че това е най-разумното и компромисният вариант между всички предложения.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

Ами то като че ли се убеждаваме около този вариант, междинният, да направим пленума следобед в понеделник, условно да го кажа 14 - 15 ч., но понеже няма да стигне времето за целия дневен ред в четвъртък да се продължи пленумът, а в понеделник да бъдат само спешните точки.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само спешните точки да минат в понеделник, а в четвъртък да останат останалите. Мисля, че това също е разумно.., извинявайте, г-жо Министър, че взех думата без да ми я дадете, но мисля, че това е най-разумно - да се направи корекция на спешните точки на пленума, които трябва на всяка цена да минат по спешност и съответно в четвъртък останалите.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря.

Г-н Магдалинчев, имаше отправен въпрос към Вас. Ще вземете ли отношение?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз не намирам, че е супер спешно в понеделник да се заседава за двете точки, които са във връзка с ЕИСС с оглед специализираните структури. Да, има решение на

Комисия „Бюджет и финанси“ в тази посока. Дали ще е в четвъртък или в понеделник с оглед на това, че в понеделник ще бъде много натоварена програмата, вторник имаме Съдийска колегия, също е много натоварена, и остава четвъртък като ден, който може изцяло да се отдели на всички тези точки, които са 40, 50 да са пак ще бъдат приети и пак ще минат. Друг е въпросът, че и за електроенергията, и за ЕИСС трябва да се осигурява финансов ресурс. Мисля, че в рамките на заседанията, които имаме до края на месеца, можем да се справим с всички тези въпроси. Но както реши пленумът.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, все пак става въпрос за разлика от два дни. Не виждам какво ще решат те по отношение на точките, за които се твърди, че са спешни. Все пак имайте предвид, че за да взимаме обосновани решения би трябвало да има възможност да се запознаваме с дневния ред, с материалите към него и действително да бъдем продуктивни, когато седнем да работим. Все пак и ние имаме някакви физически възможности, умствени, ако щете и предел на тези възможности. Работата на Съдийската колегия е много натоварена, колеги, напоследък.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, моля Ви!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Във вторник имаме три конкурса.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Колеги, тишина в залата.

Заповядайте, г-н Кузманов.

ГЕОРГИ КУЗМАНОВ: Г-н Магдалинчев вероятно е прав, два дни няма да решат проблема с намирането на финанси за Висш съдебен съвет, така че аз намирам, че в четвъртък в 9.30 или в 10 е нормално да почнем пленума и да караме докато приключим всички точки.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Добре. Колеги, да подлагам ли на гласуване двете алтернативни предложения или се очертава консенсус за четвъртък 9.30? Добре. Четвъртък, 9.30 ч.

С оглед на изискванията на чл. 33 от Закона за съдебната власт ще помоля главния секретар на Висшия съдебен съвет да изпрати един дневен ред, за да може да го подпиша и да бъде оповестен по надлежния ред.

Благодаря.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Г-жо Министър, извинявайте, Вие не сте ли го подписали този дневен ред? Ние просто го отлагаме. Тези, точки, които са включени след т. 1 в дневния ред да отиват за четвъртък. Вие сте го утвърдили.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Да, да, г-н Магдалинчев, аз съм го утвърдила, но дотолкова доколкото не видях основание в правилника за отлагане, от тази гледна точка, но ако считаме, че това няма да наруши процедурата.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Досега винаги е било така - отлагаме останалите точки за заседание от 9.30, четвъртък, на пленума. Ако има и нови точки, които междувременно да излязат от комисиите пак те ще отидат за четвъртък. Ако има такива, казвам, защото има заседание на Комисия „Бюджет и финанси“ в сряда, има на Комисия „Управление на собствеността“ също заседание в сряда, има на Комисия „Съдебна администрация“, ако нещо и там излезе. Тоест, по-разумното да бъде за четвъртък, където може всичко да се включи.

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Благодаря, колеги. Тоест, постигаме консенсус, че с протоколно решение се отлага разглеждането на останалите точки от дневния ред за заседание на

Пленума на Висшия съдебен съвет в следващия четвъртък, 9.30, 14 юли.

**(Разглеждането на точки от 2 до 46 (т. 43 е оттеглена) от дневния ред се отлага за заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет на 14.07.2022 г., 9.30 ч.)**

НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА: Нямаме други процедурни въпроси, нали? Закривам заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет и Ви пожелавам приятна вечер!

***Стенографи:***

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

(Изготвен на 12.07.2022 г.)

**ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:**

**НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА**

**Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.**  
**Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.**

Публикуван на 19.07.2022 г.

